

2009 M. KOVO 12 D., KETVIRTADIENIS

PIRMININKAVO: ALEJO VIDAL-QUADRAS

Pirmininko pavaduotojas

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis prasidėjo 9.00 val.)

2. Pateikti dokumentai (žr. protokolą)

3. Darbuotojų dalyvavimas bendrovėse, turinčiose Europos statusą (pateiktas pasiūlymas dėl rezoliucijos) (žr. protokolą)

4. Rytų partnerystė (diskusijos)

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, šiandien pirmasis svarstomas klausimas – Komisijos pareiškimas dėl Rytų partnerystės.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijos narė. – Pone pirmininke, esu labai patenkinta turėdama galimybę dalyvauti tinkamu laiku surengtose diskusijose dėl Rytų partnerystės. Ji yra viena iš Europos Sąjungos užsienio politikos gairių ir jos strateginis pagrindas yra aiškus: daugiau saugumo, daugiau stabilumo ir daugiau klestėjimo mūsų rytų kaimynystėje.

Konfliktas Gruzijoje, taip pat dujų krizėje Ukrainoje yra tik du periodinių krizių ir ši regioną veikiančio nepastovumo pavyzdžiai. Jie darė tiesioginį poveikį Europos Sąjungai ir jos piliečiams. Prie šių dviejų krizių dabar turime pridėti finansų krizę, kuri ypač sunkiai veikia mūsų rytų kaimynystę. Nors ir reikalingas atitinkamas neatidėliotinas atsakas į kiekvieną krizę, turime taip pat imtis vidurio laikotarpio ir ilgalaikių veiksmų, kad užkirstume kelią naujoms problemoms rasti, o, nepaisant šių neatidėliotinų klausimų, visi mūsų rytų kaimynai nori palaikyti nors ir skirtingus, tačiau stipresnius ryšius su Europos Sąjunga. Jiems taip pat reikalinga didesnė pagalba savo demokratinėms institucijoms, valstybingumui ir teisinės valstybės principams stiprinti.

Europos Sąjunga gali ir turi reaguoti į šiuos iššūkius, o Rytų partnerystė, kitaip tariant, yra mūsų politinis atsakymas. Mūsų paramos reformoms didinimas ir pagalba mūsų partneriams prisiderinti prie ES *acquis* padės stabilizuoti mūsų rytų kaimynus.

Mano iniciatyva Komisija pateikė 2008 m. gruodžio 3 d. ambicingą komunikatą dėl Rytų partnerystės. Jis grindžiamas ankstesnėmis mūsų Čekijos, Lenkijos ir Švedijos draugų idėjomis ir daugelio Europos Parlamento pasiūlymais, įskaitant išsamius laisvosios prekybos susitarimus, didesnę žmonių mobilumą ir didesnę finansavimą. Taip pat pasiūlėme Rytų partnerystėje pagerinti savo politinius santykius asociacijos susitarimais su kiekvienu partneriu – bet tik kai jie atitiks reikiamus politinės reformos kriterijus.

Pasiūlėme priemonės bendradarbiavimui dėl energijos saugumo stiprinti ir, svarbiausiai, paramai ekonominiam ir taip pat socialiniam vystymuisi didinti, kad būtų atsižvelgiama į valstybių viduje esančios darnos stoką, kuri dažnai yra destabilizuojanti jėga. Taip pat rekomendavome įkurti daugiašalę Rytų partnerystės sistemą su keturiomis teminėmis bendradarbiavimo platformomis: pirma, demokratija ir valdymo stabilumas; antra, ekonominė integracija ir konvergencija su ES politikos kryptimis; trečia, energijos saugumas ir, ketvirta, ryšiai tarp žmonių.

Patarėme, kad ES ir rytų kaimyninių šalių parlamentinės asamblėjos (angl. *Euronest*) iniciatyva taptų neatskiriama Rytų partnerystės dalimi ir būtų įkurtas Rytų partnerystės parlamentinis Europos Parlamento, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos ir Europos Tarybos trejetas.

Kad įgyvendintume visus šiuos pasiūlymus ir padidintume vidaus reformų paramą, Komisija paprašė 350 mln. EUR papildomų lėšų ketveriems metams. Tai yra tik 3,1 proc. viso EKPP paketo ir, pvz., daug mažiau negu papildomi paskirstymai okupuotoms Palestinos teritorijoms vien tik 2007–2009 m. ?Trumpai tariant, tai nėra didelė suma: tai yra būtina investicija į mūsų ilgalaikį saugumą.

Žinau, kad kai kurie iš jūsų norėtų padaryti net daugiau mūsų rytų partneriams. Teigėte, kad Komisijos pasiūlymai nėra pakankamai visapusiški arba greitai įgyvendinami, ypač žmonių mobilumo srityje, tačiau buvo priešingų nuomonių. Turime pasiekti teisingą pusiausvyrą tarp ambicijos ir realizmo ir turime greitai veikti.

Malonu, kad visi pritariame tikslui mūsų rytų partnerius palaipsniui priartinti arčiau Europos Sąjungos ir taip pat įveikti grėsmę jų stabilumui. Rytų partnerystė yra pagrindinė priemonė tam įgyvendinti.

Tikiu, kad artėjant kitos savaitės Europos Vadovų Tarybos susitikimui ir ruošiantis Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimui 2009 m. gegužės 7 d. šiandienine diskusija yra perduodamas stiprus signalas dvidešimt septynioms valstybėms narėms.

Rytų partnerystė yra iššūkių, su kuriais susiduriame šiandien, pagrindas. Tai yra ES tiesioginis strateginis interesas: nauja saugumo krizė mūsų rytų kaimynystėje būtų reikšminga ne tik mūsų kaimynams, bet ir visai ES ir jos piliečiams. Esu labai dėkinga už šio Parlamento palaikymą ir tikiuosi bendradarbiauti su jumis aptariant jūsų pastabas ir įgyvendinimo procese.

Charles Tannock, PPE-DE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, kaip Europos kaimynystės politikos rytų dimensijos pranešėjas sveikinu Komisijos išipareigojamą didinti santykius su šešiomis rytų šalimis naujoje Rytų partnerystėje. Svarbu pabrėžti, kad Rytų partnerystė neturi pati užkirsti kelio galimybei kai kurioms iš šių šalių vieną dieną prisijungti prie ES kaip pilnateisėms narėms. Pvz., kaip gerai žinote, ilgą laiką buvau Ukrainos ES narystės gynėju ir toliau esu įsitikinęs, kad Ukrainos prijungimas neabejotinai yra ES strateginis interesas.

Taip pat palankiai vertinu Europos Parlamento narių ir valstybių narių parlamentarų forumo – naujos parlamentinės institucijos „Euronest“ – įsteigimą siekiant stiprinti visų demokratinių igaliojimų dialogo būdu, įskaitant, pvz., pagalbą Armėnijai ir Azerbaidžanui susitikti ir aptarti Kalnų Karabacho ginčą, derybas dėl laisvosios prekybos susitarimų ir vizos palengvinimo šių naujų asociacijos susitarimų pagrindu. Tačiau tikiuosi, kad dėl šios Rytų partnerystės neims formotis naujos atskyrimo ribos tarp jos šalių, į rytus nuo tų šalių ir už ne tarp jos šalių. Turime turėti omenyje, kad tokios šalys kaip Turkmėnija, Kazachstanas ir Uzbekija Vidurio Azijoje žvalgosi į vakarus link ES, siekdamos pagalbos ir bendradarbiavimo. Turime būti atidūs ir neprarasti savo išipareigojimų Vidurio Azijai tiesiog todėl, kad norime sustiprinti santykius su šalimis, besiribojančiomis rytuose su ES.

Kalbant apie Baltarusiją, likau ištikimas senosios Aleksandro Lukashenkos diktatūros kritikas. Vis dėlto vertinu, kad neseniai santykiai pagerėjo. Seniai pritariau „rimbo ir pažadų“ metodui, kad prezidento Aleksandro Lukashenkos demokratinės reformos pastangos ir atvirumas turėtų būti pripažintos ir apdovanotos glaudesniais saitais su Europos Sąjunga.

Ar Aleksandrui Lukashenkai turi būti leista dalyvauti aukščiausiojo lygio susitikime Prahoje, kad būtų pradėta nauja Rytų partnerystė gegužės mėn.? Mano nuomone, toks žingsnis turbūt yra per skubus, kadangi prezidentas Aleksandras Lukashenko vis dar turi parodyti nepakeičiamą išipareigojamą ES bendroms vertybėms ir demokratijai.

Hannes Swoboda, PSE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nare, dėkoju jums už jūsų nuomonę ir savo atsildavimą šiam klausimui.

Norėčiau pabrėžti, ką jūs pasakėte, būtent, kad susiduriame su didžiuliais iššūkiais mūsų kaimyniniuose santykiuose dėl stabilumo, demokratinių pokyčių ir, žinoma, dabar dėl ekonominio vystymosi. Dėl to dabar yra tinkamas laikas rodyti mums savo atsildavimą ir pasiruošimą glaudžiai bendradarbiauti su mūsų rytų kaimynais.

Aišku, taip pat turime atvirai pasakyti, kad mus domina mūsų, kaip Europos Sąjungos, įtaka mūsų rytų kaimynams. Tačiau norime išplėsti savo įtaką ne smurtu, ne grasinimais ir ne prievarta, bet pasiūlymu būtent remti tas šalis, joms ieškant stabilumo ir demokratinių pokyčių. Tikiuosi, kad jos iš tikrųjų visos siekia demokratinių pokyčių, ypač dabar, kai kaip Ukraina turi didžiulį ekonominių problemų.

Žinoma, dėl vieno ekonominių problemų jų negalima kaltinti, dėl kai kurių kitų – **joms taip pat tenka dalis atsakomybės**. Privalome taip pat žinoti, kad turime būti kritiški kai kurių klausimų atžvilgiu. Būtent todėl, kad siūlome savo paramą, turime kritikuoti tai, kas, mūsų nuomone, vertas kritikos, ir reikalauti šių šalių taip pat atlikti savo vaidmenį. Turiu omenyje būtent Ukrainą, bet netrukus grįšiu prie šios šalies klausimo.

Ypač svarbu, kad šios Rytų partnerystės nevertiname kaip priemonės, kurią galima panaudoti prieš Rusiją, bet greičiau kaip šalių, kurios ribojasi su Europos Sąjunga iš vienos pusės ir Rusiją iš kitos pusės, stiprinimą kaimynų prasme, nes – tai visiems geriau – Rusija turi tapti mūsų partnere, ypač šios politikos atžvilgiu.

Esu labai patenkintas, kad dabar Jungtinės Amerikos Valstijos ir prezidentas Barack Hussein Obama kartu su prezidento pavaduotoju Joseph Biden ir valstybės sekretore Hillary Clinton vadovaujasi skirtinga politika. Neturime susilaikyti nuo savo kritikos dėl vidaus įvykių Rusijoje. Tačiau grįžties mygtukas, apie kurį Miunchene kalbėjo Joseph Biden, taip pat turėtų būti paspaustas kaip pastanga, kaip pasiūlymas Rusijai pradėti naujus santykius.

Šiuo atžvilgiu mano frakcija nėra ypač patenkinta, kad Januszo Onyszkiewicziaus pranešime, kaip buvo sutarta Užsienio reikalų komitete, neapimami JAV dabartiniai pasiūlymai. Paliekame JAV užnugaryje. Tai siaubinga. Turime judėti pirmyn kartu su JAV, visada natūraliai laikydami, kad žmogaus teisių klausimas yra svarbiausias. Tai bus būtina, ir aš tikiuosi, kad vis dar pasieksime jungtinę rezoliuciją dėl Rusijos. Tai, mano nuomone, yra gyvybiškai svarbu.

Visada teigiau, kad mūsų pasiūlymas, mūsų Rytų partnerystė, nereiškia, kad pritariame viskam, kas vyksta mūsų kaimyninėse šalyse. Pvz., jeigu aptariu padėtį Ukrainoje, tai neturi būti laikoma, kad „nesvarbu, ką darote, apie ką diskutuojate ir kokių problemų nepajėgiate išspręsti, – jūs turėsite Europos Sąjungos paramą“. Ukrainoje pagrindinė valdžia pagaliau turi bendrai atkreipti dėmesį į problemas, nes dujų krizė yra susijusi su Ukrainos vidaus politinio spektro diskusija, o tai mums yra visiškai nepriimtina. Nenoriu čia kalbėti, kas kaltas, kas ne, – galime visi susidaryti savo nuomonę. Tačiau gyvybiškai svarbu, kad ukrainai tai aiškiai duotume suprasti. Tas pats taikoma Gruzijai ir visoms kitoms šalims. Europos Sąjunga pateikė pasiūlymą, ir tikiuosi, kad mūsų rytų kaimynai priims šį pasiūlymą, jį rimtai įvertins ir iš tikrųjų įgyvendins stabilumą ir demokratiją.

István Szent-Iványi, ALDE frakcijos vardu. – (HU) Kaip iš plėtimosi į rytus kylantis logiškas ir svarbus naujas prioritetas Rytų partnerystė yra greičiausiai iš naujo suvienytos Europos užsienio politikos ambicingiausia iniciatyva. Tai yra geras žingsnis, bet ji bus prasminga ir sėkminga tik jeigu šalia įgyvendinimo bus tikra politinė valia. Dėl to nėra tiesiog pakankama užklijuoti naują etiketę ant mūsų esamos kaimynystės politikos; turime nukreipti savo žvilgsnius toliau už esamos politikos kryptį ir nustatyti daug aukštesnius siekius.

Neabejotinai pirma užduotis yra galiojančius bendradarbiavimo susitarimus paversti asociacijos susitarimais. Tokio proceso dalis taip pat reikalauja sukurti nuolatinę institucinę organizaciją, bet tai nėra svarbiausia dalis. Valstybės arba vyriausybių vadovų susitikimai ir ministrų susitikimai yra neabejotinai būtini, bet jie pasiseks tik jeigu realūs pasiekimai bus įgyvendinami dviejų pagrindinių ramsčių srityje. Tikslas yra nustatyti laisvosios prekybos zoną su laisvosios prekybos susitarimais ir palaipsniui panaikinti vizos reikalavimus. Žinome, kad šiuo metu tai atrodo skirtingi tikslai. Aptariamoms šalims nėra tam pasiruošusios, o Rytų partnerystė kaip galima greičiau turi padėti šioms šalims įgyvendinti šias sąlygas, nes tai yra abipusiškai naudinga. Dujų krizė praityje parodė, kokia Europa yra pažeidžiama energijos prasme. Dėl to ypač gyvybiškai svarbi susitarimų dalis yra energijos bendradarbiavimas, kuris gali apimti tranzito šalis, pvz., Baltarusiją ir Ukrainą, arba eksporto šalis, pvz., Azerbaidžaną. Manome, kad tai yra ypač svarbu.

Norėčiau pabrėžti, kad šiuo bendradarbiavimu taip pat turi būti perduodamos vertybės. Rytų partnerystė bus sėkminga, kai padedant partnerėms žengti į priekį, taip pat padarant jas atsakingas šiose srityse, demokratinės vertybės, teisinės valstybės principai, žmogaus teisės ir mažumos teisės bus nuolat laikomos svarbiausiomis. Rytų partnerystė taip pat turi būti atvira Baltarusijai, bet tik kai sąlygos bus įgyvendintos. Turi būti aišku, kad atsitolinimas nuo Rusijos savaime nereiškia priartėjimo prie Europos. Iš tikrųjų, prieš tai, kai kelias į bendradarbiavimą joms bus atviras, jos turi daug padaryti, kad užtikrintų žmogaus teises ir demokratiją. Rytų partnerystė turi akivaizdžias pasekmes biudžetui: 350 mln. EUR buvo paskirstyta ateinantiesiems keliems metams – ir net tai turbūt nebus pakankama. Parlamento užduotis yra aprūpinti būtina finansine parama, o dėl to turime pripažinti, kad partnerėms svarbiausias skatinantis Rytų partnerystės veiksnys yra jų Europos siekis. Dėkoju.

Konrad Szymański, UEN frakcijos vardu. – (PL) Pone pirmininke, Rytų partnerystės paskelbimas sukėlė naujas viltis tarp mūsų Europos kaimynių. Jeigu mes šias viltis vėl sudaužysime, visais atžvilgiais apribosime savo įtaką Rytuose. Dėl to mūsų kaimynai bus ištumti į Rusijos įtakos sferą, pažymėtą destabilizacija ir autoritarizmu. Reikalaučiau apdairumo Baltarusijos atveju. Šios šalies dabartiniai pažadai, kad ji pasieks demokratiją, lieka nepagrįsti. Šiuo metu Baltarusijos valdžios institucijos atstovai deportuoja katalikų dvasininkus, susijusius su televizijos kanalu „BelSat“, ir atsisakė suteikti jiems leidimą įregistruoti savo buveinę Minske. Jaunimas, kuris palaiko opoziciją, šaukiamas į karo tarnybą. Pastangos naudotis krize kaip pretekstu

atsisakyti Rytų partnerystės finansavimo ir sulėtinti susitarimų dėl laisvosios prekybos ir vizų laisvės pasirašymo procesą yra receptas nuo Europos Sąjungos katastrofos šioje pasaulio dalyje. Jeigu taip atsitiktų, nepamirškite nebambėti apie Maskvos politiką. Šiandien turime sau reikalingas priemones. Jeigu Rytų partnerystė baigsis paprasčiausiai suteikiant naują pavidalą senam turiniui, tuomet neturime stebėtis, jeigu mums nepasiseks Rytuose.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). - Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau pasveikinti Komisijos iniciatyvą, kuri yra labai gerai parengta. Antra, ji nėra apie Sąjungos rytų politiką, ji apie naują formulę, taigi kyla klausimas, kokia yra pridėtinė vertė. Išskyrus tai, ką bandėme tiek sėkmingai, tiek nelabai sėkmingai padaryti, teigčiau, kad dabar bandome turėti ne tik draugų aplink mus, bet taip pat ir draugų, kurie draugauja ir tarpusavyje. Tai yra svarbiausia stabilumui ir Europos Sąjungos saugumui. Šioje daugiašalėje dimensijoje matau šio naujo projekto pridėtinę vertę. Tikiuosi jai pritars kovo mėn. Europos Vadovų Taryba. Žinome, kad tai yra pirmininkaujancios Čekijos prioritetas – nors neįsivaizduoju malonumo matydami Čekijos ministrą Rūmuose.

Asociacijos susitarimai yra pagrindinis elementas, kuris turi būti panašus, bet kartu ir diferencijuotas pagal galimybes ir kiekvienos šešių šalių vykdomą veiklą šioje daugiašalėje sistemoje. Energijos saugumas, kaip teigėme, yra lemiamas klausimas. Tai yra svarbiausias interesas mums ir šešioms šalims, kurios bus susijusios šios energijos saugumu.

Kilo klausimų diskusijų metu, ar įtraukti trečiąsias šalis. Manau, kad metodas, kai kiekvienu atveju Turkiją siejame su Rusija, yra teisingas metodas. Akivaizdu, kad Baltarusija turi būti pakviesta, bet su sąlyga, kuri turi nustatyti mažiausias ribas dėl pagrindinių vertybių.

Esame labai laimingi, kad Komisijos narė pažymėjo ir atsižvelgė, kad Rytų kaimynystės parlamentinė asamblėja, „Euronest“, sukurta šių Rūmų, bus sudedamoji šio projekto dalis.

Tinkamai atkreipiant dėmesį į finansavimą – tai turi būti apsvartyta kitoje finansinėje perspektyvoje. Iki šiol tikiuosi, kad šie 600 bus pakankami, bet turiu vieną svarbią pastabą, kad pašalinčiau visus prieštaravimus. Tai neturi daryti žalos pietų kaimynystei arba būti daroma jos sąskaita. Pietų ir rytų kaimynystės turi tarpusavyje sąveikauti ir būti lygiavertės.

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Pone pirmininke, Komisijos nare, privalome teigiamai įvertinti Komisijos pasiūlymą. Laiko pasirinkimas šiam pasiūlymui yra galbūt iš tikrųjų idealus, nes esant dabartinei krizei visoms Europos šalims reikia solidarumo. Pakankamai plačiai tik vakar ir užvakar aptarėme solidarumo tarp naujų ir senų valstybių narių klausimą. Šis nenatūralus tam tikru laipsniu argumentas yra toks, kuris iš tikrųjų slypi daugelio žmonių mintyse. Žinoma, tai yra Europos Sąjungos rytų kaimynės, kurioms reikia parodyti ypatingą solidarumą šiuo metu, nes praktiškai jos neturi tokių paramos mechanizmų, kuriuos jų kaimynės turi vakaruose. Todėl tokia iniciatyva bus pasiūlytas joms reikšmingas užtikrinimas, kad Europos Sąjunga vis dar galvoja apie jas ir yra pasirengusi investuoti į santykių su jomis kūrimą.

Kartu galime teigti, kad tai yra gera iniciatyva, bet nuo šiol turėsime stebėti, kaip ši iniciatyva vystysis, nes daugeliu atvejų matėme, kaip laikui bėgant geros iniciatyvos išsikvepia. Kita vertus, kai kurioms iš šių šalių, kurioms ši iniciatyva yra skirta, narystė Europos Sąjungoje yra jų svarbiausias tikslas. Šia prasme labai svarbu, kad šią Rytų partnerystės sampratą mes arba mūsų rytų kaimynai vertintų kaip pastangas pakeisti būsimą narystę tokia iniciatyva. Tai turėdamas omenyje, norėčiau, kad jūs, Komisijos nare, remdamasi savo ryšiais, pasakytumėte mums, kaip šią iniciatyvą priima mūsų rytų partnerės. Žinoma, oficialiai jos yra priverstos remti ją, bet būtent galimos būsimos narystės požiūriu, idomu, ar jos turi tokių nuogastavimų.

Taip pat manau, kad ši iniciatyva neturi vieno elemento, kurį taip pat pabrėžė kolegos nariai, būtent Rusijos vaidmens. Žinoma, žinome, koks opus yra šis klausimas, atsižvelgiant į tai, kad šalys, apie kurias kalbame, yra ne tik Europos Sąjungos, bet Rusijos kaimynės. Taip pat labai svarbu kurti santykius su Rusija šių šalių atžvilgiu, kad nekiltų konkurencija tarp Europos Sąjungos ir Rusijos, politiniu nestabilumu pasireiškiančia priešprieša tarp dviejų svarbiausių įtakų šiose šalyse. Iš tikrųjų, tam tikra prasme matome tai šiuo metu. Kai kurios šalys yra atskirtos tiesiogine prasme, o jų piliečių lūkesčiai yra pasiskirstę tarp Rusijos ir Europos Sąjungos. Manau, kad turime būti aktyvesni ir daug daugiau pasiūlyti šioms šalims.

Pabaigoje norėčiau pasakyti, kad palaikau vizos reikalavimų supaprastinimą, kuris yra labai svarbus žingsnis, bet kaip dalį šios iniciatyvos noriu matyti daugiau priemonių, susijusių su švietimu ir mainais, kurie savo ruožtu yra susiję ryšių tarp piliečių šiose šalyse ir Europos Sąjungoje plėtimu, žinoma, taip pat su sąmoningumu šiose šalyse apie Europos Sąjungą didinimu. Dėkoju.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Rytų partnerystės politika – ypatingos svarbos politika, kaip ir projektas „EuroNest“, kuris turėtų būti įgyvendinamas artimiausiu metu. Todėl esu įsitikinusi, kad turime surasti papildomus 350 mln. EUR, kurių reikia Rytų partnerystės politikos įgyvendinimui būsimiems ketveriems metams. Baltarusija. Prieš tris savaites Europos Parlamento PPE-DE delegacija lankėsi Minske. Mūsų delegacija atvyko kitą dieną po aukštojo įgaliotinio Javiero Solanos apsilankymo Baltarusijoje. Viena vertus, jo vizitas buvo aiškus signalas Minskui, kad Europos Sąjunga pasirengusi pradėti naują pragmatiškų santykių etapą. Kita vertus, atrodė, kad daugelis ankstesnių Europos Sąjungos reikalavimų yra jei nepamirštami, tai bent nepabrėžiami. Skambios frazės apie konstruktyvų dialogą ir esminių problemų aptarimą daugumai Baltarusijos žmonių neatnešė jokio aiškumo, kokios politikos Europos Sąjunga laikysis ateityje. Kas padaryta, nesugrąžinsi. Vizitas įvyko, demokratinės vertybės buvo nutylėtos. Džiaugiuosi, kad kitą dieną po J. Solanos Minske buvo PPE-DE delegacija ir mes ypač pabrėžėme žmogaus teisių padėtį, spaudos laisvės reikalavimus. Pabaigoje pasakysiu: Lukašenkos kvietimas dalyvauti Prahos pavasario vadovų susitikime būtų nesuprantamas ir sunkiai pateisinamas. Antra, Baltarusijos valdžia turi vykdyti demokratines reformas, turi jas vykdyti toliau. Jokio „carte blanche“ Lukašenkos režimui būti negali.

Adrian Severin (PSE). – Pone pirmininke, Rytų partnerystė yra projektas, kuris apima šešias šalis. Viena iš jų Baltarusija yra dramatiškas savarankiškos izoliacijos, į kurią reagavome praeityje, pavyzdys, kai politikoje sankcijų ir skatinimo prasme pasireiškia simptomas „per mažai, per vėlai“. Baltarusija turi mažai ką bendra su, sakykim, Gruzija. Bendradarbiavimas tarp Aleksandro Lukashenkos ir Mikheilo Saakashvilio atrodo kaip politinė fikcija ir politinis siaubas.

Kitos penkios šalys yra šalia Juodosios jūros, kuri jungia bendra veikla – o tai reiškia, kad dar nėra jokios strategijos. Ar Rytų partnerystė galėtų padėti Juodosios jūros strategijoje? Niekas negali įsivaizduoti regioninės strategijos be Turkijos ir Rusijos, bet būtent šios šalys yra išstumtos iš proceso. Ką visos šios šalys turi bendro – jos visos buvo Tarybų Sąjungos dalis ir tiek, kiek yra Rusijos kaimynės, jos yra ir Europos Sąjungos kaimynės. Kitaip tariant, turime reikalų su bendra kaimynyste. Rusija žiūri į šią kaimynystę kaip į savo iš anksto rezervuotą interesų sferą. Tikrai negalime su tuo sutikti, bet, kita vertus, atrodo, Rytų partnerystė yra būdas duoti atsaką Rusijos politikai dėl jos kaimynystės. Dėl to ši kaimynystė yra konfliktuojančių interesų ir konkurencijos sritis.

Tikras iššūkis, kaip sukurti bendrą ES ir Rusijos politiką jų bendros kaimynystės atžvilgiu. Priešingu atveju ten nepasieksime saugumo ir stabilumo. Kalbant apie kitus klausimus, jau turime demokratiją ir gerą valdymą, ekonominę integraciją ir konvergenciją, energijos saugumą ir žmogiškuosius kontaktus darbotvarkėje. Šiuo požiūriu Ukraina yra daug toliau pažengusi negu kitos, ir manau, kad ji nėra labai patenkinta matydama, kad mūsų pasiūlymu dabar turi būti dalijamasi su kitomis.

Tikra problema susijusi ne su etikečių stoka, o su pristatymo trūkumu. Skiriant mūsų pinigus ten, apie ką kalbame – ir, žinoma, ponio Komisijos nare, jūs esate labai teisi sakydama, kad mums reikia biudžeto, kad sukurtume gerą politiką – ir pridėdant truputį įsivaizduojamo realizmo vietoj naivios konfrontacijos, galėtume iš tikrųjų paversti Rytų partnerystę vertingu ir teigiamu turtu.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Pone pirmininke, aš norėčiau pasveikinti Rytų partnerystės projektą, kuris pagaliau sustiprins demokratiją ir reformas mūsų rytų kaimynystėje. Ji nėra tik regioninė iniciatyva, tačiau: ji turi būti vertinama kaip visas Europos projektas. Dėl to svarbu, kad visos valstybės narės pasiruoštų dėti visas pastangas.

Jeigu būtume buvę pasiruošę tam, galbūt būtume išvengę sukėlusio konflikto Gruzijoje praėjusių metų rugpjūčio mėn. Jau seniai laikas visoms valstybėms regione suprasti, kad tokie projektai negali būti vertinami kaip senoviška kova dėl įtakos sričių, ir pritarti Komisijos narės nuomonei, kad tikslas yra pasiekti daugiau stabilumo ir saugumo mūsų kaimynystėje.

Rytų partnerystė reiškia ES santykių su šešiomis jos kaimynėmis pagerinimą. Tai galėtų būti sulyginta su bendrų keturių erdvių tarp ES ir Rusijos įkūrimu, bet svarbiausias šių santykių elementas bus abipusiškumas ir sąlygiškumas. Partnerystė reikš dvišalius išpareigojimus gerinti laisvosios rinkos ekonominius santykius ir teisinės valstybės principus, o santykių mastas priklausys nuo kiekvienos partnerės šiuose regionuose pažangos.

Norėčiau pabrėžti dar vieną principą. Rytų partnerystė neturi būti ribojama bendradarbiavimu tarp vyriausybių. Ji taip pat turi apimti pilietinę visuomenę ir ypač skatinti pagrindinius mainus tarp gyventojų, NVO ir vietos valdžios.

Beje, Baltarusijos opozicijos vadovai, kurie buvo čia šią savaitę, buvo sujaudinti Baltarusijai atsivėrusia ES, nes ji neapėmė pilietinės visuomenės, o kalbant apie tokią autoritarinę šalį kaip Baltarusija manau, partnerystė turi būti aiškiai grindžiama konkrečiais pažangos žingsniais žmogaus teisių srityje.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Rytų partnerystės iniciatyva yra ypač svarbi, o priemonių paketą būtina įgyvendinti kiek galima greičiau, kad būtų palengvintas jo taikymas.

Teigiamai vertinu bendradarbiavimo platformą, kuria skatinama ši naujos partnerystės sistema, nes būtinybė pertvarkyti mūsų santykius su mūsų kaimynais yra gyvybiškai svarbi ne tik siekiant sukurti efektyvesnį bendradarbiavimą su jomis, bet taip pat siekiant sudaryti sąlygas spręsti didžiausias problemas, pvz., ekonomikos krizę ir energijos saugumą, su kuriomis susiduriame šiuo metu ir kurios negali būti sprendžiamos tik šalies viduje.

Partnerystė skatina didžiausios svarbos projektus ES, puoselėdama institucinę sistemą, kuria santykiams su kaimynais ir tarpregioniniam bendradarbiavimui tarp kaimynų suteikiamas aukštesnis lygis. Yra prioritetiniai projektai, kurie yra gyvybiškai svarbūs šalims Juodosios jūros regione ir šalims, naudojančioms išteklius iš Kaspijos jūros regiono, įveikiant energijos krizę. Šie projektai gali būti vykdomi tik saugios kaimynystės ir glaudžių santykių su atitinkamais regiono dalyviais pagrindu, įtvirtinant bendrus, abipusiškai naudingus išipareigojimus.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Pone pirmininke, norėčiau atkreipti dėmesį į Laimos Liucijos Andrikienės kalbą apie šio Parlamento delegacijos dabartinį vizitą į Minską.

Komisijos nare, savo atsakyme galbūt jūs galėtumėte patvirtinti, kad nesutiktumėte su Aleksandro Lukashenkos ir jo kolegų nuomone, kad turėtumėme palaikyti besąlyginius santykius. Kai buvome Minske, susitikome demokratijos opozicijos vadovus ir taip pat kalbėjomės su spaudos atstovais. Aišku, kad Aleksandr Lukashenko tikrai nori gerų santykių su mumis, bet tai ne dėl jo sielos gerumo; tai yra todėl, kad jis turi labai rimtų ekonominių problemų ir nori pasilikti valdžioje. Jis išakė savo policijai nutraukti taikias demonstracijas ir išlaisvinęs politinius kalinius dabar iš naujo juos suima.

Komisijos nare, savo kalboje – kurios metu aš dalyvavau – jūs kalbėjote apie tiesioginį žmonių kontaktą. Ką čia ES pasakytume žmonėms ir studentams Baltarusijoje? Ar palaikome juos, ar palaikome diktatūrą, kuri šiuo metu vadovauja jiems?

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Pone pirmininke, mano kalba atkreipiamas dėmesys į santykius tarp Rytų partnerystės ir Juodosios jūros sinergijos.

Mano nuomone, svarbiausia kliūtis yra atrasti tinkamą sinergijos vietą šiame vis sudėtingesniame ES iniciatyvų paveikslė ryšių atžvilgiu. Todėl esminiai Juodosios jūros regiono klausimai, pvz., energija ir įšaldyti konfliktai, yra svarstomi: ES kaimynystės politika, kur yra pinigai; būsima Rytų partnerystė, skirta dalyvaujančių šalių saugumo pasitikėjimui didinti ir energijos tiekimui ES po Gruzijos karo užtikrinti; ES strateginiai santykiai su Rusija ir Ukraina; arba kalbos su Turkija apie stojimą į ES.

Ką tuomet lieka pasiekti Juodosios jūros sinergija? Išskyrus seminarus ir tyrimus, kaip išplėsti galiojančias Europos iniciatyvas regiono ir nepolitinių klausimų atžvilgiu, sakyčiau nedaug. Dėl to būtina gerinti sistemos, vadinamos „sinergija“, pagrindą, jeigu norite išlaikyti jos patikimumą.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pone pirmininke, Rytų partnerystė yra sudėtingas pasiūlymų rinkinys, kuris turi remti mūsų rytų kaimynės demokratinių pasikeitimų kelyje. Kiekviena iš šių šalių susiduria su pasirinkimu. Jos gali sekti Rusijos arba Europos modeliu. Europos bendrija gali tik pasiūlyti joms daugiau. Europos Partnerystė nėra ketinimas įgyti kontrolę šiame regione ar išplėsti mūsų įtakos sritį. Vietoj to tai yra susitarimas, kuris aiškiai bus naudingas abiem pusėms. Šalims partnerėms suteikiama nauja galimybė ir parama jų ekonominiame ir socialiniame vystymesi. Bendrija užtikrins sau didesnę energijos ir politinį saugumą.

Turime siekti sumažinti vizų apribojimus. Jeigu palengvinsime Rytų partnerystės šalių piliečiams įvažiavimą į ES teritoriją, jie atras, kokia gali būti reikšminga bendradarbiavimo su ES nauda. Didesnis kontaktas tarp piliečių, ypač jaunimo, taip pat tikrai padės suartinti šalis partneres ir ES. Turime sudaryti galimybes jaunimui mokytis ir keliauti ir skatinti švietimo ir kultūros mainus. Jaunimas, kuris yra sąmoningas ir išsilavinęs, yra mūsų žemyno ateitis.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Vizito į Ukrainą metu pastebėjau, kad nedaug dėmesio atkreipiama į teisinės sistemos vystymąsi mūsų rytų kaimynystėje. Supažindinimas su Bendrijos *acquis* padėjo Lietuvai

reformuoti savo ekonominę ir teisinę sistemą ir tapti Europos Sąjungos nare. Tikiuosi, kad Rytų partnerystės programa bus skiriama daugiau dėmesio teisinės sistemos vystymuisi mūsų kaimyninėse šalyse. Ne tik ši pagalba užtikrins institucinį stabilumą, ji taip pat padės įgyvendinti ekonomines reformas. Kita vertus, teisinės sistemos vystymasis sudaro mums sąlygas skatinti bendradarbiavimą tarp Europos Sąjungos ir jos rytų kaimynių, nes ji užtikrina stabilią aplinką kapitalo investicijoms ir žmoniškojo pažinimo taikymui.

Charles Tannock (PPE-DE). – Pone pirmininke, kadangi dviejų mano kolegų nėra Rūmuose, naudojuosi proga pasakyti porą papildomų žodžių šiuo klausimu, kuris yra toks svarbus nustatant neatidėliotinus Europos Sąjungos išorės prioritetus artimiausiems metams.

Noriu pasveikinti Komisiją su jos iniciatyva dėl energijos saugumą nustatymo vienu iš svarbiausių dialogo ir politinės darbotvarkės tikslu. Išorės energijos saugumo politika yra gyvybiškai svarbi. Stebėjome naujausią kibirą tarp Ukrainos ir Rusijos ir jo padarinius vartotojams tokiose šalyse kaip Bulgarija ir Slovakija.

Svarbu prisiminti, kad dauguma iš aptariamų šešių šalių – pvz., Baltarusija, Ukraina ir Gruzija – yra pagrindinės tranzito šalys. Yra taip pat gamintojų – pvz., Azerbaidžanas, Kaspijos dujų ir naftos telkiniai. Yra galimybė nutiesti tranzitinį Kaspijos kanalą iki Vidurio Azijos, kuriam, kaip jūs žinote, Komisijos nare, aš iš esmės pritariu ir visada buvau tolesnių draugiškų santykių atnaujinimo su Kazachstanu šalininkas. Svarbu, kad palaikytume stabilumą Kaspijos regione ir taip pat diversifikuotume per didelę priklausomybę nuo dujų tiekimo iš Rusijos, o ypač iš įmonės „Gazprom“, kuri dažnai naudojama kaip Rusijos užsienio reikalų ministerijos sritis.

Šiek tiek apgailestaudamas, turiu taip pat pasakyti, kad tuo metu, kai Rytų partnerystė yra puiki Pietų Kaukazo šalims – lieka dar neaiškiu, ar jos gali taip pat daugiau integruotis regiono lygmeniu, o ne tik turėti dvišalius santykius su Briuseliu – tai neatneš daug naudos tokioms naujos šalims kaip Ukraina. Tokios šalys jau gali užsiimti laisvosios prekybos susitarimo derybomis, apimant vizų palengvinimo klausimo svarstymą, greta dalyvavimo BUSP ir specialiųjų ir diferencijuotų sąlygų. Gaila tai sakyti, bet nėra daugiau nieko naujo Ukrainai, o tai palankiau kitoms šalims.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, vis tiek norėčiau priminti jums, kad nesugebėjome išspręsti išaldytų konfliktų šiuose rytų regionuose, kaip nesugebėjome išvengti karo tarp Rusijos ir Gruzijos.

Manau, kad iš tikrųjų ši Rytų partnerystė yra teigiamai vertinama, nes pirmiausia yra poreikis stabilizuoti šiuos regionus ir išvengti patekti į įtakos sferos spąstus, nes esame mes, Jungtinės Amerikos Valstijos, yra Rusija ir yra Turkija. Taip pat manau, kad turime paklausti savęs, ar nėra būtinybės nustatyti neutralią buferinę zoną, kitaip tariant, kad neutralų statusą turinčios valstybės išvengtų trinties, kurią matome šiandien Gruzijoje ir Ukrainoje, siekiančiose NATO narystės. Gerai žinome šios narystės padarinius Rusijai.

Tikimės stabilumo ir energijos saugumo iš šios Rytų partnerystės. Turime užtikrinti šį saugumą, nes, kaip vienas iš narių teigė, energija iš Kaspijos jūros tiekama per Kaukazą; tokiu būdu stabilumas turi būti Kaukaze.

Taip pat manau, kad mūsų piliečiai turi pažinti šiuos regionus ir šiuo tikslu, manau, Komisija turi investuoti į kai kuriuos projektus. Iš tikrųjų kilo problema, kai naujos šalys atitiko stojimo į ES kriterijus. Manau, kad turime įdiegti projektus, kad padarytume šiuos regionus žinomus ir užtikrintume jų perspektyvą Europoje.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – Pone pirmininke, „prašau žodžio“ yra gera galimybė polemikai. Nesutinku su savo kolega Adrianu Severinu. Jis pripažintų *droit de regard* Rusijos įtakos zonoje / sferoje. Jeigu norime stabilumo mūsų rytų sienose, mums reikia daugiau demokratijos ir daugiau rinkos ekonomikos. Rusija yra mažiau demokratiška ir mažiau orientuota į rinkos ekonomiką negu tos kaimynės, todėl jokia bendra politika nepriartins mūsų arčiau prie to tikslo.

Darnumas su Rusija šioje politikoje nesuteiks mums daugiau pažangos regione. Rusija nekvieta mūsų, kai NVS buvo sudaroma, o mūsų ir Rusijos politikos junginys duotų visiškai priešingus rezultatus.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijos narė. – Pone pirmininke, tai yra iš tikrųjų įdomios diskusijos, o aš norėčiau labai padėkoti nariams už jų didelį šio Rytų partnerystės metodo palaikymą.

Pradžioje leiskite man pasakyti, kad ji grindžiama vertybėmis. Ji remia politines ir ekonomines reformas. Jai reikalingi ištekliai – ir noriu padėkoti Laimai Liucijai Andrikienei už jos aiškų palaikymą šiuo klausimu – ir, kaip daugelis jūsų teigė, jai taip pat reikalinga politinė valia.

Svarbu, kad be tarpvyriausybinių bendradarbiavimo būtų bendradarbiavimas su gyventojais, kuris akivaizdžiai turi vykti, taip pat parlamentinis aspektas svarstant klausimus. Dėl to labai svarbu, kad jūs naudotumėtės nauja „Euronest“ ir visomis kitomis priemonėmis, siekiant iš tikrųjų įdiegti mūsų mintis. Tai yra mano pirmas komentaras.

Daug gali būti pasakyta apie šią Rytų partnerystę. Pirmą, ką reiktų paklausti, kokia pridėtinė vertė yra mūsų įprastoje kaimynystės politikoje. Atsakymas „gana didelė“! Mes žengiame daug toliau: asociacijos susitarimai jau yra labai platūs ir išsamūs. Paprastai taip pat turi būti laisvosios prekybos susitarimai, kurie negali būti lengvai siūlomi visiems, todėl reikalinga daug struktūrinių pakeitimų aptariamose šalyse. Tai labai svarbu.

Žengiame link didesnio politinio bendradarbiavimo ir mobilumo saugumo, kurį daugelis jūsų minėjo. Labai svarbu įdiegti vizų supaprastinimą, bet kitos šalys turi dėti daugiau pastangų sienos valdymo ir dokumentų saugumo srityse ir t. t. Siekiame toliau – teikiame didesnę pasiūlymą.

Tada yra daugiašalis komponentas, nes, kaip visada sakydavau, greta Rytų partnerystės kaimynystės politika yra iš esmės dvišalis pasiūlymas, – kaip Hannes Swoboda teisingai pasakė, – bet taip pat ji turi daugiašalį aspektą, kuris sudaro galimybes šalims bendradarbiauti, o tai pietų atveju yra visada sudėtinga.

Tai yra pasiūlymas, o šiuo pasiūlymu bandomė šalis priartinti arčiau mūsų. Neturime tų pačių priemonių, kokias turime šalims kandidatėms, siekdamos patekti į „klubą“, jos turi laikytis tam tikrų sąlygų, o jeigu jos jų nesilaiko, tada jos negali patekti. Dėl to turime dirbti su iniciatyvomis, skatinti ir naudotis teigiamu momentu. Tai užims laiko, nes tai yra taip pat socialinių pokyčių klausimas, bet labai svarbu būti ten, pasiūlyti ir susitarti dėl to.

Taip pat pritariu tiems, kurie teigė, kad neturime to vertinti kaip grėsmės Rusijai. Tai tiesa ir kartu su Europos Sąjunga ji yra maža šešių rytų partnerių grupė, o kiekvienu konkrečiu atveju *ad hoc* galbūt galime čia arba ten prijungti Rusiją arba Turkiją.

Tačiau Juodosios jūros sinergija yra labai svarbi iniciatyva dėl projektų, kuriais užmezgami santykiai su visomis partnerėmis, įskaitant Rusiją ir Turkiją. Tai yra jauna politika ir kiekvienas turi suteikti jai galimybę. Negalime įgyvendinti strategijos per vienus metus. Turime būti kantrūs vykdydami šią labai svarbią politiką, kurią turime nuolat bandyti tobulinti.

Pasakyčiau Istvánui Szent-Iványi, kad palaikome rytų partneres joms laikantis mūsų sąlygų. Tai svarbu. Dėl to turime mechanizmą, kad suteiktume joms daugiau pajėgumo ir institucijų kūrimo galimybių, nes kartais pastebime, kad institucijos yra silpnos.

Kalbant apie Ukrainą, dirbame prie teisinės sistemos, bet kiekvienoje demokratinėje šalyje parlamentas priima teisės aktus, o teisės įgyvendinimas priklauso vyriausybėms. Dėl to Rytų partnerystę stengiamės palaikyti ir pastumti, bet atlikti savo pareigas turi pačios šalys. Kaip Hannes Swoboda minėjo, labai svarbu, kad prireikus taip pat būtume kritiški, o šalyje turi būti neapsimestinis vadovavimas. Dabar ne visada esame įsitikinę dėl to, o norime, kad šalis vystytųsi.

Labai dėkoju Jacekui Saryusz-Wolskiui už palaikymą. Visiškai teisinga sakyti, kad diferencijavimas yra taip pat svarbus, nes įvairios šalys yra labai skirtingos: Ukraina yra pagrindinėje pozicijoje, tuomet iš esmės seka Moldova ir Gruzija, o paskui – tokia šalis kaip Baltarusija, kurioje padėtis yra labai opi.

Ruošiuosi vizitui į Baltarusiją, kurioje turime atrasti subtilią pusiausvyrą, nes norime pasiūlyti kažką – ypač gyventojams. Nuo pradžių Komisija palaikė studentus Vilniuje, o aš norėčiau matyti daugiau palaikymo iš įvairių valstybių narių, nes tie, kurie visada kalba, turi taip pat ir daryti kažką. Aš visada tam pritariu.

Tačiau taip pat norime, kad Aleksandr Lukashenko tęstų savo reformas, tai apie ką mes kalbame. Svarbu bendrauti taip, kad šis pranešimas būtų aiškus. Pirmadienį bus BRIST susitikimas, kuriame klausimas apie Baltarusiją tikrai iškils. Rezultatas, tikėtina, bus toks pat kaip dabar, nes dar nesame patenkinti, bet kartu pamatėme kai kuriuos teigiamus žingsnius.

Atsakydama Kristian Vigenin, pasakyčiau, kad tai nekeičia narystės. Negali būti narystės, nes nei šios šalys, nei Europos Sąjunga nėra subrendusios jų narystei. Dėl to turime kurti. Tai yra politika sukurta mums duoti tiek, kiek galime, jeigu šalys to nori. Sunkumas yra toks, kad daug lengviau, kaip sakiau, duoti kažką, jeigu nustatote sąlygas arba jeigu teigiate: „gerai, pabandykite padaryti tai, pabandykite padaryti kažką kita, o mes suteiksime jums galimybes“. Šiuo atveju nėra jokių tiesioginio tikslo turėti tam tikrą rezultatą, bet visapusiškas rezultatas yra geresnis stabilumas, daugiau saugumo ir daugiau galimybių.

Dėl saugumo klausimų pasakyčiau Marie Anne Isler Béguin, kad visiškai teisinga, jog turime dirbti siekiant didesnio saugumo, bet yra ir daug kitų svarbių klausimų. Dirbame labai sunkiai su Azerbaidžanu, Kalnų Karabachu, Moldova, Padnestre ir Gruzija ir laikomės labai tvirtos pozicijos svarstydami šiuos klausimus. Tai yra pagrindinis klausimas. Nepripažinsime Abchazijos ir Pietų Osetijos nepriklausomybės, bet kartu turime dirbti su Rusija ir bendradarbiauti su Rusija. Šiuo klausimu pritariu Hannesui Swobodai, kad turime būti realistai, bet taip pat išaiškinti savo tvirtą poziciją.

Tai yra svarbiausi klausimai, kuriais remdamiesi išsakėte labai vertingus pastebėjimus. Daugiašalėje sistemoje labai gerai įtraukti pilietinę visuomenę visomis jos skirtingomis formomis, nes ji taip pat suteikia didelę galimybę jiems ir mums dirbti dėl energijos saugumo. Energijos saugumas šiandien yra vienas iš svarbių klausimų esant tikrai abipusiškai naudingai padėčiai: mes labai suinteresuoti, o jie taip pat labai suinteresuoti. Turime tai sujungti.

Pirmininkas. – Baigiame šį klausimą.

*
* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Norėčiau paklausti Biuro, ar ketiname aptarti pasiūlymą dėl Europos Parlamento rekomendacijos Tarybai, atsižvelgiant į tai, kad Tarybos atstovo čia nėra. Ar yra kokių žinių dėl jo dalyvavimo diskusijose?

Pirmininkas. – José Ribeiro e Castro, neturime jokių žinių iš Tarybos. Tikimės, kad jiems viskas gerai, bet ne, jokių žinių neturime.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Urszula Gacek (PPE-DE), pateikta raštu. – Ekonomikos krizės metu kiekvienas galėtų užduoti klausimą: ar Europa labiau turėtų susitelkti ties rūpinimusi savimi nei pagalba savo rytų kaimynėms?

Europa turi aiškiai toliau palaikyti jas.

Pirma, ekonominis nestabilumas rytų kaimynystėje, ypač daugiausia Ukrainoje, kuri patiria didžiausias problemas, kelia grėsmę saugumui Europoje. Priešingai, stabili Ukrainos ekonomika, vis daugiau ir daugiau integruota su ES, yra didžiulė potenciali rinka ES valstybėms narėms.

Antra, mūsų rytų kaimynių įvedimas į Europos šeimą, net jeigu tikros ES narystės perspektyva yra turbūt vis dar nereali galimybė artimiausioje ateityje, yra ilgalaikis projektas. Susidorojimas su dabartine krize yra kažkas, ką pagaliau išsprendėme kitiems metams ir aštuoniolikai mėnesių. Rytų partnerystė yra daugelį metų gyvuojantis projektas.

Trečia, net jeigu kai kurių iš mūsų rytų kaimynių vadovai, pvz., Baltarusijos prezidentas, ir šiek tiek besibarantys vadovai Ukrainoje gali atkalbėti mus nuo šių saitų stiprinimo, turime prisiminti, kad mūsų rytų kaimynės yra daugiau negu jų dabartiniai vadovai, o, atsižvelgiant į jų vidaus politines problemas, joms reikia mūsų paramos, pavyzdžio ir padrąsinimo.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), pateikta raštu. – (PL) Turime būti patenkinti, kad Europos Sąjunga suteikia naujas galimybes santykių su jos rytų kaimynėmis prasme. 2008 m. gruodžio mėn. Europos Komisija priėmė Lenkijos ir Švedijos pateiktą pasiūlymą stiprinti Europos Sąjungos bendradarbiavimą su šešiomis savo rytų kaimynėmis. Šis žingsnis skatina viltį. Tikiuosi, kad šis projektas neliks vaizdinga iškalba, o bus įgyvendinamas mūsų santykiuose su Ukraina, Moldova, Gruzija, Armėnija, Azerbaidžanu ir Baltarusija. Rytų partnerystė didina politinio bendradarbiavimo lygį, įskaitant naujas asociacijos susitarimų rūšis, platesnę integraciją su ES ekonomika, lengvesnį piliečių keliavimą visose ES šalyse, kurioms taikoma partnerystė (jeigu atitinkama saugumo reikalavimus), gerina energijos saugumą, kuris naudingas visoms dalyvaujančioms šalims skirtingiems susitarimams, ir finansinę pagalbą.

Turime žinoti, kad Rytų partnerystei reikalingas Europos Sąjungos ir partnerių šalių įsipareigojimas. Šios pastangos gali duoti apčiuopiamą politinę ir ekonominę naudą. Jos prisidės prie pasitikėjimo tarp partnerių ir dėl to stabilumo, saugumo lygio didėjimo visų atžvilgiu. Galime turėti ypač didelių vilčių dėl pasiūlytos svarbiausios Partnerystės sistemos, ypač keturių politinių platformų, demokratijos, gero valdymo ir stabilumo, ekonominės integracijos ir konvergencijos su ES politikos kryptimis, energijos saugumo ir tarpasmeninių

kontaktų kūrimo. Žinoma, yra daug abejonų, pvz., dėl tikrų Baltarusijos vyriausybės ketinimų ir santykių su Rusija klausimo.

5. ES ir Brazilijos strateginė partnerystė – ES ir Meksikos strateginė partnerystė (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – bendra diskusija dėl šių pranešimų:

- Marios Eleni Koppas pranešimas A6-0062/2009 Užsienio reikalų komiteto vardu dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento rekomendacijos Tarybai dėl Europos Sąjungos ir Brazilijos strateginės partnerystės (2008/2288(INI)), ir

- José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyros pranešimas A6-0028/2009 Užsienio reikalų komiteto vardu dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento rekomendacijos Tarybai dėl ES ir Meksikos strateginės partnerystės (2008/2289(INI)).

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, pranešėjas. – (ES) Pone pirmininke, Lotynų Amerika yra žemynas, kuriame gyvena daugiau kaip 600 mln. gyventojų ir joje sukuriamą daugiau kaip 10 proc. pasaulio bendrojo vidaus produkto, ji turi 40 proc. žemės augmenijos rūšių ir kartu turi dinamiškus ir neįprastai aktyvius jaunos gyventojus.

Tačiau, nepaisant neseno ekonominio sprogo, Lotynų Amerika išgyvena ne geriausius laikus integracijos prasme. Būtent tai prezidentas Óscar Arias Sánchez pasakė savo inauguracijos metu, o man tai priminė praėjusį savaitgalį seminare, suorganizuotame su buvusiu Peru prezidentu Alejandro Toledo ir buvusiu Brazilijos prezidentu Fernando Enrique Cardoso São Paulo.

Tvyrojo įtampa tarp Argentinos ir Urugvajaus; ALCA projektas nepavyko; Venesuela išstojo iš Andų bendrijos; kilo problemų tarp Brazilijos ir Bolivijos dėl energijos išteklių nacionalizavimo, o tarp Argentinos ir Bolivijos irgi tuo pačiu klausimu; kilo ginčas tarp Ekvadoro ir Kolumbijos, tarp Kolumbijos ir Venesuelos, tarp Meksikos ir Venesuelos, ir t. t.

Šia Europos Komisijos iniciatyva, kurią palaikė Parlamentas ir Taryba, kurti šią strateginę partnerystę siunčiama aiški, gerai įsisąmoninta žinia, kad Lotynų Amerika lieka Europos Sąjungos prioritetinių veiksmų sąrašė ne tik dėl Komisijos narės Benitos Ferrero-Waldner asmeninio atsidavimo.

Meksikos atveju šia strategine partneryste siekiama specialiai pabrėžti tos šalies svarbą Lotynų Amerikoje ir pasaulinėje scenoje ir, be to, tai yra būtinas, pagrindinis žingsnis stiprinant mūsų esamus santykius su Meksika ir plečiant koordinavimą pasaulinės svarbos temomis.

Šis naujas žingsnis yra galimybė net aukščiau pakelti politinį dialogą ir koordinuoti abiejų šalių pozicijas pasauliniu lygmeniu, taip pat įvairiomis daugiašalėmis formomis ir tarptautinėse organizacijose. Konsultavimosi mechanizmai suteiks galimybes priimti bendras pozicijas konkrečiais pasaulinės svarbos klausimais, pvz., saugumo, aplinkos arba socialiniais ir ekonominiais klausimais.

Europos Sąjungai tai yra taip pat puiki galimybė vystyti privilegijuotus santykius su šalimi, kuri atlieka pagrindinį vaidmenį Lotynų Amerikos forumuose, pvz., Rio grupėje, kurioje ji pirmininkauja iki 2010 m. Meksika dalyvauja G20, G8+5, Pasaulio prekybos organizacijoje, Tarptautiniame valiutos fonde ir taip pat OECD, kuriuose ji yra vienintelė Lotynų Amerikos narė.

Dėl to bendrų pasaulinės ekonomikos ir finansų krizės sprendimų siekimas, ambicingų strategijų, kad pasisektų Kopenhagoje surengta Jungtinių Tautų klimato kaitos konferencija, kūrimas, konstruktyvių dialogų dėl imigracijos vystymas arba bendradarbiavimas dėl Tūkstantmečio vystymosi tikslų įgyvendinimo yra kai kurie iš klausimų, kurie gali būti įgyvendinti metiniuose aukščiausiojo lygio susitikimuose tarp Europos Sąjungos ir Meksikos, jeigu strateginė partnerystė, kurią siūlome, bus sukurta.

Rezoliucijoje, kurią jis priims šį rytą, Parlamentas taip pat pakartoja savo palaikymą Prezidento Felipe de Jesús Calderón Hinojosa palaikymą kovoje su narkotikų prekyba ir organizuotu nusikalstamumu. Be to, abipusės pagarbos, dialogo ir bendros atsakomybės dvasia, manau, turime priimti bendrus iššūkius, pvz., siekti apsaugoti pažeidžiamas grupes visuomenėje, pvz., moteris arba žiniasklaidos atstovus.

Komisijos nare, šiais metais švenčiame San José surengtų politinių derybų dvidešimt penkerių metų sukaktį, kurioje dėl pagrindinių politinių talentų Vidurio Amerikoje mobilizavimo ir Europos Sąjungos stebėsenos pagaliau buvo pasiekta taika konfliktų suskaidytoje Vidurio Amerikoje.

Palaikydama taiką, supratimą, susitarimą ir susitaikymą, Europos Sąjunga, mano nuomone, vykdė garbingą darbą Vidurio Amerikoje ir taip pat kitose pasaulio dalyse. Dabar, kai šios vertybės yra, nors ir sunkiai ir ne visur tokiu pačiu mastu, sustiprintos, dabar atėjo laikas vystymuisi. Žinoma, jeigu nebus jokios integracijos, remiantis mūsų Europos patirtimi, tai bus sudėtingiau.

Manau, kad duodame pagrindinį impulsą šia strategine partneryste su Meksika, o, svarbiausia, siunčiame aiškią, gerai įsisąmonintą žinią apie Europos išpareigojimą Lotynų Amerikai.

Maria Eleni Koppa, pranešėja. – (EL) Pone pirmininke, esu patenkinta, kad diskutuojame ir šiandien balsuosime dėl pranešimo dėl santykių su Brazilija gerinimo. Strateginių ryšių tarp Europos Sąjungos ir Brazilijos kūrimas teikia abipusę naudą, pirma, dėl pasauliniu lygmeniu besikeičiančios Brazilijos pozicijos tapti pagrindine jėga besivystančiose šalyse ir, antra, dėl Brazilijos atliekamo svarbaus vaidmens jungiant skirtumus pasaulinės svarbos klausimais.

Per pastaruosius metus Europos Sąjunga palaikė įvairaus pobūdžio santykius su Brazilija, todėl koordinuota vieninga programa yra būtina santykiams iš abiejų pusių. Stipresni santykiai bus grindžiami istoriniais, kultūriniais ir ekonominiais saitais, bendrosiomis vertybėmis demokratijai, teisinės valstybės principams, žmogaus teisėms, klimato kaitos ir tvaraus vystymosi, nusiginklavimo, energijos ir branduolinių ginklų neplatinto problemomis. Strateginė partnerystė turi būti esminė savo taikymo mastu ir tolygiai pritaikomo pobūdžio.

Brazilija yra taip pat lemiamos svarbos valstybė Mercosur šalyse. Dėl to ji turi išsipareigoti partneryste stiprinti santykius tarp Europos Sąjungos ir Mercosur šalių ir atkreipti dėmesį į visuotinės svarbos klausimus. Šioje sistemoje strateginiai santykiai bus priemonė tarpregioniniams, ekonominiais ir prekybos santykiams didinti.

Dėl jos stipresnio vaidmens regione ir aktyvaus dalyvavimo JT, Brazilija, tikiu, gali atlikti esminį vaidmenį užkertant kelią regioniniams konfliktams Lotynų Amerikoje ir sprendžiant juos, taip padedant stiprinti taiką regione.

Atsižvelgiant į pasaulinę ekonomikos krizę, Europos Sąjunga ir Brazilija turi bendradarbiauti Pasaulio prekybos organizacijos lygmeniu norint sėkmingai užbaigti derybas dėl Dohos vystymosi darbotvarkės. Brazilija gali padaryti daugiau, kad kovotų su naujais pasaulinės ekonomikos iššūkiais, jeigu reglamentavimo klausimai atliktų svarbų vaidmenį konkurencingumo teisės aktų įgyvendinimo ir tvaraus vystymosi srityse.

Kalbant apie finansinės sistemos reformą, jos narystė tarptautiniuose forumuose gali padėti iš naujo įvertinti tarptautinių institucijų vaidmenį finansų rinkos priežiūros ir reglamentavimo atžvilgiu.

Kaip kitos besivystančios jėgos, Brazilija tampa aktyvesnė tarptautiniu lygmeniu stengiantis kovoti su pasauliniu skurdu ir nelygybe bendradarbiavimo programomis su ilgalaikiu tvaraus vystymosi tikslu.

Kalbant apie aplinkosaugą, Brazilija yra didžiausius gyvybiškai svarbius atogrąžų miškų regionus turinti šalis. Europos Sąjunga ir Brazilija turi veikliai bendradarbiauti tarptautiniu lygmeniu, kad apsaugotų juos ir atkreiptų dėmesį į klimato kaitą ir biologinės įvairovės nykimą. Politiniai išpareigojimai turi būti skirti JT Konvencijos dėl biologinės įvairovės įgyvendinimui. Taip pat turi būti imtasi veiksmų apsaugoti ir valdyti vandens išteklius.

Šiuo klausimu turiu pasakyti, kad Brazilija yra pirmoji šalis, kurianti svarbią biokuro gamybą, taip pasiekdama realius rezultatus mažinant šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją. Dėl to patirties mainai ir bendradarbiavimas šiame sektoriuje yra labai naudingas Europos Sąjungai, o savo ruožtu atsinaujinančios energijos ir energijos taupymo priemonės bus labai naudingos Brazilijai.

Migracija yra vienas svarbus klausimas Europos politinėje darbotvarkėje. Todėl strateginė partnerystė, atsižvelgiant į Limos deklaraciją, turi skatinti platus pobūdžio dialogą dėl migracijos, apimančių reguliarią ir nereguliarią migraciją ir migrantų žmogaus teisių apsaugą.

Galiausiai Europos Parlamentas teigiamai vertina derybų dėl vizų susitarimo tarp dviejų pusių, kuris palengvins žmonių laisvą judėjimą, pradžią.

PIRMININKAVO: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Pirmininko pavaduotojas*

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijos narė. – (FR)* Gerbiamieji nariai, draugai, visų pirma leiskite man padėkoti, ypač pranešėjams Mariai Eleni Koppai ir Ignacio Salafrancai Sánchez-Neyra už jų puikius pranešimus dėl atitinkamai strateginės partnerystės tarp Europos Sąjungos ir Brazilijos ir tarp Europos Sąjungos ir Meksikos.

Turiu taip pat pasakyti, kad kaip Komisijos narė didžiuojuosi, kad apskritai pateikėme daug pasiūlymų ir daug komunikatų dėl Lotynų Amerikos, o ypač dėl Brazilijos ir Meksikos, nes, regis, buvo tinkamas laikas tai daryti.

Pastaraisiais metais Brazilija ir Meksika įrodė esančios pagrindinės veikėjos pasaulio scenoje ir regioniniu lygmeniu. Šalia to Europos Sąjunga pripažino būtinybę laikyti šias šalis strateginėmis partnerėmis, ypač dėl jų ekonominio svorio Lotynų Amerikoje ir taip pat dėl jų, kaip regioninių lyderių, vaidmens ir labai dažnai dėl jų svarbos regioninio saugumo klausimais.

Mūsų santykių pagrindai yra nepaprastai stiprūs. Mes ne tik turime, kaip visi žinome, glaudžius istorinius ir kultūrinius ryšius, bet taip pat turime bendrus interesus ir vertybes, o mūsų ekonominiai ryšiai vis labiau stiprėja.

Europos Sąjunga yra iš tikrųjų svarbiausia Brazilijos prekybos partnerė, kuri yra pagrindinė Europos Sąjungos investicijų naudos gavėja Lotynų Amerikoje. Vien tik Brazilija iš tikrųjų pritraukė apie 87 mlrd. EUR, kitaip tariant daugiau, negu visą kapitalą, kurį investuoja Europos Sąjunga kitose trijose BRIC valstybėse, būtent Rusijoje, Indijoje ir Kinijoje. Teisybė, kad Brazilija yra labai svarbi bendradarbiaujant dėl PPO. Kaip partnerė ji kartais gali būti sudėtinga, bet paprastai ji turi savo nuomonę.

Nuo Europos Sąjungos ir Meksikos susitarimo, kuris buvo pirmasis susitarimas tarp Lotynų Amerikos šalies ir Europos Sąjungos, įgyvendinimo vidutinės metinės Europos investicijos patrigubėjo, o šiandien Sąjunga yra Meksikos antra didžiausia prekybos partnerė. Paprastai Meksika yra taip pat partnerė, kuri turi tas pačias vertybes ir tuos pačius interesus. Dėl to kaip galingą priemonę parengėme šią strateginę partnerystę, kuri, tikimės, atneš realią naudą ne tik mūsų atitinkamiems gyventojams, bet taip pat ir kitų šalių ir regionų pasaulyje gyventojams.

Noriu pabrėžti, kad Europos Sąjunga, Brazilija ir Meksika tęsia bendradarbiavimą, kad susidorotų su finansų krize ir paruoštų pagrindą, kaip teigėte, Maria Eleni Koppa, užtikrinti G20 aukščiausiojo lygio susitikimo, vykstančio Londone balandžio mėn., pasisekimą.

Jos taip pat toliau kartu dirba dėl bendrų iššūkių, pvz., klimato kaitos – svarbiausio klausimo mums – kovos su narkotikais, dėl kurio mes labai tikime prezidentu Felipe de Jesús Calderón Hinojosu, kuris turi pagrindines priemones savo rankose, ir opaus ir sudėtingo klausimu dėl migracijos.

Matėme Meksikos vyriausybės dabartines pastangas kovojant su neteisėta prekyba narkotikais, net nepaisant to, kad, deja, vyriausybė turi susidurti su beveik istorijoje nepasitaikiusiu smurto mastu. Dėl to turime visiškai padėti Meksikai.

Gerbiamieji nariai, ką strateginė partnerystė reiškia mums? Manau, kad ji sudarys sąlygas mums geriau pasiruošti ateičiai, atkreipiant dėmesį į visus vietinius dvišalius ir pasaulinės visuotinės svarbos klausimus labiau konstruktyvioje, labiau nuoseklioje ir geriau sukoordinuotoje sistemoje.

Esu labai laiminga pažymėdama, kad glaudesniais santykiais su šiomis dviem šalimis teisingai pabrėžėme keletą prioritetų, nustatytų Europos Parlamento pranešime, pvz., koordinavimą daugiašaliu lygmeniu, turint galvoje Jungtines Tautas, demokratiją, žmogaus teises ir kitus pasaulinius klausimus, kuriuos minėjau.

Ypač kalbant apie Braziliją, taip pat pradėjome darbą dėl atsinaujinančios energijos, pvz., biokuro, nes šioje srityje Brazilija turi realią patirtį ir į kurią prezidentė Lula da Silva atkreipė mūsų dėmesį Portugalijos pirmininkavimo metu.

Kalbant apie šios partnerystės stebėseną ir įgyvendinimą, pone pirmininke, mūsų svarbiausias su Brazilija susijęs iššūkis 2009 m., pirma, realiai įgyvendinti veiksmų planuose nustatytus bendrus įsipareigojimus.

Norėtume užbaigti derybas dėl dviejų pagrindinių aspektų. Pirma, susitarimą dėl trumpalaikių vizų netaikymo ir rinkos ekonomikos statuso suteikimo Bulgarijai ir Rumunijai. Taip pat planuojame 2009 m. pradėti naujus

dialogus dėl švietimo, kultūros ir ekonominių ir finansinių reikalų, taip pat plėtoti dabartinius dialogus, tęsime dirbą su Brazilija dėl visų kitų pasaulinių klausimų.

Kalbant apie Meksiką, Tarybos priimta strateginė partnerystė bus, tikiuosi, netrukus paskelbta Europos Sąjungos ir Meksikos aukščiausiojo lygio susitikime. Komisija su valstybėmis narėmis įsipareigojo dirbti su Meksikos vyriausybe dėl veiklos dokumento, kuriame apibrėžiami praktiniai veiksmai, kurie optimizuos strateginę partnerystę.

Galiausiai leiskite man paminėti Europos Parlamento vaidmenį. Visada pritarėme bet kokiam galimam Parlamento įnašui dėl šios strateginės partnerystės pradžios ir entuziastingai teigiamai vertiname šias rekomendacijas šiandien. Tad noriu pasakyti, kad galiu tik pasveikinti, kad parlamentiniai santykiai yra nepaprastai daug žadantys, atsižvelgiant į tai, kad apytiksliai 96 nariai iš Brazilijos Parlamento grupės dėl Europos Sąjungos yra čia.

Manau, kad mes turime tuos pačius interesus, o kalbant apie jungtinį ES ir Meksikos parlamentinį komitetą, matome, kad jis vykdo veiklą, o jo kitas posėdis vyks kovo mėn. pabaigoje.

Apibendrinama, pone pirmininke, manau, kad aktyviai dalyvaujame, jog daugumą įsipareigojimų, kuriuos mes nustatėme partnerystės sistemoje, įgyvendintume, ir dėl didesnio saugumo visame pasaulyje tikimės tokiu būdu dirbti.

Juan Fraile Cantón, *Vystymosi komiteto nuomonės referentas. – (ES)* Pone pirmininke, pirmiausia kalbėsiu dėkodamas Komisijai už jos iniciatyvą, kuria pripažįstama Brazilija kaip regioninė jėga ir gerinami jos santykiai su Europos Sąjunga strateginiu lygmeniu. Šie santykiai iki šiol buvo grindžiami 1992 m. Bendradarbiavimo pagrindų susitarimu ir 1995 m. ES ir Mercosur šalių pagrindų susitarimų.

Tačiau pastaraisiais metais Brazilijos vaidmuo pasaulinių lygmeniu pagerėjo, o šalis pasirodė esanti pagrindinė Europos partnerė. Šis naujas scenarijus verčia mus sustiprinti ir įvairinti mūsų santykius.

Pirma, ES ir Brazilijos strateginė partnerystė turi padėti tai šaliai lavinti regioninį ir pasaulinį vadovavimą.

Antra, kalbant apie Tūkstantmečio vystymosi tikslus, nors programos, pvz., „Bolsa Família“ („šeimos fondas“), padarė pažangą gerinant žmonių vystymąsi ir mažinant skurdą beveik per pusę, negalima ignoruoti, kad pajamų nevienodumas yra vis dar labai didelis, egzistuoja dideli skurdo centrai ir taip pat esminiai regioniniai skirtumai tarp šalies šiaurės ir pietų.

Šiuo atžvilgiu būtų vertingi politinės patirties mainai, kurie priverstų mus pasiūlyti naujus sprendimus kovoje su skurdu, nelygybe ir socialine atskirtimi, mažinant neatitikimus net ir socialinės apsaugos ir tinkamo darbo visiems prasme.

Turime tas pačias pagrindines problemas aplinkosaugos srityje ir šiuo pagrindu turime pradėti dialogą dėl klausimų, pvz., klimato kaitos, vandens tvarkymo, biologinės įvairovės ir miško naikinimo, taip pat dėl vietinių gyventojų vaidmens visose šiose srityse.

Energijos bendradarbiavimo srityje 2007 m. pradėtas dialogas suteikė mums sąlygas padaryti pažangą, kurią dabar turime stiprinti tokiomis temomis kaip atsinaujinantys biodegalai, atsinaujinanti energija, energijos vartojimo efektyvumas ir mažesnio CO₂ energijos technologija.

Strateginė partnerystė su Brazilija taip pat atneša įsipareigojimą didesnei regioninei integracijai, kad būtų sustiprintas mūsų bendradarbiavimas su Mercosur šalimis.

Erika Mann, *Tarptautinės prekybos komiteto nuomonės referentė. – (DE)* Pone pirmininke, Komisijos nare, esu patenkinta, kad turime šią diskusiją. Žinoma, turime intensyviuos santykius su abiem šiomis šalimis, bet norėčiau kalbėti ypač apie Meksiką.

Mūsų diskusijoje Tarptautinės prekybos komitete vertinome, kaip ypač svarbu aptarti klausimus, susijusius su mūsų sritimi. Ypač svarbu, kad stipriname laisvosios prekybos susitarimą dar kartą. Jeigu pažvelgtumėte į skaičius, pamatytumėte, kad nors mūsų prekyba pastaraisiais metais neabejotinai sustiprėjo, vis dar yra didelė paklausa ir kad mes – iš Europos pusės – vis dar turime didelių apribojimų kalbant apie patekimą į rinką. Aš nuoširdžiai papraščiau, kad jūs, Komisijos nare, vėl padarytumėte viską, kad dar kartą su savo kompetentingais kolegomis išanalizuotumėte padėtį ir, jeigu kils problemų, iš tikrųjų padidinti šiuos apribojimus.

Viena vertus, apskritai mums nėra jokios prasmės kalbėti apie strateginę partnerystę su tokiais svarbiomis šalimis Lotynų Amerikoje, o paskui, antra vertus, vis dar kovoti su tokiais absurdiškais rinkos apribojimais. Žinoma, kartais tai turi prasmę, bet paprastai tai yra nenaudinga. Būčiau labai dėkinga jums ir komitetui, jeigu galėtume išspręsti šią problemą.

Antras klausimas, kuris, manome, yra svarbus, yra tai, kad pasauliniuose tarptautiniuose santykiuose turime taip pat iš tikrųjų suteikti Meksikai statusą, kurio ji užsitarnavo. Žinoma, tai susiję ypač vis dar su labai opiu susitarimu dėl G20. Mūsų delegacija parašė raštą, kurį taip pat nusiuntėme jums ir kuriame prašome Meksikos atstovų taip pat atsisėsti už G20 stalo priimti nuolatinį susitarimą, o ne paprasčiausiai trumpam pasirodyti.

Mano paskutinis prašymas jums yra dėl mūsų delegacijos dalyvavimo posėdyje kovo mėn. 30–31 d.; Žinau, kad negalite asmeniškai dalyvauti, bet prašau suorganizuoti kažkieno jūsų kompetencijos srityje dalyvavimą, kai José Guadarrama Mijquez, Gerardo Buganza ir Green Macías, kuris pirmininkauja Meksikos delegacijai, atvyksta, kad jie iš tikrųjų jaustų, kad Komisija vertina delegaciją ir jos vizitą.

Francisco José Millán Mon, *PPE-DE frakcijos vardu.* – (ES) Pone pirmininke, Europos šalys yra susijusios su Lotynų Amerika artimais istoriniais, kultūriniais ir žmogiškaisiais ryšiais. Kaip ispanas ir, dar daugiau, galicietis labai gerai tai žinau. Be to, turime bendrus principus ir vertybes, kurie yra taip pat mūsų krikščioniško paveldo rezultatas.

Lotynų Amerika ir Europos Sąjunga yra apskritai natūralios partnerės, todėl turime sustiprinti savo santykius. Esu sužavėtas, kad plačiai pritariama šiuose Rūmuose, jog Europos Sąjunga turi kurti strateginius santykius su Meksika ir su Brazilija. Pats daug kalbėjau apie Meksiką praėjusių metų balandžio mėn. diskusijų čia Parlamente dėl Limos aukščiausiojo lygio susitikimo metu.

Pagal strateginę partnerystę turi būti rengiami reguliarius aukščiausiojo lygio kasmetiniai susitikimai. Surengėme juos su Brazilija nuo 2007 m., o José Ignacio Salafrancos Sánchezo-Neyros pranešime teisingai reikalaujama kalbant apie Meksiką juos rengti, atsižvelgiant į Tarybos šiek tiek dviprasmiškas 2008 m. spalio mėn. išvadas. Tikiuosi, kad toks aukščiausiojo lygio susitikimas gali būti surengtas Meksikoje šiais metais.

Ponios ir ponai, Europos Sąjungos strateginė partnerystė su Meksika ir Brazilija yra labai naudinga ir dvišaliu, ir pasauliniu lygmeniu. Dvišaliu požiūriu yra pakankamų galimybių santykiams vystyti. Pvz., Meksikos atveju asociacijos susitarimas pasireiškė išpučingumu prekybos ir investicijų padidėjimu. Kova su organizuotu nusikalstamumu ir narkotikų prekyba, ir bendradarbiavimas energijos srityje yra kitos sritys, kuriose bendras bendradarbiavimas yra būtinas, taip pat ir didesnis koordinavimas daugiašaliuose forumuose.

Brazilijos atveju santykių stiprinimas turi taip pat padėti atverti ES ir Mercosur šalių susitarimą.

Norėčiau pabrėžti skirtingai nuo ankstesnių laikotarpių teigiamus Meksikos ir Brazilijos per šį dešimtmetį pasiektus ekonominius rezultatus. Be šios pažangos, kuri buvo dėl gerai apgalvotų politikos krypčių, dabartinė ekstremali pasaulinė krizė būtų nuniokojusi jų ekonomiką. Priešingai, dabar jų vyriausybės gali naudoti atsargas, kurias jos kaupė, kad galėtų įgyvendinti anticiklinę politiką tokiu pat būdu kaip išsivysčiusios ir kai kurios atsirandančios šalys.

Meksika ir Brazilija taip pat vaidina vis svarbesnį vaidmenį pasaulio scenoje. Jos dalyvauja Heiligendamo procese ir kaip pagrindinės ekonominės jėgos Lotynų Amerikoje yra G20 narės.

Šiandieniniame sudėtingame ir glaudžiai susijusiam pasaulyje – jau baigiu – su visais jo pasauliniais iššūkiais ir grėsmėmis, įskaitant klimato kaitą, bendradarbiavimas bendros atsakomybės pagrindu su tokiais reikšmingomis dalyvėmis kaip Meksika ir Brazilija yra labai naudingas Europos Sąjungai ir taip pat, žinoma, visai tarptautinei bendruomenei.

Vicente Miguel Garcés Ramón, *PSE frakcijos vardu.* – (ES) Pone pirmininke, 2008 m. liepos 15 d. Europos Komisija priėmė komunikatą Tarybai ir Parlamentui, kuriuo rekomenduojama strateginę partnerystę įsteigti tarp Europos Sąjungos ir Meksikos.

Savo ruožtu 2008 m. spalio 13 d. Europos Bendrųjų reikalų ir išorės santykių Taryba pripažino Meksiką kaip strateginę partnerę, laukdama Parlamento nuomonės šiuo klausimu.

Prisiminčiau, kad pereinamais metais spalio mėn. pabaigoje surengtame septintajame ES ir Meksikos jungtinio parlamentinio komiteto posėdyje teigėme, kad strateginė partnerystė tarp Meksikos ir Europos Sąjungos suteiks postūmį, būtiną stiprinti ir kurti tikrą mūsų dvišalių santykių potencialą.

Tai yra geras laikas santykiams iš abiejų pusių, o dabartinio pasaulinio susitarimo rezultatai yra geri. Pabrėžiame, kaip svarbu, kad mūsų atitinkamos vykdomosios valdžios stiprintų bendradarbiavimą politinėje, ekonominėje ir bendradarbiavimo srityse, ypač atsižvelgiant į naujus įvairaus pobūdžio iššūkius, kylančius dėl finansų ir ekonomikos krizės, kuri niokoja mūsų žemynus.

Meksika yra puiki šalis, su kuria mes turime bendras vertybes ir tikslus, pvz., demokratinių valdžios institucijų formų kūrimą, išipareigojimą lyčių lygybei, teisinės valstybės principų stiprinimą, teisingą ir tvarų vystymąsi ir pagarbą žmogaus teisėms. Pritariame glaudesniai bendradarbiavimui kovoje su organizuotu nusikalstamumu, terorizmu ir narkotikų prekyba, grindžiama bendros atsakomybės ir griežto vadovavimosi tarptautine teise principais.

Dėl to palaikome pasiūlymą dėl rekomendacijos dėl ES ir Meksikos strateginės partnerystės, kad būtų pateiktas Parlamentui ši rytą.

Renate Weber, ALDE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, jau plačiai pripažįstama, kad Brazilija tampa vis reikšmingesnė regioninė ir pasaulinė veikėja. Brazilijos atliktas lemiamas vaidmuo kuriant Pietų Amerikos tautų sąjungą (UNASUR) yra tik dar vienas šalies reputacijos patvirtinimas, kuris nusipelnė aiškaus pripažinimo, kaip užsitarnavo Brazilijos pastangos palaikyti ir daryti įtaką kai kurių šalių Lotynų Amerikoje demokratiniam vystymuisi. Pritariu pranešėjai, kad Brazilija ir Europos Sąjunga turi tas pačias vertybes dėl demokratijos, teisinės valstybės principų ir žmogaus teisių skatinimo ir turi tuos pačius rinkos ekonomikos principus.

Dėl to aišku, kodėl Brazilija yra pagrindinė Europos Sąjungos partnerė.

Kelis metus Brazilija patyrė ekonominį vystymąsi, kurio, tikiuosi, ypač labai blogai nepaveiks dabartinė siaubianti ekonomikos krizė. Tačiau, deja, ekonominis vystymasis ir turto kaupimas Brazilijoje nereiškia, kad išnyko skurdas. Kaip pranešime pažymima, Brazilijoje vis dar yra didelis vargingų žmonių skaičius, o tai yra liūdna tikrovė, kad turto centrai yra grindžiami kultūriniais ir rasiniais pagrindais. Pabrėžiama, kad 65 proc. neturtingiausių brazilų yra juodaodžiai arba maišytos etninės grupės, kai tuo metu 86 proc. labiausiai privilegijuotųjų yra baltaodžiai. Teigiamai vertinau prezidentės Lula da Silva idėją, kad jos vyriausybė turi kovoti ne su turtu, bet su skurdu. Esu įsitikinęs, kad ES parama ir pagalba būtų naudinga stengiantis panaikinti šią poliarizaciją tarp labai skurdžių ir labai turtingų.

Kad padarytume tai, mums reikia finansinės pagalbos pagal vystomojo bendradarbiavimo priemonę Brazilijai, kuri bus naudojama palaikyti Tūkstantmečio vystymosi tikslų įgyvendinimą ir tvaraus vystymosi tikslais. Kartu Europos Sąjunga turi toliau susitelkti ties miškų naikinimo tema. Tai yra pagrindinis klausimas, kadangi Brazilija turi turtingą, bet trapią aplinką. Turime ne tik vystyti stiprią partnerystę, bet taip pat ir koordinuoti su kitais paramos teikėjais, ir turėti projektus, kurie įgyvendintų žodžius, kiek yra susiję aplinkos apsauga.

Mūsų strategine partneryste taip pat turi būti remiamas stiprios Brazilijos pilietinės visuomenės vystymasis, skatinant kontaktus tarp Europos ir brazilų NVO, verslininkų ir verslo žmonių forumų, ir turi būti skatinami mainai švietimo ir kultūros lygmeniu. Bendradarbiavimas dėl aukštojo išsilavinimo pagal programą „Erasmus Mundus“ arba kitas dvišales regionines sistemas turi būti vertinamas kaip investicija į brangiausią šalies kapitalą, jos žmogiškuosius išteklius.

Roberta Angelilli, UEN frakcijos vardu. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, dialogas ir politinis bei komercinis bendradarbiavimas su Brazilija yra svarbus Europos tikslas; tikslas, kurį būtina vystyti ir stiprinti, pradedant nuo kovos su skurdu, ypač vaikų, ir pereinant prie stiprių komercinių susitarimų, kad būtų sukurta prekyba ir investicijos.

Tačiau šia strategine partneryste negalima išvengti tam tikrų nepajudinamų klausimų. Pirma, didesnio bendradarbiavimo būtinybė kovoje su korupcija, organizuotu nusikalstamumu, tarptautiniu nusikalstamumu, narkotikų prekyba, pinigų plovimu ir tarptautiniu terorizmu. Antra, glaudesnio bendradarbiavimo būtinybė teisiniuose reikaluose, ypač dėl bendradarbiavimo ekstradicijos procedūrose ir abipusio teismų sprendimų pripažinimo.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE frakcijos vardu. – (ES) Pone pirmininke, manau, akivaizdu, kad negalime ignoruoti konteksto, kurio pagrindu diskutuojame apie šią sutartį. Europoje dabartinė krizė svarbiausiai veikia sektorius, labiau orientuotus į eksportą, o Meksikoje tai labai specifiskai veikia tuos dalyvius, kurie labiausiai kenčia nuo ekonomikos silpnėjimo pasekmių.

Tokio pobūdžio susitarimas turi būti naudingas abiem šalims, tačiau šiuo metu turima patirtis rodo, kad taip nėra visada. Europai tai labai naudinga. Manau, tai akivaizdu ir galime aiškiai matyti, kai peržvelgiame praėjusių aštuonerių metų rezultatus, per kuriuos prekybos pusiausvyra kryo į ES pusę.

80 proc. kilo prekybos deficitas, kas reiškia, kad Meksika dabar labai priklauso nuo Europos. Tačiau yra kitų pavojų, kurių neturime pamiršti. Be to, vėliau dauguma ES investicijų turės teigiamas pasekmes Europai. Manau, kad didžioji vykdomo eksporto dalis yra iš esmės viduje, tarp įmonių.

Nesakau, kad tai yra būtinai blogai, bet sakau, kad turime būti atsargūs ir žinoti, kad tai gali turėti labai neigiamas pasekmes. Tačiau svarbiausias daugiausia nerimą keliantis veiksnys yra kai kurių vyriausybių rodoma liberalizavimo manija, kurią įtvirtina šios srities metodai. Pvz., bankininkystė yra viena iš svarbiausių sektorių, kuri būtina susidorojant su šia krize, bet šiuo metu 90 proc. Meksikoje šio sektoriaus yra užsienio rankose, iš kurio 50 proc. yra Europos rankose.

Nemanau, kad tai yra geriausias būdas svarstyti tokio pobūdžio susitarimą. Susitarimu turi būti pakoreguojami arba bent jau ne kurstomi kai kurie iš šių pavojų, o būtent tai siūlome kai kuriais iš mūsų pakeitimais.

Willy Meyer Pleite, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (ES) Pone pirmininke, dėl partnerystės su Brazilija pranešime neabejotinai yra tam tikrų labai teigiamų aspektų. Daugiašališkumo, ypač tarptautiniuose Jungtinių Tautų forumuose reikalavimas; bendradarbiavimo aplinkos, tvaraus vystymosi, miškų ir vandens išteklių tvarkymo ir švietimo srityse; taip pat kaip bendradarbiavimo, susijusio su atsinaujinančia energija ir technologija yra, mūsų nuomone, labai tinkamas ir teigiamas.

Dėl imigracijos pažymėjimo nepaisant gėdingos direktyvos, manau, kad šiuo konkrečiu atveju joje kalbama apie žmogaus teises ir migrantų teises, kuri yra, manau, labai tinkama. Kitas svarbus aspektas yra bendradarbiavimas pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslus, taip pat socialinė sanglauda dėl Brazilijos parodyto svarbaus vadovavimo jos politikoje mažinti skurdą programa „Bolsa Família“ arba „šeimos fondas“. Kitas neabejotinai svarbus partnerystės aspektas yra kaip vienos iš lyderių Brazilijos vaidmuo regioninės integracijos procese programa „Unasur“. Kitaip tariant, yra daugybė svarbių aspektų, kurie taip pat nurodo, kad pilietinė visuomenė turi pati dalyvauti šiose derybose.

Kita vertus, pranešime yra aspektų, kurie mums nepatinka, todėl ketiname susilaikyti. Pirmia, juo siūloma nutraukti ekonominį protekcionizmą Brazilijoje. Manau, kad šis tekstas buvo sudarytas prieš krizę; šiandien vertinu protekcionizmą kaip tikrovę. Vyraujančios pokyčių tendencijos susidoroti arba sušvelninti krizę neabejotinai pabrėžia vyriausybių viešą intervenciją ekonomikoje. Manau, laisvoji rinka baigėsi, o ji liko už nenumatomų pasekmių žmonijai krizės.

Kitas labai svarbus klausimas, kuris mums nepatinka, tai pranešime nurodytas reikalavimas dalyvauti kartu branduoliniuose mokslinių tyrimų projektuose, ypač Tarptautinio eksperimentinio termobranduolinio reaktoriaus (angl. ITER) projekte. Nemanau, kad tai teisinga mūsų atžvilgiu, kadangi nepritariame branduolinei energijai. Esant gausesniam efektyviam energijos vartojimui ir daugiau atsinaujinančios energijos, manau, galime apsieiti be tokio pobūdžio energijos, kuri yra labai kenksminga žmonijai. Nepaisant teigiamų aspektų, tai verčia mus susilaikyti.

Meksikos pranešimas yra visiškai skirtingas klausimas, kadangi partnerystė su Brazilija turi dar pradėti vystytis. Meksika dirbo dėl mūsų strateginės asociacijos susitarimo nuo 1997 m., todėl jau turime rezultatus, kurie suteikia galimybes mums spręsti, ar jai gerai sekasi – ar jai taip gerai sekasi, kaip norėtume, ar ne.

Ketiname susilaikyti šio pranešimo atžvilgiu taip pat dėl daugelio priežasčių. Pirmia, manome, kad pranešime ignoruojamos neigiamos pasekmės ekonomine prasme. Tiesa, buvo pažanga, atsižvelgiant į tokių aspektų kaip šalyje esančių neigiamų žmogaus teisių duomenų dėl moterų žmogžudysčių, vertinimą. Buvo pasiūlyti pakeitimai, kurie, manau, paaiškina ir patobulina tekstą, bet yra dalis, kurios nevertiname teigiamai, o tai yra susiję su Laisvosios prekybos sutartimi ir jos pasekmėmis smulkiems gamintojams Meksikoje. Kaip ir bet kuri kita šalis pasaulyje Meksikai nėra geras laikas dabartinės krizės metu. Meksikoje užsienio investicijos yra tikrai sutelktos tik keliuose sektoriuose ir nepadaeda išplėsti vidaus ekonomikos.

Todėl mūsų frakcija, Europos vieningųjų kairiųjų jungtinė frakcija / Šiaurės šalių žalieji kairieji ketina susilaikyti balsuodama dėl šio pranešimo.

Bastiaan Belder, *IND/DEM frakcijos vardu*. – (NL) Pone pirmininke, pastaraisiais metais vyravo tendencija Sąjungoje sudaryti strategines partnerystes su trečiosiomis šalimis. Pačios partnerystės daug rūpesčių man nekelia. Gali būti naudinga suteikti įvairesnės formos dvišaliams santykiams tokia partneryste, bet kyla bent jau du pavojai šioje struktūroje.

Pirma, Europa negali paskelbti kiekvienos šalies strategine partnere. Jeigu taip būdų, mano nuomone, terminas „strateginė“ prarastų savo vertę. Dėl to tvirtinu, kad tik dvišalius santykius su svarbiomis partnerėmis turi apimti ši antraštė. Mano manymu, tai iš tikrųjų daugiau taikoma Brazilijai negu Meksikai, t. y. mūsų diskusijų temai šį rytą.

Antra, kartais keistai jaučiu, kad šios strateginės partnerystės yra daugiausia simbolinės. Tai yra galimybė sušaukti kitą aukščiausiojo lygio susitikimą, o paskui beveik viskas lieka po senovei. Šios partnerystės dažnai veikia tik kaip forumas. Klausimas dėl realių rezultatų dažnai lieka neatsakytas.

Tam tikra prasme tą patį jaučiu dėl Parlamento rekomendacijos projekto Tarybai dėl Brazilijos, kurį svarstysime rytoj. Čia taip pat jaučiu, kad yra nepakankamai paminėtos tam tikros problemos. Pone pirmininke, pasinaudodamas trimis rekomendacijos projekto aspektais, norėčiau išreikšti šį susirūpinimą.

Pirma, rekomendacijoje šiek tiek klaidinančiai pažymima, kad ši partnerystė neturi būti Sąjungos santykių su Mercosur šalimis sąskaita. Kaip Europos Sąjunga, kuri visada iškelia save kaip regionų bendradarbiavimo skatintoją, gali leisti, kad jos dvišaliams santykiams su Brazilija būtų teikiama pirmenybė jos regioninio bendradarbiavimo su Mercosur šalimis atžvilgiu? Čia Sąjunga pasirenka neteisingus prioritetus.

Dėl mūsų įsipareigojimų regionui Europos Sąjunga turi iš tikrųjų parodyti Brazilijai stiprią Mercosur šalių svarbą ir skatinti šalį intensyviai save pačią investuoti į šį bendradarbiavimo susitarimą. Vietoj to kartu su Brazilija Sąjunga bendradarbiaus dvišaliu lygmeniu ir taip elgdamasi rodys, kad Mercosur šalys yra antraeilės svarbos mūsų atžvilgiu.

Prekybos srityje taip pat man atrodo, kad rekomendacijos projektas buvo suformuluotas ne visai tiksliai. Yra raginimas dirbti mums išvien dėl sklandaus Dohos raundo sudarymo. Žinoma, tai yra puikus tikslas, bet ar nebūtų geriau iš pradžių apibrėžti pagrindinius skirtumų tarp Sąjungos ir Brazilijos aspektus?

Patekimo į rinką tema yra esminis klausimas abiem stovykloms. Manau, kad Dohos raundas turi daugiau sėkmės galimybių, jeigu šis klausimas bus sprendžiamas dvišaliu lygmeniu. Nesakau, kad tai būtų lengva, bet tikrai manau, kad tai yra geresnis žingsnis pirmyn negu retoriškai žavių deklaracijų kūrimas.

Taip pat vertinau rekomendacijos projektą savo geopolitinės perspektyvos atžvilgiu. Iš šios perspektyvos man atrodo, kad rekomendacijoje nereikalaujama Brazilijos užimti vadovaujančią vaidmenį regione. Šiuo pastebėjimu baigiu savo kalbą. Brazilija turi gerai įvertinti politinius pasiekimus regione ir taip gali padaryti pirmiausia atsižvelgdama į savo kaimynės Venesuelos ambicijas dominuoti žemyne.

Tai yra padėtis, kuria nėra suinteresuotas nei pats žemynas, nei Europos Sąjunga. Prieštaringas venesueliečių referendumas dėl konstitucijos pakeitimo pakankamai gerai rodo, kad tada mažai liks tokių Europos vertybių kaip demokratija.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Pone pirmininke, pradžioje turėti strateginę partnerystę, turėti įmonės „Volkswagen“ gamyklą Puebloje ir turėti jungtinius parlamentinius komitetus su Čile ir su Meksika yra puiku, bet jau trisdešimt metų, kaip José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra teigė savo pranešime, esame realistai, bendradarbiaujame, kuriame klimatą, mažą diskusiją apie žemės ūkį, narkotikus, moteris, vandenį ir t. t.

Turime žengti toliau. Daugiau ambicijų reikia Europai ir Lotynų Amerikai. Turime nustatyti tikslą: pvz., 2025 m. Kartais po dvidešimt metų turime sukurti civilizaciją tarp Europos ir Lotynų Amerikos sąjungą, o kodėl ne integraciją!

Kad tai būtų pasiekta, yra Lotynų Amerikos parlamentinės asamblėjos (angl. *EuroLat*) sistema, parlamentas, kuris suburia Europą ir Lotynų Ameriką. Šioje sistemoje būtinas manifestas, sprendimas, kuris bus lygiavertis tam, kas buvo reiškiama Europai 1950 m. gegužės 8 d. Suburkime savo tautas, savo išteklius, savo intelektą, senus ir jaunus iš abiejų pusių ir neatidėliodami sukurkime studentų, mokslinių tyrinėtojų, inteligentijos ir intelekto laisvo judėjimo sritį. Tai reikštų automatinę kultūros vizą. Malinche nereikėjo jokios vizos važiuoti ir mokytis kečia arba majų kalbos į Cortés. Tai yra pirmas žingsnis kelyje kuriant milijardui krikščionių tautybių atitinkamą grupę su milijardu Lotynų Amerikos gyventojų.

Žinau puikiai, kad tai gali atrodyti nerealu ekonomikos realistams, bet jeigu svajonė, kurios siekiate, nėra gana didelė, jūs jos neteksitė net ją pasiekę.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Noriu išreikšti savo pritarimą José Ignacio Salafrancos Sánchez-Neyros pranešimui. Manau, kad kai Pasaulinis susitarimas buvo įgyvendintas, turime pereiti į aukštesnę istorinę lygmenį strateginėje partnerystėje tarp Europos Sąjungos ir Meksikos.

Ši partnerystė tapo būtina, turint galvoje ne tik Meksikos svarbų vaidmenį pasaulio politinėje ir ekonominėje scenoje, bet taip pat ir jos labai glaudžius ekonominius saitus su Europos Sąjunga. Meksika turi daugiau kaip 100 mln. gyventojų, yra dešimta pagal dydį ekonominė jėga pasaulyje ir yra G20 grupės narė.

Esant tokiems pasauliniams iššūkiams kaip ekonomikos krizė ir pasaulinis atšilimas bendradarbiavimas su Meksika pasirodys esantis naudingas. Savaiame suprantama, norime, kad naujos partnerystės pagrindų būtų rengiami aukščiausio lygio susitikimai tarp Europos Sąjungos ir Meksikos, remiantis aukšto lygio susitikimams naudojamu modeliu, rodomu Europos Sąjungos santykiuose su kitomis strateginėmis partnerėmis.

Turime taip pat palaikyti parlamentinę šios partnerystės dimensiją ES ir Meksikos jungtiniame parlamentiniame komiteje ir „EuroLat“ asamblėjoje, kurie atliko ypač naudingą vaidmenį pastaraisiais metais. Atsižvelgiant į tai, kad dabar yra Europos kūrybiškumo ir naujovių metai, manau, kad turime kreipti didesnę dėmesį bendradarbiavimui tarp Europos Sąjungos ir Meksikos mokslinių tyrimų, kultūros ir švietimo, taip pat mokslo ir studentų mobilumo srityse.

Meksikiečiai sudaro didžiausią ispaniškai kalbančių gyventojų pasaulyje dalį ir turi bendras kultūros vertybes su europiečiais, kurios apima glaudžius saitus su Rumunijos kultūriniu paveldu, grindžiamu jų lotynišku palikimu. Pvz., 2005 m. liepos mėn. organizuota paroda Rumunijos valstiečių muziejuje Bukarešte parodė pritrenkiantį panašumą tarp Meksikos populiaraus meno ir daugumos kūrybiškų Rumunijos populiaraus meno darbų. Manau, kad Europos Sąjungos institucijos turi labiau bendradarbiauti ir nuolat naudotis galimybe, kurią suteikia kultūra, švietimas ir menas, suartinti tautybes.

Paskutinis, bet ne mažiausias pastebėjimas, manau, kad šios strateginės partnerystės įnašas turi taip pat apimti Europos piliečių, kurie keliauja į Meksiką, saugumo užtikrinimą. Meksika teikia išskirtines turizmo galimybes, turi didingus istorinius kultūros lobius ir yra taip pat mėgstama daugelio europiečių vieta. Tačiau jiems neturi kilti pavojus dėl nusikalstamumo ir korupcijos, kurie yra akivaizdūs tam tikruose šalies regionuose. Mūsų su nusikalstamumu gali tapti efektyvesnis trišaliu bendradarbiavimu tarp Meksikos, Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Manau, kad bendradarbiavimo susitarimai tarp Europos Sąjungos ir Meksikos ir Europos Sąjungos ir Brazilijos yra labai svarbūs. Šie bendradarbiavimo susitarimai turi būti grindžiami pagarba demokratijos, teisinės valstybės principų ir pagarbos žmogaus teisėms vertybėmis.

Norėčiau pabrėžti, kaip yra svarbu padidinti pastangas tarp Europos Sąjungos ir šių dviejų šalių, skatinant mokslo ir technologijų perdavimą, siekiant sustiprinti tikrą bendradarbiavimą kovojant su klimato kaite ir gerinant aplinkosaugą. Integrali paramos programa mažoms ir vidutinio dydžio įmonėms (angl. *Integral Support Programme for Small and Medium-Sized Enterprises*) iš esmės prisidės prie šių šalių ekonomikos ir socialinio vystymosi. Ypač dabartinės pasaulinės ekonomikos krizės metu svarbu sukurti ir išsaugoti darbo vietas ir toliau stengtis pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslus.

Kaip pranešėja Sutarčiai tarp Europos bendrijos ir Jungtinių Meksikos valstijų dėl tam tikrų oro transporto paslaugų aspektų noriu pabrėžti šio susitarimo svarbą. Ja skatinama laisva konkurencija oro transporto paslaugų srityje. Prireikus Meksika gali taikyti nediskriminacinį apmokestinimą, mokesčius, rinkliavas, muitus arba kitus mokesčius dėl Europos bendrijos valstybės narės lėktuvų vežėjo, vykdančio veiklą maršrutu iš taško, esančio Meksikos teritorijoje, į kitą tašką, esantį kitos Amerikos žemyno valstybės teritorijoje, tiekiamo kuro lėktuvams jos teritorijoje.

Norėčiau paminėti, kad šis klausimas yra nepaprastai svarbus, ypač atsižvelgiant į šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų prekybos sistemos įgyvendinimą. Be to, šios dvi šalys, Brazilija ir Meksika, turi atlikti ypač svarbų vaidmenį sudarant būsimą susitarimą pasibaigus Kioto susitarimui, kuris, tikimės, bus pasirašytas Kopenhagoje gruodžio mėn.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Žaliųjų frakcija / Europos laisvasis aljansas balsuos prieš pranešimą dėl Brazilijos partnerystės ir susilaikys dėl partnerystės su Meksika klausimo. Jie mūsų nelabai žavi, bet jaučiame, kad šis balsavimas aiškiai rodo mūsų nepasitenkinimą esama praktika, kurią smerkiame jau kurį laiką. Pvz., dėl Brazilijos, partnerystės tema yra svarstoma daugiau Mercosur šalių apsunkinimo atžvilgiu. Ja pabrėžiama, mūsų nuomone, neteisingi prioritetai – pvz., Benita Ferrero-Waldner minėjo biodegalus, bet rezoliucijoje yra įvairiausių apmąstymų apie branduolinę energiją ir anglies surinkimą ir saugojimą (angl. CCS) ir, taigi, anglį. Tačiau vietoj to, šalis kaip Brazilija turi bendradarbiauti su mumis, kad kurtų atsinaujinančias technologijas ir energijos taupymą: tai yra šios šalies kelias pirmyn.

Tada, kalbant apie Meksiką, pone pirmininke, pasiūlėme kai kuriuos pakeitimus – pranešėja, be to, gana atvirai priėmė tam tikrus klausimus daugiausia dėl žmogaus teisių. Tačiau strateginė partnerystė ir parlamentinis dialogas, mūsų nuomone, pabrėžia dabartines politines problemas. Šiandien svarbiausia politinėje darbotvarkėje yra didelė ekonomikos krizė, kurią šalis patiria, migrantų grąžinimo problema ir, žinoma, smurtas ir organizuotas nusikalstamumas. Manau, kad partnerystė turi būti aiškiau pabrėžiama tai, o ne klausimai, kurie, mūsų nuomone, yra mažiau svarbūs.

Dar vienas žodis, pone pirmininke, dėl tarpparlamentinio dialogo klausimo, kuriam visi, žinoma, teikiame didelę svarbą: manau ir tikiu, kad kitas EuroLat posėdis bus būdas išeiti iš šiek tiek formalios ir, atvirai, nenaudingos sistemos, kuri charakterizavo daugelį mūsų susitikimų, o aš nuoširdžiai tikiuosi, kad tai taip pat turės poveikį nacionalinėms diskusijoms tose šalyse.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Lotynų Amerikoje vykstantys pokyčiai turi skatinti Europos Sąjungą sukurti naujus bendradarbiavimo santykius su Lotynų Amerikos šalimis. Didesnis dėmesys turi būti kreipiamas į socialinius ir kultūrinius aspektus ir remti vystymąsi abipusės pagarbos skirtingiems vystymosi lygiams ir skirtingiems žmonių politiniams pasirinkimams pagrindu. Deja, jie yra mažareikšmiai aspektai Europos Sąjungos pateiktuose pasiūlymuose.

Apskritai kalbant, jų pagrindinis suinteresuotumas yra ekonomika, skirta didelių Europos ekonominių ir finansinių grupių verslui užtikrinti. Socialinės organizacijos pabrėžė šią padėtį, ypač Brazilijoje, apie ką sužinojome paskutinės Delegacijos ryšiams su Mercosur šalimis kelionės į Braziliją metu. Pvz., kai didžioji dalis gyventojų Meksikoje kenčia nuo rimto ekonominio nuosmukio pasekmių ir kai didžiąją Meksikos bankininkystės sektoriaus daugumą kontroliuoja užsienio įmonės, ypač Europos bankai, apgailėtina, kad Europos Sąjunga vis dar naudoja savo susitarimą su Meksika daugiau kaip patekimo į Jungtines Amerikos Valstijas galimybę negu paramą vietos vystymuisi. Meksikos mažosios ir vidutinės įmonės ir gamybos organizacijos, ypač pramoninės organizacijos, priklauso nuo laisvosios prekybos reikalingumo, strateginių sektorių liberalizavimo ir būtinųjų prekių, pvz., vandens, sukomercinimo.

Dėl to turime radikaliai nuosekliai patikrinti ES politikos kryptis dėl partnerystės susitarimų, kad teiktume pirmenybę bendradarbiavimui ir ekonomikos ir socialiniam vystymuisi. Taip galime padėti sukurti darbo vietas su teisėmis, užtikrinti socialinę pažangą, skatinti vietinių gyventojų teises, ginti miškus ir biologinę įvairovę ir taip pat pripažinti Lotynų Amerikos šalių suverenią teisę į aukštos kokybės viešąsias tarnybas, strateginių sektorių kontrolę ekonomikoje ir pagarbą jų žmonių išrinktų institucijų sprendimams.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pone pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, nesutikčiau, kaip ir anksčiau, kad sustiprinti bendradarbiavimo su Lotynų Amerika santykiai yra strateginis ES žingsnis, nes, José Ignacio Salafrancos Sánchezo-Neyros pranešimo atveju glaudesnių santykių kūrimas yra aiškinamas ne tik istoriniais ir kultūriniais saitais, bendromis vertybėmis, – kaip pranešėjas teisingai nurodo, – bet taip pat suteikiant įvairaus pobūdžio sektorių, tarpregioninės ir vidaus regioninio vystymosi galimybių abiem pusėms.

Nors teigiamai vertinu pasiūlytas iniciatyvas didinti prekybą ir investicijas tarp Europos Sąjungos ir Brazilijos, tačiau tikrai noriu žinoti, kokie pagerinimai yra galimi dėl teisinio ir aplinkosaugos bendradarbiavimo, žmogaus teisių pripažinimo ir apsaugos nuo organizuotą nusikalstamumą, dažnai nukreiptą į Europos Sąjungą – šios sritys yra taip pat svarbios. Migracijos ir emigrantų pinigų pervedimo tema turi taip pat būti nagrinėjama, nes akivaizdu, kad pelnas, gautas slapto darbu ir kitais neteisėtais veiksmais, yra neteisėtai eksportuojamas. Kalbant apie migraciją, paklausčiau, kokias garantijas galime gauti iš tautos, kuri saugo nusikaltėlius ir sukčius kaip Cesare Battisti ir „magas“ Mário Pacheco do Nascimento. Vien tik šiuo pavyzdžiu paaiškinamas mano visas prieštaraštas derybų dėl atsisakymo taikyti vizas susitarimo tarp Europos Sąjungos ir Brazilijos pradžia.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). - Pone pirmininke, kadangi pirmininkaujančios Čekijos atstovų nėra Rūmuose, kalbėsiu anglų kalba, nes, manau, būsiu greičiau suprastas.

Atkreipiu jūsų dėmesį į pasiūlymo dėl rekomendacijos dėl partnerystės su Brazilija 1(1) dalį ir taip pat į 2008 m. rugsėjo mėn. Komisijos komunikatą dėl daugiakalbystės.

Kad sukurtume ir išvystytume strateginę partnerystę su Brazilija kalbame portugalų kalba. Kai vykstame į JAV arba Australiją, kalbame anglų kalba; kai vykstame į Meksiką arba Kolumbiją, kalbame ispanų kalba; kai vykstame į Braziliją arba Angolą, kalbame portugalų kalba; kai vykstame į Senegalą arba Dramblio Kaulo Krantą, kalbame prancūzų kalba. Tai yra komunikato pagrindas; tai yra pagrindas vykdant veiklą.

Tai atkreipia dėmesį į tai, ko reikalavau prieš kelerius metus „Europos pasaulio“ kalbų: *linguas europeas globais* portugalų kalba. Manau, kad kai kuriomis Europos kalbomis yra galimybė nustatyti labai artimą ir glaudų ryšį su įvairiomis pasaulio dalimis: anglų, ispanų, portugalų, prancūzų kalba, o šiek tiek mažesniu mastu – vokiečių ir italų kalbomis. Komisija visiškai tai suprato ir įtraukė į komunikatą, bet, deja, kilo nesusipratimas Taryboje – greičiausiai daugiausia iš vokiečių pusės – ir Taryba priėmė daug silpnesnę poziciją šiuo klausimu.

Turiu paaiškinti, kad bet kuriuo būdu tai neveikia vienodos valstybinių kalbų vertės Sąjungoje. Tai susiję su daugiakalbystės vidaus vizija, o mes visi sutinkame, kad kiekvienas pilietis turi teisę kalbėti, skaityti ir kad būtų atsakoma jam jo gimtąja kalba. Tačiau tai prideda naujos dimensijos plačioje išorės daugiakalbystės vertybės srityje. Europos pasaulio kalbų vartojimas šiandieniniame globalizuotame pasaulyje, šiandienėje globalizuotoje ekonomikoje, šiame pasauliniame kaime, kuris yra kultūrinis, ekonominis, socialinis ir politinis, yra vertingiausias turtas visai ES, į kurį turime visiškai atsižvelgti ir kuriuo turime plačiai pasinaudoti. Todėl prašau, kad šios kalbos būtų tinkamai diegiamos ir tvarkomos jaunimo išorės tarnybose ir taip pat dėstomos mūsų mokyklose kaip bendras turtas, kaip antroji, trečioji arba ketvirtoji kalba, nes šios kalbos, kaip mūsų santykiai su Brazilija aiškiai rodo, didina mūsų ES gebėjimą glaudžiai sietis visame pasaulyje: daugiau jungtis, iš tikrųjų dalytis, būti to paties klubo dalimi. Tai yra mano kreipimasis į Tarybą, o aš sveikinu ir dėkoju pranešėjui už jo palaikymą.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Pone pirmininke, ponios ir ponai, visų pirma norėčiau pasveikinti José Ignacio Salafrancą Sánchezą-Neyrą su puikiu tokios svarbios srities kaip pasaulinis bendradarbiavimas su mūsų strateginėmis partnerėmis pranešimu. Globalizacija ne tik teikia mums naudą, ji taip pat daro mus labiau pažeidžiamus pasaulinių krizių ir grąsinimų atžvilgiu. Dėl to strateginių partnerių nustatymas ir bendradarbiavimo stiprinimas pasauliniu lygmeniu suteikia mums galimybes susidoroti su dabartiniais ir būsimais iššūkiais. Pranešime pabrėžiame, kad Europa yra Meksikos antroji didžiausia partnerė po Jungtinių Amerikos Valstijų. Turi būti pabrėžiama, kad Europa vertina Meksiką kaip svarbią žaliavos tiekimo partnerę. Žaliavos tiekimo saugumas yra būtent vienas iš pagrindinių veiksmų, palaikančių Europos tvarų vystymąsi. Savo ruožtu Europa atlieka pagrindinį vaidmenį saugodama aplinką ir priimdama ekologinės pramonės sprendimus.

Strateginė partnerystė su Meksika sustiprins dvišalius santykius, siekiant įgyvendinti efektyvesnę technologijų ir žaliavų prekybą, sudaryti gerą pagrindą dvišaliam bendradarbiavimui aplinkosaugos srityje. Kad įgyvendintume šiuos tikslus, turime kurti ir gerinti su sektoriumi susijusias programas, kuriomis pagrįsti mechanizmai ir priemonės dėl mokslo ir technologijų perdavimo, nes tik specialiomis priemonėmis bendradarbiavimas taps realus. Be to, šis mokslas ir technologijų perdavimas yra neišvairduojami be švietimo mainų ir bendro mokslinių tyrimų centrų tinklo kūrimo. Dėl to reikalauju išplėsti dvišalį bendradarbiavimą švietimo ir taip pat naujovių srityje. Dėkoju už dėmesį.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pone pirmininke, pagaliau laikas, kai Lotynų Amerika buvo vertinama kaip Jungtinių Amerikos Valstijų „kiemas už namo“, jau seniai praėjo. Šiandien vertiname šį regioną pakankamai skirtingai, kuriame yra didelis skaičius sričių, kurias sudaro bendras pagrindas ir bendras interesas tarp Europos ir Lotynų Amerikos ir kurios ypač pateisina mūsų strateginės partnerystės išplėtimą taip pat ir šioje srityje.

Klimato kaitos, energijos politikos, finansų krizės, narkotikų prekybos klausimas ir t. t. buvo minėtas. Šiuo atžvilgiu turime daug bendrų pagrindų ir bendrų interesų. Gerai, kad bendradarbiaujame daugiašaliu pagrindu šioje srityje. Gerai, kad taip pat sudarome dvišalius susitarimus. Tačiau mums svarbu pasiekti suderintus santykius tarp abiejų partnerių kiekvienu atveju.

Dėl to jeigu įgyvendinsime bevizį įvažiavimą, turime taip pat apsvarstyti, kaip susitvarkysime su deportacijos, ekstradicijos susitarimais ir panašiais klausimais, siekiant ...

(Pirmininkas pertraukė kalbėtoją)

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Pone pirmininke, norėčiau pabrėžti, kad šį rytą kalbėjome apie partnerystę tarp Europos Sąjungos ir tokių šalių kaip Brazilija ir Meksika. Taip pat aptarėme Rytų partnerystę šį rytą. Norėčiau ypač pabrėžti, o tai ypač skirta Benitai Ferrero-Waldner, kai aptariame Europos Sąjungos užsienio arba išorės politikos kryptis, pvz., ES santykius su Brazilija, Meksika arba su Šiaurės Afrikos šalimis, mūsų diskusijos tam tikra prasme būna atskirtos nuo tikrovės. Kita vertus, kai aptariame savo santykius su Rytais, tada sprendžiame pagrindinius klausimus, veikiančius ES. Panašiai kai aptariame savo partnerystę su Turkija ir šios šalies ES narystės perspektyvas, tai yra taip pat pagrindiniai klausimai. Kai aptariame savo santykius su Baltarusija, Ukraina ir Rusija dujų tiekimo prasme arba Gruzijos klausimą, tada aptariame visuotinos svarbos ES klausimus ir tokius, kurie galėtų pastūmėti Europos Sąjungą į rimtą krizę.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Pone pirmininke, Brazilijos vaidmuo tarptautinėje ir regioninėje scenoje kasmet didėja. Dėl to ši šalis tapo viena iš Europos Sąjungos svarbiausių ir reikšmingų partnerių. Istoriniai, kultūriniai ir ekonominiai saitai turi suteikti pagrindą veiksams, patenkantiems į strateginės partnerystės tarp ES ir Brazilijos taikymo sritį. Pagrindiniai klausimai, į kuriuos politinis dialogas turi atkreipti dėmesį, turi apimti bendrų strategijų skatinimą, kad būtų susidorota su pasauliniais iššūkiais pvz., saugumo, žmogaus teisių, finansų krizės ir, galbūt svarbiausiai, kovos su skurdu srityse.

Taip pat turime siekti diversifikuoti savo pastangas užkirsti kelią regioniniam konfliktui Pietų Amerikoje. Mūsų prioritetas turi būti dvišalio bendradarbiavimo stiprinimas prekybos ir bendradarbiavimo srityje, kad apsaugotume Brazilijos miškus – kurie yra, galų gale, pasaulio plaučiai. Strategine partneryste turi būti palengvinamas nuolatinės platformos dialogui tarp Europos Sąjungos ir Brazilijos kūrimas.

Charles Tannock (PPE-DE). – Pone pirmininke, kaip EuroLat narys teigiamai vertinu ES strateginę partnerystę su Brazilija ir Meksika, abiem klestinčiomis demokratinėmis valstybėmis. Žodis BRIC valstybės – Brazilijoje, Rusijoje, Indijoje ir Kinijoje – yra užsienio politikos specialistų žodyne, o Brazilijoje iš tikrųjų yra tik pasirodanti pasaulinė dalyvė.

Prezidentė Lula da Silva parodė susilaikymą vyriausybėje ir buvo stabilizuojanti jėga prieš populistinių demagogų kaip Hugo Chávezo Venesueloje ir Evo Moraleso Bolivijoje kilimą. Brazilija dabar patiria kredito krizę, o prekių kainų kritimas suduos smūgį. Meksiką taip pat veiks išpūdingas naftų kainų kritimas. Šios dvi šalys turėjo stabilumą. Pagirtinas prezidento Felipe de Jesús Calderón Hinojosa darbas Meksikoje, o jis taip pat nusipelnė mūsų palaikymo savo kovoje su narkotikų karteliais.

Dvi šalys, būdamos atitinkamai įtrauktos į Šiaurės Amerikos laisvosios prekybos sutarties (angl. NAFTA) ir Mercosur šalių grupę, yra didelės dalyvės regione ir jos yra svarbios mūsų santykiams su Lotynų Amerika.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Pone pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, dešimt sekundžių. Neseniai lankiausi susirinkime pensijų, pensijų išmokų tema ir apie tai, kiek laiko prieš išvykdami pensininkai pasinaudoja savo pensijų išmoka. Šiame susirinkime buvo paskelbta lyginamoji valstybių lentelė, kurioje šalys buvo vertinamos pagal vidutinį metų skaičių, pagal kurį buvo išmokamos pensijos. Meksika buvo laikoma puikiu sektinu pavyzdžiu. Kodėl? Nes jos pensininkai, gavę savo pensijas ir mėgaudamiesi šia privilegija, gyveno vidutiniškai šešis mėnesius, o tai buvo duomenys, kurie lėmė valstybės vertinimą kaip geriausią ...

(Pirmininkas pertraukė kalbėtoją)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pone pirmininke, visapusiškai palaikau šio pranešimo 1(e) dalį, kurioje kalbama apie partnerystės, kuria sprendžiami svarbiausi klimato kaitos, energijos saugumo, kovos su skurdu ir jo panaikinimo klausimai, būtinybę.

Man kelia susirūpinimą PPO susitarimai – arba galimi susitarimai – iš ES ūkininkų ir maisto gamintojų perspektyvos. Kaip žinote, kilo didelis nesutarimas dėl maisto gamybos standartų, o Komisija pagaliau pripažino, kad ji negalėjo Brazilijos jautienos įleisti į Europos Sąjungą, nes ji neatitinka mūsų gamybos standartų. Pritariu tokiam sprendimui ir manau, kad turime taip pasielgti kiekvienos prekės atžvilgiu. Negalime tikėtis, kad mūsų gamintojai atitiktų standartus, kurių trečiosios šalys neatitinka. Neįgyvendinsime mūsų gamintojų bendradarbiavimo dėl PPO susitarimų, jeigu taip toliau tęsis.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijos narė. – (ES) Pone pirmininke, retkarčiais šiek tiek pasinaudoju daugiakalbyste, todėl dabar ketinu pabandyti kalbėti ispanų kalba.

Visų pirma norėčiau paaiškinti Bastiaanui Belderui, kodėl pasirinkome strateginę partnerystę. Manau, kad, pirma, labai svarbu suprasti, jog pačios šalys yra labai suinteresuotos tuo. Suprantama, tai yra politinis sprendimas, pagrįstas tam tikrais kriterijais. Pvz., Meksika yra labai svarbus tiltas tarp šiaurės ir pietų, ir yra stabilizuojantis veiksnys, net nepaisant to, kad šalyje yra problemų.

Antra, šiuo metu ji yra G20 narė, o aš tikiuosi, žinoma, atsakyti Manfredui Mannui, kad ateityje taip toliau ir bus.

Trečia, Meksika ir Brazilija stipriai įsipareigojusios pasauliniams klausimams, kuriuos iš tikrųjų galime išspręsti tik kartu. Tai ypač apima klausimą dėl klimato kaitos ir finansų krizės. Štai kodėl manau, kad strateginės partnerystės idėja yra galiojanti: ne viso pasaulio, žinoma, bet pagrindinių dalyvių pasaulyje atžvilgiu.

Be to, yra daug nedidelių arba tam tikrų sektorių klausimų, iš kurių kai kurios norėčiau paminėti.

Kalbame su šiomis šalimis apie daugelį sudėtingų klausimų, pvz., apie narkotikus, korupciją, terorizmą ir organizuotą nusikalstamumą. Rengiame susitikimus aukščiausių pareigūnų ir taip pat ministrų lygmeniu, pvz., kuriame matome, kas gali būti padaryta, kad padėtume šioms šalims, ir kuriame, taip pat keičiamės patirtimi.

Įkūrėme forumą su Meksika dėl viešųjų saugumo klausimų, ypač dėl korupcijos problemos, ir tyrinėjame bendradarbiavimą daugelyje sričių, pvz., policijos mokymo, politikos, kaip dirbti kalėjimuose, ir politikos kovoje su prekyba žmonėmis, narkotikais, ginklais, dėl kibernetikos nusikaltimų ir pinigų plovimo srityse. Manau, kad labai svarbu tęsti šiuos ypatingus dialogus.

Dėl klausimo, kada galime turėti daugiau susitikimų, galiu pasakyti, kad bandysime rengti susitikimus aukščiausiu lygmeniu šiais metais, bet tai taip pat priklauso nuo pirmininkaujančios ES valstybės ir ar jos darbotvarkėje bus įtraukta ši tema. Tikiuosi, kad tai įvyks antroje metų pusėje. Bet kuriuo atveju turėsime ministrų susitikimą Prahoje dėl Mercosur šalių klausimų, Mercosur šalių ir strateginės partnerystės su Meksika arba Brazilija. Niekas nėra atmesta, nes bandėme labai sunkiai dirbti susitarimo su Mercosur šalimis naudai, bet visi žinote, kad nei mes, nei Mercosur šalys, ypač Brazilija ir Argentina, dar nenori pasirašyti susitarimo, nes nežino, ką Doha reglamentuos. Viskas visada vyksta lygiagrečiai Dohos.

Žinoma, turėsime kitą ministrų susitikimą Prahoje gegužės mėn. ir vėl bandysime ir reikalausime galimo sudarymo, bet manau, kad vis dar susidursime su šiuo iššūkiu.

Migracijos tema yra taip pat nepaprastai svarbi, ir manau, kad turime suderintą, nekonfliktišką dialogą su Meksika, pvz., ypač dėl Grąžinimo direktyvos. Labai vertiname, kad Meksika labai teigiamai ir supratingai sureagavo srityje, kuri, mūsų visų žiniomis, yra labai sudėtinga ir kurioje, žinoma, iš tikrųjų turime gerbti žmogaus teises ir taip pat apsvarstyti visų mūsų šalių opias sritis. Manau, kad į tai buvo atsižvelgta.

Taip pat norėčiau pasakyti, kad tai yra svarbiausi klausimai, kurie yra visada mūsų darbotvarkėje. Praėjusių metų gruodžio mėn., pvz., prezidentas Nikolas Sarkozy, prezidentė Lula da Silva ir Pirmininkas José Manule Barroso ypač kalbėjo apie finansų krizės klausimą ir kaip kartu jį spręsti, bet jie taip pat kalbėjo apie atsinaujinančios energijos klausimą, dėl kurio jau dirbame su Brazilija, kad išvystytume antrosios kartos biodegalus.

Taip pat pirmą kartą ketiname surengti dialogą dėl žmogaus teisių 2009 m., kuriame bus aptartos vietos gyventojų teisės, nes tai taip pat yra vienas iš Žmogaus teisių tarybos prioritetų.

Manau, kad čia ir baigsiu, pone pirmininke, nes buvo labai daug pastebėjimų, kurių kiekvieno negaliu aptarti.

PIRMININKAVO: LUISA MORGANTINI

Pirmininko pavaduotoja

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *pranešėjas*. – (ES) Ponia pirmininke, šios diskusijos pabaigoje tiesiog norėčiau pasakyti, kad sprendimas suteikti Meksikai ir Brazilijai strateginių partnerių statusą yra teisingas sprendimas, kuris reikš kokybišką žingsnį mūsų santykiuose dėl politinės, ekonominės, strateginės ir demografinės šių šalių svarbos. Jos vertina ją kaip pirmaeilės ES santykių grupės klausimus kartu su kitomis pasaulinėmis partnerėmis, pvz., Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, Kinija ir Rusija.

Ponia pirmininke, skirtumas tarp Meksikos ir Brazilijos šiuo metu, kaip Komisijos narė priminė, yra tai, kad Meksika turi asociacijos susitarimą, jungiantį ją su Europos Sąjunga, o Brazilija jo dar neturi.

Nesutinku su šios asociacijos susitarimo rezultatų padarytais vertinimais. ES ir Meksikos asociacijos susitarimas turi teigiamą istoriją – Manfred Mann, kuris pirmininkauja Jungtiniam parlamento komitetui, pripažino. Dėl to, kad Europos Sąjunga sudaro šiuos susitarimus taip, kad mūsų partnerės, šiuo atveju Meksika arba meksikiečiai, atstovauja ne tik rinkai, bet tam tikru būdu vertina dalykus, pagrįstus principais, vertybėmis, atstovaujamąja demokratija, pagarba žmogaus teisėms ir teisinės valstybės principais.

Todėl, manau, turime suprasti, kad susitarimas lėmė mūsų santykių išplėtimą, kuris dabar turi būti patvirtintas šia dvišale regionine strategine partneryste.

Komisijos narė pasakė, kad kitas susidūrimas dabar bus Rio grupės susitikimas, kuris vyks Prahos susitikimo metu Čekijai pirmininkaujant Sąjungai gegužės mėn. šiais metais. Lotynų Amerikai ir mūsų partnerėms reikia mūsų teikiamų galimybių, o ne reklaminių lapelių, ir tokias galimybes šiandien rodo asociacijos susitarimai.

Gera žinau apribojimus, kuriuos Komisijos narė pabrėžė, nes asociacijos susitarimo sudarymui, šiuo atveju su Mercosur šalimis, reikia abiejų pusių politinės valios. Suprantu, kad PPO Dohos raundas ir dvišalės asociacijos kelias yra lygiagretūs, o Meksikos ir Čilės pavyzdžiai tai ir rodo.

Dėl to, Komisijos narė, iš savo pusės turime dėti daug pastangų, kad sustiprintume šią strateginę asociaciją tarp Europos Sąjungos ir Lotynų Amerikos, kuri šia partnerystė su Meksika ir Brazilija bus skatinama ir plačiai plėtojama. 4-

Maria Eleni Koppa, pranešėja. – (EL) Ponia pirmininke, noriu padėkoti Komisijos narei Benitai Ferrero-Waldner ir visiems savo kolegoms nariams už pastabas dėl dviejų pranešimų, kuriuos svarstome šiandien. Pritariu José Ignacio Salafrancai Sánchezui-Neyrai, kad Lotynų Amerika yra nepaprastai suinteresuota ir svarbi Europos Sąjungai, o mes turime perduoti aiškias mintis apie bendradarbiavimą šiais pranešimais, ypač šiuo kritiniu laiku. Mums reikalinga esminė sistema, kuri gali apimti visus klausimus ir teikti aiškius atsakymus.

Taip pat norėčiau paminėti kelis klausimus, susijusius su tuo, kas buvo pasakyta. Visų pirma noriu pabrėžti, kad bet kuriuo atveju neketinama glaudžiais santykiais pakenkti Mercosur šalims. Priešingai, manome, kad strateginė partnerystė su Brazilija, su didžiausia ir galbūt svarbiausia Lotynų Amerikos šalimi, galėjo suteikti naują impulsą Mercosur šalims. Taip pat turime tobulai išsiaiškinti finansinį pagrindą, pagal kurį bus apibrėžiami santykiai su Brazilija.

Pridurčiau, kad Brazilija buvo vis aktyvesnė bendradarbiaudama su portugalų kalba kalbančiomis Pietų ir Afrikos šalimis ir todėl galėjo aktyviai bendradarbiauti šiame sektoriuje su Europos Sąjunga.

Turime pasirūpinti ir išlaikyti pusiausvyrą tarp biodegalų vystymo ir maisto saugumo, ypač šiuo kritiniu laiku.

Renate Weber iškėlė nelygybės klausimą. Manau, kad Lulos da Silvosa vyriausybė žengė svarbius žingsnius šia kryptimi. Lieka vis dar daug nuveikti, bet manau, kad dirva parengta.

Galiausiai norėčiau paminėti, kad turime rimtai išsiaiškinti galimybę įkurti jungtinę ES ir Brazilijos parlamentinį komitetą, nes ji yra vienintelė BRIC šalis, su kuria sustiprinome santykius, kurie nebuvo oficialiai nustatyti.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks šiandien 12.00 val.

*
* *

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Ponia pirmininke, vakar mokykloje Winnenden, pietų Vokietijoje, išprotėjęs paauglys vardu Tim Kretschner nušovė penkiolika žmonių, daugiausia vaikų. Vienas iš mokytojų bandydamas apsaugoti mokinį savo kūnu buvo nužudytas. Norėčiau paprašyti, kad pirmininkė paskelbtų tylos minutę prieš balsavimą, kad pagerbtume šios tragedijos aukas.

Pirmininkė. – Apgailestauju, bet nebuvote turbūt Rūmuose tuo laiku, bet vakar tai jau paminėta tylos minute ir ją paskelbė mūsų pirmininkas. Apgailestauju, kad jūs nedalyvavote ir nežinojote, kad tai jau įvyko.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), pateikta raštu. – (RO) Manau, kad ES ir Brazilijos strateginė partnerystė yra naudinga abiem pusėms. Mano nuomone, Europos Sąjunga yra demokratijos ramstis; iš tikrųjų, Europa yra mūsų civilizacijos lopšys. Kaip strateginė partnerė Brazilija yra pusiausvyros ir stabilumo Lotynų Amerikoje tvirtovė.

ES ir Brazilijos saitų stiprinimas gali sukurti bendrą sistemą, kuri palengvins šių dviejų struktūrų vystymąsi, taip padedant didinti bendradarbiavimą tarp dviejų regionų. ES ir Brazilijos strateginis susitarimas gali būti, ne tik mano nuomone, bet, pranešėjo nuomone, taip pat ir priemonė, kuri padės skatinti demokratiją ir žmogaus teises. Be to, ši partnerystė gali prisidėti prie gero valdymo skatinimo pasauliniu lygmeniu, taip pat gero bendradarbiavimo JT sistemoje.

Palaikau pasiūlymą dėl Europos Parlamento rekomendacijos Tarybai dėl ES ir Brazilijos strateginės partnerystės ir norėčiau pasveikinti pranešėją.

6. 50-osios Tibeto sukilimo metinės ir Dalai Lamos bei Kinijos vyriausybės dialogas (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – Žodinis klausimas, kurį uždavė Marco Cappato, Marco Pannella ir Januszo Onyszkiewiczzo ALDE frakcijos vardu, ir Monica Frassoni ir Eva Lichtenberger Verts/ALE frakcijos vardu, Komisijai: 50-osios Tibeto sukilimo metinės ir Dalai Lamos bei Kinijos vyriausybės dialogas (O-0012/2009 – B6-0012/2009).

Norėčiau trumpai pakomentuoti: iš tikrųjų manau, kad mūsų diskusija gali prisidėti prie visų Tibeto piliečių laisvės, o ne prie valstybės arba religijos dominavimo.

Marco Cappato, autorius. – (IT) Ponia pirmininke, pritariu jūsų tikėjimui. Deja, negalime tikėtis, kad Tarybos Pirmininkas pasinaudos šia diskusija padėti pagerinti Europos Sąjungos poziciją. Iš tikrųjų pirmininkaujanti Čekija aiškiai mano, kad bendra Europos politika yra didžios mūsų valstybių narių nacionalinės užsienio politikos kliūtis. Kinija už tai yra dėkinga, Rusija yra dėkinga, tai reiškia, kad represinės ir antidemokratinės šalys visame pasaulyje dėkingos, jog Europa nedalyvauja, ką akivaizdžiai demonstruoja pirmininkaujančios valstybės atstovų nedalyvavimas šiuose Rūmuose.

Norėčiau atkreipti dėmesį į Benitą Ferrero-Waldner, nes sprendėme šį klausimą kartu, kas, mano nuomone, yra svarbiausias klausimas: tai nėra tik teisėtvarkos klausimas – kitaip tariant tai nėra vertinti, kiek neseniai vienuolių buvo suimta ir kiek tibetiečių buvo užmušta dėl brutalaus Kinijos represijos, tikintis, kad skaičiai bus mažesni, negu buvo prieš metus. Ką norėčiau pasakyti Tarybai, o dabar pasakysiu Komisijai, yra, tai, kad ji turi išsakyti nuomonę dėl pagrindinio politinio klausimo, kuris yra derybų tarp Kinijos Liaudies Respublikos ir Dalai Lamos pasiuntinių objektas, o šių derybų tikslas ir priežastis, kodėl jos buvo sustabdytos – dabar galime atsakyti, jos nepasisėkė – nebent galime jas atgaivinti.

Yra dvi priešingos pozicijos: iš vienos pusės, Kinijos režimo pozicija, kuria teigiama, kad Dalai Lama yra žiaurus žmogus žiaurių žmonių priešakyje ir kad Dalai Lama ir Tibeto ištremta vyriausybė nori nepriklausomybės nacionalinei Tibeto valstybei, kuri prieštarauja Kinų teritoriniam vientisumui. Tai yra Pekino palaikoma pozicija. Kita vertus, yra Dalai Lama, Tibeto ištremta vyriausybė ir Dalai Lamos pasiuntiniai, kurie teigia siekiantys kažko kita, kad jų kovos priemonės yra atsisakymas smurto ir kad jie tiesiog nori teisingos autonomijos, turėdami omenyje autonomiją išsaugoti savo kultūrą, tradiciją, kalbą ir religiją arba jų kultūras ir religijas. Tai yra memorandumo pranešimas, kurį Dalai Lamos Tibeto pasiuntiniai pristatė Kinijos režimui. Šis memorandumas, kuriame nurodyti jų reikalavimai, buvo paskelbtas.

Šiuo atžvilgiu Europos Sąjunga prašo pasirinkti, priimti pozicijas. Yra dvi priešingos pozicijos: viena iš šalių meluoja. ES gali paskatinti tiesos paiešką. Kaip radikalioji partija siūlome *satyagraha*, tiesos paiešką, kaip kolektyvinę pasaulinę politinę iniciatyvą. Europos Sąjunga turi pasinaudoti savo diplomatinėmis priemonėmis – Benita Ferrero-Waldner, prašom, tai pasakyti Pirmininkui José Manuliui Barroso – turime susitikti su Dalai Lama ir suteikti jam garbę kalbėti, kad atrastume tiesą. Ar Pekinas teisingai sakydamas, kad tibetiečiai yra žiaurūs teroristai, pritariantys nepriklausomybei, ar Dalai Lamai yra teisingai sakydamas, kad jie nori padoringos ir garbingos autonominės valstybės? Europa negali nereaguoti ir tylėti susidurdama su šiuo konfliktu.

Eva Lichtenberger, autorė. – (DE) Ponia pirmininke, prieš penkiasdešimt metų Kinijos kariuomenė sudavė paskutinį smūgį tibetiečių pasipriešinimui. Nuo tada panaudodami ypač dideles pastangas tibetiečiai pabėgo už Himalajų ir į kitas valstybes. Iki šiol keli tūkstančiai žmonių per metus – iš kurių visi yra pabėgėliai – dėjo šias didžiules pastangas, kad pereitų 5000 m aukščio tarpeklius. Jeigu, kaip Kinija visada teigėdavo, tibetiečių padėtis yra tokia nuostabi, nebūtų nei pagrindo skrydžiui, nei pateisinimo, kad žurnalistams, žmonėms iš Vakarų ir stebėtojams buvo apskritai mėnesiais užkirstas kelias lankyti šią šalį arba tik su artima palyda. Moteris žurnalistė į tualetą lydi moterys žvalgybos stebėtojos, kad užtikrintų, jog nieko neleistino nebus daroma.

Todėl klausiu savęs: kokia mūsų, kaip Europos Sąjungos, užduotis? Turime kažkokiu būdu atnaujinti Kinų ir Tibeto dialogą. Tačiau tai turi vykti skirtingu pagrindu. Iki šiol viskas, kas įvyko, tai, kad Kinija kartoja tuos pačius kaltinimus ir reikalavimus, nebandant mažiausiai suprasti Tibeto atstovų paaiškinimo, kad tai nėra Kinijos palikimo klausimas ir nepriklausomos valstybės tapimas; tai yra autonomijos įgyvendinimo klausimas.

Komisijos nare, kaip spręstume klausimą, kad interneto Tibete stebėsena yra griežtesnė negu kur nors kitur Kinijoje ir kad tai Europos įmonės suteikė priemones, kad ši stebėsena taptų tokia efektyvi? Turime veikti. Namie esame raginami įsitraukti į dialogą.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijos narė*. – Ponia pirmininke, man malonu, kad ši diskusija vyksta šiandien dėl klausimo, kuris mums kėlė nerimą ilgą laiką ir ypač po liūdnu įvykių prieš metus Tibete. Dėl to manau, kad labai gerai, kad atvirai diskutuojame, jog vėl pamatytume, kas gali būti padaryta.

Prieš prieinant prie daugelio jūsų pateiktoje rezoliucijoje iškeltų klausimų, leiskite trumpai aptarti mūsų dvišalius santykius su Kinija. ES politika vis-à-vis Kiniją yra vienas iš susitarimų. Mūsų strateginė partnerystė yra stipri, o tai leidžia mums spręsti visus klausimus, įskaitant opiausius. Sudarėme įspūdingą aukšto lygio bendradarbiavimo sistemą, kuria nuolat svarstome visus pasaulinius pokyčius, su kuriais mūsų gyventojai susiduria, neignoruodami klausimų, dėl kurių galime nesutikti. Tibetas yra vienas iš jų. Leiskite man labai aiškiai pasakyti – nevertiname Tibeto vienodai kaip Kinija ir vis dar turime labai tikrą ir teisėtą rūpestį dėl žmogaus teisių padėties Tibete, kaip jūs abu bendrais bruožais nusakėte; dėl to, kad Tibetas liko didžia dalimi atskirtas nuo tarptautinės žiniasklaidos, diplomatų ir humanitarinių organizacijų dabar jau beveik metus; dėl aktyvių derybų tarp Dalai Lamos atstovų ir Kinijos valdžios institucijų, nepaisant trijų derybų raundų praėjusiais metais.

Šie klausimai taip pat buvo svarbiausi klausimai darbotvarkėje keliems ES vadovams su Kinijos vadovais praėjusiais metais surengtuose dvišaliuose susitikimuose. Siekėme surasti bendrą supratimą su Kinija šia trapią tema, o mūsų pozicija buvo labai aiški, ir tik svarstėme su jais padėti Tibete.

Leiskite man vėl paminėti ES padėtį, kurioje nėra vietos nesusipratimui. Pirma, palaikome Kinijos suverenitetą ir teritorinį vientisumą, įskaitant Tibetą. Antra, visada palaikėme taikų susitaikymą pasinaudojant dialogu tarp Kinijos valdžios institucijų ir Dalai Lamos atstovų. Prisimenu, kai nuvykau ten su Komisija, Pirmininku José Manueliu Barroso ir kitais kolegomis, dalyvavau specialiaame dialoge su daugeliu pašnekovų šiuo klausimu. Visada teigdavome, kad turi būti susitaikymo dialogas ir kad dialogas turi tęstis.

Šis dialogas turi būti konstruktyvus ir tikras, tad, žinoma, apgailestaujame, kad iki šiol šis dialogas neteikė iš tikrųjų realių rezultatų. Visada sakydavome, kad dialoguose turime svarstyti pagrindinius klausimus, pvz., unikalios Tibeto kultūros, religijos ir tradicijų išsaugojimą, taip pat būtinybę pasiekti aiškios autonomijos sistemą Tibetui neperžengiant Kinijos konstitucijos ribų. Visada sakydavome, kad šiuo dialogu turi būti svarstomas visų tibetiečių dalyvavimas priimant sprendimus. Dėl to teigiamai vertintume, jeigu šie klausimai būtų svarstomi būsimame Kinijos nacionaliniame žmogaus teisių veiksmų plane.

Mums Tibetas yra žmogaus teisių klausimas ir todėl buvo nuolatos vertinamas kaip toks. Taip pat nuolat perduodavome šį pranešimą mūsų Kinijos kolegoms ir atidžiai išklausėme jų nuomones. Labai stengėmės suprasti padėtį abipusės pagarbos pagrindu, bet žmogaus teisės yra visuotinės, todėl padėtis Tibete yra – teisingai – tarptautinės teisės svarbos visai tarptautinei bendruomenei, ypač Europos Sąjungai. Žinoma, tai pabrėžia tarptautinės teisės priemonių dėl žmogaus teisių apsaugos galiojimas daugiau kaip pusę šimtmečio.

Rezoliucijoje jūs nustatėte Kinijos ir Tibeto dialogo ateitį. Kaip visi žinote, paskutiniame derybų raunde po Kinijos vyriausybės prašymo Tibeto pusę pateikė memorandumą dėl tikros Tibeto autonomijos ateities. Mano nuomone, dokumente yra elementų, kuriais remiantis gali būti sudarytas pagrindas būsimoms deryboms. Turiu omenyje dalį dėl kultūros, švietimo ir religijos.

Taip pat mane skatina tai, kad pirmą kartą rašytiniame dokumente Tibeto pusė išreiškė savo tvirtą įsipareigojimą nesiekti atsiskyrimo arba nepriklausomybės. Manau, kad tai svarbu plėtojant šį dialogą toliau. Taip pat esu patenkinta, kad Dalai vėl praėjusių metų gruodžio mėn. patvirtino šiems Rūmams savo atsідavimą taikyti vidurio požiūrį ir vesti dialogą kaip vienintelę priemonę bendrai priimtinam ir nevienkartiniam sprendimui pasiekti.

Leiskite man pabaigti, pasidalijant su jumis asmeniniu įsitikinimu. Per visą savo politinę ir asmeninę karjerą visada stipriai maniau, kad naudojantis bendradarbiavimu ir dialogu net sudėtingiausi klausimai gali būti svarstomi, o atėjus reikiamam laikui gali būti ir išspręsti. Todėl noriu kreiptis į Kiniją ir Dalai Lamos atstovus, kad kaip įmanoma greičiau būtų atnaujintas šis dialogas atvira dvasia ir siekiu įgyvendinti ilgalaikį sprendimą Tibete. Galiu užtikrinti iš savo pusės, kad visapusiškai palaikysime tokį procesą. Tai yra mūsų pozicija, kurią parodysimės Kinijos pusei.

Charles Tannock, *PPE-DE frakcijos vardu*. – Ponia pirmininke, ES devizas yra „Vienybė įvairovėje“. Tai yra principas, kuris mums gerai pasitarnavo.

Deja, tokia idėja apskritai nėra paplitusi autoritarinėje komunistinėje Kinijos Liaudies Respublikos diktatūroje. Įvairovė yra malšinama, o ne priimama. Mažumos, norinčios išreikšti save koku nors būdu, yra menkinamos ir persekiojamos, jei tai nėra vyraujančios partijos leistinas būdas. Ši tendencija gali būti matoma daugelio

religinių mažumų vertinimu, įskaitant krikščionis, musulmonus ir Falun gong praktikuotojus, o konkrečiai KLR požiūryje į Tibetą.

1950 m. komunistinės pajėgos užgrobė Tibetą, ir tai lėmė Dalai Lamos ištrėmimą prieš penkiasdešimt metų. Nuo tada Tibetą kontroliavo Pekinas. Tradicinę tibetiečių kultūrą, kuri buvo izoliuota šimtus metų, dabar stipriai menkina vyriausybės veiksmai, kuriais buvo stengiamasi užkirti kelią bet kokiai Tibeto nacionalizmo prasmei iš naujo vystytis. Iš tikrųjų, sisteminis ir kartais brutalus tibetiečių kultūros malšinimas įžiebė tibetiečių tapatumo ugnį ir pažadino pasaulio sąžinę dėl sunkio Tibeto piliečių padėties.

Įkvepiantis Dalai Lamos vadovavimas užtikrino, kad Tibeto ateitis lieka pagrindinėje viešų diskusijų objektas, nepaisant didžiulių KLR pastangų perspėti tokius kaip ankstesnis Tarybos Pirmininkas Nicolas Sarkozy, kuris drįso suabejoti Pekino požiūriu.

Mes šiame Parlamente visada laikydavomės stiprios pozicijos gindami autonomines Tibeto žmonių teises, kurios nereikia apsisprendimo arba nepriklausomybės teisių. Taip nesiekiamo provokuoti Kiniją arba priešintis jai. Tačiau pripažįstame, kad mūsų įsipareigojimas tam tikroms vertybėms – žmogaus teisėms, demokratijai, teisinės valstybės principams ir sąžinės laisvei – negali būti vertinamos atskirai nuo neabejotinai svarbios strateginės ekonominės partnerystės, kurią ES kuria su Kinija.

Kinijai pritariantys balsai kitoje Rūmų pusėje turės savo poziciją diskusijoje, bet per ilgai Tibeto žmonėms buvo draudžiamas jų balsas, o mes turime kalbėti už juos.

Glyn Ford, PSE frakcijos vardu. – Ponia pirmininke, socialistų grupę domina žmogaus teisių padėtis Kinijoje. Kai pripažįstame, kad padėtis ypač pagerėjo daugiau kaip per praėjusius dešimt metų, vis dar yra daug sričių, kuriose žmogaus teisės nėra tinkamai arba pakankamai saugomos. Galbūt yra kažkiek minties laisvės, bet nėra veikimo laisvės. Tikrai pabrėžtume, kad nepasisekė leisti laisvosioms profesinėms sąjungoms veikti Kinijoje. Mums kelia nerimą kebli 100 mln. migruojančių darbuotojų padėtis, kurie persikėlė iš kaimo į miestą ir kurie turi mažiausią galimybę pasinaudoti sveikatos apsauga ir švietimu. Mus domina kebli religinių ir tautinių mažumų padėtis visoje Kinijoje.

Vis dėlto socialistų frakcija nepritarė šioms diskusijoms ir rezoliucijai. Priežastis – proporcingumas. Teisinga kritikuoti Kiniją dėl jos žmogaus teisių duomenų, kaip kritikuojame Jungtines Amerikos Valstijas dėl jos mirties bausmės taikymo, Guantánamo ir ypatingojo perdavimo naudojimo, bet neturime taip daryti kiekvienos mėnesio sesijos metu. Atvirai, tai nėra naudinga. Vieną kartą Kinijos valdžios institucijos atkreipė dėmesį į mūsų rezoliucijas, bet ne daugiau. Kaip kai kurie asmenys ir grupės beviltiškai ieškodami dėmesio tęsia lošimą dėl šiandieninių reikalavimų, manau, valstybės narės turi panaikinti vienintelės Kinijos politiką ir pripažinti ištremtą Tibeto vyriausybę.

Kalbėdamas Tibeto vardu plenariniame posėdyje, Dalai Lama čia buvo tik gruodžio mėn. Kodėl reikia iš naujo persvarstyti klausimą? Nėra nieko naujo rezoliucijoje.

Aš kartu su Elmaru Broku, Philippe Morillonu ir kitais šio Parlamento nariais turėjome galimybę praėjusią vasarą aplankyti Lasą. Mes buvome pirmoji tarptautinė grupė, kuri atvažiavo ten po kilusių problemų kovo mėn., ir kalbėjome su valdžios institucijų atstovais ir su tais, kurie buvo Tibeto protestuotojų šalininkai. Kaip rašiau po to, tikrovė buvo tokia, kad taikūs protestai – o mes palaikome taikų protestą – virto riaušėmis dėl rasių, kai parduotuvės, namai ir kinų han etninė grupė buvo užpulti ir sudeginti, mirė daugybė žmonių. Mokyklos kentėjo nuo padegėjų, o prieš musulmonų mažumos ligonines ir mečetes buvo nukreipti išpuoliai. Dalai Lama pats pripažino tikrą padėtį, kai jis tada kaip gyvas Dievas grasino atsistatydinti.

Kinija Tibetui sukūrė daug infrastruktūros, pvz., naują Qinghai-Lasos geležinkelį ir aukštesnę socialinių sąlygų lygį negu kitose Kinijos kaimo regionuose. Problema kyla dėl to, kad tai pradeda piktinti kitus Kinijoje.

(Protestai),

Bet problema yra, pacituosiu grupę „Beatles“: „Už pinigus nenusipirksi meilės“. Tibetiečiai vis dar nori daugiau kultūros ir politinės autonomijos, negu Kinija yra pasirengusi suteikti. Kaip tada teigiau, Kinijai reikia dialogo su Tibeto atstovais, kad ji rastų sprendimą, kuris suteiktų autonomiją, saugojant etninių ir religinių grupių mažumos teises srityje.

Alternatyva yra tai, kad nekantrūs, jauni tibetiečiai imsis smurto ir terorizmo. Remdamasis straipsniu rašiau tada, manęs paprašė aptarti klausimą su Dalai Lamos atstovu Londone, tai aš šiek tiek ir aptariau. Sutinku su Komisijos nare: naudodamiesi dialogu ir bendradarbiavimu rasime išeitį, o ne įgrisusiais, nuolat pasikartojančiais, perfrazuotais sprendimais, pvz., tokiais kaip šiandien.

Hanna Foltyn-Kubicka, UEN frakcijos vardu. – (PL) Ponia pirmininke, per praėjusius kelis dešimtmečius demokratinės šalys reikalavo daugeliu atvejų gerbti žmogaus teises nedemokratinėse šalyse. Šios pastangos buvo efektyvios, kai šalių ir tarptautinių organizacijų veiksmai ir reikalavimai buvo nuoseklūs. Deja, Tibeto atvejis arba, apskritai kalbant, žmogaus teisių klausimas Kinijoje dažnai stumiamas į užribį, teikiant prioritetą prekybos santykiams. Jeigu ne Pekino olimpinės žaidynės ir lemiamos daugelio socialinių ir nevyriausybinių organizacijų pozicijos, pasaulis vis dar nedaug žinotų apie padėtį Tibete.

Mūsų, kaip Europos Parlamento, vaidmuo yra užtikrinti, kad demokratinės šalys stipriai ir ryžtingai reaguotų į Kinijos valdžios institucijų veiksmus, pvz., kampanija „Strike Hard“, kuri buvo anksčiau įgyvendinta. Tačiau tai gali būti pasiekta tik tada, jeigu nuolatos ir ryžtingai smerksime visus komunistinių valdžios institucijų atstovų Kinijoje padarytus žmogaus teisių pažeidimus.

Verta prisiminti, kad 2000 m. liepos 6 d. savo rezoliucijoje Europos Parlamentas ragino valstybes nares pripažinti ištremtą Tibeto vyriausybę, jeigu per trejus metus nebus sudarytas joks susitarimas tarp Kinijos valdžios institucijų ir Dalai Lamos administracijos. Kaip žinome, Pekinas vis dar atsisako derėtis su neginčijamu Tibeto žmonių vadovu. Taip pat nepamirškime jauniausio politinio kalinio Vienuoliktojo Panchen Lamos, kuris kalėjo Kinijoje keturiolika metų. Šiais metais jam bus dvidešimt.

Dėl to norėčiau dar kartą raginti Parlamentą imtis nuoseklių veiksmų ir vertinti savo deklaracijas rimtai. Jeigu neparodysime, kad turime galvoje tai, ką sakome, bus sunku tikėtis iš kitų tesėti savo pažadus ir įgyvendinti savo įsipareigojimus.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE frakcijos vardu. – (ES) Ponia pirmininke, sekiau Tibeto įvykius daug metų. Aplankiau regioną ir kalbėjau su daugybe žmonių tiek šalyje, tiek už jos ribų. Manau, kad Tibeto žmonių reikalavimai yra teisėti ir tam tikra prasme logiški. Ypač manau, kad jų dabartinės baimės daugiau negu pateisinamos, atsižvelgiant į Kinijos vyriausybės žiaurios represijos politiką jų atžvilgiu, kuri dabar trunka jau daugiau kaip penkiasdešimt metų, išskyrus trumpas ir, sakyčiau, melagingas paliaubas olimpinių žaidynių metu.

Pažinojau kelis žmones ne tibetiečius, kurie aiškiai buvo pasirengę kalbėti ir pasiekti susitarimą. Todėl nesuprantu šios įkyrios Kinijos vyriausybės minties painioti tikrovę ir reikalauti nuolatos stabdyti derybų raundą.

Šalis nepasidaro didi savo karine jėga arba savo dydžiu arba savo ekonominiu turtu. Didį ji pasidaro tik savo veiksmų ir savo kilnumo didžiadvasišku. Europos Sąjunga gali ir turi padėti spręsti šią padėtį, žinoma, gerbdama dalyvaujančiųjų šalių suverenitetą, bet turi tai daryti tvirtai. Būdas, kaip tai padaryti, yra remti tibetiečių prašymą iš naujo pradėti Kinijos ir Tibeto derybas ir pripažinti, kad jeigu kažkas metų metus užleisdavo kelią Kinijos valdžios institucijoms ir gyveno jų priespaudoje, šiuo atveju tai yra Tibeto žmonės.

Tai nėra konfliktas tarp lygių gebėjimų arba motyvų prasme. Europos Sąjunga turi gerbti abi šalis, bet ji negali likti neutrali dėl priespaudos, diskriminuojamų suėmimų, kankinimų, žmogžudysčių arba religijos, kalbos ir kultūros genocido.

Memorandumas dėl tikros autonomijos Tibeto žmonėms, kurio darbo dokumentą dabar atmetė Kinija, rodo, kad Tibeto žmonės jau įdėjo daug pastangų ir daug atsisakė to, kas, pabrėžiu, yra jų teisėti troškimai.

Kinija dabar turi galimybę parodyti pasauliui jos kilnumą ir savo taikos ir harmonijos troškimą, o svarbiausia Europos Sąjunga turi galimybę padėti jai veikti pagal jos didybę.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Ponia pirmininke, 1959 m. kovo 10 d. Tibeto žmonės patyrė neapsakomas kančias iš Kinijos pusės. Šešiasdešimt tūkstančių žmonių prarado gyvybes, o šimtai tūkstančių buvo suimti, išvežti ir kankinami mėnesiais. Prieš metus smurtas pasireiškė dar kartą. Daugiau kaip du šimtai tibetiečių mirė, keli dėl tyčinių šūvių, o dabar – netrukus bus 50-osios metinės – vienuolynai yra uždaryti nuo išorinio pasaulio, privažiavimo keliai yra kontroliuojami, o kareiviai ir apsaugos vyrai yra pasirengę numalšinti demonstracijas jau net nuo pradžios. Vis dar neturime jokių žinių apie galimas riaušes. Koks yra atsakas į šią valdžios veiklą? Tyla žiniasklaidoje. Dalai Lama ragino savo žmones atsisakyti vartoti smurtinius veiksmus. Jo reikalavimas dialogui neturėjo jokio teigiamo atsako Pekine. Kai Dalai Lamos pasiuntinys pristatė memorandumą specialius žingsnius dėl autonomijos, juos atmetė prezidentas Hu Jintao. Jis teigė, „turime pastatyti didelę sieną prieš separatizmą“. Ši mintis, kuri yra gryną provokaciją, buvo apvainikuota suplanuota priverstine šventės tibetiečiams įžanga: kovo 28 d. yra Baudžiauninkų išlaisvinimo diena. Tai yra karti tikrovė.

Prieš dvi dienas Europos Parlamentas kėlė vėliavas. Plenariniame posėdyje didelis mūsų skaičius padėjo Tibeto vėliavą ant mūsų stalų ir parodė mūsų solidarumą su kenčiančiais tibetiečiais. Buvo taikių protestų

visose ES vietose. Mūsų kolegos nariai – Marco Cappato, Eva Lichtenberger, Charles Tannock ir Raül Romeva i Rueda – yra visiškai teisūs: šiandieninė rezoliucija kalbama garsiai ir aiškiai. Memorandumas turi suformuoti tolesnių derybų pagrindą. Tai yra tikros autonomijos dokumentas pagal Kinijos konstituciją. Tibeto atskyrimas turi liautis – gyventojų, turistų, žurnalistų atžvilgiu. Turime turėti atsakymą 600 įkalintų tibetiečių.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, šis Parlamentas negali leisti dabartiniam Dalai Lamos skausmo šauksmui būti neišgirstam. Tik prieš kelis mėnesius klausėme jo kalbos Briuselyje; visi pažįstame jį kaip švelnų vyrą, taikdary, tibetiečių kultūros, kuri yra geriausia harmonijos ir brolijos kultūra, atstovą. Būtent vardan šių vertybių kalbėdamas apie savo „Kinijos brolius“ Dalai Lama tvirtai paprašė teisėtos ir realios autonomijos Tibetui, primindamas jo žmonių ir jo žemės kankinimą ir baisias kančias. Tai yra prašymas, kurį Parlamentas turi didžiudamas palaikyti. Tai yra mūsų politinė ir institucinė pareiga vardan demokratijos, žmogaus teisių ir laisvės vertybių. Tibetiečiai žiūri į Europą, galbūt, kaip į jų vienintelę viltį; iš tikrųjų neturime jų nuvilti.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Ponia pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, be abejonės, mes, krikščionys demokratai, pripažįstame Kinijos Liaudies Respublikos suverenitetą jos teritorijos ribose, įskaitant Tibetą.

Tačiau kartu atmetame Kinijos požiūrį, kad bet koks Europos Sąjungos pareiškimas dėl žmogaus teisių Kinijoje reiškia neleistiną kišimąsi į Kinijos vidaus reikalus. Pagal šiuolaikinį žmogaus teisių ir tarptautinės teisės supratimą – kuriam pagaliau Kinija taip pat netrukus pritars – tarptautinė bendruomenė rūpinasi žmogaus teisėmis visose pasaulio vietose, ypač kai jų pažeidimas akivaizdus.

Kada Tarptautinis baudžiamasis tribunolas galėtų imtis veiksmų prieš nusikaltimus žmonijai buvusios Jugoslavijos šalyse ir priimti nuosprendį, jeigu jis neturėjo teisės kištis dėl žmogaus teisių?

Dėl to Kinijos Liaudies Respublika ir jos vyriausybė turi pripažinti, kad diskusija apie žmogaus teises, pvz., susirinkimų laisvę, nepriklausomos spaudos laisvę, religijos laisvę ir kultūros mažumų laisvę, Tibete ir kitose Kinijos dalyse nereiškia neleistino kišimosi. Ji turi susitaikyti su tuo.

Tačiau mūsų svarbiausias rūpestis šiandien yra tiesiog prašymas, – ir todėl negaliu suprasti Glyno Fordo šiuo atžvilgiu, nors jis visada būdavo daugiau Kinijos vyriausybės pusėje, – kad Kinijos Liaudies Respublika ir jos vyriausybė atnaujintų derybas su Dalai Lama kaip didelės Tibeto žmonių dalies vadovu.

Jeigu sąžiningai, – kaip, mano kolega narys jau sakė, – vyriausybė surengė šias derybas pernai, bet nutraukė jas po olimpiinių žaidynių. Esame priversti įtarti, kad šios derybos buvo vedamos tik olimpiinių žaidynių metu, kad nukreiptų mūsų dėmesį. Tačiau Glynui Fordui neeisime nukreipti mūsų dėmesio. Įtrauksime šį klausimą į darbotvarkę ne syki ir raginsime Kinijos vyriausybę pradėti tikras ir rimtas derybas su Dalai Lama, kadangi žmogaus teisės vis dar yra pažeidžiamos Tibete, o mes turime užtikrinti, kad ši padėtis keistųsi.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Ponia pirmininke, jeigu aptariame persekiojamų tibetiečių likimą šiandien, tada turime žinoti, kad jų perspektyvos pagerės, jeigu tik visa tarptautinė bendruomenė darys politinį spaudimą Kinijai. Todėl turiu taip pat pabrėžti, kad šiuo atžvilgiu visos Benitos Ferrero-Waldner ir tų, kurie turi galimybių daryti įtaką pasaulinei politikai, įdėtos pastangos gali duoti daug vaisių.

Turiu taip pat pabrėžti, kad su didžiuliu apgailestavimu klausiau socialistų frakcijos atstovo kalbos Europos Parlamente, kuris tvirtino, kad Kinijos nusikaltimai buvo pateisinami geležinkelio linijos į Tibetą statyba. Tai man primena laikus, kai Europoje greitkelių statyba buvo naudojama koncentracijos stovyklų statybai pateisinti. Negalime leisti, kad geležinkelio linijos ir greitkeliai būtų statomi persekiojamų žmonių skausmo ir kentėjimo pagrindu.

Cornelis Visser (PPE-DE). – (NL) Ponia pirmininke, stovėjau čia prieš metus, kai svarstėme apie neramumus Tibete. Maldavome Kinijos suteikti žiniasklaidai ir tarptautinei organizacijai patekti į regioną, ir man malonu sakyti, kad mes, kaip Parlamentas, tuo aspektu reikalavome rimto dialogo tarp Kinijos ir Dalai Lamos.

Pernai Kinija parodė visam pasauliui organizuodama ir surengdama olimpines žaidynes, kad tai yra šalis, sugebanti pasikeisti ir nustebinti pasaulį. Žaidynių viduryje Kinija suteikė užsienio žurnalistams erdvės. Teigiamai vertinu, kad užsienio žurnalistams buvo suteiktas ši laikina spaudos laisvė. Liūdna, ji buvo trumpa. Praėjusį antradienį žurnalistai negalėjo įvažiuoti į Tibetą rengti reportažo apie esamą padėtį.

Labai apgailestauju, kad Kinijos vyriausybė daugiau neužtikrina spaudos laisvės. Kartu absoliučiai nėra jokios spaudos laisvės žurnalistams Kinijoje. Kinijos žurnalistai taiko asmeninės cenzūros sistemą, kuri reikalauja priimti vyriausybės poziciją. Šiuo atveju taip pat yra skirtumų tarp teisės – kuri yra teisinga ir užtikrina

spaudos laisvę – ir pagrindinės tikrovės, pasaulio kuriame žurnalistai turi taikyti patys sau apribojimus. Visa žiniasklaida turi paklusti partijų cenzūros diktatui.

Dar daugiau, vyriausybė taip pat blokuoja tinklalapius. Interneto vartotojai skubiai informuoja vienas kitą apie įvykčius politinius įvykius. Dialogui tarp tibetiečių ir kinų – gyventojų, žmonių – svarbu, kad jie turėtų tikslią informaciją. Derybos gali būti surengtos tik faktų pagrindu, o spaudos laisvė Kinijoje yra svarbi išankstinė derybų sąlyga. Turi būti laisvė rašyti, suteikti galimybę žurnalistams informuoti likusią Kinijos žmonių dalį apie tai, kas vyksta Tibete.

Leiskite mums, Europai, trenkti kumščiu į stalą ir kovoti už žmogaus teises Kinijoje. Tai yra būtinas žingsnis, kad vėl būtų pasiektas dialogas tarp Kinijos ir Tibeto. Leiskite Kinijai žengti šį žingsnį teisinga kryptimi ir parengti dirvą dialogui Kinijos filosofo Lao Tzu žodžiais: „tūkstančio mylių kelionė prasideda nuo vieno žingsnio“.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Buvau Kinijoje 2008 m. kovo mėn. liūdnų įvykių metu Tibete ir galėjau sekti įvykius tik internete, nes mūsų neįleido į Tibetą. Tada mačiau, kiek Tibeto gyventojams reikia pagalbos.

Tvirtai tikiu, kad šia rezoliucija Europos Parlamentas turi perduoti Kinijos vyriausybei Jo Šventenybės Dalai Lamos žodžius apie tai, kad Tibetas neturi separatistinių tendencijų ir kovoja tik dėl tibetiečių kultūros autonomijos Kinijos viduje.

Suprantu, kad ES bando nustatyti gerus ekonominius santykius su Kinija, tai perdavėme savo diskusijose su Kinijos vyriausybe ir parlamento nariais Pekine IMCO delegacijos vizito metu 2008 m. kovo mėn. Tačiau negalime likti abejingi padėčiai Tibete arba nuolatiniam žmogaus teisių pažeidimams, represijoms, kentėjimams ir smurtui.

Dalai Lamos ištrėmimo į Indiją 50-ųjų metinių proga tikiu, kad Kinijos valdžios institucijos suteiks nepriklausomiems stebėtojams ir užsienio žiniasklaidai neribotą galimybę patekti į Tibetą, kad būtų iš esmės įvertinta padėtis.

Victor Boștinăru (PSE). – (RO) Komisijos nare, norėčiau padėkoti jums už suderintą poziciją, kurią pristatėte dar kartą šiandien Parlamento plenarinio posėdžio metu.

Europos Sąjungos santykiai su Kinija yra strateginės reikšmės visiems Europos Parlamento nariams, jie turi ir turės pagrindinius pasaulinius atgarsius. Tikėjau, kad aptarsime Europos Sąjungos bendradarbiavimą su Kinija reformuodami pasaulinę finansinę sistemą, turint galvoje Kinijos suderintą ir konstruktyvią poziciją, ypač dabar, prieš G20 aukščiausiojo lygio susitikimą Londone. Galbūt buvo tinkamas laikas įtraukti Afriką į bendrą darbotvarkę, turint galvoje pagrindinį vaidmenį, kurį Kinija atlieka ten, o aš galėčiau tęsti.

Nepaisant šių akivaizdžių klausimų, nepaisant Europos Komisijos darbotvarkės su Kinija ir skirtingai nuo 27 valstybių narių daug nuoseklesnės ir labiau suderintos darbotvarkės su Kinija, apgailestaudamas pažymiu, kad šiuos strateginius santykius mes Europos Parlamente keičiame politinių frakcijų rinkiminių kampanijų klausimu ir įkaitu.

Žmogaus teisės yra ir turi būti svarbiausias, bet ne vienintelis prioritetas.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Ponia pirmininke, 1950 m. pradžioje Kinijos vyriausybė privertė Tibeto atstovus pasirašyti susitarimą, kuriame ji užtikrino būsimą Tibeto autonomiją. Šis užtikrinimas virto nieku. Dėl visuomenės spaudimo ir olimpinių žaidynių boikoto baiminimosi Kinijos vyriausybė pradėjo derybas su Dalai Lamos atstovais. Tačiau šios derybos buvo surengtos apmaudžiai žemu lygiu ir, be to, dialogas buvo panašus į pranešimą tarp dviejų skirtingų kanalų televizijų.

Nenorime dialogo, norime derybų. Norime, kad kinai vestų derybas su Dalai Lamos atstovais pasiūlyto memorandumo pagrindu. Jeigu Kinijos vyriausybė mano, kad šis memorandumas nėra geras pagrindas, tegul ji pagrindžia savo nuomonę, užuot slėpusis už tuščio pareiškimo, kuris tėra memorandumas, siūlantis tibetiečiams nepriklausomybę, o taip nėra.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Ponia pirmininke, visiškai palaikau tai, ką pasakė Komisijos narė, dialogas ir bendradarbiavimas yra svarbiausios reikšmės. Kartu turime sutikti, kad tai, ką matome šiandien, yra aiškus politinės valios trūkumas turėti rimtą ir į rezultatus orientuotą dialogą su Dalai Lamos atstovais.

Daugeliui mūsų Tibeto atvejis – jo autonomija – yra lakmuso popierėlis Kinijos valdžios institucijoms. Tibetas yra žmogaus teisių padėtis Kinijoje, taip pat gynėjų, pvz., 2008 m. Sacharovo premijos laureato Hu Jia,

žmogaus teisių padėties atspindys. Nematau Glyno Fordo dabar Rūmuose, bet norėčiau užtikrinti jį, kad žmogaus teisės visada buvo ir bus svarbiausias mūsų politinės darbotvarkės klausimas.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Ponia pirmininke, Kinijos vyriausybė pavadino Tibeto okupacijos metines „baudžiauninkų išlaisvinimu“. Liūdna, „Orvelo naujienos“ vis dar praktikuojamos: vergovė yra laisvė; melas yra tiesa. Bet atrodo, kad Kinijos komunistų vadovai tapo ilgalaikiais savo blogos sąžinės kaliniais.

Tikros Tibeto autonomijos pasiekimas yra artimai susijęs su kitos dienos pranešimo supratimu: netrukus Tiananmenio studentų demokratijai sukaks dvidešimt metų.

Tikros demokratijos Kinijoje pasiekimas yra pagrindinis sprendžiant Tibeto klausimą, bet laikas greitai bėga ir daug priklausys nuo mūsų moralinio apsisprendimo.

Be to, raginu Tarybai pirmininkaujančią valstybę padaryti pranešimą, panašų į mūsų rezoliuciją, kaip žudynių proga birželio mėn. Tiananmenio aikštėje.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijos narė. – Ponia pirmininke, šios diskusijos dar kartą trumpai, bet aiškiai parodė didelį mūsų susirūpinimą padėtimi Tibete. Pastebėjimais pabrėžta, kad šis susirūpinimas lieka realus ir teisėtas praėjus penkiasdešimčiai metų po tibetiečių sukilimo 1959 m. kovo 10 d. Be to, manau, kad mūsų diskusija taip pat pabrėžė būtinybę abiem šalims greitai atnaujinti dialogą. Sakau „dialogą“, nes dialogas yra visada pirmas svarbus žingsnis prieš pereinant prie derybų. Tai yra taip pat geriausias būdas išvengti nusivylimo ir smurto tarp jaunų tibetiečių. Manau, kad tai yra labai skambi priežastis. Todėl esminis dialogas yra abipusiškai naudingas.

Dalai Lama yra gerbiamas religijos vadovas ir, be kita ko, Nobelio taikos premijos laureatas. Nors Europos vadovai susitinka su juo – susitikimai dažniausiai yra religinio pobūdžio, o politiniai susitikimai nėra mūsų politika. Dėl to dažnai bendraujame su jo pasiuntiniais, ypač dėl dialogo proceso pažangos, tokį bendravimą tęsime ir toliau.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Taip pat tikiuosi, kad Tibeto žmonės gali turėti savo laisvę, taip pat kad jų nekontroliuos valstybė arba religija.

Gavau penkis pasiūlymus dėl rezoliucijos⁽¹⁾ Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnio 5 dalies nustatyta tvarka.

Balsavimas vyks šiandien 12.00 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), raštu. – (PL) Penkiasdešimt metų Tibeto pabėgėliai ragino gerbti jų teises. Esu įsitikinęs, kad pagarba šioms teisėms ir dialogo su Tibeto žmonėmis atnaujinimas visiškai atitinka Kinijos interesus. Dabartiniame pasaulyje šalies įvaizdis yra svarbus jos vaidmeniui pasaulio ekonomikoje ir tarptautiniam bendradarbiavimui. Kinijos atsisakymas pradėti dialogą su Dalai Lamos atstovais ir labai nuosaikių Tibeto gyventojų reikalavimų atmetimas kenkia jos įvaizdžiui. Dalyvavimas derybose dėl teisių, atitinkančių Kinijos konstitucijos principus, nekeltų didelės grėsmės Kinijai. Priešingai: didžios šalys ir didžios tautos turi būti kilniaširdiškos. Toks elgesys įrodytų jų didybę.

Dialogas su Tibetu suteikia Kinijai galimybę parodyti gerą savo pusę. Solidarumo su Tibetu ir jo žmonėmis parodymas nėra nukreiptas prieš Kiniją. Jis atspindi susirūpinimą žmogaus teisėmis, religijos ir kalbos laisve, kultūrų įvairove ir teise išsaugoti nacionalinį tapatumą ir autonomiją. Taigi, mes nesikišame į Kinijos vidaus reikalus – mes tik stengiamės apginti standartus ir vertybes, kurios mums svarbios visur: Europoje, Azijoje ir visame pasaulyje. Todėl Kinija nėra išskirtinė. Mes giname mažų tautų teises, net jei tai yra įkyru arba nemalonu, nes manome, kad toks požiūris yra teisingas.

(Posėdis nutrauktas 11.55 val. ir tęsiamas 12.05 val.)

⁽¹⁾ See Minutes.

PIRMININKAVO: H.-G. PÖTTERING*Pirmininkas***7. Balsuoti skirtas laikas**

Pirmininkas. – Kitas klausimas – balsuoti skirtas laikas.

(Balsavimo rezultatai ir kitos smulkmenos (žr. protokolą))

7.1. Geresnės karjeros ir judumo galimybės. Mokslo darbuotojams skirta Europos partnerystė (A6-0067/2009, Pia Elda Locatelli) (balsavimas)**7.2. dėl vaizdo žaidimų naudotojų, ypač nepilnamečių, apsaugos (A6-0051/2009, Toine Manders) (balsavimas)****7.3. Bendros aviacijos erdvės su Izraeliu kūrimas (A6-0090/2009, Luca Romagnoli) (balsavimas)****7.4. Daugiametis paprastųjų tunų išteklių atkūrimo planas (balsavimas)****7.5. Blogėjanti humanitarinė padėtis Šri Lankoje (balsavimas)****7.6. ES žemės ūkio paskirties žemės kokybės prastėjimo problema (A6-0086/2009, Vincenzo Aita) (balsavimas)****7.7. Darbuotojų dalyvavimas įmonių, turinčių Europos statutą, veikloje (balsavimas)****7.8. Migrantų vaikai (balsavimas)**

– Prieš balsavimą dėl 7 dalies:

Philip Bushill-Matthews, PPE-DE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, septintoji – paskutinioji – dalis paveda jums perduoti šią rezoliuciją Komisijai, Tarybai ir kitoms institucijoms, įskaitant Regionų komitetą ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetą, taip pat socialiniams partneriams, bet, kitaip nei paprastai, neįpareigoja jūsų perduoti jos valstybių narių parlamentams. Todėl norėčiau ištaisyti šią klaidą ir pasiūlyti labai paprastą žodinių pakeitimą: „ir valstybių narių parlamentams“.

(Parlamentas sutiko priimti žodinių pakeitimą)

7.9. 2008 m. Kroatijos pažangos ataskaita (balsavimas)

– Prieš balsavimą dėl 13 pakeitimo:

Hannes Swoboda, PSE frakcijos vardu. – (HU) Dėkoju, pone pirmininke. Pastarosiomis dienomis – tiesą sakant, iki paskutinės minutės – frakcijose vyko daug diskusijų. Man atrodo, kad šis pakeitimas susilaukė plačiausio Parlamento sutarimo, be to, remiantis mano turima tiesiogine informacija, jam pritarė ir Kroatija bei Slovėnija.

Anglų kalba pakeitimas skamba taip:

„Recalls the informal agreement reached on 26 August 2007 by the Prime Ministers of Croatia and Slovenia on the submission of their border dispute to an international body; welcomes the readiness of Croatia and Slovenia to accept the mediation offer made by the Commission and takes the view that this mediation should be based on international law; in this context, looks forward to a rapid advancement of the accession negotiations;“.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

7.10. 2008 m. Turkijos pažangos ataskaita (balsavimas)

- Prieš balsavimą dėl 4 dalies:

Andrew Duff, ALDE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, prašau įtraukti į šią dalį būdvardį „pasaulietiška“, kad frazė skambėtų: „stabilia, demokratine, pliuralistine, pasaulietiška ir klestinčia visuomene“.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

– Prieš balsavimą dėl 9 pakeitimo:

Joost Lagendijk, Verts/ALE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, po vakarykščių diskusijų ir konsultacijų su pranešėju į pakeitimą norėčiau įtraukti vieną žodį. Tai yra žodis „pereinamojo“, o pakeitimas skambėtų taip: „išskyrus laikinus pereinamojo laikotarpio nukrypimus“.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

– Prieš balsavimą dėl 10 pakeitimo:

Joost Lagendijk, Verts/ALE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, po vakarykščių diskusijų norėčiau pasiūlyti žodį „bendradarbiauti“ pakeisti žodžiu „konsultuotis“.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

7.11. 2008 m. Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos pažangos ataskaita (balsavimas)

- Prieš balsavimą:

Erik Meijer, autorius. – Pone pirmininke, prieš balsavimą dėl mano pateiktos rezoliucijos dėl Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos stojimo proceso, norėčiau pateikti tris technines pastabas, kad visi galėtume pasirinkti teisingą tekstą.

Pirmoji pastaba: kalbant apie Makedonijos derybininką 12 dalyje tekstas turėtų būti „Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos derybininko“. Tai visiškai atitinka mūsų sprendimą balsuojant dėl mano 2007 m. ir 2008 m. pranešimų.

Antroji pastaba: 18 dalyje Makedonijos stačiatikių bažnyčia yra oficialus didžiausios religinės bendruomenės šalyje pavadinimas. Ji paminėta siekiant ją atskirti nuo serbų stačiatikių grupės. Todėl žodžio „Makedonijos“ negalima pakeisti jokia nuoroda į valstybės pavadinimą. Tai yra oficialus institucijos pavadinimas, todėl siūlau įkelti jį į kabutes.

Trečia pastaba: žodžio „pending“ prancūziškas ir itališkas vertimas frazėje „pending full implementation of the key priorities of the Accession Partnership“ skiriasi nuo tekstų anglų, vokiečių ir olandų kalbomis. Visuose galutiniuose vertimuose siūlau naudoti pradinį anglų kalbos variantą.

- Dėl 12 dalies:

Giorgos Dimitrakopoulos, PPE-DE frakcijos vardu. – (EL) Pone pirmininke, H. Swoboda buvo pateikęs pakeitimą Nr. 1 dėl 12 dalies, dėl kurio paprašyta surengti vardinį balsavimą. Kaip visi žinome, pakeitimą Nr. 1 H. Swoboda šiandien atsiėmė. Todėl norėčiau paprašyti, kad vardinis balsavimas būtų surengtas dėl 12 dalies antrosios dalies.

- Prieš balsavimą dėl 2 pakeitimo:

Anna Ibrisagic, PPE-DE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, norėčiau pasiūlyti išbraukti dalį teksto, kad naujasis 13 dalies antrosios dalies tekstas skambėtų taip: „atsižvelgdamas į naują Nimetzo proceso eigoje paskelbtą derybų raundą išreiškia viltį, kad visos kaimyninių šalių vyriausybės remis šios šalies integraciją į ES, taip prisidedamos prie regiono stabilumo ir klestėjimo“.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

Hannes Swoboda, PSE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, visų pirma norėčiau pasakyti, kad manau, jog nesąžininga, kad po to, kai atsiėmiau savo pakeitimą, jūs atmetėte dalį mano pradinio teksto. Tokia procedūra nėra sąžininga.

Vis dėlto atsakydamas A. Ibrisagic noriu pasakyti, kad ši formuluotė mums priimtina. Aš taip pat norėčiau atsiimti savo pakeitimą Nr. 3 ir tikiuosi, kad kita pusė elgsis sąžiningai.

7.12. Tarptautinio baudžiamojo tribunolo buvusieji Jugoslavijai įgaliojimai (A6-0112/2009, Annemie Neyts-Uyttebroeck) (balsavimas)

– Prieš balsavimą dėl 1 dalies h punkto:

Doris Pack, PPE-DE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, Europos Parlamento socialistų frakcijai ir pranešėjai pritarus norėčiau pasiūlyti 1 dalies h punkto pakeitimą:

„pabrėžia, kad pagrindiniai dokumentai, kurie yra svarbūs vykdant generolo Antės Gotovinos, Mladeno Markačo ir Ivano Čermako baudžiamąjį persekiojimą, turėtų būti perduoti atsakingoms institucijoms;“ Likęs tekstas nesikeičia.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

7.13. Penktasis pasaulinis vandens ištekliams skirtas forumas, kuris vyks 2009 m. kovo 16–22 d. Stambule (balsavimas)

– Po balsavimo dėl 5 pakeitimo:

Inés Ayala Sender, PSE frakcijos vardu. – (ES) Pone pirmininke, 2008 m. rugsėjo 18 d. baigėsi tarptautinė Saragosos paroda *Expo Zaragoza 2008*. Tai buvo pirmoji paroda, skirta tik vandeniui ir tvariai plėtrai, ir pirmoji paroda, kurioje Europos Parlamentas ir Komisija dalyvavo lygiomis teisėmis.

Po tris mėnesius vykusių diskusijų, dalyvaujant daugiau nei 2 000 ekspertų ir NVO, buvo parengta Saragosos chartija, kurioje tiksliai atspindėtos diskusijos nuo 2006 m. Meksiko iki Stambulo. Todėl siūlau konstatuojamąją dalį, kuria perskaitysiu anglų kalba:

„having regard to the Zaragoza Charter of 2008 “A New Comprehensive Vision of Water” and the recommendations of the Water Tribune adopted on 14 September 2008, the closing day of the 2008 Zaragoza International Exhibition, and forwarded to the Secretary-General of the United Nations,“.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

7.14. Sveikatos priežiūros įstaigoms Afrikos šalyse į pietus nuo Sacharos skirta EB parama vystymuisi (balsavimas)

7.15. Bendros mokėjimų euraiš erdvės įgyvendinimas (BMEE) (balsavimas)

7.16. ES ir Brazilijos strateginė partnerystė (balsavimas)

7.17. ES ir Meksikos strateginė partnerystė (A6-0028/2009, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra) (balsavimas)

*

* *

Pirmininkas. – Prieš paskutinįjį balsavimą, kuris visada yra nevaldomas, norėčiau pasakyti, kad šis plenarinis posėdis yra paskutinis, kuriame dalyvaus mūsų generalinis sekretorius Harald Rømer. Aš išreiškiau Europos Parlamento padėką jūsų vardu per priėmimą prieš porą dienų. Norėčiau padaryti tą patį dabar: labai ačiū jums, Haroldai Rømeri, už jūsų tarnybą Europos Parlamentui, kuri tęsėsi kelis dešimtmečius.

(Garsūs plojimai)

(Protestai)

Visi, kurie dirbo Europos Parlamente 36 metus, nusipelno Europos Parlamento pagyrimo. Priimkite nuoširdžią mūsų padėką, Haroldai Rømeri.

(Protestai)

Visiems, kurie dabar triukšmauja, norėčiau pasakyti, kad aš tikiuosi, jog jūsų tėvai nesužinos, kaip jūs čia elgiatės.

(Plojimai)

*
* *

7.18. 50-osios Tibeto sukilimo metinės ir Dalai Lamos bei Kinijos vyriausybės dialogas (balsavimas)

- Prieš balsavimą:

Marco Cappato, ALDE frakcijos vardu. – (IT) Pone pirmininke, norėčiau paprašyti, kad pasiūlytas atskiras balsavimas dėl 1, 2 ir 3 dalies būtų vardinis.

- Prieš balsavimą dėl E konstatuojamosios dalies:

Marco Cappato, ALDE frakcijos vardu. – (IT) Aš taip pat prašau surengti vardinį balsavimą per galutinį balsavimą.

PIRMININKAVO: G. ONESTA

Pirmininko pavaduotojas

8. Paaiškinimai dėl balsavimo

Žodiniai paaiškinimai dėl balsavimo

- Pranešimas: **Vincenzo Aita (A6-0086/2009)**

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pone pirmininke, pasisakydamas dėl šio pranešimo norėčiau pasidžiaugti, kad buvo priimtas mūsų frakcijos pakeitimas 1. Svarbu apsaugoti Europos Sąjungos dirvožemį, bet tai yra valstybių narių kompetencija, todėl nereikalingas ES požiūris arba ES direktyvos ar reglamentai. Taigi, aš džiaugiuosi šio balsavimo rezultatais.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos **(B6-0104/2009)**

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Pone pirmininke, labai džiaugiuosi šiuo pranešimu ir norėčiau padėkoti H. Swobodai, nes šis svarbus pranešimas buvo priimtas labai plačiu sutarimu.

Norėčiau pasinaudoti galimybe ir paraginti EP narius iš Slovėnijos, kuriems ir kurių šaliai jaučiu didelę simpatiją, pratęsti Slovėnijos pasiekimų Europos integracijos srityje sąrašą. Ši šalis buvo pirmoji naujoji valstybė narė, įvedusi eurą ir įgyvendinusi Šengoną. Slovėnija yra Europos vienijimosi iniciatorė. Norėčiau, kad Slovėnija savo labui taip pat būtų Kroatijos priėmimo į ES iniciatorė.

Philip Claeyss (NI). – (NL) Pone pirmininke, iš principo aš pritariu Kroatijos priėmimui į Europos Sąjungą, bet nebalsavau už šį pranešimą. Aš susilaukiau, nes Kroatijoje esama įvairių problemų, pvz., problemų, susijusių su korupcija. Patirtis parodė, kad keliose šalyse, kurios prisijungė prie ES nebūdamos tam visiškai pasiruošusios, korupcija išaugo.

Pranešimo problema ta, kad jame teigiama, jog derybos galėtų būti baigtos 2009 m., t. y. šiemet, bet manau, kad neišmintinga apriboti save šia data. Kroatijai turėtų būti leista prisijungti, kai ji bus visiškai pasiruošusi. Šiuo metu taip nėra.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). - (SL) Nuoširdžiai trokštu, kad Kroatija kuo greičiau taptų Europos Sąjungos nare, to trokšta ir Slovėnija. Norėdami šį troškimą įgyvendinti turime padėti ir bendradarbiauti su Kroatija. Ginčus galime išspręsti atidžiai išklausydami visas suinteresuotas šalis. Vis dėlto pranešime, kurį Europos Parlamentas priėmė šiandien, nėra užsiminta, kad radome teisingą sprendimą balsuodami dėl taip vadinamo Kroatijos ir Slovėnijos ginčo dėl sienų. Siekdami išvengti šališkumo, taip pat turime įtraukti lygybės principą kaip minimalų reikalavimą.

Baigdama norėčiau pabrėžti, kad išties norėdami išspręsti šią problemą, turime užtikrinti, kad Slovėnija ir Kroatija laikysis atsakingos tarptautinės institucijos išvadų. Todėl abiejų šalių parlamentai turėtų ratifikuoti šias išvadas iš anksto.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0105/2009)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (HU) Dėkoju, pone pirmininke. Aš pritariau Turkijos pažangos ataskaitai. Derybos su Turkija dėl narystės Europos Sąjungoje visoms valstybėms narėms yra sunkios politiškai ir ekonomiškai, taip pat saugumo požiūriu. Ypač svarbu, kad šalis atitiktų narystės kriterijus ir parodytų nuoseklumą, pakankamą kruopštumą ir skaidrumą Europos Sąjungos piliečiams. Manau, kad siekiant pažangos ypač svarbus geras bendradarbiavimas su kaimyninėmis šalimis. Manau, kad privalome pažymėti tam tikrą Bulgarijos ir Turkijos santykių pažangą, nes pasiektas susitarimas pradėti derybas dėl iki šiol neišspręstų klausimų, visų pirma Trakijos pabėgėlių nuosavybės klausimo, kuris sprendžiamas Europos Parlamento pastangomis. Mes labai atidžiai stebėsime šį procesą, nes kalbama apie tūkstančių žmonių teises, kurias privaloma gerbti visoje Europos Sąjungos teritorijoje. Trakijos klausimas yra toks pat svarbus kaip ir Turkijos bei kitų kaimyninių šalių santykiai. Ačiū.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0104/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Mes žinome, kokių išbandymų patyrė mūsų Balkanų draugai. Tai pasakytina ir apie Slovėniją, ir apie Kroatiją, kurios buvo užpultos Serbijos. Mūsų simpatijos skirtos abiem pusėms. Turiu pasakyti, kad ES pasielgė kilniai, priimdama Slovėniją jai neišsprendus visų ginčų su Kroatija, todėl manau, kad to paties požiūrio turėtume laikytis ir Kroatijos atveju.

Man gaila, kad kai kurie Slovėnijos politikai dabar norėtų sutrukdyti Kroatijos narystei, bet tai man pasakė Jordan Cizelj, kuri laikosi protingos ir, sakyčiau, subalansuotos šiuo politiniu klausimu. Tikiu, kad neoficialus susitarimas, kurį, globojamos Komisijos, toliau svarstys Kroatija ir Slovėnija, bus sėkmingas.

Pirmininkas. - Ponios ir ponai, norėčiau paaiškinti mūsų Darbo tvarkos taisykles. Norėdami pasisakyti per paaiškinimus dėl balsavimo, privalote kreiptis į tarnybas prieš prasidedant šioms paaiškinimams. Žinoma, aš esu labai lankstus ir leidžiu dalyvaujantiems EP nariams pasisakyti. Bet mes nesinaudojame procedūra „prašau žodžio“. Jūs turite užsirašyti iš anksto, prieš paaiškinimus dėl balsavimo.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0105/2009)

Kristian Vigenin (PSE). - (BG) Pone pirmininke, aš pritariau pranešimui dėl Turkijos pažangos, nes manau, kad tai yra objektyvus pranešimas, suteikiantis Turkijai ir Europos Sąjungai galimybę bendromis pastangomis žengti pirmyn rengiantis Turkijos narystei. Kartu norėčiau išreikšti nepasitenkinimą, kad Rūmai atmetė Socialistų frakcijos pasiūlymą pažymėti, kad Turkijos narystė Europos Sąjungoje yra bendras Turkijos ir Europos Sąjungos tikslas.

Manau, kad norėdami, kad Turkija sparčiau spręstų problemas, kurias išvelgiame jos vystymesi, taip pat turime būti pakankamai atviri ir neleisti savo partneriams abejoti, kad šio proceso tikslas yra Turkijos narystė Europos Sąjungoje. Turkijos vaidmuo augs, todėl Europos Sąjunga turi būti suinteresuota, kad tarp valstybių narių būtų nekrikščioniška šalis. Tai suteiktų mums galimybę vykdyti politiką, kuri šiuo metu yra neįmanoma. Ačiū.

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Ponios ir ponai, „Atakos“ frakcija balsuoja prieš Turkijos pažangos ataskaitą, nes mes nematome jokios pažangos. Tiesą sakant, jokios pažangos neįmanoma pasiekti. Turkijai svarbūs tik jos interesai, į kuriuos pagarba žmogaus teisėms ir kitoms europietiškomis bei krikščioniškomis vertybėms nepatenka. Daugiau nei aštuoniasdešimt metų Turkija nevykdė Ankaros sutarties, pagal kurią ji skolinga Bulgarijai 10 mlrd. USD. Įsivaizduokite, kaip ji laikysis Europos reglamentų.

Vakar J. M. Wiersma paminėjo, kad atsisakymas pripažinti 1915–1916 m. armėnų genocidą yra problema. Ką tuomet turėtume sakyti apie bulgarų genocidą, kuris tęsėsi 500 metų, pvz., Stara Zagoros, Batako ir

Peruštitsos žudynes, aprašytas Tarptautinės Europos komisijos 1876 m. J. M. Wiersma taip pat pasakė, kad ES – ne vieta islamistų Turkijai, deja, prieš dvidešimt metų turkų islamistai sprogdino autobusus Bulgarijoje su vaikais ir moterimis. Be to, Turkija sumokėjo už paminklus, pastatytus šiems teroristams. Tokia yra šiuolaikinė Turkija, kuriai vadovauja islamistų fundamentalistų partija. Tokios yra jos vertybės, ir mes manome, kad jos Europai netinkamos.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pone pirmininke, klysti žmogiška, bet klaidos laikytis kvaila. Šis posakis labai tinka šiai apgailėtinai derybų dėl narystės su Turkija sagai.

Nuo 2005 m. buvo pateikiamos tos pačios neigiamos ataskaitos apie žmogaus teises, pagarbą mažumoms ir ES įsipareigojimams, nors narystės tikslas išliko.

Dabar tai nebėra problema. Svarbiausias – europiečių nenoras taikytis su įsisteigimo laisvės pasekmėmis, kurios po priėmimo neišvengiamos.

Problema taip pat ir ta, kad Turkija geografiškai, kultūriškai, lingvistiškai ir dvasiškai nepriklauso Europai. Taigi, mes privalome atsisakyti šios fikcijos, privalome atsisakyti šio narystės maskarado ir nedelsdami pradėti praktines diskusijas, t. y. siekti partnerystės, kuri remtųsi abipusiais interesais. Ši stojimo procedūra turi būti nutraukta.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Pone pirmininke, svarbiausiose – žmogaus teisių, mažumų teisių, religijos laisvės, žodžio laisvės – srityse Turkija nepasiekė beveik jokios pažangos, o per kelias pastarąsias dienas ji net žengtelėjo atgal.

Nepaisydama to, Komisija teigia, kad mes esame įpareigoti laikytis teigiamos pozicijos, nes Turkija yra svarbus strateginis partneris. Tai tiesa, bet tai – užsienio politikos klausimas. Faktas, kad mums reikalinga strateginė partnerystė nėra narystės kriterijus.

Vis dėlto aš balsavau už pranešimą, nes buvo atmetas socialistų raginimas pagrindinį dėmesį pranešime skirti narystei. Šis pranešimas yra mūsų laimėjimas, nes jame narystė nėra įvardyta kaip tikslas ir kalbama apie ilgalaikį neterminuotą procesą, kurio pabaiga dar nėra aiški. Mus būtų labiau tenkinęs „ne“ visiškai narystei, bet ši formuluoję jam artima, todėl yra didelis laimėjimas tiems iš mūsų, kurie su džiaugsmu sako „taip“ partnerystei su Turkija, kuri būtų mūsų užsienio politikos dalis, bet taria „ne“ narystei.

Philip Claeys (NI). – (NL) Per balsavimą dėl pranešimo dėl Turkijos aš susilaikiau. Nors pranešime daug kritikos didžiausiems Turkijos daromiems pažeidimams, aš manau, kad vienintelė įmanoma šio pranešimo išvada turėjo būti ilgalaikis derybų sustabdymas, nes per trejus metus padėtis Turkijoje pastebimai nepagerėjo.

Vis dėlto aš taip pat laikau nuomonės, kad Europos Sąjunga turi likti Europos projektu, todėl joje neturėtų būti vietos tokioms šalims kaip Turkija, kuri nėra Europos šalis.

Vakar Socialistų frakcijos narys pasakė, kad jis niekada nesutiktų su tolesne Turkijos islamizacija. Aš tikiuosi, kad jis ir jo frakcija taip pat pasisakys prieš Europos islamizaciją, nors didelių vilčių nepuoselėju.

Martin Callanan (PPE-DE). – Pone pirmininke, šiame pranešime aprašoma Turkijos pažanga siekiant galimos narystės ES. Aš palaikau būtent šį galimą tikslą. Vis dėlto man nerimą kelia keli dalykai, susiję su Turkijos pažanga siekiant narystės.

Vienas iš jų – laipsniškas pasaulietinės respublikos idealo nykimas ir religijos įtakos politikoje augimas. Esu susirūpinęs dėl žmogaus teisių pažeidimų Turkijoje, kurie patvirtinti dokumentais, ir dėl kai kurių veiksmų, kurių imtasi prieš mažumų bendruomenes. Prieš pradėdami svarstyti Turkijos narystę, turime pamatyti veiksmus kai kuriose iš tų sričių.

Vis dėlto taip pat svarbu, kad būtume sąžiningi su Turkija ir aiškiai pasakytume, kad įvykdžiusi visas sąlygas, kurias įvykdė kitos valstybės narės, ji turės teisę prisijungti prie jų. Pavienių valstybių narių vadovai neturėtų sudaryti neteisingų ir nesubalansuotų kliūčių Turkijos kelyje į narystę ES. Įvykdžiusi sąlygas Turkija turi teisę prisijungti, ir jai turi būti leista tai padaryti. Mums reikalinga platesnė, o ne uždaresnė ES.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Pone pirmininke, aš balsavau už pranešimą dėl Turkijos dėl su Kipru susijusių teigiamų 32 ir 40 dalies aspektų, nors aš nepritariu pakeitimams 9 ir 10.

Pakeitime 9 laikomasi nepriimtinos pozicijos dėl – nors ir laikinų – išlygų, taikomų Europos Sąjungos pamatiniams principams, įskaitant keturias pagrindines laisves. Ir tai daroma vykstant deryboms tarp dviejų Kipro bendruomenių lyderių, kurie vieninteliai gali išspręsti problemą.

Pakeitimas 10 prieštarauja faktui, kad BUSP yra Bendrijos *acquis*, taikomo ES ir valstybėms narėms, dalis ir trečiosioms šalims negali būti suteikta veiksmų laisvė dalyvauti planavimo ir sprendimo priėmimo procedūroje.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0106/2009)

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). - (HU) Pastaruosius trejus metus Makedonija buvo ES narystės siekianti šalis kandidatė. Bet derybos dėl narystės dar nėra pradėtos. Jeigu Europos Sąjunga nedelsdama nesiims ryžtingų žingsnių, prarastas patikimumas gali turėti destabilizuojančių pasekmių regione. Per pastaruosius kelerius metus Makedonija padarė didelę pažangą, pasiekė gerų ekonominių rezultatų, priartėjo prie veikiančios rinkos ekonomikos ir pasiekė laimėjimų teisėkūros srityje. Pasiektas sutarimas tarp vyriausybės ir opozicijos, pilietinės visuomenės ir viešosios nuomonės, kad Kopenhagos kriterijai būtų įvykdyti kuo greičiau. Nacionalinių ir etninių bendruomenių sambūvis taip pat tvirtai užtikrintas. Atkaklus Graikijos trukdymas pradėti derybas dėl narystės yra nesuvokiamas. Šalies pavadinimas negali būti kliūtis! Dvišalės derybos dėl pavadinimo gali būti surengtos tuo pačiu metu. Aš pritariu pranešimui, nes jis yra svarbus ženklas Makedonijos žmonėms ir turės lemiamos įtakos pradėti tikras derybas iki šių metų pabaigos. Labai jums ačiū.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Pone pirmininke, šis pranešimas yra svarbus ženklas šaliai, atliekančiai stabilizuojantį vaidmenį, turinčiai pavyzdinius mažumoms skirtus teisės aktus, turinčiai plačią daugumą vyriausybėje, kurioje atstovaujama visoms tautomis, ir besilaikančiai aiškios europinės krypties, vadovaujant ministrui pirmininkui N. Gruevskui. Todėl aš su džiaugsmu balsavau už šį pranešimą ir manau, kad turėtume pabrėžti du aspektus: pirma, mes norime, kad Taryba ir Komisija šiemet mums pasakytų, kada prasidės derybos dėl narystės, ir, antra, mes neleistume kilti jokiai dvišalei nesantaikai, ypač dėl šios miglotos pavadinimo problemos. Šalis vadinama Makedonija ir nesvarbu, ar tai kai kuriems priimtina, ar ne – mes privalome pagaliau palengvinti šios šalies kelią į Europą.

Philip Claeys (NI). - (NL) Pone pirmininke, aš balsavau prieš E. Meijerio pranešimą, nes aš ir mano partija manome, kad po Kroatijos įstojimo plėtra turėtų būti sustabdyta neapibrėžtam laikui. Europos piliečiai nenori jokios tolesnės plėtros per trumpąjį arba vidutinės trukmės laikotarpį, ir tikrai nenori Turkijos narystės. Laikas Parlamentui bent kartą išgirsti tuos, kuriems jis turėtų atstovauti.

Atsižvelgdamas į tai, aš nepritariu tam, kad būtų pradėtos stojimo derybos su Buvusiąja Jugoslavijos Respublika Makedonija, nors Parlamentas ragina tai padaryti, taip pat nepritariu tam, kad visiems Vakarų Balkanams būtų užtikrinta europinė perspektyva. Kai kurios šio regiono šalys yra islamiškos, todėl manau, kad joms neturėtų būti leista prisijungti prie Europos Sąjungos.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Pone pirmininke, aš labai džiaugiuos šios dienos balsavimu.

Neseniai Vestminsterio demokratijos fondo, įkurto Margaret Thatcher būnant mano šalies ministre pirmininke, vardu lankiausi Makedonijoje ir pamačiau šalį, kurioje esama energingų politinių partijų, puikios mokesčių politikos, šalį, kurioje taikomas vienodas tarifas įmonių pelno ir pajamų mokesčiui ir kurios ekonomika auga. Šioje šalyje kitą mėnesį bus surengti laisvi, teisingi ir sąžiningi rinkimai – tikėtinai geresni už neseniai surengtus JK – pasitelkiant balsavimą paštu. Tokiai šaliai turi būti suteikta galimybė prisijungti prie Europos Sąjungos, jeigu ji laisvai apsispręstų pasirinkti šį kelią – dėl šios priežasties anksčiau kalbėję mano kolegos turėtų apmąstyti šį klausimą.

Šiandien įvyko didelių pokyčių, nes iki šiol EP nariai iš Graikijos atrodė labai kvailai ir buvo tapę pajuokos objektu dėl savo teiginių apie šalies pavadinimą, kuris yra Makedonijos Respublika.

Martin Callanan (PPE-DE). - Pone pirmininke, po C. Heaton-Harris kalbėti sunku, nes jis paminėjo daugelį dalykų, kuriuos norėjau pasakyti šiuo klausimu, Graikijos noras toliau ieškoti senų ir, tiesą sakant, juokingų priekabių dėl Makedonijos pavadinimo man atrodo kvailas. Mano rinkimų apygardoje yra gražių grafysčių – Durhamas, Northumberlandas – ir man nelabai rūpėtų, jei kuri nors kita valstybė narė norėtų pasivadinti vienos iš šių nuostabių grafysčių vardu.

Juokinga sustabdyti stojimo derybas ne dėl etninių, demokratinių ginčų ar ginčų dėl žmogaus teisių, bet todėl, kad šalis pasivadina Makedonija. Tikiuosi, kad EP nariai iš Graikijos tai supras. Tikiuosi, kad Makedonija bus vertinama remiantis laisvais kriterijais, kurie taikomi visiems, ir jeigu ji atitiks šiuo kriterijus, jeigu ji bus demokratinė pasaulietinė valstybė, jei vykdys žmogaus teisių politiką, jai, kaip ir kitoms valstybėms narėms, turėtų būti suteikta teisė prisijungti prie ES Graikijai netaikant juokingo veto tik dėl pavadinimo.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0140/2009)

Martin Callanan (PPE-DE). – Pone pirmininke, tamilų „tigrus“ ES ir Jungtinės Amerikos Valstijos yra priskyrusios prie teroristų grupuočių, bet, laimei, atrodo, kad jų kraugeriška kampanija už nepriklausomą tamilų tėvynę artėja prie pabaigos. Šri Lanka nusipelnė gyventi taikiai kaip ir Europa.

Kaip ir kiti EP aš pritariu unitarinei Šri Lankos valstybei. Manau, į protokolą reikėtų įtraukti ir tai, kad aš manau, jog būtų neblogai toje unitarinėje valstybėje tamilams suteikti tam tikrą autonomiją. Aš nepritariu „tigrų“ smurto kampanijai ir manau, kad būtina leisti Šri Lankos kariuomenei tęsti karinę kampaniją prieš tamilų „tigrus“.

Vis dėlto taip pat svarbu pripažinti, kad šiuo metu Šri Lanką ištikusi humanitarinė krizė, todėl pagalbos agentūroms turėtų būti leista suteikti pagalbą. Galbūt reikėtų paprašyti nutraukti ugnį, kad pagalbos agentūros galėtų suteikti pagalbą ir civiliai galėtų palikti ginčytinas teritorijas. Po to vėl turime leisti kariuomenei tęsti savo kampaniją.

- Pranešimas: Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Daniel Hannan (NI). – Pone pirmininke, viena didžiausių mūsų amžiaus bėdų – didėjantis tarptautinės jurisprudencijos, kurios nepaiso išrinktoji nacionalinė įstatymų leidžiamoji valdžia, mastas. Mes panaikiname 300 metų senumo teisinę teritorinės atsakomybės sąvoką, kad nusikaltimas yra teritorijos, kurioje jis įvykdytas, atsakomybė; be to, mes grįžtame prie senųjų laikų minties, kad priimančioji įstatymus yra atsakingi ne žmonėms, kurie gyvena pagal šiuos įstatymus, bet tik savo sąžinei.

Mūsų noras imtis veiksmų, kai tokie žmonės kaip S. Miloševićius arba R. Karadžičius nesulaukia teisingumo savo šalyje, atrodo visiškai pagrįstas. Bet nepritarimo S. Miloševićiui ir kitiems autoritarinio valdymo šalininkams esmė yra ta, kad jie niekais pavertė savo šalies demokratiją ir pasiskelbė esantys aukščiau įstatymo. Jei tokią problemą iškelsime tarptautiniu mastu, parodysime, kad nusileidome iki jo lygio – tai jau parodėme per teismo proceso komediją Hagoje, kai per šešerius metus teisinė procedūra buvo keičiama 27 kartus, paskirtas advokatas ir nepaskelbtas apkaltinamasis nuosprendis.

Aš nepalaikau S. Miloševićiaus – jis buvo grėsmingas ir nedoras komunistas. Tačiau blogi vyrukai nusipelno teisingumo – blogi vyrukai ypač nusipelno teisingumo – ir kai jie teisingumo nesulaukia, pažeminti esame mes.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0113/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pone pirmininke, visi žinome, koks svarbus yra vanduo ir kad besivystančiose šalyse, kuriose gauti vandens ypač sunku, dėl to labiausiai kenčia jaunos mergaitės ir moterys. Jų galimybės šviestis labai sumažėja, nes jos, jeigu taip galima pasakyti, yra vandens nešėjos. Per delegacijos vizitą mačiau tai Indijoje, todėl labai svarbu, kad daugiau investuotume į vandens valdymą ir šitiktume, kad jis netrukdytų jaunų mergaičių ir moterų švietimo pažangai.

Aš ypač džiaugiuos balsavimu dėl 2 dalies, kurioje skelbiama, kad vanduo laikomas viešąja gėrybe ir turi būti kontroliuojama valstybės, nepaisant to, kas valdo jo išteklius. Vanduo yra brangus išteklius ir yra skirtas visuomenės gerovei, o ne individualiai kontrolei arba naudai.

Marian Harkin (ALDE). – Aš taip pat labai pritariu mūsų pasiūlymui dėl rezoliucijos dėl vandens ir džiaugiuosi balsavimu dėl 2 dalies, kurioje mes griežtai pabrėžėme, kad vanduo yra viešoji gėrybė ir jo ištekliai turi būti kontroliuojami valstybės. Aš pats griežtai nepritariu vandens išteklių privatizavimui.

Neseniai matėme, kaip nepaliaujamas pelno siekis parklupdė pasaulio ekonomiką. Mes tikrai nenorime, kad tas pats atsitiktų su vandens ištekliais. Siekiant užtikrinti vandens kokybę ir nuolatinį paskirstymo sistemos tobulinimą, svarbu nuolat investuoti į perdavimo sistemą. Privatus sektorius nėra tuo suinteresuotas, nes jo siekis yra padidinti kainą vartotojui, o ne investuoti į perdavimo sistemos tobulinimą. Taip pat atsitiko mano Slaigo grafystėje, kurioje tam tikra bendruomenės dalis už suvartotą vandenį pradės mokėti daugiau, nei priklauso, nes privatus sektorius neinvestuoja į perdavimo sistemą.

- Pranešimas: Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pone pirmininke, aš balsavau už rezoliuciją ir pranešimą, bet man nerimą kelia keli dalykai. Šį ryt Komisija pripažino, kad mes nežinome, ko šiuo metu siekia PPO ir kaip ji pasielgs su strategine partneryste.

Mes negalime leisti, kad strateginės partnerystės susitarimas arba pasaulio prekybos susitarimas turėtų neigiamos įtakos Europos maisto saugumo interesams. Aš vėl kalbu apie problemas, susijusias su maisto gamybos standartais, kurie Europos Sąjungoje yra aukštesni. Mes baudžiame savo gamintojus, kurie šių standartų nesilaiko. Negalime leisti, kad atsitiktų taip, jog mes įsivešime maisto produktus iš trečiųjų šalių, – Brazilijos arba kitų šalių, – kurie neatitiks mūsų standartų ir sudarys labai nelygias konkurencijos sąlygas maisto ir žemės ūkio produktų gamintojams Europos Sąjungoje.

- Pranešimas: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Philip Claey (NI). – (NL) Pone pirmininke, akivaizdu, kad strateginė partnerystė tarp Europos Sąjungos ir Meksikos ir tokių šalių kaip Brazilija yra sveikintinas dalykas ir atitinka ES interesus. Parengtas pranešimas iš esmės yra subalansuotas, bet, mano nuomone, Europos interesų neatitinka pranešimo nuostata, – kuri taip pat sukels daug klausimų visuomenėje, – raginanti sudaryti dvišalį susitarimą dėl imigracijos politikos. Ji nieko gero neduos, ir dėl šios priežasties aš susilaikiau per balsavimą dėl šio pranešimo.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0135/2009)

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Aš taip pat balsavau už rezoliuciją dėl padėties Tibete per 50-ąsias Tibeto sukilimo metines, nes Kinijos valdžia neseniai sugriežtino saugumą Tibete ir uždraudė žurnalistams ir užsieniečiams atvykti į regioną.

Šios dienos diskusijos Europos Parlamente byloja, kad esame labai susirūpinę padėtimi Tibete, ypač nekaltų jo gyventojų kančiomis ir prieš juos nukreiptomis represijomis.

Raginu Tarybą, remiantis rezoliucija, įsteigti Tiesos komitetą, kuris išsiaiškintų, kas iš tiesų įvyko Kinijos Liaudies Respublikos ir Jo Šventenybės Dalai Lamos pasiuntinių derybose.

Raginu Kinijos vyriausybę nedelsiant išlaisvinti visus asmenis, kurie buvo suimti tik už dalyvavimą taikiame proteste.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Pone pirmininke, noriu pasidžiaugti, kad mano, M. Pannellos ir J. Onyskiewicziaus pateiktas pasiūlymas sulaukė plačios Parlamento paramos. Pasiūlymas šiek tiek skiriasi nuo B. Ferrero-Waldner pasisakymo šiandien, t. y., jame laikomasi vieno požiūrio: požiūrio, kad reikia ieškoti tiesos ir tikrųjų Kinijos ir Tibeto derybų žlugimo priežasčių, o ne laikytis neutralios pozicijos šiuo klausimu, kaip daro Komisija ir Taryba, tarsi užtektų paprasčiausiai tikėtis dviejų šalių dialogo.

Norėčiau pabrėžti, kad Europos Parlamento Socialistų frakcijos elgesį man ypač sunku suprasti; visų pirma jie nepritarė diskusijoms, tada jie nepritarė mano pateiktai rezoliucijai ir galiausiai balsavo prieš ją. G. Fordui pateikus politinį paaiškinimą, kad mes priimame per daug rezoliucijų Tibeto klausimu. Turbūt partija ir G. Ford nesupranta – arba priešingai – per daug gerai supranta, kad šiuo atveju kalbama apie daug svarbesnius dalykus, apie daugiau kaip milijardo Kinijos piliečių ir Tibeto žmonių laisvę ir demokratiją.

Philip Claey (NI). – (NL) Pone pirmininke, be abejonės, aš balsavau už šį pranešimą, nors neturėtume galvoti, kad ši visiškai nepavojinga rezoliucija padarys didelį įspūdį totalitariniam komunistų režimui Kinijoje, su kuriuo vis dėlto sėkmingai prekiaujame.

Didesnį poveikį režimui padarytume, jei šis Parlamentas ir Taryba išdrįstų pasakyti, kad Tibeto okupacija ir vėlesnė aneksija pažeidžia tarptautinę teisę, todėl Europos Sąjunga jos nepripažins. Mes toliau turime įtikinėti, kad Tibetas turi būti nepriklausoma valstybė, o ne autonomiška Kinijos provincija, ir kad Tibete buvo ir tebėra vykdomas genocidas ir etnocidas.

9. Tarybos bendrųjų pozicijų perdavimas (žr. protokolą)

10. Paaiškinimai dėl balsavimo (tęsinys)

Žodiniai paaiškinimai dėl balsavimo (tęsinys)

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0135/2009)

Daniel Hannan (NI). – Pone pirmininke, Tibetas, kaip ir visos tautos, siekia gyventi pagal savo įstatymus ir su savo tauta, o Kinijos vyriausybė, neigdama šiuos nacionalinius siekius, naudoja tokius argumentus kaip feodalizmo, baudžiavos ir prietarų panaikinimas.

Visa tai būtų galima pavadinti F. Engelso „klaidingu sąmoningumu“: ji mano, kad tibetiečiai nesupranta, apie ką kalbama, todėl jiems neturėtų būti suteikta visiška demokratija.

Norėčiau, kad EP nariai atkreiptų dėmesį, ar ne ironiškas panašumas tarp šio argumento ir to, kuris buvo naudojamas po Prancūzijos, Nyderlandų ir Airijos nepritarimo balsavimo. Šiame Parlamente mes dažnai girdėjome, kad žmonės neteisingai suprato klausimą, kad jie balsavo prieš kažką kitą – prieš J. Chiracą, prieš Turkijos narystę arba prieš anglosaksiškąjį liberalizmą, kad jie nesuprato, apie ką kalbama, ir kad jiems reikia daugiau informacijos.

Aš manau, kad Tibeto ar Europos Sąjungos tautų žmonės suvokia savo norus ir troškimus, todėl jiems turėtų būti suteikta teisė juos išreikšti balsuojant. Žinau, kad atsibodau kaip Katonas Vyresnysis, bet į jo žodžius galiausiai buvo įsiklausyta, todėl kaip ir kiekvienoje kalboje pakartosiu, kad turi įvykti referendumas dėl Lisabonos sutarties. *Pactio Olistipiensis censenda est!*

Raštiški paaiškinimai dėl balsavimo

- Pranešimas: Pia Elda Locatelli (A6-0067/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Pone pirmininke, Italija kenčia nuo protų nutekėjimo. Bėgant metams masinis mokslo darbuotojų išvykimas tampa aiškia tendencija. Nobelio premijos medicinos srityje laureatas Renato Dulbecco teigia, kad norintys vykdyti tyrimus išvyksta dėl tų pačių priežasčių kaip anksčiau. Jie išvyksta, nes nemato jokių karjeros perspektyvų, negauna tinkamų atlyginimų ar tyrimų finansavimo, mokslinių tyrimų centrų durys uždarytos, nes jiems trūksta ne tik lėšų, bet ir organizacijos, kad būtų galima priimti naujas grupes ir plėtoti naujas idėjas.

Italijos mokslo darbuotojai išvyksta, nes nėra infrastruktūros, visų pirma mokslo ir technologijų srityje, nėra finansavimo, atlyginimai juokingi, o atrankos sistema nepalanki geriausiems kandidatams ir apdovanojimų pristatymui. Jie išvyksta ir skundžiasi, nes mūsų universitetuose įgytas išsilavinimas yra puikus. Deja, viso kito trūksta.

Sutinku, kad valstybės narės turi užtikrinti, kad mokslo darbuotojai būtų priimami į darbą viešo, skaidraus konkurso tvarka remiantis jų nuopelnais mokslu. Nuopelnai turėtų būti vertinami atsižvelgiant į mokslinę kompetenciją ir mokslinius kūrinius (publikacijas). Tačiau mokslo darbuotojų karjeros nuopelnais turėtų būti laikomi ir kiti svarbūs aspektai: gebėjimas diegti naujoves, vadovavimo moksliniams tyrimams gebėjimai, mokymo ir vadovavimo gebėjimai, bendradarbiavimas su įmonėmis ir kt.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš balsavau už šį pasiūlymą dėl rezoliucijos, nes sutinku, kad Europai reikia daugiau mokslo darbuotojų. Šis pranešimas labai svarbus, nes jame valstybės narės raginamos gerinti jaunų mokslo darbuotojų karjeros galimybes, pvz., didinant finansavimą ir suteikiant galimybes būti perkeltiems į aukštesnes pareigas ne dėl darbo stažo, o dėl kitokių pasiekimų, pvz., dėl gebėjimo diegti naujoves, pasiekimų dėl verslumo ir t. t.

Avril Doyle (PPE-DE), raštu. – P. E. Locatelli pranešimas yra Lisabonos strategijos, skirtos iki 2010 m. padaryti Europos ekonomiką konkurencingiausia pasaulyje, peržiūros dalis ir Europos mokslo darbuotojų nuomonė yra esminė. Įvardytos keturios prioritetinės sritys, kuriose pažanga yra būtina:

- priėmimas į darbą viešo konkurso tvarka ir stipendijų perkėlimas į kitą šalį;
- socialinė apsauga ir pensijos;
- palankios užimtumo ir darbo sąlygos;
- Mokslo darbuotojų mokymas ir gebėjimai.

Šios sritys susijusios su judumu, skaidrumu, viešumu ir parama esamiems ir potencialiems mokslo darbuotojams. Sujungti švietimą, naujoves ir mokslinius tyrimus į nuoseklią politiką yra būtina siekiant veikiančios žinių ekonomikos. Mūsų pastangas kovoti su „protų nutekėjimu“ ir sukurti „protų tinklą“ sustiprins pasiūlymai, kurie sumažins biurokratinę kliūtis ir padidins socialinę paramą mokslui darbuotojams. Esu ES direktyvos dėl prekybos taršos leidimais pranešėja, todėl puikiai suprantu mokslinių tyrimų svarbą ir būtinybę ugdyti talentus ir protus, kad būtų išspręstos didelės klimato problemos, su kuriomis dabar susiduriame. Džiaugiuosi, kad Airijoje sudarytas Naujųjų aljansas tarp Dublino universiteto koledžo ir Dublino universiteto, kuris yra puikus investicijų į mokslo darbuotojus jų karjeros pradžioje pavyzdys.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Nors paskutiniai įvykiai aiškiai parodė, kad neoliberalią Lisabonos strategiją galima apkaltinti dėl pablogėjusios ekonominės ir socialinės padėties Europos Sąjungoje, pranešime primygtinai reikalaujama jos laikytis – su tuo mes nesutinkame,

Vis dėlto pranešime yra teigiamų aspektų, kuriems mes pritariame – mokslo darbuotojų poreikių patenkinimas, jų teisės, susijusios su darbo sąlygomis ir socialine apsauga, šeimos narių gyvenimas kartu, mokslo darbuotojų moterų teisės ir jaunų mokslo darbuotojų galimybės. Taip pat pritariame raginimui padidinti mokslinių tyrimų finansavimą ir mokslo darbuotojų skaičių.

Vis dėlto nėra aišku, kaip pasiūlyta Europos mokslinių tyrimų strategija užtikrins vienodas galimybes visose valstybėse narėse ir visuotinę teisę mokslo darbuotojams, ypač jauniems mokslo darbuotojams, pasinaudoti mokslo darbuotojams skirta partneryste, visų pirma tokiose šalyse kaip Portugalija, kuri nėra itin svarbi priimant politinius sprendimus Europos Sąjungoje, kurioje vis labiau išigali didžiosios galios. Todėl per balsavimą dėl pranešimo mes susilaikėme.

Adam Gierek (PSE), raštu. – (PL) Pone pirmininke, ar akademinė karjera priklauso nuo judumo? Taip, tikra prasme – taip. Galima sakyti, kad judumas, ypač jaunų mokslo darbuotojų, gali turėti didelės įtakos jų būsimiems pasiekimams, nes palengvina galimybes gauti naują informaciją ir leidžia įveikti aplinkos, kurioje jie buvo mokomi, ribotumą. Vis dėlto tai dar ne viskas. Akademinė karjera pradėdama anksčiau – vidurinėje mokykloje, kurioje mokiniai įgyja bendrų žinių pagrindus, visų pirma matematikoje ir moksle.

Kitas etapas – aukštasis mokslas ir magistrantūros bei doktorantūros studijos. Būtent pradiname jauno žmogaus akademinės karjeros etape – sakau tai, remdamasis asmenine patirtimi – judumas, plačios galimybės naudotis mokslo priemonėmis ir įdomus bei perspektyvus klausimas, gvildenamas vadovaujant iškiliems mokslo darbuotojams, yra ypač svarbūs šiems jauniems žmonėms – svarbesni už būsimą senatvės pensiją.

Todėl siekiant sutelkti mokslo darbuotojus svarbiausias žingsnis yra sudaryti tinkamas sąlygas tokio pobūdžio studijoms, pasitelkiant Europos technologijų institutą arba Europos mokslinių tyrimų infrastruktūrą, pvz., skirti doktorantūros stipendijas, kurias galėtų gauti ES studentai ir studentai iš trečiųjų šalių ir kurios būtų plačiai paviešintos. Nuo mūsų sudarytų šeimos ir profesinio stabilumo sąlygų priklausys, ar doktorantūrą baigęs jaunimas pasirinks pramonę, ar mokslo institucijas ir ar jie sugrįš į gimtąją šalį, ar keliaus toliau.

Adrian Manole (PPE-DE), raštu. – (RO) Kai studentas svarsto pasirinkti karjerą mokslinių tyrimų srityje, fizinis judumas turi būti skatinamas kaip mokomoji patirtis, kurios negali pakeisti virtualus judumas. Turime užtikrinti, kad protingiausi gautų pakankamą finansavimą ir kad būtų pakankamai žmonių, galinčių jiems padėti. Kai kuriais atvejais tai reikštų galimybę pasinaudoti ištekliais, esančiais už gimosios šalies sienų.

Apie studentų, dėstytojų ir mokslo darbuotojų judumo naudą (pvz., pridėtinę vertę) privalo būti informuojama viešai. Turi būti pašalintos administracinės ir struktūrinės kliūtys. Studentai ir mokslo darbuotojai turėtų gauti stipendijas, asmenims ir institucijoms taip pat turėtų būti numatytos kitos skatinamosios priemonės.

Įgyvendinant globalizacijos politiką svarbu atsižvelgti į šiuos veiksnius: tarptautinės patirties turinčių mokslo darbuotojų reikšmę; būtinybę suteikti galimybę visiems studentams, ateityje ketinantiems tapti mokslo darbuotojais, gauti užsienio kalbos kreditų neatsižvelgiant į jų specializaciją; aukštą kokybę; ir informaciją apie galimybę studijuoti ir vykdyti mokslinius tyrimus užsienyje.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Pranešimu dėl mokslo darbuotojams skirtos Europos partnerystės siekiama sustiprinti ES konkurencingumą kitų imperialistinių centrų atžvilgiu, sustabdyti mokslo darbuotojų „nutekėjimą“ ir pritraukti mokslo darbuotojus iš trečiųjų šalių.

Jame skatinamas laisvas mokslo darbuotojų judėjimas tarp valstybių, viešojo ir privataus sektoriaus, įmonių, mokslinių tyrimų centrų ir universitetų, didesnė privataus ir viešojo sektoriaus sanglauda mokslinių tyrimų srityje, visiška mokslo priklausomybė nuo laikinų rinkos technologinių poreikių ir mokslo darbuotojų orientavimas į taikomąjį mokslą, ankstesnę bendrąją mokslo darbuotojo patirtį pripažįstant oficialia kvalifikacija.

„Mokslo formų“ įvedimas siekiant išsirinkti mokslo darbuotojus iš mokslo institucijų ar universitetų kitoje valstybėje narėje ir mokslo darbuotojų bei aukštesnes pareigas užimančių įmonių darbuotojų judumas leis stambiajam verslui išsirinkti mokslo darbuotojų *crème de la crème* ir priimti darbuotojus tokiomis sąlygomis, kurios leistų padidinti įmonių pelningumą (lanksčios užimtumo sąlygos, nemokamas darbas, draudimo įmokų nemokėjimas). Tai pasakytina ir apie doktorantus, kurie atlieka didžiausią mokslinių tyrimų veiklos dalį.

Mes balsavome prieš pranešimą, nes mokslo darbuotojai turi dirbti nuolatinio užimtumo sąlygomis institucijose, kurios nekonkuruoja dėl dominuojančių pozicijų, bendradarbiauja vardan mokslo plėtros ir vadovaujasi šiuolaikiniais paprastų žmonių, o ne plutokratijos ir stambiojo verslo poreikiais.

Teresa Riera Madurell (PSE), raštu. – (ES) Siekiant kompensuoti mokslo darbuotojų trūkumą būtina palengvinti Europos mokslininkų, dirbančių už Europos Sąjungos ribų, grįžimą ir mokslininkų iš trečiųjų šalių, norinčių dirbti ES, atvykimą.

Daugelyje mokslo ir technologijų sričių bei pareigybių moterų tebėra nedaug. Todėl, mano nuomone, svarbu paraginti valstybes nars užtikrinti didesnę lyčių lygybę institucijose, atsakingose už mokslo darbuotojų įdarbinimą ir paaukštinimą. Svarbu, kad atrankos ir paaukštinimo procesas būtų atviras ir skaidrus.

Siekiant sukurti bendrą mokslo darbuotojų užimtumo rinką taip pat svarbu apibrėžti ir parengti bendrą Europos karjeros modelį mokslinių tyrimų srityje, taip pat parengti integruotą sistemą, skirtą informuoti apie darbo ir stažuotių pasiūlymus mokslo tyrimų srityje visoje Europoje.

Kalbėdama apie judumo gerinimą norėčiau pažymėti, kad siekiant palengvinti keitimąsi mokslininkais ir mokslininkėmis iš trečiųjų šalių, įskaitant šalis, su kuriomis jau vykdomas svarus mokslinis bendradarbiavimas (pvz., kai kuriomis Lotynų Amerikos šalimis), būtina įgyvendinti specialią, greitesnę ir ne tokią biurokatišką vizų politiką.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Pone pirmininke, aš balsavau už P. E. Locatelli pranešimą dėl mokslo darbuotojams skirtos Europos partnerystės. Esu universiteto dėstytojas, todėl suprantu, kad Europai reikia daugiau mokslo darbuotojų, kad padidėtų jos produktyvumas ir konkurencingumas, ypač atsižvelgiant į kitų didelių pasaulio ekonomikų, pvz., JAV ir Japonijos, ir besivystančių ekonomikų, pvz., Indijos ir Kinijos, konkurenciją. Dėl šios priežasties aš pritariu pranešėjos raginimui, kad valstybės narės užtikrintų, kad mokslo darbuotojai būtų priimami į darbą viešo, skaidraus konkurso tvarka remiantis jų nuopelnais mokslui.

- Pranešimas: Toine Manders (A6-0051/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Pone pirmininke, aš balsavau už pranešimą.

Naujosios technologijos pakeitė mūsų gyvenimą, ir laisvalaikio veikla nėra išimtis.

Vaizdo žaidimai yra mėgstamiausias jaunimo laisvalaikio užsiėmimas Europoje ir kitur. Vis dėlto daugelis vaizdo žaidimų skirti suaugusiems, o jų turinys vaikams netinka.

Todėl atsižvelgiant į 2008 m. balandžio 22 d. Komisijos komunikatą dėl naudotojų, ypač nepilnamečių, apsaugos, būtina reglamentuoti vaizdo žaidimų ženklumą ir naudotis tokiomis priemonėmis kaip „raudonasis mygtukas“ arba PEGI Online sistema, kuri įtraukta į Europos saugesnio interneto programą.

Taip pat svarbu, kad valstybės narės glaudžiai bendradarbiautų skatindamos vaikų apsaugą ir padėdamos pramonei plėtoti šiam tikslui skirtas sistemas.

Taip pat turime atsižvelgti į faktą, kad siekdami įgyvendinti šį tikslą mes taip pat turėsime sulaukti gamintojų ir visų pirma tėvų, kurie yra svarbiausia kontrolės priemonė šeimoje, paramos.

Glyn Ford (PSE), raštu. – Aš balsavau už T. Manderso pranešimą dėl vaizdo žaidimų naudotojų, ypač nepilnamečių, apsaugos. Padariau tai šiek tiek abejodamas, nes kai kuriais atvejais pagrįstas susirūpinimas tampa „moraline panika“, kuri neatitinka problemos masto. Aš nebūtinai esu įsipareigojęs žengti toliau nei dabar.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Šiame pranešime numatyti įvairūs reikalavimai, kurių turi laikytis valstybės narės, kad sumažintų žalingą vaizdo žaidimų naudojimą: mokyklos turi informuoti vaikus ir jų tėvus apie vaizdo žaidimų naudą ir žalą; tėvai turi imtis priemonių, kad išvengtų neigiamų pasekmių jų vaikams žaidžiant vaizdo žaidimus; valstybės narės turi išnagrinėti „raudonojo mygtuko“ pranašumus įdiegiant jį žaidimų prietaisuose ir kompiuteriuose, kad nebūtų leista žaisti tam tikrų žaidimų; turi būti vykdomos nacionalinės naudotojų informavimo kampanijos; interneto kavinių savininkai turi neleisti vaikams žaisti žaidimų, skirtų suaugusiems; turi būti parengtas specialus visos Europos elgesio kodeksas vaizdo žaidimų gamintojams ir mažmeninės prekybos atstovams; valstybės narės turi parengti civilinius ir baudžiamuosius teisės aktus dėl mažmeninės prekybos žiauriais televizijos, vaizdo ir kompiuteriniais žaidimais.

Vaizdo žaidimai nepilnamečiams susiję su daugeliu kultūrinių ir socialinių problemų. Tačiau būtent dėl šios priežasties valstybės narės turi rasti problemų sprendimą, atitinkantį jų kultūrą ir vertybes, kad jis būtų demokratiškas tų šalių gyventojų akyse. ES institucijų pamokymai turi, galima sakyti, priešingą poveikį.

Valstybių narių gebėjimas rasti skirtingus būdus šiam klausimui spręsti taip pat svarbus, kad augtų mūsų patirtis ir žinios šioje srityje.

Dėl šių priežasčių per galutinį balsavimą aš balsavau prieš.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), raštu. – (SK) Ponios ir ponai, aš norėčiau pakalbėti apie vaizdo žaidimų pramonę, kurios metinės pajamos siekia beveik 7,3 mlrd. EUR. Vaizdo žaidimai populiarėja tarp vaikų ir suaugusiųjų, todėl svarbu rengti politines diskusijas dėl jų reguliavimo pagrindų. Kai kurie vaizdo žaidimai padeda vystyti gabumus ir įgyti žinių, būtinų gyvenant XXI a. Vis dėlto norėčiau pažymėti, kad žiaurūs vaizdo žaidimai, skirti suaugusiems, galėti turėti neigiamą poveikį, ypač vaikams.

Todėl mūsų pareiga – apginti naudotojus, ypač vaikus. Vaikams neturėtų būti leista įsigyti vaizdo žaidimų, kurie nėra skirti jų amžiaus grupei. Europos žaidimų informacijos klasifikavimo pagal amžių sistemos įdiegimas padėjo padidinti skaidrumą perkant žaidimus vaikams, bet mažmeninės prekybos atstovai vis dar nėra gerai informuoti apie žalingą vaizdo žaidimų poveikį vaikams. Todėl būtina geriau informuoti apie šį neigiamą poveikį vaikams ir užtikrinti gamintojų, mažmeninės prekybos atstovų, naudotojų organizacijų, mokyklų ir šeimų bendradarbiavimą. Valstybės narės turi parengti priemones, kurios neleis vaikams įsigyti vaizdo žaidimų, skirtų vyresnėms amžiaus grupėms. Kartu džiaugiuosi Europos Komisijos ir Tarybos pasiūlymu dėl vaizdo žaidimų ženklavimo ir vaikams skirtų interaktyviųjų žaidimų etikos kodekso sukūrimu.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš balsavau už T. Manderso pranešimą savo iniciatyva, kuriame ypatingas dėmesys skiriamas vaizdo žaidimams.

Vaizdo žaidimų rinka yra greitai auganti pasaulio rinka. Vis dėlto vaizdo žaidimai nebėra skirti tik vaikams, vis didesnis jų skaičius skirtas būtent suaugusiems. Dėl šios priežasties daugelio žaidimų turinys yra netinkamas vaikams ir gali būti jiems žalingas.

Tiesa, kad vaizdo žaidimus galima naudoti švietimo tikslais, bet būtina naudoti juos pagal paskirtį kiekvienai amžiaus grupei. Dėl šios priežasties turime atkreipti ypatingą dėmesį į PEGI sistemą žaidimams klasifikuoti. PEGI Online sistema suteikia pagalbą tėvams ir nepilnamečiams, pateikdama patarimus, kaip apsaugoti nepilnamečius, ir įvairią informaciją apie internetinius žaidimus.

Pranešime taip pat pabrėžiama būtinybė valstybėms narėms užtikrinti tinkamas vaizdo žaidimų pirkimo internetu kontrolės priemones, kad nepilnamečiai negalėtų įsigyti žaidimų, kurių turinys neatitinka jų amžiaus, yra skirtas suaugusiems arba kitai amžiaus grupei. Pranešėjas taip pat siūlo naudoti „raudonąjį mygtuką“, kuri suteikia tėvams galimybę neleisti žaisti žaidimo, kurio turinys neatitinka vaiko amžiaus, arba apriboti nepilnamečių prieigą tam tikromis valandomis.

Zuzana Roithová (PPE-DE), raštu. – (CS) Nepaisydami specialistų išspėjimų, tėvai netinkamai įvertina kompiuterinių žaidimų poveikį vaikų asmenybės vystymuisi. Vaikai ir jaunimas ištisas valandas susiduria žiauraus arba seksualinio pobūdžio kompiuterinių žaidimų turinio poveikiu. Vaikai pamėgdžioja žaidimus ir pasekmės gali būti tragiškos. Gatvių nusikaltėliai ateityje bus tik vienas iš žiaurių žaidimų įtakos elgesiui, psichologijai ir vėliau išryškėjantiems įpročiams pavyzdžių.

Todėl aš pritariu, kad vaizdo žaidimų gamintojams ir mažmeninės prekybos atstovams būtų sukurtas etikos kodeksas.

Bet priešingai nei pranešėjas manau, kad mums reikalingos ne tik savanoriškos, bet ir įpareigojančios bendrosios ES taisyklės. Su šia išlyga aš balsavau už pranešimą.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau už T. Manderso pranešimą dėl vaizdo žaidimų naudotojų, ypač nepilnamečių, apsaugos. Manau, kad vaizdo žaidimai yra svarbūs dėl švietimo tikslų. Vis dėlto daug žaidimų skirta suaugusiems ir jiems būdingas smurtas, kuris naudojamas net be pagrindo. Dėl šios priežasties mes privalome užtikrinti tinkamą vaikų apsaugą ir neleisti jiems žaisti žaidimų su potencialiai žalingu turiniu, kurie skirti kitai amžiaus grupei. Galiausiai aš manau, kad vaizdo žaidimų ženklavimo etiketėmis suderinimas leis geriau suprasti ženklavimo sistemas ir skatins veiksmingą vidaus rinkos veikimą.

- Pranešimas: Luca Romagnoli (A6-0090/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Pone pirmininke, aš balsavau už pranešimą.

Izraelis yra svarbus Europos Sąjungos partneris Vidurio Rytuose ir įgyvendinant Europos kaimynystės politiką.

Bendrijos lygmeniu parengtas aviacijos susitarimas sudarys vienodas sąlygas visiems Bendrijos ir Izraelio oro vežėjams ir leis keleiviams visos valstybės narėse taikyti vienodas sąlygas ir padidinti konkurenciją tarp oro vežėjų. Tai gali padėti teikti daugiau, pigesnių ir geresnių oro paslaugų tarp ES ir Izraelio.

ES turi užtikrinti, kad santykiuose su Viduržemio jūros partneriais būtų įgyvendinti bendri standartai, atitinkantys Europos teisės aktus. Tai įmanoma tik parengus išsamų susitarimą Bendrijos lygmeniu, kuriame būtų numatytas bendradarbiavimas reglamentavimo srityje arba, mažų mažiausiai, būtų užtikrintas abipusis aviacijos standartų ir procedūrų pripažinimas.

Todėl visapusiškos derybos su Izraeliu, mano nuomone, yra esminis žingsnis toliau plėtojant ES ir Izraelio santykius aviacijos srityje ir plečiant Bendrąją aviacijos erdvę *Euromed* teritorijoje. Sudarius susitarimą padidės oro vežėjų ir keleivių ekonominės ir socialinės plėtros galimybės.

Chris Davies (ALDE), raštu. – Nesuprantu, kodėl Parlamentas, raginęs Izraelį panaikinti Gazos ekonominę blokadą, šiandien balsavo už pranešimą, skirtą gilinti mūsų bendradarbiavimą su ta šalimi.

Praėjęs antradienis buvo tipiška diena Gazos perėjimo punktuose. Izraelis praleido ribotą kiekį maisto, šiek tiek higienos priemonių, aliejaus maisto gaminiui ir dyzelinio krosnių kuro – iš viso 110 pilnų sunkvežimių, nors Jungtinių Tautų Pagalbos ir darbų Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose agentūra teigia, kad Gazos ruožui kasdien reikia 500 pilnų sunkvežimių.

Neleista įvežti rašomojo popieriaus mokykloms, rūbų, baldų, elektros įrangos ir rekonstrukcijai reikalingų medžiagų. Gaza buvo subombarduota iki pamatų, o Izraelis neleidžia jos atstatyti. Kančios tęsiasi.

Ten lankėsi mūsų Pirmininkas, Javier Solana, nacionalinių parlamentų nariai, EP nariai, net Tony Blair. Visi ragino nutraukti kančias, bet Izraelis nepakeitė nieko.

Nebuvo laikas pritarti šiam pranešimui.

Proinsias De Rossa (PSE), raštu. – Aš balsavau prieš pranešimą, kuriuo siekiama sukurti bendrą aviacijos erdvę su Izraeliu. Nors teigiama priešingai, tai nėra paprastas formalus pranešimas – ES, būdama didžiausia Izraelio prekybos partnerė, sudariusi bendrą aviacijos susitarimą atneš Izraeliui didelę komercinę naudą.

Vis dėlto atsižvelgdamas į naujausius įvykius Gazoje, įskaitant žiaurias civilių žudynes ir Gazos infrastruktūros naikinimą, kuris sunaikino milijardus Europos paramos vystymuisi; atsižvelgdamas į praėjusį gruodžio mėn. priimtą Europos Parlamento sprendimą sustabdyti ES santykių su Izraeliu stiprinimo procesą; atsižvelgdamas į nuolatinį JTO rezoliucijų nesilaikymą ir gyvenviečių Vakarų Krante ir Jeruzalėje plėtrą; taip pat atsižvelgdamas į savo apsilankymą Gazoje, kurioje savo akimis mačiau, kaip Izraelis nenutraukė Gazos apgulties, kad praleistų būtiną humanitarinę pagalbą,

Manau, kad Parlamentas neturi pritarti šiam susitarimui. Specialus prekybos susitarimas su Izraeliu turėtų būti laikinai sustabdytas, kol Izraelis pradės laikytis žmogaus teisių principų ir pradės konstruktyvias ir esmines derybas su kaimynas, kad būtų įgyvendintas dvišalis konflikto sprendimas.

Mairead McGuinness (PPE-DE), raštu. – Per galutinį balsavimą dėl EB ir Izraelio aviacijos susitarimo aš susilaikiau. Tai buvo protesto dėl tebesitęsiančios krizės Palestinoje ženklas. Manau, kad santykiai su Izraeliu neturėtų būti stiprinami, kol jis nesiims bendrų pastangų palengvinti Palestinos gyventojų kančias ir nepradės politinio dialogo, kad būtų rastas dvišalis regiono problemų sprendimas.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Manome, kad nepriimtina diskutuoti ir Europos Parlamentui siūlyti susitarimą su Izraeliu dėl ES ir Izraelio bendros aviacijos erdvės sukūrimo, kol Palestinos žmonės tebėra žudomi kruvina kare, kurį Gazos ruože sukėlė Izraelio vyriausybė.

Tokio susitarimo pasiūlymas patvirtina ES baudžiamąją atsakomybę, nes ji, laikydamosi veidmainiškos neutralumo pozicijos, iš esmės padeda ir stiprina Izraelį ir jo vykdomą naująjį karą, kuris sukėlė didelę humanitarinę krizę tarp palestiniečių, per jį žuvo daugiau kaip 1 300 palestiniečių, kurių didžioji dauguma

buvo civiliai, vaikai ir moterys, daugiau kaip 5 000 žmonių buvo sužeista, visiškai sugriauta Gazos civilinė infrastruktūra, įskaitant mokyklas ir JTO būstinę.

ES taip pat palaiko Izraelio ketinimus nugriauti daugybę namų Rytų Jeruzalėje ir be jų palikti daugiau kaip 1 000 palestiniečių, siekiant išguiti juos iš Jeruzalės. Tokiu atveju rasti išeitį Vidurio Rytuose bus dar sunkiau.

Tokiais veiksmais remiama imperialistinė ES, JAV ir NATO politika Vidurio Rytuose. Vis dėlto stiprėja žmonių solidarumas ir kova palestiniečių pusėje už nepriklausomą, teritoriškai vieningą Palestinos valstybę su 1967 m. sienomis ir sostine Rytų Jeruzalėje.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Pone pirmininke, aš balsavau už savo pranešimą dėl bendros aviacijos erdvės su Izraeliu sukūrimo. Nenorėčiau dar kartą kartoti priežasčių, kurios paskatino mane pritarti pranešimui. Visos jos yra įvardytos pačiame pranešime.

- Pasiūlymas dėl reglamento (C6-0081/2009)

Catherine Stihler (PSE), raštu. – Aš balsavau prieš, nes paprastųjų tunų ištekliai nėra pastovūs, todėl jų žvejyba turi būti uždrausta, kol šie ištekliai bus atkurti.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0140/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), raštu. – Aš tvirtai remiu šią rezoliuciją, kurioje Šri Lankos kariuomenė ir grupuotė „Tamil Elamo išlaisvinimo tigras“ (angl. LTTE) raginamos nedelsiant nutraukti ugnį, kad civiliai gyventojai galėtų palikti mūšio zoną. Joje smerkiami bet kokie smurto ir gąsdinimo veiksmai, neleidžiantys civiliams palikti konflikto zonos. Joje taip pat smerkiami išpuoliai prieš civilius, kuriuos užfiksavo Tarptautinė krizių grupė. Abi pusės turi laikytis tarptautinės humanitarinės teisės ir ginti bei padėti civiliams gyventojams mūšio zonoje, taip pat saugiojoje zonoje. Europos Parlamentas taip pat susirūpinęs dėl perpildytų Šri Lankos vyriausybės įsteigtų pabėgėlių stovyklų ir jose sudaromų prastų sąlygų. Mes pareikalavome, kad tarptautinės ir nacionalinės humanitarinės organizacijos bei žurnalistai galėtų laisvai pateikti į mūšio zoną ir pabėgėlių stovyklas. Mes taip pat raginame Šri Lankos vyriausybę bendradarbiauti su šalimis ir pagalbos organizacijomis, kurios norėtų ir galėtų evakuoti civilius.

Jean Lambert (Verts/ALE), raštu. – Džiaugiuosi dėl šios dienos rezoliucijos dėl Šri Lankos. Tai, kas vyksta šalies šiaurėje, yra tragedija, kurios nemato pasaulis, nes humanitarinėms organizacijoms ir žurnalistams nebuvo laisvai leista pamatyti to, kas vyksta, ir jie turi pasikliauti šališka informacija. Net prieš karinius vyriausybės veiksmus atviros diskusijos nebuvo įmanomos dėl spaudos ir politinio puolimo.

Ilgalaikis karinis konflikto sprendimas neįmanomas, galimas tik politinis sprendimas, kuriuo būtų pripažintos visų salos gyventojų teisės. Abi pusės privalo nedelsdamos nutraukti ugnį, kad išvaduotų žmones nuo kančių. Jei, kaip teigia abi pusės, svarbiausia – tamilų žmonių interesai, kam reikalingos šios nesibaigiančios kančios? Kokia šių kančių prasmė ieškant ilgalaikio sprendimo? Taikos derybose turi dalyvauti visos suinteresuotos šalys. Jei abi pusės norės, kanalai dialogui bus atviri. Bet siekiant, kad žmonės tikėtų rezultatais, smurtas ir priepauda turi liautis, taip pat reikia aktyviai įgyvendinti žmogaus teisių priemones ir įstatymo viršenybę. Tarptautinė bendrija yra pasiruošusi sumažinti kančias dabar ir padėti per ilgą laikotarpį.

Erik Meijer (GUE/NGL), raštu. – (NL) 2006 m. rugsėjo 9 d., 2009 m. vasario 5 d. ir vakar Europos Parlamente buvo surengtos diskusijos dėl nesibaigiančio beviltiško konflikto tarp tamilų ir sinhalų Šri Lankos saloje. Dalyvavau visose šiose diskusijose ir dalyvaudamas visada raginau nepalaikyti kurios nors vienos pusės, bet siekti, kad abi pusės susitartų dėl taikos sutarties. Bet kokiomis aplinkybėmis tokioje sutartyje turėtų būti numatytas savivaldą turintis tamilų regionas šalies šiaurės rytuose.

Vakar Ch. Tannock ir G. Van Orden teigė visai ką kita. Jie užsiminė apie tamilų pasipriešinimo judėjimo žiaurumą ir norėjo pasiūlyti visą įmanomą paramą sinhalų vyriausybei. Bet toks požiūris neįvertina fakto, kad abi pusės naudoja nepriimtina smurtą ir kad būtent vyriausybė nutraukė norvegų pradėtą taikos procesą.

Džiaugiuosi, kad šiandien buvo priimta rezoliucija, į kurią įtraukta daugelis J. Evanso pateiktų pakeitimų ir kuria raginama leisti teikti humanitarinę pagalbą, siūlomas tarpininkavimas ir taikus konflikto sprendimas.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), raštu. – (DE) Šri lankos kariuomenė kare prieš Tamil Elamo išlaisvinimo tigrus (angl. LTTE) elgiasi ypač žiauriai visiškai nepaisydama civilių. Per šios kariuomenės išpuolius civiliai nuolat žūsta arba yra sužalojami. Šimtai tūkstančių yra izoliuoti ir daugelis negali gauti jokios humanitarinės pagalbos. Tarptautinis Raudonojo Kryžiaus komitetas padėtį apibūdino kaip vieną katastrofiškiausių iš kada nors matytų.

Būtina, kad abi pusės – Šri Lankos kariuomenė ir LTTE – nedelsdamos nutrauktų ugnį. To reikalaus turėtų visos tarptautinės organizacijos ir vyriausybės.

Užsienio reikalų komitete britų konservatorius Ch. Tannock, atstovaujantis Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijai, sulaukė pritarimo savo reikalavimui dėl „laikino ugnies nutraukimo“. Tai būtų reikškę paramą žiauriai Šri Lankos vyriausybės karo politikai ir leidimą rengti išpuolius prieš civilius.

Aš balsavau už rezoliuciją, nes, laimei, Europos Parlamento narių dauguma, įskaitant PPE-DE frakciją, nepritarė nehumaniškai Ch. Tannocko ir britų konservatorių politikai ir balsavo už reikalavimą nedelsiant nutraukti ugnį.

Ištraukdama LTTE į teroristų organizacijų sąrašą ES parodė savo šališkumą ir suteikė LTTE *de facto* leidimą tęsti šaudymą. Dėl šios priežasties tuo metu vykusios derybos, kuriose tarpininkavo Norvegija, žlugo ir galėtų būti pratęstos tik su dideliais sunkumais ir už ES ribų.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Pone pirmininke, aš pritariu pasiūlymui dėl rezoliucijos dėl blogėjančios humanitarinės padėties Šri Lankoje, todėl balsavau už jos priėmimą. Mano nuomone, atsižvelgiant į nepaprastą 170 000 civilių padėtį, kurie yra įkalinti Šri Lankos kariuomenės ir Tamil Elamo išlaisvinimo tigrų (angl. LTTE) karo zonoje ir negauna būtinos pagalbos, Šri Lankos kariuomenė ir LTTE turi nedelsdami nutraukti ugnį, kad civiliai gyventojai galėtų palikti mūšio zoną. Aš taip pat manau, kad nacionalinėms ir tarptautinėms organizacijoms turėtų būti leista pateikti į mūšio zoną.

- Pranešimas: Vincenzo Aita (A6-0086/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Pone pirmininke, aš balsavau už pranešimą. Sena indų patarlė sako, mes nepaveldime žemės iš savo tėvų, mes skolinamės ją iš savo vaikų. Žemės ūkio paskirties žemė pietų Europoje siunčia perspėjimą: ji patiria vis stipresnį aplinkos poveikį ir neigiamas jo pasekmes, pvz., hidrogeologinio stabilumo pažeidimą, jūros vandens lygio kilimą ir to lemiamą dirvožemio įdruskėjimą, žemės ūkio paskirties dirvožemio praradimą, biologinės įvairovės mažėjimą, didesnę neigiamų gaisrų, poveikio augalams ir gyvūnams naštą.

Todėl akivaizdu, kad vienas iš žemės ūkio prioritetų turi būti bendro veiksmų plano parengimas, visų pirma pasitelkiant programas, skirtas išvengti žemės ūkio paskirties žemės kokybės prastėjimo ir ją apsaugoti.

Siekiant kovoti su prastėjančia dirvožemio kokybe turi būti parengta dirvožemio priežiūros strategija, didesnį dėmesį skiriant žemės ūkyje naudojamų hidraulinį sistemų priežiūrai ir želdinimo mišku programoms. Taip pat svarbi sausringųjų zonų žemdirbystės technika, tinkamų genotipų pasirinkimas ir suminio garavimo kontrolė.

Mes taip pat turime parengti mokymo ir tobulinimosi programas dirbantiesiems sektoriuje ir visuomenei, kad įgyvendintume du tikslus – rastume konkrečius sprendimus ir geriau supažindintume naudotojus su būtinybe tvariau naudoti gamtos išteklius ir žemę.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), raštu. – (RO) Į dirvožemio kokybės prastėjimą negalima nekreipti dėmesio. Todėl aš džiaugiuosi iniciatyva parengti pranešimą, skirtą kovai su šia problema. Žemės ūkis yra geriausia priemonė šiai tendencijai sustabdyti, jei tik bus atsižvelgiama į dirvožemio ir klimato sąlygas.

Vis dėlto pateiktuose pakeitimuose, kuriems pritarė Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas, aš pabrėžiau, kad, mano nuomone, šis pranešimas turėtų apimti visą Europos Sąjungą. Deja, klimato kaita ir dirvožemio kokybės prastėjimas nėra pavieniai atvejai, todėl mūsų pozicija, remiantis solidarumo principu, turi būti nuosekli visoje ES.

Pranešėjas taip pat pabrėžė, kad mus reikia ne tik pripažinti dirvožemio kokybės prastėjimo problemą, bet ir skirti būtinų finansinių išteklių kovai su neigiamomis jos pasekmėmis. Džiaugiuosi, kad Europos ekonomikos atgaivinimo plane veiksams, susijusiems su prisitaikymu prie naujų klimato kaitos išbandymų, numatyta 500 mln. EUR. Vis dėlto tai trumpalaikiai veiksmai. Manau, kad Europos Sąjungai reikia integruotos veiksmų strategijos, kuriai būtų numatytos finansinės lėšos ir kuri būtų skirta išvengti ir kovoti su klimato kaitos poveikiu, ypač dirvožemio kokybės prastėjimu.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Aš balsavau už pasiūlymą dėl Europos parlamento rezoliucijos dėl Pietų Europos žemės ūkio paskirties žemės kokybės prastėjimo problemos, nes manau, kad bendrosios žemės ūkio politikos gairėse turi būti numatytos kovos su klimato kaitos poveikiu ir dirvožemio apsaugos priemonės.

Privalau pabrėžti būtinybę įkurti Europos išankstinio perspėjimo ir sausros stebėsenos centrą ir sustiprinti koordinuotus ES veiksmus gaisrų atveju.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos pozicija atmesti įvairius šio pranešimo pasiūlymus, kad būtų pritarta jų alternatyviam pasiūlymui, yra apgailėtina. Nors esama trūkumų, mes sutinkame su daugeliu pateikto pranešimo aspektų, ypač su tuo, kad žemės ūkis yra geriausia priemonė išvengti dirvožemio kokybės prastėjimo ir reikalinga protinga strategija šiai veiklai vykdyti. Mes taip pat pripažįstame gyventojų, užsiimančių žemės ūkiu, indėlį kovojant su dykumėjimu ir esminį gamintojų vaidmenį išsaugant augmeniją regionuose, kenčiančiuose nuo nuolatinės sausros. Mes taip pat pritariame nuostatai dėl neigiamo intensyvios žemdirbystės, kurią daugiausia skatina žemės ūkio pramonė, poveikio dirvožemio erozijai, dėl kurios jis tampa nederlingas.

Vis dėlto manome, kad pranešime turėjo būti labiau įsigilinta į ES ir vyriausybių, pvz., Portugalijos, žemės ūkio politikai tenkančią atsakomybę, nes būtent jų politika paskatino per daug intensyviai naudoti dirvožemį ir vandenį ir padarė žalą aplinkai. Vis dėlto tikimės, kad šias problemas būtų galima įveikti atsakius tokios žemės ūkio politikos. Mes pritariame žemės ūkio paramos susiejimui su gamyba, kuris leistų augti šalių, pvz., Portugalijos, žemės ūkio produktų gamybai ir modernizuoti svarbiausią sektorių.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Šiame pranešime, kuris nėra jokio teisėkūros proceso dalis, rekomenduojama ES miškininkystės politika, specialus ES fondas su klimato kaita susijusiems prevencijos veiksams finansuoti ir Europos išankstinio perspėjimo ir sausros stebėsenos centras ir kt.

Mes manome, kad aplinkosaugos atsakomybė už žemės ūkio paskirties žemės visų pirma turi priklausyti valstybėms narėms. Nėra jokių priežasčių tokiu būdu apriboti valstybių narių veikimo laisvę šioje srityje.

June List partija norėtų pareikšti, kad šiuo atveju reikia džiaugtis, kad Europos Parlamentui nėra suteiktos bendro sprendimo priėmimo galios ES žemės ūkio politikoje. Priešingu atveju ES patektų į protekcionizmo ir didėjančių subsidijų įvairiems specialioms žemės ūkio poreikiams spąstus.

Aš balsavau prieš šį pranešimą.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), raštu. – (RO) Klimato kaita paspartino dirvožemio kokybės prastėjimo ir dykumėjimo procesus, ypač pietryčių Europoje esančiuose valstybėse narėse, įskaitant Rumuniją. Todėl šias problemas reikia spręsti koordinuotai, nuosekliai iš naujo apsvarstyti žemės ūkio politiką ir keistis patirtimi ir pažangiąja patirtimi su kitomis valstybėmis narėmis, koordinuojant Europos Komisijai.

Aš tvirtai tikiu, kad yra daug veiksmingo dirvožemio ir vandens valdymo bei atsparių kultūrų, kurios gali atgaivinti dirvožemį, auginimo pavyzdžių. Yra daug specialių mokslinių tyrimų institutų šioje srityje, vienas jų įsikūręs rinkiminėje apygardoje, kuriai aš atstovauju Rumunijoje – Dolj. Keitimasis patirtimi ir jos taikymas dykumėjančiose teritorijose gali padėti atgaivinti žemę, kad ją būtų galima naudoti žemdirbystės tikslais, ir paskatinti gamybą. 2009 m. Bendrijos biudžete numatytas bandomasis projektas yra puiki galimybė tai padaryti. Pritariu pranešėjo pasiūlymui įkurti Europos išankstinio perspėjimo ir sausros stebėsenos centrą.

Raginu Komisiją atsakingai spręsti šią problemą per BŽŪP peržiūrą ir suteikti valstybėms narėms veiksmingas finansines priemones, kurios padėtų kovoti su dykumėjimu, kad Europos piliečiams būtų užtikrintas tvarus žemės ūkis maisto saugumas.

Alexandru Nazare (PPE-DE), raštu. – (RO) Džiaugiuosi dėl kolegos parengto pranešimo, kuriame paliestas ekonominis ir socialinis požiūris labai svarbus klausimas. Prastėjanti dirvožemio kokybė neigiamai veikia ne tik tam tikrų regionų žmonių gyvenimą, bet ir ekonominės plėtros potencialą. Pastaraisiais metais Rumunijoje išryškėjo galima šio reiškinio žala: sugriauti namai, be pragyventi būtinų reikmenų likę žmonės, 30–40 proc. sumažėjusi žemės ūkio gamyba ir pietų regionui iškilusi dykumėjimo grėsmė.

Ekonominis šio reiškinio poveikis neginčytinas: sumažėjo nukentėjusiuose regionuose gyvenančių piliečių pajamos, o maisto kainos išaugo. Dėl šios priežasties Europos Sąjunga, remdamasi solidarumo principu, yra įpareigota prisidėti prie kovos su šiuo reiškiniu ir paremti nuo jo nukentėjusius. Rašytiniame pareiškime 0021/2009, kurį pateikiau su savo kolega, aš taip pat nurodžiau, kad ES reikalingos specialios finansinės priemonės, skirtos išvengti ir kovoti su klimato kaitos padariniais. Šios priemonės turi būti lanksčios, kad lėšas būtų galima panaudoti per trumpiausią įmanomą laiką, taip pat turėtų būti parengtos vidutinės trukmės ir ilgalaikės strategijos bei veiksmų planai, kuriuose būtų atsižvelgta į įvairių klimato kaitos poveikį ES regionams.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Pone pirmininke, džiaugiuosi V. Aitos pranešimu dėl Europos Sąjungos, o ypač Pietų Europos, žemės ūkio paskirties žemės kokybės prastėjimo problemos ir sprendimo naudojant ES žemės ūkio politikos priemones.

Aš pritariu pranešimo tikslui pateikti gaires, idėjas ir praktinius pasiūlymus, kurie būtų tinkamai apsvarstyti siekiant parengti bendrą strategiją, skirtą žemės ūkio paskirties žemei atstatyti, apsaugoti ir pagerinti. Atsižvelgdamas į dabartinę krizę norėčiau pažymėti, kad dirvožemio apsauga yra priemonė išsaugoti mūsų gamybos potencialą, kuris turi politinę ir strateginę reikšmę, išlaikyti importo ir eksporto balansą ir užsitikrinti tam tikrą autonomiją ir veiksmų laisvę per derybas daugiašaliuose forumuose.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0110/2009)

Glyn Ford (PSE), raštu. – Per šią finansų ir ekonomikos krizę svarbu išsaugoti ir stiprinti darbuotojų teises, siekiant užtikrinti, kad krizės našta negultų tiems, kuriems ją sunkiausia panešti. Taip neatsitiks, jei mes užtikrinsime, kad darbdavių ir darbuotojų jėgų balansas nepasikeistų darbdavių naudai. Todėl aš pritariu šiai rezoliucijai, tik norėčiau, kad ji būtų griežtesnė.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Pone pirmininke, aš balsavau už šį pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl darbuotojų dalyvavimo įmonių, turinčių Europos asociacijų statutą, veikloje. Atsižvelgdami į paskutinius Europos Teisingumo Teismo sprendimus, turime palengvinti konstruktyvų institucijų ir darbuotojų dialogą. Be to, aš sutinku su nuostata, kad Komisija turėtų įvertinti tarpvalstybinio pobūdžio problemas įmonių valdymo, mokesčių teisių ir darbuotojų finansinių įnašų į akcininkų programas atžvilgiu.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0112/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš balsavau už pranešimą, nes pritariu iniciatyvai, raginančiai valstybes nares parengti bendradarbiavimo priemones, skirtas išvengti žalingo poveikio šeimoms, ypač vaikams, kurį sukelia gyvenimas atkirai nuo tėvų ir tarp jų esantis atstumas.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Šis pranešimas dėl migrantų vaikų, paliktų kilmės šalyje, apibūdina skaudžią padėtį, kurioje atsiduria vaikai, kai jie paliekami vieni arba su daugiau ar mažiau geranoriškais trečiosiomis šalimis, kai kyla grėsmė, kad su jais bus elgiamasi netinkamai, atsiranda psichologinių problemų arba rūpesčių, susijusių su mokymusi, socializacija ir kt.

Tai įrodo, kad migracija yra žmonių drama, sukurianti nežmoniškas sąlygas.

Būtina viską sutvarkyti, būtina skatinti šeimų vienybę pažįstamoje kultūrinėje ir socialinėje aplinkoje.

Kitaip tariant – ir tai vienintelis sprendimas – būtina pakeisti imigracijos srautų kryptį, atkalbėti tuos, kurie ketina palikti savo šalį, skatinti vystymąsi ir užtikrinti, kad šeimos vėl susijungtų tik kilmės šalyje.

Štai kaip turėtų būti panaudotos lėšos, kurias skiriate „importui“ ir žmonių, kuriuos sužavėjo jūsų pateiktas įvaizdis, prisitaikymui Europoje.

Carl Lang ir Fernand Le Rachinel (NI), raštu. – (FR) Visiems žinoma, kad Europa nori rūpintis viskuo ir būti visur. Parengdamas šią rezoliuciją dėl migrantų vaikų, paliktų kilmės šalyje, Europos Parlamentas perlenkė lazda teikdamas demagogiškus pasiūlymus, kuriais siekiama kaltę suversti valstybėms narėms.

Mums sakoma, kad Sąjunga neskyrė pakankamai dėmesio savo šalyje paliktiems vaikams, kai jų tėvai migruoja. Valstybės narės turi imtis priemonių šių paliktų vaikų padėčiai pagerinti ir užtikrinti normalią jų raidą, švietimą ir socialinį gyvenimą. Tai lyg svajonė! Po priemonių, skatinančių šeimas vėl susijungti priimančioje šalyje, ir pačių šeimų teisės gyventi kurioje nors šalyje, atėjo laikas priemonėms, skirtoms vaikams, kurie niekur nemigruoja.

Taip imigracijos problema nebus išspręsta. Laikomasi klaidingo požiūrio. Reikia padėti ne paliktiems vaikams, reikia padėti ir paskatinti likti namuose tų šalių šeimas ir visus gyventojus.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Nykstant ES vidaus sienoms, galimybės ieškoti darbo kitose ES valstybėse narėse auga. Tai labai sveikintinas dalykas, leidžiantis žmonėms patiems imtis ko nors, kas pagerintų jų ir jų šeimų gyvenimą.

Pranešėjas šį faktą pripažįsta, bet didžiausią dėmesį sutelkia į neigiamus aspektus, kuriuos gali sukelti tėvų išvykimas ieškoti darbo svetur.

Manau, kad Europos Parlamentui nederėtų įkyriai reguliuoti atskirų valstybių narių socialinės ir švietimo politikos. Turime parodyti savo pagarbą ir pasitikėjimą valstybėmis narėmis ir jų demokratiškai išrinktais parlamentais, kurie savarankiškai prižiūri savo piliečius ir jų gerovę.

Aš balsavau prieš šį pranešimą.

Alexandru Nazare (PPE-DE), raštu. – (RO) Balsavau už šį Europos Parlamento pranešimą, skirtą vaikų, kuriuos į užsienį dirbti išvykę tėvai paliko kilmės šalyje, padėčiai pagerinti.

Vis dėlto norėčiau pabrėžti, kad tokio pobūdžio įsipareigojimų nepakanka. Turime imtis konkrečių priemonių užtikrinti normalią vaikų raidą sveikatą, švietimą ir socialinį gyvenimą bei sėkmingą jų integraciją į visuomenę ir – vėliau – į darbo rinką.

Pvz., nacionalinės valdžios institucijos turi parengti įvairias švietimo programas, skirtas šiai problemai spręsti. Šiomis programomis galėtų naudotis ne tik vaikai, bet ir jų migrantai tėvai. Pastarieji taip pat turėtų dalyvauti informavimo ir mokymo programose, kurios informuotų juos apie neigiamas darbo užsienyje pasekmes šeimos gyvenimui, ypač vaikams.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Pone pirmininke, po J. Anderssono žodinio klausimo aš balsuosiu už pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl migrantų vaikų. Paskutiniaisiais dešimtmečiais darbo migracija nuolat augo ir daugiausia pasaulio migrantų – 64 mln. – išsikūrė Europoje. Be to, aš manau, kad migracija gali turėti teigiamos įtakos kilmės šalies namų ūkiams, ne pervedamos lėšos ir kiti būdai sumažina skurdą ir padidina investicijas į žmogiškąjį kapitalą. Todėl sutinku, kad privalome paraginti valstybes nares imtis priemonių siekiant pagerinti vaikų, kuriuos jų tėvai paliko kilmės šalyje, padėtį ir užtikrinti normalią jų raidą švietimą ir socialinį gyvenimą.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš balsavau už pasiūlymą dėl Europos Parlamento rezoliucijos dėl migrantų vaikų, paliktų kilmės šalyje, nes manau, kad būtina pagerinti šių vaikų padėtį. Visi vaikai turi teisę į pilną šeimą ir švietimą, kad galėtų darniai augti. Manau, kad privalome padėti šioms vaikams, nes jie yra Europos ir Europos Sąjungos ateitis.

Catherine Stihler (PSE), raštu. – Privalome padaryti viską, kad padėtume imigrantų vaikams puoselėti jų potencialą ir klestėti naujoje aplinkoje.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0104/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) June List teigiamai vertina būsimą Europos Sąjungos plėtrą. Vis dėlto labai svarbu, kad šalys kandidatės *de facto* atitiktų nustatytus reikalavimus ir per stojimą būtų visiškai demokratiškos valstybės, kuriose įtvirtinti teisinės valstybės principai. Šalis turi atitikti Kopenhagos kriterijus, teisės aktai, dėl kurių susitariame, turi būti ne tik priimti, bet ir įgyvendinti, taip pat svarbu užtikrinti teisinį tikrumą.

Trys šalys, apie kurias šiandien kalbėjome, yra ateityje potencialios valstybės narės, bet svarbu, kad mes netaikytume mažesnių reikalavimų. Patirtis parodė, kad didžiausia pažanga pasiekama prieš derybas dėl narystės, per derybas ji sulėtėja, ypač jei tikimasi sėkmingos jų baigties.

Zita Pleštinská (PPE-DE), raštu. – (SK) Aš balsavau už rezoliuciją dėl 2008 m. Kroatijos pažangos ataskaitos ir džiaugiuosi, kad Europos Parlamente ji buvo priimta didele balsų dauguma.

Rezoliucijoje pripažįstama, kad 2008 m. Kroatija pasiekė puikių rezultatų priimdama įstatymus ir įgyvendindamas ES narystei būtinas reformas. Šiuos rezultatus reikia nuolat gerinti priimant ir įgyvendinant reformas.

Aš manau, kad Slovėnijos ir Kroatijos konfliktas dėl sienų bus sėkmingai išspręstas, asmeniškai dalyvaujant Komisijos nariui O. Reinui, ir jo sprendimas patenkins abi puses, kad būtų galima siekti sparčios stojimo proceso pažangos. Žinoma, siekiant teigiamo rezultato, reikalingas Slovėnijos ir Kroatijos vyriausybių sutarimas ir geranoriškumas, ieškant tinkamo ir tvaraus sprendimo.

Šioje rezoliucijoje turime kalbėti ne tik apie Kroatiją. Turime nepamiršti vadovaujančio Slovėnijos vaidmens, dėl kurio Balkanuose prasidėjo proeuropietiška raida. Slovėnija buvo pirmoji Balkanų šalis, įstojusi į ES, ji tapo euro zonos nare ir yra pavyzdys bei įkvėpimas kitoms Balkanų šalims.

Tikiu, kad derybos dėl narystės su Kroatija bus baigtos iki 2009 m. pabaigos.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Pone pirmininke, aš nepritariu pasiūlymui dėl rezoliucijos dėl Kroatijos pažangos, todėl balsavau prieš jį. Europos Parlamente esu daug kartų sakęs, kad Kroatijos pažanga nėra pakankama. Tegul grąžina tai, ką pavogė iš mūsų Istrijos ir Dalmatijos pabėgėlių po 1947 m. Tik tada mes galėsime svarstyti Kroatijos narystę Europos Sąjungoje. Jeigu nepavyks išspręsti ginčo dėl ištremtųjų iš Istrijos, Rijekos ir Dalmatijos nuosavybės, dviejų tautų dialogas bus neįmanomas.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), raštu. – (PL) Aš vertinu visas pastangas, kurių imasi Kroatija ir Europos Sąjunga, kad sustiprintų tarpusavio santykius. Pritariu tolesniam bendradarbiavimui ir bendram esamų problemų sprendimui, ypač atsižvelgiant į tai, kad Kroatijos vyriausybė nori išspręsti vidaus ir dvišales problemas, su kuriomis ji dabar susiduria. Remdamiesi Europos solidarumu, nepaisydami skirtumų ir kliūčių, turime padėti jiems įgyvendinti šį siekį.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0105/2009)

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Aš balsavau už pasiūlymą dėl Europos Parlamento rezoliucijos dėl 2008 m. Turkijos pažangos ataskaitos. Atsižvelgdama į sulėtėjusį Turkijos reformų procesą, Turkijos vyriausybė turi parodyti politinę valią tęsti reformų procesą, kuriam ji įsipareigojo 2005 m., ir siekti demokratinės ir pliuralistinės visuomenės.

Jens Holm ir Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), raštu. – Mes pritarsime Turkijos narystei Europos Sąjungoje, jei šali atitiks Kopenhagos kriterijus ir jei narystei pritars Turkijos gyventojai. Vis dėlto apgailestaujame, kad šiandien negalėjome balsuoti už Turkijos pažangos ataskaitą. Deja, pranešime yra didelių trūkumų ir nepagrįstų reikalavimų. Pvz., 20 dalyje keliama nepagrįsti reikalavimai demokratinei partijai. 29 dalyje Turkija skatinama glaudžiai bendradarbiauti su TVF, o 31 dalyje sakoma, kad šalis yra įpareigota sudaryti laisvosios prekybos susitarimus su trečiosiomis šalimis. Pranešime nepakankamai dėmesio skiriama žmogaus teisių pažeidimams arba kritinei tautinių mažumų, ypač kurdų, padėčiai. Armėnų genocidas nepaminėtas iš viso, todėl šis pranešimas skiriasi nuo ankstesniųjų parlamento rezoliucijų.

Marine Le Pen (NI), raštu. – (FR) Europos Parlamentas dar kartą priėmė veidmainišką rezoliuciją, kurioje Turkijos vyriausybė raginama parodyti politinę valią įgyvendinti reformas.

Tiesa ta, kad jūs siekiate bet kokia kaina ir nepaisydami Europos žmonių norų tęsti derybas dėl Turkijos narystės Europos Sąjungoje, nors ši toliau atsisako pripažinti Kiprą ir nevykdo demokratinų reformų.

Turėjote pasiūlyti Turkijai privilegijuotą partnerystę, bet tokiu atveju tektų pripažinti, kad Turkija nėra Europos valstybės ir kad jai Europos Sąjungoje – ne vieta.

Buvo puikus laikas parodyti pagarbą Europos žmonių nuomonei, kurių dauguma griežtai nepritaria jūsų pasmerktam projektui ir norėtų, kad derybos būtų nutrauktos kartą ir visiems laikams.

Norėčiau jums priminti, kad dabar, kai Europos tautos kovoja su fundamentalistų tinklais, o Prancūzijoje kyla grėsmė pasaulietiškumo principui, nes mūsų žemėje stiprėja karingas islamizmas, labai pavojinga tęsti stojimo derybas su tauta, kuri, be jokių abejonių, yra garbinga, bet kurios vyriausybė gina radikalųjį islamą.

Fernand Le Rachinel (NI), raštu. – (FR) Kaip ir ankstesniuose pranešimuose dėl Turkijos, šiame R. Oomen-Ruijten pranešime nekvestionuojama Briuselio dogma, kad „Turkija privalo tapti Europos Sąjungos nare“ Taigi, N. Sarkozy, dar kartą nesilaikydamas rinkimų pažadų, per pirmininkavimą Europos institucijoms atidarė du stojimo derybų skyrius.

Vis dėlto mūsų žmonės nepritaria šios Azijos šalies narystei, kurioje po armėnų genocido ir kitų krikščioniškųjų bendruomenių išnykimo 99 proc. gyventojų yra musulmonai. Šaliai vadovauja islamistų partija, o jos kariuomenė yra okupavusi Kipro Respublikos, kuri yra ES narė, teritoriją. Žmonės taip pat nepapiršo, kad daugelį amžių turkai kėlė didžiausią grėsmę Europai. Tik XIX a. graikai, rumunai, bulgarai ir serbai atsikratė osmanų jungo.

Eurokratų užsispyrimas atverti Turkijai kelią į Europą, kaip ir jų užsispyrimas dėl Lisabonos sutarties, rodo, kad Briuselio Europa yra nedemokratiška ir antieuropietiška. Birželio 7 d. mūsų žmonės turės galimybę išreikšti savo valią kurti naują Europą: laisvą ir nepriklausomą Europos tautų Europą.

Kartika Tamara Liotard ir Erik Meijer (GUE/NGL), raštu. – (NL) Šiame Parlamente išsiskiria trys nuomonių grupės dėl būsimos Turkijos narystės ES.

Pirmoji nuomonė, kuriai pritarė buvęs JAV Prezidentas G. W. Bush, yra ta, kad narystė yra labai pageidautina, nes Turkija gali pasiūlyti daug pigaus darbo ir karių ir yra lojali NATO narė.

Antroji nuomonė yra ta, kad Turkijos narystė visada bus nepageidautina, nes šalis laikoma azijietiška, islamiška, per didele ir per daug pavojinga.

Mes ir mūsų frakcija visada laikėmės trečiosios nuomonės, kad Turkija privalo turėti galimybę prisijungti prie ES, jei to pageidautų. Tai labai svarbu daugeliui turkų kilmės europiečių.

Bet iki to laiko šalis turi tapti visapusiška demokratija, kurioje nebūtų politinių kalinių, uždraustos žiniasklaidos ir oficialiai uždraustų politinių partijų. Kurdų kalbai turi būti suteiktos lygios teisės įstaigose, švietime ir žiniasklaidoje, turi būti panaikintas aukštas 10 proc. rinkimų į parlamentą slenkstis, o decentralizuotoje valstybėje pietryčiuose kurdams turi būti suteikta autonomija. Neturi būti neigiamas 1915 m. armėnų genocidas, lygiai taip kaip vokiečiai negali neigti žydų genocido 1938–1945 m. Šiuo požiūriu R. Oomen-Ruijten pranešimas yra labai silpnas. Dėl šios priežasties mes, deja, manome, kad turime balsuoti prieš.

Jules Maaten (ALDE), raštu. – (NL) R. Oomen-Ruijten pranešimo 45 dalyje nurodoma, kad ES stojimo derybos su Turkija turėtų būti išplėtos. Nyderlandų Liaudies partija už laisvę ir demokratiją (VVD) tam griežtai nepritaria. VVD nuomone, Turkija pastaraisiais metais padarė per mažai pažangos, todėl nėra jokios priežasties paspartinti derybas.

VVD mano, kad Turkija visų pirma privalo įgyvendinti daug griežtų išipareigojimų. Jeigu Turkija šių išipareigojimų neįgyvendins iki šių metų pabaigos, VVD nuomone, stojimo derybos turi būti sustabdytos. Manome, kad dabar ne laikas rodyti Turkijai palankumą. Priešingai – atėjo laikas, kai Turkija turėtų parodyti palankumą ES.

Nepaisydama griežto nepritarimo 45 daliai VVD delegacija nusprendė balsuoti už bendrą pranešimą, nes pritaria likusiam jo tekstui.

Yiannakis Matsis (PPE-DE), raštu. – (EL) Aš balsavau už bendrą R. Oomen-Ruijten pranešimą. Vis dėlto norėčiau aiškiai pabrėžti, kad nepritariu, nesu saistomas ir todėl balsavau prieš 40 dalies pakeitimą 9, kurį pateikė Žaliųjų frakcija/Europos laisvasis aljansas ir papildė pranešėja. Pakeitimas skamba taip: „išskyrus laikinus pereinamojo laikotarpio nukrypimus“ (kalbama apie laikinus nukrypimus nuo keturių pagrindinių ES laisvių) ir yra pridėtas prie galutinio teksto. Paaiškindamas savo balsavimą norėčiau pasakyti, kad šis pakeitimas manęs neįpareigoja ir aš jam nepritariu, nes manau, kad jis trukdys ieškant demokratinio ir europietiško Kipro problemos sprendimo.

Alexandru Nazare (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš pritariau šiam pranešimui, kuriame išsamiai aprašyti Turkijos ir ES santykiai ir narystei būti dalykai.

Aš ir tie, kuriems aš atstovauju, tvirtai remia Turkijos narystę ES ir ne tik todėl, kad mūsų šalys palaiko gerus santykius. Mes nuoširdžiai tikime, kad ES turi didžiulį potencialą daryti įtaką pokyčiams. Valstybių narių iš Rytų Europos piliečiai gali patvirtinti, kad aiški europinė perspektyva susijusi su radikaliais pokyčiais vidaus diskusijose ir formuojant šalies užsienio politiką.

Aš tvirtai tikiu, kad kai Turkijos narystės klausimas bus „kada“, o ne „jei“, bus lengviau išsklaidyti įtampą, kuri kursto dabartinę socialinę poliarizaciją. Būtent dėl šios priežasties ES turi duoti aiškų ženklą dėl stojimo proceso užbaigimo per priimtina laikotarpį. Jis suteiks postūmį reformų procesui ir bendradarbiavimui abiem pusėms aktualiais klausimais.

Kita vertus, ši realybė nekeičia fakto, kad ES tikisi, jog iki to laiko Turkijos valdžios institucijos ryžtingai laikysis partnerės ir būsimos ES narės vaidmens, įskaitant santykius su svarbiomis Vidurio Rytų ir Eurazijos valstybėmis.

Rovana Plumb (PSE), raštu. – (RO) Esu socialdemokratė, todėl balsavau už šį pranešimą, kad paremčiau Turkiją stojimo procese. Raginu Europos Komisiją ir Tarybą paspartinti derybų procesą ir atidaryti Energetikos skyrių, ypač atsižvelgiant į dabartinę ekonomikos krizę ir į svarbų Turkijos vaidmenį užtikrinant Europos energetikos saugumą.

Aš taip pat džiaugiuosi, kad Turkijos parlamentas 2008 gegužės mėn. priėmė užimtumo priemonių paketą, kuris skirtas paskatinti moterų, jaunimo ir neigaliųjų užimtumą. Vis dėlto norėčiau išreikšti susirūpinimą

dėl nepatenkinamos padėties darbo rinkoje, kurioje darbas siūlomas tik 43 proc. dirbančių gyventojų, ir ypač dėl sumažėjusio bendro moterų užimtumo lygio.

Pritariu Turkijos vyriausybei skirtiems reikalavimams įgyvendinti realias priemones, skirtas sustiprinti moterų vaidmenį politiniame, ekonominiame ir finansų sektoriuose, pvz., taikant laikinas priemones, kad būtų užtikrintas aktyvus jų dalyvavimas politikoje.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Pone pirmininke, aš balsavau prieš 2008 m. Turkijos pažangos ataskaitą. Akivaizdu, kad yra per daug neišspręstų klausimų, neleidžiančių mums teigti, jog pasiekta didelė pažanga stojimo derybose, kurios prasidėjo beveik prieš ketverius metus. Aš kalbu apie kurdų gyventojų padėtį, Turkijoje tebetaikomą mirties bausmę ir kultūrinius bei religinius klausimus, kuriuos reikia išspręsti. Šių klausimų negalima spręsti paviršutiniškai ir neapgalvotai.

Renate Sommer (PPE-DE), raštu. – (DE) Džiaugiuosi, kad aiški dauguma pritarė rezoliucijai dėl Turkijos, Turime aiškiai parodyti Turkijos vyriausybei, kad delsimas vykdyti reformas, kuris tęsiasi ištisus metus, sulauks pasekmių.

Žodžio ir spaudos laisvė ypač nukentėjo dėl sudarytų didelių kliūčių. Tai ypač akivaizdu prisimenant dabartinę Turkijos vyriausybės elgesį su *Doğan Media Group*. Didžiulės baudos, kurių reikalaujama dėl įtariamo vengimo mokėti mokesčius, yra neproporcingos ir prilygsta žiniasklaidos cenzūrai.

Išskyrus naująjį Fondų įstatymą, nepasiekta jokios pažangos religijos laisvės srityje. Religinės mažumos tebėra diskriminuojamos ir puldinėjamos. Džiaugiuosi, kad į pasiūlymą dėl rezoliucijos įtrauktas mano pasiūlymas paraginti Turkiją atsisakyti planų nusavinti Šv. Gabrieliaus sirų ortodoksų vienuolyną Tur Abdine.

Mes taip pat reikalaujame, kad Turkija laikytųsi ES ekologijos ir aplinkos standartų ir gerbtų žmonių, kurie nukentės dėl Pietryčių Anatolijos projekto užtvankų, teises.

Turkija ne artėja prie Kopenhagos kriterijų, bet priešingai – tolsta nuo pagrindinių mūsų vertybių. Ar Turkijos vyriausybė tikrai nori kurti respubliką, remdamasi nauju demokratiniu pagrindu? Teismo procesas prieš AK partiją ir paslaptingas *Ergenekon* teismo procesas yra puikus labai susiskaldžiusios visuomenės pavyzdys, kuri neturi nei noro, nei galimybių įgyvendinti Europos Sąjungos keliamus reikalavimus. Todėl atėjo laikas pagaliau prabilti apie privilegijuotą ES ir Turkijos partnerystę.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), raštu. – Aš pritariu pranešimo esmei, bet nepritariu pusiausvyros Kipro klausimu trūkumui. Aš griežtai nepritariu pakeitimams 14 ir 15, kurie tam tikrais aspektais yra nukreipti prieš Turkiją, įskaitant tarptautinių įsipareigojimų laikymąsi, nors Graikijos arba graikiškojo Kipro valdžios institucijos nėra raginamos imtis analogiškų veiksmų. Svarstant pranešimą komitete buvo atmestas mano pakeitimas, kuriame nepritariama tam, kad Kipro klausimas būtų sprendžiamas vienašališkai Turkijos veiksmais. Aš paraginau Tarybą kaip pradinį žingsnį praktiškai įgyvendinti 2004 m. balandžio 26 d. įsipareigojimą nutraukti Kipro turkų bendruomenės izoliaciją. Vis dėlto neatsisakydamas savo išlygų aš balsavau už pranešimą.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0106/2009)

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Graikijos Komunistų partija balsavo prieš pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos. Partija ne vieną kartą balsavo prieš Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos ir kitų šalių integraciją į ES – dėl tų pačių priežasčių, dėl kurių nepritaria Graikijos integracijai.

Pasiūlyme dėl rezoliucijos raginama paspartinti Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos integraciją į ES, kad ji iš JAV/NATO protektorato pereitų į Europos/JAV/NATO protektoratą ir galėtų būti skubiai prijungta prie ES. Naujosios demokratijos partija, Visos Graikijos socialistų judėjimas (PASOK), Radikalių kairiųjų koalicija (SYRIZA) ir Liaudies stačiatikių susivienijimas (LAOS) su bendra nuostata sutinka, tik pabrėžia, kad nuomonės skiriasi dėl Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos vardo, ir dėl šios priežasties balsavo prieš pranešimą. Tai nepalanku Graikijai, nes šitaip Graikijos atstovai skatinami nekliaudyti Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos integracijai į ES.

Graikijos Komunistų partija balsavo prieš visus susijusius pranešimus, nes mano, kad vardo klausimas siejasi su imperialistų kišimusi į Balkanų reikalus ir imperialistinių jėgų tarpusavio kovomis. Todėl partija tvirtai laikosi nuomonės, kad sienos neliečiamos ir kad nėra jokių neįvykdytų teisėtų reikalavimų. Makedonų etninė mažuma neegzistuoja. Žodis „Makedonija“ yra geografinis terminas. Pritardamos vienakryptės Europos filosofijai, Naujosios demokratijos, PASOK, SYRIZA ir LAOS partijos nuo Balkanų žmonių slepia ES, kuri su mažumomis elgiasi vadovaudamasi savo interesais, praktinius politinius sumetimus.

Graikijos Komunistų partija palaiko vieningą Balkanų tautų kovą su imperializmu ir pasipriešinimą JAV/NATO/ES politikai.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Pone pirmininke, balsavau prieš pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos pažangos 2008 m. Atsidūrėme padėtyje, kai turime nuspręsti, ar kurti didelę bendrą rinką (tam, žinoma, reikia nustatyti aiškias taisykles), ar veikiau norime kurti Europą kaip vieningo, stipraus ir nepriklausomo identiteto išraišką. Dėl šios priežasties, kadangi laikau, kad pasiūlyme dėl rezoliucijos išdėstyti punktai yra nepakankami, pranešimui nepritariu.

- Pranešimas: Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), raštu. – (RO) Manau, kad ES institucijos turėtų ir toliau remti Tarptautinį Baudžiamąjį Teismą (TBT) Hagoje. Šis tribunolas teisė daug karo nusikaltėlių, bet taip pat turėtų nepamiršti platesnės jo sprendimų reikšmės, pvz., indėlio į Vakarų Balkanų tautų taikinimą.

Norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad kai kurie TBT Hagoje pareikšti kaltinimai ir sprendimai įvairiuose Vakarų Balkanų regionuose vertinti kaip kontraversiški. Tokios reakcijos – vertinga pamoka, kuri sudaro TBT palikimo dalį. Iš šių reakcijų taip pat aiškiai matyti apeliacinės kolegijos ir informavimo programos būtinybė.

Bet nepamirškime, kad dar daugelio karo nusikaltėlių bylos nepradėtos nagrinėti. ES institucijos privalo paremti Vakarų Balkanų valstybėse nacionaliniu lygmeniu vykdomus tyrimus. ES Ministrų Taryba turi nustatyti aiškias normas įvertinti šio regiono teismų veiklą, kai Tarptautinis tribunolas baigs savo darbą.

Įvykdžiusieji nusikaltimus turi būti deramai teisiami ir kiekvienas atskirai turi būti nubaustas, atsižvelgiant į jo veiksmus.

Teisingumas turi būti visiems vienodas.

David Martin (PSE), raštu. – Balsavau už šį pranešimą, kuris užtikrins, kad įvykdžiusieji karo nusikaltimus buvusioje Jugoslavijoje neišvengtų teisingumo. Palaikau pranešimą, nes jis pratęs laikino Tarptautinio baudžiamojo tribunolo buvusiai Jugoslavijai (angl. ICTY), teisiančio padariusius karo nusikaltimus buvusioje Jugoslavijoje, darbą dviem metais – taip bus palikta pakankamai laiko tebesitęsiantiems teismo procesams pabaigti.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0113/2009)

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją dėl vandens klausimo atsižvelgiant į penktąjį pasaulinį vandens ištekliams skirtą forumą, nes manau, kad mums būtina skubiai apsispręsti dėl pasaulinės aprūpinimo vandeniu ir jo valdymo politikos, jei norime pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslus (TVT). Juose numatyta iki 2015 m. perpus sumažinti žmonių, neturinčių galimybės gauti saugaus geriamojo vandens, skaičių.

Tačiau kadangi prasidėjo pasaulinė finansų krizė, valstybės narės turėtų padidinti paramą prasčiausiai išsivysčiusioms šalims, teikti valstybinę pagalbą vystymuisi ir bendradarbiauti, siekdamos sušvelninti klimato pokyčių padarinius.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Net vandeniu nelemta išvengti Europos Parlamento daugumą užvaldžiusio troškimo privatizuoti ir liberalizuoti. Rezoliucijoje teisingai sakoma (nors ir tariamąja nuosaka), kad „vanduo yra bendra žmonijos gėrybė ir kad teisė juo naudotis turėtų būti pagrindinė ir visuotinė teisė“ ir kad „vanduo laikomas viešąja gėrybe ir jo naudojimas turi būti kontroliuojamas valstybės“. Tačiau tai, kas rašoma toliau, jau nepriimtina. Rezoliucijoje rašoma, kad nors vanduo yra kontroliuojamas valstybės, jo valdymas gali būti „visai ar iš dalies“ perduotas privačiam sektoriui. Tai reiškia, kad valstybiniam sektoriui bus palikta kontroliuoti investicijas vandens gavybos ir aprūpinimo vandeniu infrastruktūroje, o privačiam sektoriui atiteks pelningasis vaidmuo – rinkliavos iš vartotojų. Tokių eksperimentų jau buvo atlikta keliose šalyse, ypač – Lotynų Amerikoje, kur kainos šoktelėjo eksponentiškai, o kokybė suprastėjo.

Taip pat nesutinkame su tuo, kad už viską turi atsakyti žemės ūkis ir kad žemės ūkio pramonei bei smulkiems ūkininkams galioja tos pačios taisyklės – pastarieji nukenčia dėl didelių vandens kainų. Plečiantis kapitalistinei krizei, vanduo tampa trokštama vertybe, galinčia sukurti pelną, kuris toks reikalingas kapitalui. Mes ir toliau manome, kad vanduo turi išlikti valstybine gėrybe, įskaitant ir gavybą bei aprūpinimą.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), raštu. – (FI) Pone pirmininke, balsavau už T. Bermano rezoliuciją penktajam pasauliniam vandens ištekliams skirtam forumui. Pasaulinis vandens ištekliams skirtas forumas rengiamas

kas treji metai ir kitą savaitę vyks Stambule. Tai yra galimybė aptarti pasaulinius politinius sprendimus dėl vandens ir vandens išteklių valdymo ir padėti pamatus jiems įgyvendinti.

Prieš dvejus metus aš paruošiau pranešimą apie vandens valdymą besivystančiose šalyse AKR ir ES jungtinei parlamentinei asamblėjai. Kaip matyti ir iš T. Bermano rezoliucijos, prastas valdymas yra pagrindinė prastos padėties dėl vandens pasaulyje priežastis. Čia būtina parama, visų pirma tam, kad regionai ryžtingiau priimtų sprendimus ir bendradarbiautų.

Taip pat akivaizdu, kad valstybinis sektorius nesugebės savarankiškai skirti Pasaulio banko numatytos sumos, reikalingos vandens infrastruktūroms vystyti, – 49 mlrd. USD per metus (iki 2015 m.). Aprūpinimo vandeniu problemas galima išspręsti, reikalingas lėšas surinkus per partnerystės susitarimą tarp valstybinio ir privatačiojo sektoriaus, ypač turint omenyje, kad valstybinėms įmonėms verkiant trūksta lėšų, o privatizacija negalima.

Taip pat negalima nuvertinti mokslinių tyrimų reikšmės, ieškant sprendimo su vandeniu susijusioms problemoms. Tinkamas požeminių vandens išteklių stebėjimas ir investavimas į juos irgi gyvybiškai svarbūs. Kaip ir energija, vanduo kuo toliau, tuo labiau virsta politine problema, ir dėl galimybės naudotis vandeniu bus aršiai grumiamasi. Kol nevėlu, tiesiog būtina vandenį padaryti politiniu prioritetu.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), raštu. – (NL) Galutiniame balsavime balsavau prieš šią rezoliuciją. Taip nusprendžiau ne todėl, kad pranešimas nepatenkinamas, bet todėl, kad buvo vienas toks, mano galva, svarbus dalykas, kad tiesiog nekilo ranka balsuoti už. Vanduo – ne prekybai skirta apyvartinė prekė; tai yra gyvenimo būtinybė, dalykas, į kurį teisę turi visi.

Žmogus negali pasirinkti vartoti vandenį ar ne – vanduo jam yra būtinas, kad galėtų išgyventi, ir vien dėl šios priežasties negalima jo laikyti komercine ar ekonomine preke. Vandens tiekimas turi likti valstybės rankose. Jau ankstesniuose Europos Parlamento priimtuose nutarimuose patvirtinama, kad vanduo yra teisė, tad šio pranešimo formuluotė tokią poziciją susilpnintų.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Vanduo yra būtina sąlyga egzistuoti gyvybei Žemėje. Tačiau atsakomybė apsaugoti galimybę gauti vandens gula ne ant ES pečių. Pasaulio valstybės būdų pagerinti galimybę gauti vandens turėtų ieškoti per tarptautinį bendradarbiavimą JT bendradarbiavimo sistemoje.

Kadangi pranešimo autorius siūlo eiti priešinga linkme, aš nusprendžiau balsuoti prieš rezoliuciją.

Rovana Plumb (PSE), raštu. – (RO) Tvarus vystymasis neįmanomas be gyvybiškai svarbaus ištekliaus – VANDENS – apsaugos ir tinkamo valdymo. Visiškai pritariu rezoliucijos 15 ir 16 punktams, kuriais siekiama remti vietos valstybės institucijų pastangas įgyvendinti demokratišką, efektyvią, skaidrią, reguliuojamą ir tvaraus vystymosi tikslams neprieštaraujančią vandens valdymo politiką, kuri tarnautų gyventojų poreikiams.

Norėčiau prisidėti prie Komisijai bei Tarybai skirtų reikalavimų pripažinti vietos institucijų svarbą užtikrinant vandens apsaugą ir valdymą, kad būtų galima suteikti joms atsakomybę už vandens sektoriaus valdymą. Apgailestauju, kad Europos bendrojo finansavimo programos nepakankamai išnaudoja vietos bendruomenių galimybes.

Rumunijai šioje srityje nustatytas pereinamasis laikotarpis iki 2018 m; Rumunijos atveju būtina paspartinti investicijas, ypač dabar, kai vargingoji gyventojų dalis yra labiausiai klimato kaitos pažeidžiama ir sunkiausiai prie jos prisitaiko.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Pone pirmininke, balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos penktajam pasauliniam vandens ištekliams skirtam forumui, kuris vyks Stambule. Esu įsitikinęs, kad vanduo yra vienas iš bendrųjų žmonijos išteklių ir turėtų būti laikomas pagrindine, universalia teise. Be to, manau, kad vanduo turi būti laikomas valstybine nuosavybe ir kontroliuojamas valstybės, nesvarbu, ar vandenį visai, ar iš dalies valdo privatusis sektorius. Galiausiai tikiuosi, kad bendrųjų vandens paskirstymo subsidijų sistemų, skatinančių piktnaudžiavimą ir taip kenkiančių efektyviam vandens valdymui, bus atsisakyta, siekiant palikti lėšų tikslinėms subsidijoms, ypač toms, kurios skirtos skurstančioms ir kaimų gyventojų grupėms, siekiant visiems užtikrinti finansiškai prieinamą galimybę vartoti vandenį.

Catherine Stihler (PSE), raštu. – Vanduo – vertingas išteklis, tad galimybei vartoti švarų geriamąjį vandenį turi būti teikiama pirmenybė visame pasaulyje. 2009 m. pernelyg daug besivystančio pasaulio žmonių neturi galimybės vartoti švarų geriamąjį vandenį. Turime suteikti pajėgas, siekdami skurdžiausių pasaulio regionų šalims ir bendruomenėms suteikti galimybę gauti šio ištekliaus.

Gary Titley (PSE), raštu. – Istorijos puslapiuose gausu karų dėl žemės ir naftos, bet, bijau, jie nublanks prieš tuos konfliktus, kurie ateityje gali kilti dėl vandens.

Vanduo iš visų išteklių gyvybiškai svarbiausias: be jo gyvybė negali egzistuoti. Tačiau net ir išsivysčiusiose šalyse esama rimto vandens trūkumo. Padariniai, kurių sulaukia mažiau išsivysčiusios šalys, tiesiog katastrofiški.

Tarptautinė bendruomenė privalo pradėti daug rimčiau reaguoti į vandens prieinamumo problemą, kol dar nevēlu. Kaip šią savaitę matėme Kopenhagoje, klimato kaita pavojingai spartėja, o tai pablogins padėtį dėl vandens trūkumo. Galimybė vartoti švarų vandenį – viena pagrindinių žmogaus teisių, tad kovokime už ją visomis jėgomis.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0114/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), raštu. – Palaikau šią rezoliuciją, teikiančią Europos Komisijai konkrečias rekomendacijas, kaip sustiprinti paramą sveikatos paslaugoms Afrikos šalyse į pietus nuo Sacharos ir iš naujo įvertinti Europos bendrijos teikiamo finansavimo balansą, siekiant suteikti prioritetą sveikatos sistemos paramai.

Pusė Afrikos šalių į pietus nuo Sacharos gyventojų vis dar skursta. Afrika – vienintelis žemynas, nesiekiantis Tūkstantmečio vystymosi tikslų (TVT), ypač trijų su sveikata susijusių TVT: liečiančių vaikų mirštamumą, motinų mirštamumą ir kovą su ŽIV/AIDS, tuberkulioze ir maliarija. Šie tikslai yra itin svarbūs sprendžiant skurdo problemą, bet jei į priekį žengiama bus tokiu greičiu, iš visų tikslų iki 2015 m. būtent juos pasiekti bus mažiausiai tikėtina. Jei norime pasiekti su sveikata susijusių TVT, pagrindinei sveikatos priežiūros infrastruktūrai būtina stabili ilgalaikė finansinė parama. Į tai turi įeiti seksualinės ir reprodukcinės sveikatos paslaugų prieinamumas.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), raštu. – (PL) Balsavau už rezoliuciją dėl pozicijos sveikatos paslaugų Afrikos šalyse į pietus nuo Sacharos atžvilgiu. Ši Afrikos dalis nesugebės vystytis, jei nebus realiai pagerinta joje gyvenančių žmonių sveikata. Šiame regione sveikatai kylančių grėsmių sąrašas itin ilgas ir visiems gerai žinomas, o kad grėsmės tikros, puikiai patvirtina numatoma žmonių gyvenimo trukmė. Neretai gyvenimo trukmė paskirose šalyse yra tokia pati, kokia buvo viduramžių Europoje. Tai kelia skausmą, gailestį ir pyktį, bet taip pat turėtų suteikti motyvaciją išsivysčiusioms, turtingoms šalims teikti intensyvesnę ir efektyvesnę pagalbą. Gerai dalyvauti projektuose, kurių tikslas – gelbėti gyvybes. Nėra nieko žmogiškesnio ir drauge – europietiškesnio. Išgelbėjime tuos, kurių gyvybėms kyla grėsmė. Tai mažiausiai, ką galime padaryti.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Pranešimo autoriaus apibendrinimai apie žmonių Afrikos šalyse į pietus nuo Sacharos kančias skausmingai primena, kaip svarbu yra toliau – ir su dar didesniu užsidegimu – kovoti su skurdu.

Tačiau pranešimo autoriaus siūlymai pagrįsti vien mintimi, kad ES turėtų prisiimti vadovaujantį vaidmenį formuojant valstybių narių paramos politiką. Mes, „Birželio sąrašo“ nariai, tam prieštaraujame. ES neturėtų nei vykdyti pagalbos operacijų, nei mėginti daryti įtaką valstybių narių veiklai šioje srityje.

Pagalba – ta sritis, kurioje, deja, turime gan karčios patirties. Tad svarbu galėti išbandyti naujas pagalbos formas. Mūsų šalis – Švedija – šiuo metu ieško naujų įdomių kelių. Tokiu istoriniu metu iš valstybių narių vėl ir vėl atimti galimybę mąstyti naujaip ir reformuoti pagalbos politiką – netinkamas žingsnis. Atsakomybė už pagalbą yra ir turi likti valstybių narių reikalas.

Siekiant atrasti būdų, kaip pagerinti sveikatos apsaugą Afrikos šalyse į pietus nuo Sacharos, tarptautinio bendradarbiavimo reikia ieškoti per Jungtines Tautas, ne per ES.

Todėl balsavau prieš rezoliuciją.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Pone pirmininke, balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl EB Plėtros paramos sveikatos paslaugoms Afrikos šalyse į pietus nuo Sacharos. EB parama sveikatos sektoriui, palyginti su bendra parama plėtrai, nedidėjo nuo 2000 m., nepaisant Komisijos įsipareigojimų Tūkstantmečio vystymosi tikslų ir sveikatos krizės Afrikos šalyse į pietus nuo Sacharos atžvilgiu. Dėl šios priežasties manau, kad yra teisinga ir būtina kartu įsipareigoti, kad būtų pasiekta geresnių rezultatų sveikatos srityje ir kad būtų pasiekti sveikatos vystymosi tikslai, nustatyti tarptautiniu lygmeniu.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B6-0111/2009)

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Pone pirmininke, balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl Bendros mokėjimų eurais erdvės (BMEE) įgyvendinimo. Manau, labai svarbu palaikyti BMEE kūrimą, nes BMEE reiškia sėkmingą konkurenciją ir išnykusius skirtumus tarp tarpvalstybinių mokėjimų eurais ir mokėjimų eurais šalies viduje. Galiausiai manau, kad Komisiją, kaip teigiama pasiūlyme, reikėtų paraginti perėjimui prie BMEE produktų nustatyti aiškią, tinkamą ir privalomą galutinę datą, ne vėlesnę nei 2012 m. gruodžio 31 d. Po šios datos visi mokėjimai eurais turėtų būti vykdomi pagal BMEE standartus.

Peter Skinner (PSE), raštu. – Europos Parlamento darbo partija (EPDP) tikisi, kad Bendra mokėjimų eurais erdvė veiks sėkmingai. Todėl negalime pritarti pranešimo pakeitimams, kuriais remiantis būtų pratęstas daugiašalis tarpbankinio mokesčio (angl. MIF) taikymas. Šis mokestis yra nekonkurencingas ir didina vartotojų išlaidas. Taip pranešimo tikslas netenka esmės: užtikrinti, kad bendra rinka panaikintų kliūtis ir sumažintų išlaidas. Galutiniame balsavime negalėjome paremti šios rezoliucijos, nes buvo priimti minėtieji pakeitimai.

- Pranešimas: Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Pone pirmininke, balsavau už. Palaikau M. E. Koppa pranešimą dėl ES ir Brazilijos strateginės partnerystės svarbos, nes dėl istorinių, kultūrinių ir ekonominių ryšių abiejų partnerių pasaulėžiūra sutampa. Drauge jos gali paskatinti pokyčius ir sprendimų priėmimus pasauliniu lygmeniu, pvz., kartu skleisdamos informaciją apie ir įgyvendindamos Vystymosi tikslus, skatinančius kovą su skurdu, ekonomine ir socialine nelygybe pasauliniu lygmeniu; stiprindamos bendradarbiavimą pagalbos vystymuisi srityje, įskaitant trišalį bendradarbiavimą; taip pat kartu kovodamos su tarptautiniu terorizmu, prekyba narkotikais ir nusikalstamumu.

Atsižvelgdami į svarbų vaidmenį, kurį Brazilija vaidina Lotynų Amerikos integraciniuose procesuose, ir ES interesą sustiprinti dialogą su šiuo regionu, taip pat į tai, kad ES palankiai vertina Brazilijos iniciatyvas skatinti politinę ir ekonominę Lotynų Amerikos šalių integraciją, sutinkame, kad reikia pagirti Braziliją už tai, jog ji buvo pagrindinė neseniai įkurtos Pietų Amerikos tautų sąjungos (UNASUR) entuziastė.

Taip pat turime atkreipti dėmesį į Brazilijos tarpininkavimą sprendžiant regioninius konfliktus Lotynų Amerikoje ir Karibų jūros regione, nes Brazilija parodė pagarbą nacionalinio suvereniteto, nesikišimo bei neutralumo principams ir teigiamai paveikė regiono politinį stabilumą.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), raštu. – (PT) Balsavau už šį pranešimą. Brazilija buvo paskutinė BRIK (Brazilijos, Rusijos, Indijos, Kinijos) šalis, dalyvavusi aukščiausiojo lygio susitikime su ES, vykusiam 2007 m. liepos mėn., pirmininkaujant Portugalijai. Tai buvo natūralus atspindys santykių, kuriuos Portugalija visuomet palaikė su Brazilija. Kaip kalbėta Parlamente 2007 m. rugsėjo mėn., Brazilija – šalis, kurios 200 mln. gyventojų kalba viena labiausiai pasaulyje paplitusių Europos kalbų – portugalų – ir kurios istorinė, civilizacinė ir kultūrinė tradicijos glaudžiai susijusios su europinėmis tradicijomis. Tą patvirtina įvairūs praeityje ir dabar pasiekti politiniai susitarimai. Šis ryšys padės pastatyti daugiau tiltų į Lotynų Ameriką.

Kadangi Brazilija turi aiškų potencialą ir puikiai veikia regioninio bei pasaulinio lygmenų ekonomikoje ir politikoje, ši strateginė partnerystė ateityje netaps kliūtimi kitoms partnerystėms su MERCOSUR. Tiesą pasakius, ši partnerystė galėtų būti geras pavyzdys, kaip ES pavyko pasiekti reikalingą sutarimą dėl bendrų ekonominių ir politinių interesų. Reikia pastebėti, kad abi pusės mano esant būtiną daugiašalę veiklą, pagrįstą Jungtinių Tautų sistema ir atitinkančią Pasaulinės prekybos organizacijos nutarimus.

Baigdamas norėčiau pasakyti, kad išties norisi sužinoti, kokie ateityje bus bendradarbiavimo švietimo ir kultūros srityse protokolų užmojai.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Pone pirmininke, balsavau už E. Koppa pranešimą dėl Europos Sąjungos – Brazilijos strateginės partnerystės. Partnerystė vaidina itin svarbų vaidmenį; ji turėtų paspartinti ES ir MERCOSUR šalių asociacijos susitarimo sudarymą. Pats susitarimas yra ES strateginis tikslas ekonominiams ir prekybiniais santykiams, politiniam dialogui ir bendradarbiavimui tarp abiejų regionų plėsti ir tvirtinti. Taip pat strateginė partnerystė turėtų būti priemonė demokratijai, žmogaus teisėms, teisinės valstybės ir gero administravimo principams pasauliniu lygmeniu skleisti.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), raštu. – (RO) Balsavau už pasiūlymą dėl Europos Parlamentui rekomendacijos Tarybai dėl Europos Sąjungos ir Brazilijos strateginės partnerystės, nes manau, kad tai naudinga abiem pusėms ir gali prisidėti prie ryšių tarp šių šalių vystymo, siekiant bendros naudos abiejose teritorijose ir visame pasaulyje.

- Pranešimas: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Pone pirmininke, balsavau už. Kadangi Meksika ir ES bendradarbiauja nuo 8-ojo dešimtmečio, tikiuosi, kad ši strateginė partnerystė taps priemone bendradarbiavimui tarp šių partnerių stiprinti tokiuose tarptautiniuose forumuose kaip Pasaulio bankas, Tarptautinis valiutos fondas, Tarptautinė ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (TEBPO), G20, G8, G5, ieškant išeičių iš pasaulinės finansų krizės ir bendro sprendimo, kaip atkurti pasitikėjimą finansinėmis institucijomis, remiantis San Salvadoro deklaracija.

Dėl savo geografinės padėties Meksika yra tiltas tarp Šiaurės ir Pietų Amerikos bei tarp Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno regionų. Tikimasi, kad ši strateginė partnerystė oficialiai įtvirtins kasmetinius ES ir Meksikos aukščiausio lygio susitikimus ir suteiks naują postūmį ES ir Meksikos visuotiniam susitarimui įvairiose politinėse srityse, tokiose kaip žmogaus teisės, saugumas, kova su prekybą narkotikais, aplinkosauga ir bendradarbiavimas technikos bei kultūros srityse.

Prisiminę 2007 m. spalio 11 d. Tarybos rezoliuciją dėl moterų žudynių (feminicido) Meksikoje ir Vidurio Amerikoje bei dėl Europos Sąjungos vaidmens su tuo kovojant, tikimės didesnio dialogo, daugiau bendradarbiavimo ir dalijimosi gerąja patirtimi.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Pone pirmininke, palaikau J. I. Salafranco Sánchezo-Neyro pranešimą dėl ES ir Meksikos strateginės partnerystės. Išties, labai svarbu, kad ši strateginė partnerystė taptų kokybiniu šuoliu ES ir Meksikos santykiuose: ir daugiašališkai sprendžiant pasaulinės svarbos problemas, ir stiprinant dvišalių santykių vystymąsi.

Todėl esu visiškai įsitikinęs, kad, susidarius krizinėms padėtimis ar iškilus pasaulinės reikšmės problemoms, šis susitarimas padės geriau, remiantis bendrais interesais suderinti pozicijas. Galiausiai tikiuosi, kad tai bus galimybė padiskutuoti, kaip geriau įgyvendinti žmogaus teisių ir demokratijos išlygą – tai yra esminės vertybės visuose susitarimuose, abiem šalims. Taip pat atsirastų galimybė įvertinti, kaip minėtosios išlygos laikomasi, įskaitant jos teigiamosios pusės vystymą.

Catherine Stihler (PSE), raštu. – ES turėtų labiau susirūpinti smurtu, kuris Meksikoje plinta, įsisiūbuojant narkotikų karams. Su narkotikais susijusių žmogžudysčių skaičiaus padvigubėjimas kelia nerimą.

- Pasiūlymas dėl rezoliucijos (RC-B6-0135/2009)

Carl Lang (NI), raštu. – (FR) Įvairių politinių frakcijų, išskyrus komunistus (tai visai suprantama), parodytas prideramas nusistatymas – tik menkas atšvaitas to politinio korektiškumo, kurį demonstruoja tarptautinio pramogų verslo hipiai. Tibeto problemą – tikrąją kovą už išlaisvinimą – uždusino madų besivaikantys, dvasingumo stokojantys europiečiai. Tai – pats puikiausias pavyzdys, kaip nesielgti vidaus ir tarptautinėje politikoje.

Parlamento nariai norėtų su prideramu mandagumu pasmerkti Kinijos komunistų įvykdytus apiplėšimus ir pareikšti, kad palaiko regiono, kuris nėra istorinis Tibetas, autonomiją. Tibeto autonomijos idėja – planas „Išsaugokime Tibetą“ – tėra mojavimas pasaitu prieš veidą neigiamam elitui ir dvasiškai bei fiziškai išžudytai tautai.

Kaip ir kitų priespaudą kenčiančių tautų, taip ir Tibeto atvejis rodo, kas atsitinka, kai įvedama komunistinė diktatūra ir invazine imigracija pasinaudojama kaip priemone užkirsti keliui atgal politine, etnine, kultūrine ar dvasine prasme.

Be jokių abejonių, Tibetas praleido galimybę atgauti suverenitetą, kai nepratęsė ginkluotos kovos, į tremtį išėjus valstybės vadovui. Dabar reikia eiti kovos už nepriklausomybę keliu, keliu į „Laisvą Tibetą“, o ne į vergiją, kuri tęstųsi pasislėpusi po popierinės „autonomijos“ kauke.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Pone pirmininke, visiškai palaikau pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl 50-ųjų Tibeto sukilimo metinių ir Dalai Lamos bei Kinijos vyriausybės dialogo. Piktnaudžiavimą valdžia, kad ir kur jis vyktų, būtina pasmerkti. Kita vertus, reikia pastebėti, kad Kinijos vyriausybė turi ir moralinę pareigą nedelsiant be jokių sąlygų paleisti žmones, kurie buvo sulaikyti vien už tai, kad dalyvavo taikiuose protestuose; taip pat – atsiskaityti už visus nužudytuosius, dingusius be žinios, sulaikytuosius ir atskleisti, kuo jie kaltinami.

11. Balsavimo ketinimai ir pataisymai (žr. protokolą)

(Posėdis sustabdytas 13.20 val. ir atnaujintas 15.00 val.)

PIRMININKAVO: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Pirmininko pavaduotoja

12. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas (žr. protokolą)

Pirmininkė. – Išdalyti vakar dienos protokolai.

Ar turite pastabų?

*
* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (FR) Ponia pirmininke, prašau Parlamento narių leisti juos kelias minutes sutrukdyti.

Norėčiau pasisakyti apie Kiniją. Šiandien buvo pateiktas pasiūlymas dėl rezoliucijos, susijusios su Kinija ir žinomo advokato Gao Zhisheng sulaikymu. Baiminamasi, kad jis bus kankinamas, jo šeimai neseniai leista įvažiuoti į Jungtines Valstijas, bijoma dėl jo gyvybės.

Deja, kadangi leidžiama įtraukti tik tris klausimus, Gao Zhisheng negalėjome paminėti. Planavome šį atvejį perkelti į antrąją kovo mėn. plenarinę sesiją. Dabar sužinojome, kad antrojoje kovo mėn. sesijoje nebus skubių klausimų, nes taisyklėse sakoma, kad kai per vieną mėnesį vyksta dvi plenarinės sesijos, antrojoje negali būti svarstomi skubūs klausimai.

Norėčiau suabejoti tokia interpretacija. Iš tiesų čia kalbama apie dvigubą sesiją rugsėjo mėn. ir anksčiau – spalio mėn., kai kalbėjome apie biudžetą. Kovo mėn. dvi sesijos pasitaikė dėl rinkimų, šis atvejis išskirtinis. Tai reiškia, kad žmogaus teisių klausimus galėsime svarstyti tik balandžio mėn. pabaigoje, kai jau bus vėlu.

Todėl prašau pirmininkaujančios valstybės: pirma, išnagrinėti šį klausimą; antra, perduoti Kinijos ambasadai, kad esame labai susirūpinę dėl šios padėties (galiu tuo tikslu parūpinti Gao Zhisheng bylą), nes niekas nežino, kur Gao Zhisheng yra, baiminamasi, kad jis gali būti kankinamas, kad jo gyvybei gresia pavojus.

(Protokolas patvirtintas)

13. Diskusijos dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės pažeidimo atvejų (diskusijos)

13.1. Bisau Gvinėja

Pirmininkė. – Kitas klausimas – diskusijos dėl šešių pasiūlymų dėl rezoliucijos dėl padėties Bisau Gvinėjoje.⁽²⁾

José Ribeiro e Castro, autorius. – (PT) Ponia pirmininke, Komisijos nare, ponai ir ponios, deja, ir vėl šiame Parlamente kalbame apie padėtį Bisau Gvinėjoje – ištis sunkią padėtį. Tai šalis, kuri daugelį metų buvo nuolat nestabili ir kuri praėjusio amžiaus 10-ojo dešimtmečio pradžioje mėgino eiti demokratijos keliu. Nepasisekė, įvyko valstybės perversmas, prasidėjo nedidelis pilietinis karas, ir nuo tada Bisau Gvinėja politiškai ir karine prasme nestabili, pilna įtampų ir tarpusavio kovų. Neseniai taip pat sužinota apie nerimą keliančius prekybos narkotikais atvejus, kurie kuo toliau, tuo akivaizdžiau matomi visiems stebėtojams.

Smerkiame neseniai įvykdytus išpuolius: bombos sproginimą, per kurį žuvo armijos štabo viršininkas generolas Tagme Na Waie, ir ypač barbarišką, beveik laukinį prezidento Nino Vieiros nužudymą. Kad ir kokia būtų nužudytųjų praeitis, jaučiame solidarumą su jų šeimomis ir Bisau Gvinėjos žmonėmis, gailimės, kad tokie išpuoliai įvyko, ir griežtai juos smerkiame.

⁽²⁾ Žr. protokolą.

Norėtume, kad padėtis normalizuotųsi. Išmokau pamoką, kurią ir pabrėžiu šioje rezoliucijoje: nebaudžiamumas nėra atsakymas. Praeityje, kai buvo nužudyti Ansumane Mané ir generolas Veríssimo Seabra, kaip galėjome užsimerkti prieš tai, kad kaltininkai nebuvo surasti ir nuteisti? Aišku, kad tai nėra atsakymas. Privalome duoti Bisau Gvinėjai suprasti, kad kaltieji turi būti surasti. Kaltininkai turi būti teisiami, o mes turime suteikti kokią tik galime pagalbą.

Baigdamas norėčiau atkreipti dėmesį į mūsų susirūpinimą regione paplitusia prekyba narkotikais, jos keliama grėsmė Europos Sąjungai ir tokios prekybos šokiruojančiai akivaizdžiu paplitimu Bisau Gvinėjoje. Šiuo atveju taip pat siūlyčiau artimiau bendradarbiauti su Žaliuoju Kyšuliu. Su Žaliuoju Kyšuliu užmezgėme ypatingą partnerystę. Ši valstybė su Bisau Gvinėja turi labai artimus ryšius ir gerai ją pažįsta, tačiau taip pat yra labai pažeidžiama. Taigi klausimas ypač aktualus dėl Europos saugumo. Todėl minėtoji ypatinga partnerystė su Žaliuoju Kyšuliu šiais klausimais taip pat itin svarbi.

Justas Vincas Paleckis, autorius. – (LT) Žudynės Bisau Gvinėjoje yra skaudus smūgis ne tik šio narkotikų biznio nualintos valstybės demokratijai, bet ir visam Vakarų Afrikos regionui. Prezidento ir kariuomenės vado nužudymas karūnavo šalies slydimą į silpnėjančių institucijų, vis trapesnės demokratijos, augančios korupcijos ir suasmeninto valdymo liūną. Valstybės gyventojai išgyvena chaosą, trūksta vandens, vaistų, mokyklų. Narkotikų verslas peržengia ribas ir sienas ir darosi grėsmingas visam regionui, siekia Europos Sąjungos valstybes. Nors iki šiol ginkluotųjų pajėgų vadovai laikosi duoto žodžio nesikišti į šalies vidaus gyvenimą, pastarieji įvykiai gali visiškai pažeisti demokratijos likučius Bisau Gvinėjoje. Naujoji valdžia privalo gerbti konstitucinę tvarką, taikiai reguliuoti konfliktus ir nuodugniai ištirti žmogžudystes. Padedant Europos Sąjungos saugumo ir gynybos misijai, reikia pasiekti lūžį šalies raidoje, į stabilumą ir oresnį gyvenimą. Reikia tikėtis, kad prezidento rinkimai vyks už kelių mėnesių ir jie atitiks tarptautinius rinkimų rengimo standartus. Raginame Europos Sąjungos valstybes ir visą tarptautinę bendriją suteikti Bisau Gvinėjai reikiamą finansinę ir ekspertų pagalbą, reikalingą surengti demokratiškiems rinkimams. Susipriešinusios Bisau Gvinėjos politinės jėgos turėtų ieškoti bendro dialogo ir kompromisų sunkiu valstybei metu ir skubiai priimti sprendimus dėl šalies saugumo, rinkimų tvarkos, viešojo administravimo. Kviečiame efektyviau kovoti su korupcija, tartis su pilietine visuomene ir kitomis organizacijomis dėl vidinio susitaikymo valstybėje.

Ewa Tomaszewska, autorė. – (PL) Ponia pirmininke, šių metų kovo 2 d. Bisau Gvinėjos prezidentas João Bernardo Vieira buvo nušautas karių, ištikimų armijos štabo viršininkui. Diena anksčiau armijos štabo viršininkas generolas Batista Tagme Na Waie mirė nuo sužeidimų, patirtų per sprogimą. Abi netektys susijusios su politiniu konfliktu Bisau Gvinėjoje, kuris tęsiasi jau daugelį metų ir atvedė šalį į tragediją ir nestabilumą. Nors 2008 m. rinkimai buvo taikūs, netrukus po jų pabaigos mėginta įvykdyti pirmąjį pasikėsinimą. Prezidentas išpuolį išgyveno. Buvusi Portugalijos kolonija Bisau Gvinėja yra viena skurdžiausių pasaulio šalių. Per šalį taip pat eina kokaino kontrabandos maršrutas.

Mes smerkiame bandymus išspręsti konfliktus valstybiniu perversmu; raginame per du mėnesius Bisau Gvinėjoje surengti prezidento rinkimus; taip pat raginame, kad rinkimai atitiktų demokratijos standartus ir kad būtų atkurta konstitucinė tvarka.

Ilda Figueiredo, autorė. – (PT) Analizuodami politinę padėtį Bisau Gvinėjoje, nepamirškime, kad šios jaunos Afrikos valstybės žmonės buvo portugalų kolonializmo aukos ir su juo, reikia pasakyti, labai narsiai kovojo. Kalbant apie pastaruosius įvykius, dėl kurių labai apgailestaujame, ypač pasikėsinimus į prezidentą ir armijos štabo viršininką, turėtume nepamiršti, kad tai – metų metus išsilaikiusių ir dabar tebeegzistuojančių iš šalies kolonijinės praeities ateinančių sunkumų bei nesutarimų padarinys. Taip pat turėtume turėti omenyje, kad Bisau Gvinėja – viena skurdžiausių Afrikos šalių. Tai reiškia, jog Europos Sąjunga turėtų skirti daugiau dėmesio bendradarbiavimui visuomenės sveikatos ir švietimo srityse, siekiant pagerinti žmonių gyvenimo sąlygas ir nugalėti sunkumus, su kuriais susiduria vis dar nemaža Bisau Gvinėjos visuomenės dalis, ypač moterys, motinos ir vaikai.

Europos Sąjunga turi sustiprinti užuojautą ir paramą šiems žmonėms. Taip pat turėtume remti švietimą, saugų aprūpinimą geriamuoju vandeniu, netgi žemės ūkio gamybą, kad visa populiacija turėtų maisto. Kita vertus, šią paramą reikėtų teikti nesikišant į valstybės reikalus, su derama pagarba tautos suverenitetui ir pasirinkimams.

Marios Matsakis, autorius. – Ponia pirmininke, ši skurdi buvusi kolonija dešimtmečius kentė politinį nestabilumą ir krizes, tad jos piliečiai ilgai ir skaudžiai kentėjo.

Kai 2008 m. parlamento rinkimai buvo surengti, kaip atrodė, sąžiningai ir taikiai, valstybės perėjimas į demokratinį valdymą ir geresnė ateitis jos žmonėms atrodė įmanomi. Tačiau šalį vėl aptemdė tamsūs nesutarimų, neapykantos, smurto debesys, kai kovo 2 d. perbėgę kariai nušovė prezidentą João Bernardo

Vieirą – diena vėliau, nei buvo nužudytas armijos štabo viršininkas. Smerkiame abi žmogžudystes ir tegalime tikėtis, kad konkuruojančios partijos Bisau Gvinėje ras valios ir jėgų išspręsti nesutarimus dialogo keliu, prie derybų stalo, savo piliečių gerovės dėlei. Be to, kadangi pastaraisiais metais Bisau Gvinėja tapo svarbia narkotikų prekybos šalimi, raginame ne tik šalies valdžią, bet ir tarptautinę bendruomenę iš visų jėgų stengtis veiksmingai kovoti su šiuo mirtinu prakeiksmu.

Marie Anne Isler Béguin, autorė. – (FR) Ponia pirmininke, Komisijos nare, ponai ir ponios, Žaliųjų frakcija / Europos laisvasis aljansas griežtai smerkia pasikėsinimus į Bisau Gvinės prezidentą João Bernardo Vieirą ir armijos štabo viršininką generolą Tagme Na Waie, įvykdytus 2009 m. kovo 1–2 d.

Reikalaujame įvykdyti išsamų tyrimą ir nuteisti kaltininkus, taip pat ir generolų Mané bei Correios, nužudytų 2000 ir 2004 m., žudikus, kurie iki šiol nežinomi.

Viena skurdžiausių tarp pačių skurdžiausiųjų valstybių, išsiskirianti trumpa gyvenimo trukme, Bisau Gvinėja dabar susiduria su prekyba narkotikais. Bisau Gvinėja, būdama tiltu Pietų Amerikos narkotikų kontrabandininkams, tapo tranzitine šalimi, per kurią narkotikai pakliūna į Europą – didžiausią vartotoją. Taip pat puikiai žinome, kad poveikį jaučia visas subregionas, pvz., Mauritanija, kur tiesiog oro uoste atrasti didžiuliai kiekiai narkotikų.

Europos Sąjunga turi pagelbėti šiai šaliai nusigręžti nuo tokios prekybos, kovodama su ja ir čia, ir ten bei sugrąžindama šalį į vystymosi iš pačios šalies turimų išteklių kelią.

Pastaruosius rinkimus tarptautinė bendruomenė priėmė teigiamai, o Europos Sąjunga parodė paramą demokratijos skleidimui ir įgyvendinimui Bisau Gvinėje, tad neseni įvykiai šioje šalyje gali tik sustiprinti norą teikti pagalbą.

Taip pat ir kariuomenė, nesikišusi į rinkimų procesą, privalo ir toliau griežtai laikytis konstitucinės tvarkos, kaip pažadėjusi.

Gretimos Vakarų Afrikos valstybės po ilgų problematiškų, chaotiškų metų iš naujo atrado kelią į demokratiją, pagarbą institucijoms ir žmogaus teisėms, o Bisau Gvinėja turi neišsipainioti į smerktinų veiksmų tinklą. Europos Sąjunga turi būti šalia ir panaudoti savo įtaką bei pavyzdį, kad padėtų šiai šaliai išlikti kelyje į demokratiją.

Laima Liucija Andrikiienė, PPE-DE frakcijos vardu. – Ponia pirmininke, norėčiau papildomai pakomentuoti du klausimus, susijusius su tuo, kas šiandien kalbėta apie padėtį Bisau Gvinėje.

Pirma, pasikėsinimai į Bisau Gvinės prezidentą João Bernardo Vieirą ir armijos štabo viršininką generolą Tagme Na Waie turi būti išsamiai ištirti, o kaltininkai nuteisti.

Antra, šiandien pateiktoje rezoliucijoje reiškiam viltį, kad šalyje per šešiasdešimt dienų bus surengti prezidento rinkimai. Turėtume nedelsdami kreiptis į ES valstybes nares ir tarptautinę bendruomenę, kad Bisau Gvinėja gautų finansinę ir techninę paramą, reikalingą rinkimams tinkamai surengti.

Leopold Józef Rutowicz, UEN frakcijos vardu. – (PL) Ponia pirmininke, skurdžias Afrikos šalis, tokias kaip Bisau Gvinėja, labai paprasta destabilizuoti. Šių metų kovo mėn. įvykdyti pasikėsinimai į prezidento João Bernardo Vieiros ir armijos štabo viršininko generolo Tagme Na Waie gyvybes, be abejonų, buvo vienas bandymų destabilizuoti šalį, ko gero, iš narkotikų mafijos pusės. Dėl efektyvių saugumo pajėgų šioje šalyje trūkumo žmogžudžiai gali veikti praktiškai nesusilaukdami bausmės. Turime šalies vyriausybei suteikti visą gyvybiškai būtiną pagalbą, ir apie tai kalbama rezoliucijoje.

Be to, kad galėtume užkirsti kelią tokiems incidentams, turime paskelbti negailestingą karą prekybai narkotikais, nes ji destabilizuoja daug skurdžių Afrikos, Azijos ir Pietų Amerikos šalių, remia terorizmą ir, per priklausomybę nuo narkotikų, griaua šimtų milijonų žmonių visame pasaulyje gyvenimus. Jei neišspręsime šios problemos, už bejėgiškumą mokėsime vis didesnę ir didesnę kainą.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijos narė. – Ponia pirmininke, pirmiausia norėčiau Europos Komisijos vardu pasakyti, kad labai apgailestaujame dėl pasikėsinimo į Jo Ekscelenciją Bisau Gvinės Respublikos Prezidentą João Bernardo Vieirą. Griežčiausiai smerkiame šias žudynes ir išpuolius, per kuriuos žuvo ginkluotųjų pajėgų vadas, generolas Batista Tagme Na Waie ir kiti kariai. Taip pat norėčiau perduoti užuojautą jų šeimoms.

Prekiautojai narkotikais ir nusikalstamumo lygis šiandien ištis kelia nerimą. Europos Komisija pradėjo vykdyti labai ambicingą kovos su narkotikais planą, naudodamasi aštuntuoju Europos plėtros fondu (angl.

EDF) ir kt., bet taip pat papildomai skirdama JT Narkotikų kontrolės ir nusikalstamumo prevencijos biurui (angl. UN ODC) 2 mln. EUR. Manome, kad tai tikrai labai svarbu, ir pastarieji įvykiai tai tik patvirtina.

Primygtinai reikalaujame ramybės ir santūrumo, raginame Bisau Gvinėjos nacionalines valdžios institucijas iki galo ištirti šiuos įvykius ir atiduoti į teismą kaltininkus. Nebaudžiamumo neturėtų būti. Gaila, kad šių smurto protrūkių sulaukėme po sėkmingų parlamento rinkimų, praskynusių kelią didesnei ES ir tarptautinei paramai, skirtai taikai šalyje užtikrinti. Be to, išpuoliai įvykdyti tuo pačiu metu, kai tarptautiniu mastu dedamos didesnės pastangos kurti demokratišką, stabilią Bisau Gvinėją.

Susiklosčius tokioms ypač sudėtingoms aplinkybėms, Komisija ir toliau žada remti nacionalines valdžios institucijas, kurios siekia stabilizuoti šalį ir palaikyti vystymąsi. Kalbu apie švietimą, skurdžiausią visuomenės sluoksnį, esminių poreikių patenkinimo ir pagrindinių paslaugų teikimo būtinumą, taip pat apie šalies ekonomikos augimą. Dabar pradėdame naudoti visas mums prieinamas priemones, siekdami padėti Bisau Gvinėjai užtikrinti tvarią taiką ir, tikėkimės, sustiprinti demokratinį procesą.

Pernai buvo patvirtintas ambicingas valstybės strateginis dokumentas, aprėpiantis 2008–2013 m. ir nurodantis 100 mln. EUR sumą. Dėmesio centre – saugumo sektoriaus reforma, į kurią įeina anksčiau minėta kova su narkotikais, ir suverenių nacionalinių institucijų tobulinimas.

Pernai Taryba, remdamasi Europos saugumo ir gynybos politika, taip pat nusprendė įkurti ES misiją, padedančią su saugumo sektoriaus reforma. Rengiami prezidento rinkimai, tikimasi, kad jie vyks po nominantų paskelbimo praėjus šešiasdešimčiai dienų – turbūt dar iki vasaros atostogų. Kadangi laiko liko labai nedaug, Komisija rimtai svarsto galimybę naudoti rinkimų stebėtojus. Vis dėlto porinkiminė pagalba rinkimų pagrindų reformoms pagal ES ir JT 2008 m. rekomendacijas bei regioninių organizacijų pagalba artėjančių rinkimų stebėjimui lieka, be kitų dalykų, mūsų svarbiausi prioritetai.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks pasibaigus diskusijoms.

13.2. Filipinai

Pirmininkė. - Kitas klausimas – diskusijos dėl šešių pasiūlymų dėl rezoliucijos dėl padėties Filipinuose⁽³⁾

Bernd Posselt, autorius. – (DE) Ponia pirmininke, Komisijos nare, padėtį Filipinuose sekiau nuo tada, kai šią šalį valdė liūdnai pagarsėjusi Marcosų pora. Nuo tada ši puiki sala – respublika patyrė daug šilto ir šalto, diktatūrą ir žingsnius artyn laisvės, ekonomikos krizių ir rinkos ekonomikos epizodų, kurie nuolat klimpo korupcijos, netinkamo valdymo ir, deja, nuolatinių autoritarizmo protrūkių pelkėje.

Pasižiūrėję į žemėlapi, pamatysime, kad ši sala – respublika strategiškai itin svarbi. Kaip ir Indonezija, ji kontroliuoja kai kuriuos ne tik mūsų, bet ir Azijos ekonomikai gyvybiškai svarbius jūrų kelius. Taigi šio regiono stabilumas ištis svarbus ir būtent, todėl reikia aiškiai parodyti turintiems valdžią šalyje, kad tik per dialogą, laikydamosi teisinės valstybės principų, stiprindama demokratiją, infrastruktūrą, mažąsias ir vidutines įmones, šalis pagaliau sulauks ilgalaikio stabilumo. Kitu atveju jai nuolatos grės suirutė, separatistiniai judėjimai, judėjimai atskirose salų grupėse, religiniai ir kultūriniai vienas su kitu kovojantys judėjimai, keliantys grėsmę šalies vienybei. Štai kodėl Europos Sąjungai tai yra išskirtinės svarbos klausimas.

Erik Meijer, autorius. – (NL) Ponia pirmininke, nemažai kitų pasaulio dalių valstybių atsirado, įsikišus Europai. Šios valstybės yra Europos kolonijų, teritorijų, nukariautų praeityje, siekiant pigiai gauti gamybinių žaliavų, paveldėtojos. Metalų rūdų kasyba ir atogrąžų augalų auginimas buvo pagrindiniai tikslai, bet kai kuriais atvejais žmonės buvo verčiami vergais. Šitaip žmonės, kalbantys visiškai skirtingomis kalbomis ir priklausantys skirtingoms kultūroms, atsidūrė tokiose kolonijose, atskirti nuo tų, su kuriais turėjo daug daugiau bendro kalbos ir kultūros prasme.

Filipinus iš Ispanijos 1898 m. atėmė Jungtinės Valstijos ir valdė kaip savo koloniją iki 1946 m. Tapusi nepriklausoma valstybe, šalis buvo prastai valdoma. Klausimas, ar tai – sutapimas. Tokios kaip ši valstybės nėra sukurtos žmonių valia. Jų nesukūrė „iš apačios“. Jos buvo sukonstruotos „iš viršaus“, veikiamos įtakų iš išorės.

⁽³⁾ Žr. protokolą.

Tokios kaip ši valstybės nėra geriausia terpė demokratinėi teisei valstybei vystyti ir visuomenės konfliktams taikiai spręsti. Dažnai jų vienybę užtikrina jėgos naudojimas, kariuomenė taip pat turi daug galios. Neretai yra itin paprasta veiklą pradėti užsienio įmonėms, kurios išnaudoja, blogai elgiasi su aplinka ir žlugdo savo darbuotojus. Galimybę taip elgtis jos nusiperka, suteikdamos šių šalių vadovams privilegijų ir turtų.

Toks piktnaudžiavimas tampa pasipriešinimo judėjimų priežastimi. Jei valstybė šių judėjimų nepripažįsta legalia opozicija, kuri galėtų taikiai palaipsniui imti dalyvauti valstybės gyvenime, yra tikimybė, kad judėjimai ims naudoti jėgą, norėdami išlikti. Vyriausybė atsakys, pasitelkdama dar daugiau valstybės remiamo smurto, ir galbūt net nepripažins, kad ji pati skatina smurtavimą tęstis.

Nuo 2001 m. nužudyta ir pagrobta šimtai aktyvistų, profsąjungų atstovų, žurnalistų ir religinių lyderių. Teismo nutartimi į laisvę paleistus opozicijos narius valstybė vis viena vėl įkalina. Žmogžudžių ir pagrobėjų neieškoma, jie nebaudžiami. Užsienio valstybių mėginimai tarpininkauti buvo atmesti ir galiausiai baigėsi.

Rezoliucijoje teisingai raginama dėti didesnes pastangas tarpininkaujant, ieškant kompromisų ir taikių sprendimų. Neįtraukus opozicinių judėjimų į demokratinę teisinę valstybę, Filipinai taip ir liks chaotiška valstybė, kurioje nėra gera gyventi.

Marios Matsakis, autorius. – Ponia pirmininke, padėtis Mindanao prasta: šimtai tūkstančių šalies viduje perkeltųjų asmenų gyvena siaubingomis sąlygomis. Ilgai trunkantis sukilimas šioje mažai džiugesio keliančioje istorijoje yra svarbus veiksny, bet taip pat svarbu ir tai, kad viena po kitos ėjusios Filipinų vyriausybės nebuvo itin demokratiškos. Būtent pastarąjį faktą priežastimi laiko tarptautinės institucijos, tokios kaip JT Žmogaus teisių taryba, nes vyriausybės priverstinai pradangino ir be teismo įvykdė egzekucijas šimtams Filipinų piliečių, kurių veikla neva prieštaravo oficialiai vyriausybės politikai.

Būtina užkirsti kelią tokiam nebaudžiamumui. Be to, Filipinų vyriausybė turi nedelsiant atnaujinti taikos derybas su Moro islamo išsivadavimo frontu (angl. MILF), abi pusės turi nutraukti smurtą ir savo nesutarimus išspręsti prie derybų stalo.

Leopold Józef Rutowicz, autorius. – (PL) Ponia pirmininke, Filipinų istorija turtinga, tačiau pilna nesėkmių. Šalį 1521 m. nukariavo Ispanija, jėga įveikusi stiprų vietinių gyventojų pasipriešinimą. Po maišto prieš ispanų valdymą 1916 m. valdžią Filipinuose perėmė Jungtinės Valstijos. Pasibaigus neilgai japonų okupacijai, 1946 m. šalis išsikovojo visišką nepriklausomybę ir ilgus metus ją valdė diktatorius prezidentas Marcos. 1983 m. nužudytas demokratinės opozicijos lyderis Benigno Aquino. Filipinuose aktyviai veikia ir Moro islamo išsivadavimo frontas, ir komunistai partizanai. „Abu Sayyaf“ smogikų grupuotės nori atskirti pietines salas nuo Filipinų. Šalyje siaučia korupcija. Žmonės miršta pulkais, į kairę ir dešinę švaistomasi mirties bausmė, slapta žudomi tie, kurių egzistavimas neparankus vienai ar kitai grupuotei. Šalyje bandymai įgyvendinti ir laikytis žmogaus teisių bei demokratinų principų susiduria su didelėmis kliūtimis. Filipinų ekonominis vystymasis ir narystė Pietryčių Azijos valstybių asociacijoje yra geri ženklai.

Rezoliucija, kurią remiu, yra Europos Sąjungos indėlis, ieškant tinkamų priemonių padaryti galą vidiniams Filipinų konfliktams ir įgyvendinti teisinės valstybės principus.

Raül Romeva i Rueda, autorius. – (ES) Ponia pirmininke, Filipinų atvejis ištis rodė, kad taikdariaujant ne visada užtenka žiūrėti tik viena kryptimi.

Šiuo metu Filipinuose dirbame keliais frontais, į visus juos reikia pažiūrėti iš tinkamos perspektyvos. Todėl svarbu atsižvelgti į galimų reakcijų įvairovę. Filipinų atveju yra ne tik humanitarinė, bet ir politinė dimensija, jos abi svarbios, jei norime jau žlugusiose taikos derybose pažengti į priekį. Laikau jas žlugusiomis, nes nors iš pradžių pasirinktas kelias atrodė tinkamas, šią vasarą jį užkirto keli incidentai; taip pat todėl, kad Aukščiausiasis Teismas nusprendė, jog susitarimo memorandumas akivaizdžiai prieštarauja konstitucijai.

Tai iš esmės sustabdė visą derybų procesą. Tarptautinė bendruomenė į tai sureaguoti turi, mano nuomone, dviem lygmenimis.

Pirmasis – tai humanitarinis lygmuo. Man regis, aišku, kad ne tik 300 tūkst. perkeltųjų asmenų, bet ir praktiškai nebesusikačiuojamų pradangintų, kankintų, serijiniams žudikams pakliuvusių aukų padėti vyriausybė visų pirma turi ištirti, o tuomet sureaguoti politiškai, spaudžiant tarptautinei bendruomenei.

Tačiau, antra, taip pat būtinas politinis atsakas. Norvegija kurį laiką vedė derybas ir kūrė įvairias schemas, kad galėtų pasiekti susitarimą ir išspręsti padėtį. Tai yra savotiška lygiagreti arba tyloji diplomatija; tai ne tokia diplomatija, prie kokios esame pratę, kai kalbama apie aukštus valstybės pareigūnus, bet ji reikalinga.

Kartais būtina, kad kas nors apsiimtų vaidinti vaidmenį, kurį vaidino Norvegija. Tikiu, kad Europos Sąjunga turėtų ne tik imtis tokios veiklos, bet ir, iš esmės, remti bent kokią iniciatyvą, kuri skatintų dialogą ir padėtų išspręsti nesutarimus tarp Filipinuose į konfliktus įsivėlusių įvairių grupuočių.

Ewa Tomaszewska, UEN frakcijos vardu. – (PL) Ponia pirmininke, konfliktas tarp Filipinų vyriausybės ir Moro islamo išsivadavimo fronto iš Mindanao tęsiasi dešimtmečius. Jį lydėjo teroristiniai išpuoliai, kuriuos vykdė organizacija „Abu Sayyaf“, taip pat pagrobimai ir žmogžudystės. 2004 m. net 116 žmonių žuvo per išpuolį kelte Manilos įlankoje. Pasak Manilos vyriausybės, „Abu Sayyaf“ bendradarbiauja su „al-Qaida“. Pagrobimai nesiliauja. Pernai rugpjūčio mėn. buvo sustabdytos taikos derybos. O dabar separatistinio konflikto aukų jau daugiau nei 120 tūkst. Nuolat pažeidžiamos žmogaus teisės. Visas į konfliktą įsivėlusias puses raginame pradėti derybas, siekiant susitarti ekonominiais, socialiniais ir politiniais klausimais. Remiame visus veiksmus, kuriais siekiama tikros ir tvirtos taikos.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijos narė. – Ponia pirmininke, kaip minėjo ne vienas garbiųjų Parlamento narių, Filipinai vis dar susiduria su labai sudėtingais iššūkiais: pirma, su mažumų problema Mindanao, antra, su gausiomis be teismo vykdomomis egzekucijomis. Apie tai puikiai žinome.

Kita vertus, Filipinai padarė nemenką pažangą, vykdydami tarptautinius įsipareigojimus užtikrinti ir apsaugoti žmogaus teises: ratifikavo dvylika tarptautinių žmogaus teisių sutarčių, panaikino mirties bausmę – visa tai įvyko didele dalimi dėl to, kad tarpininkavo Europos Parlamentas, Komisija ir valstybės narės. Taigi padėtis dvejopa, tačiau turime pažvelgti ir į šviesiąją, ir į tamsiąją puses.

Visgi žmogaus teisių padėtis vis dar kebli, todėl nepraleidžiame progos į šias problemas atkreipti dėmesį per oficialius reguliarius aukštų pareigūnų susitikimus. Dėl žmogaus teisių problemų mūsų santykiams su Filipinais turėtų būti skiriamas ypatingas dėmesys, taip pat ir ruošiantis prezidento rinkimams 2010 m.; jau dirbame šia linkme.

Todėl norėčiau plačiau pakalbėti apie minėtą įsisenėjusią bėdą – be teismo vykdomas egzekucijas. Per pastaruosius dvejus metus ištis stipriai sumažėjo egzekucijų, įvykdytų žmogaus teisių reikalus stebintiems žurnalistams ir teisių į žemę aktyvistams. Tačiau kartais jų staigiai pagausėdavo, kaip atsitiko visai neseniai. Labiausiai nerimą kelia tai, kad dauguma kaltininkų iki šiol laisvėje. Tai virto labai opia politine problema ir pamynė pasitikėjimą vyriausybe.

Remdamiesi Stabilumo priemone, ruošiamės pradėti „ES ir Filipinų pagalbos teisingumui misiją“. Mūsų tikslas yra sustiprinti Filipinų teisminių valdžios institucijų kompetenciją, įskaitant policiją ir kariškius, padėti jiems tirti be teismo įvykdytų egzekucijų bylas ir teisti žmogžudysčių kaltininkus.

Taip pat tęsiame pagarbą žmogaus teisėms skatinančius projektus vietiniu lygmeniu, finansuojamus ES iniciatyvos remti demokratiją ir žmogaus teises. Tarp projektų – tarptautinių įsipareigojimų žmogaus teisių srityje įgyvendinimo stebėjimas, TBT Romos statuto ratifikavimo skatinimas ir rinkėjų švietimas.

Šiuo metu, ruošdami laikotarpio vidurio ataskaitą, persvarstome bendradarbiavimą su visomis šalimis partnerėmis. Matome daug priežasčių sustiprinti pastangas skatinti gerą administravimą, teisingumą ir teisinės valstybės principus Filipinuose.

Kalbant apie taikos procesą Mindanao, vyriausybė, atrodo, pasirengusi pradėti derybas iš naujo. Raginame kuo greičiau pratęsti derybas tarp šalių ir, be abejo, palaikome atsargų tarpininkavimą, koks šiuo atveju galėtų būti panaudotas. Civiliai ir toliau kenčia nuo seniai trunkančio konflikto; Europos Komisijos humanitarinės pagalbos biuras (angl. ECHO) jiems nemažai padėjo.

Baigdama norėčiau pasakyti, kad mūsų santykių su Filipinais prioritetas šiuo metu yra derybos dėl Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo (PBS), prasidėjusios praeitą mėnesį Maniloje. Šiuo atveju taip pat ieškome sutarimo žmogaus teisių klausimu.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks pasibaigus diskusijoms.

13.3. NVO išstūmimas iš Darfūro

Pirmininkė. - Kitas klausimas – diskusijos dėl šešių pasiūlymų dėl rezoliucijos dėl NVO išstūmimo iš Darfūro.⁽⁴⁾

Charles Tannock, autorius. – Ponia pirmininke, buvo galima tikėtis, kad Sudano prezidentas Omar Al-Bashir į TBT kaltinimą sureaguos politiniu poelgiu, tačiau išsiųsdamas iš savo šalies NVO ir pagalbos agentūras jis tik sutvirtino plačiai paplitusį savo, kaip žiauraus tiriono, kuriam visiškai nerūpi jo (nominaliai) valdomų žmonių kančia, įvaizdį.

Vis dar yra tvirtinančių, kad tai, kas įvyko Darfūre, nėra genocidas. Dar mažesnis skaičius žmonių atvirai palaiko O. al-Bashirą, nors Kinija, deja, vienintelė jį tebegina, nes yra glaudžiai susijusi su Sudano kasybos pramone.

Kaip ir dauguma Parlamento narių, palaikau TBT kaltinimą prezidentui O. al-Bashirui ir tarptautinio arešto orderio išdavimą. Tikslas nebūtinai bus pasiektas, bet šiuo svarbiu gestu parodoma, kad pasaulis smerkia baisybes, kurias jis be gailesčio vykdė Darfūre.

Taip pat manau, kad kaltinimas sutvirtina TBT reputaciją. TBT anksčiau daug kas vengė, net ir didžiosios valstybės, pvz., JAV, nes bijojo baudžiamojo persekiojimo politiniu pagrindu. Išties įdomu, kad JAV, nepasirašiusios Romos statuto, vis viena pasinaudojo savo padėtimi JT Saugumo Taryboje, kad palengvintų TBT kaltinimo O. al-Bashirui paskelbimą.

Viena galimų išeičių iš aklavietės – Saugumo Tarybai pasinaudoti Romos statuto numatyta teise ir panaikinti kaltinimą su sąlyga, kad O. al-Bashir paliks šalį, žudynės ir represijos baigsis, taip pat iš dalies pripažįstant, kad Sudanas nėra pasirašęs Romos statuto.

Toks atsakas į žudynes Darfūre gali pasirodyti nepakankamas, iš esmės suteikiantis savotišką dalinį imunitetą, tačiau šitaip būtų pašalintas pagrindinis kaltininkas, nebūtų pralieta daugiau kenčiančių Darfūro žmonių kraujo, o Sudano valstybė galėtų judėti pirmyn. Žinoma, jei O. al-Bashir atsisakys paklusti, jis turėtų būti teisiamas, griežtai remiantis tarptautine teise. Afrikos Sąjunga (AS), Arabų lyga ir Kinija turėtų tą išaiškinti prezidentui O. al-Bashirui, kol jis ir jo žiaurusis režimas dar laikosi.

Catherine Stihler, autorė. – Ponia pirmininke, padėtis Darfūre tragiška. Ar įmanoma įsivaizduoti, kiek žmogiškos kančios slypi už Jungtinių Tautų pateikiamos statistikos? Pasak JT, pagalbos reikia iki 4,7 mln. žmonių, tarp jų – 2,7 mln. šalies viduje perkeltųjų asmenų.

Negalime leisti šiai padėčiai dar labiau pablogėti, todėl raginu Sudano vyriausybę atšaukti sprendimą išsiųsti trylika svarbių nevyriausybinių organizacijų iš Darfūro. Darfūre veikiančios pagalbos agentūros vykdo didžiausią pasaulyje humanitarinę operaciją. Man regis, tik šiandien sužinojome, kad dingo trys žmonės, dirbantys organizacijoje „Gydytojai be sienų“ (*pranc.* Médecins Sans Frontières). Išvykus NVO, būtų prarasta dar daugiau gyvybių, nes nutrūktų sveikatos apsaugos paslaugų teikimas, kiltų užkrečiamųjų ligų, tokių kaip diarėja ir kvėpavimo takų infekcijos, protrūkis. Vaikai yra didelės rizikos grupė.

Jungtinės Tautos teigia, kad išsiuntus humanitarines grupes, rizikuojama prarasti daugiau nei milijoną gyvybių. Pabrėžiu, kad yra humanitarinis poreikis leisti agentūroms toliau gelbėti gyvybes. Kaip yra sakęs prezidentas B. Obama, negalima leisti, kad šitokios daugybės žmonių gyvybės pakibtų ant plauko. Turime sugrąžinti tas humanitarines organizacijas. Raginu kolegas paremti šią rezoliuciją.

Erik Meijer, autorius. – (NL) Ponia pirmininke, jau daugelį metų Sudaną valdo režimai, pagrįsti karine jėga, arabų nacionalinio pasididžiavimo jausmu ir konservatyviomis islamo interpretacijomis. Šių režimų pagrindinis tikslas buvo ir yra išlaikyti vieningą šią didžiulę šalį, kurioje gyvena įvairios visiškai skirtingos tautos. Šios tautos visomis įmanomomis priemonėmis pajungiamos sostinės Chartumo valdžiai.

Dėl to daugelį metų tęsėsi konfliktas su separatistiniu judėjimu šalies Pietuose – regione, kuris yra didžia dalimi nearabiškas ir neislamiškas. Vis dar neaišku, ar pietiniam regionui 2011 m. bus leista pasinaudoti atsiskyrimo teise, kaip sutarta.

Vakariniam Darfūro regione vyriausybė iš visų jėgų stengiasi užkirsti kelią atsiskyrimui. Čia visada kirtosi klajoklių piemenų ir sėslių žemdirbių interesai. Dabar konfliktu susidomėjo vyriausybė. Regiono gyventojų

⁽⁴⁾ Žr protokolą.

skaičiaus sumažinimas, išvejojant sėslius gyventojus į gretimą Čado valstybę, yra svarbi priemonė vietai kontroliuoti. Ši nešvarų darbą vyriausybė gali atlikti be užsieniečių stebėtojų, pagalbos darbuotojų ar tarpininkų.

Parlamento Užsienio reikalų komitetas prieš keletą metų pasisakė už karinį Europos įsikišimą. Ši nuomonė viešojoje Europos Sąjungos vidaus nuomonėje kartais yra populiari ir sudaro išpūdį, kad turtinga, galinga Europa gali primesti savo valią likusiam pasauliui. Praktiškai toks sprendimas neįgyvendinamas. Be to, neaišku, koks būtų tokio įsikišimo tikslas.

Ar tai būtų laikina humanitarinė pagalba, ar būtų siekiama įkurti nepriklausomą Darfūro valstybę? Bet kokių atveju Afrikoje į tai būtų žiūrima kaip į naują Europos kolonializmo mostą, visų pirma parankų Europos interesams. Ne tokia išpūdinga, bet efektyvesnė strategija būtų išduoti tarptautinį arešto orderį prezidentui Al-Bashirui ir išaiškinti karo nusikaltimus. Visada būtina iš šono pasisiūlyti prisidėti prie humanitarinės pagalbos ir taikių sprendimų ieškojimo. Nukentėjusieji, kurių dauguma jau išsibėgiojo, nusipelno mūsų pagalbos kovoje už išlikimą.

Marios Matsakis, autorius. – Ponia pirmininke, šis Parlamentas labai sunerimęs dėl Sudano vyriausybės sprendimo išsiųsti humanitarines organizacijas iš Darfūro. Toks žingsnis gali turėti katastrofiškų pasekmių šimtams tūkstančių nekaltų civilių. Kiek mums žinoma, Komisijos narys L. Michel, pirmininkaujanti ES valstybė, JT skubios pagalbos koordinatorius, prezidentas Obama ir daugelis kitų prisijungė prie bandančių įkalbėti atšaukti šį sprendimą.

Kadangi tai yra labai keblus klausimas, kuriam išspręsti būtinas atsargumas, manome, kad prieš Parlamentui paskelbiant kokią nors rezoliuciją, reikia palaukti, viliantis, kad aukščiau minėtų asmenų pastangos nenueis veltui. Todėl balsuosime prieš šią rezoliuciją: ne todėl, kad nesutiktume su jos turiniu, bet todėl, kad turėtume palaukti tų pastangų rezultatų. Taip elgtis, mūsų manymu, šiuo metu, susiklosčius tokioms aplinkybėms, yra protingiausia.

Ewa Tomaszewska, autorė. – (PL) Ponia pirmininke, per žiaurų etninį valymą Darfūre apie 300 tūkst. žmonių mirė, 2,5 mln. tapo pabėgėliais. Humanitarinė pagalba būtina 4,7 milijonams. Daugiau nei 10 tūkst. pabėgo į Čadą, kur taikos misiją vykdo ir Lenkijos kariai. Žmonės papuolė į vieną rimčiausių humanitarinių krizių pasaulyje. Žmogaus teisių ir humanitarinės pagalbos organizacijų, tokių kaip „Lenkijos humanitarinė akcija“ (lenk. *Polska Akcja Humanitarna*) ar „Gydytojai be sienų“, atstovai buvo išsiųsti iš Darfūro. Tarptautinis Baudžiamasis Teismas Hagoje apkaltino Sudano prezidentą Omarą al-Bashirą, kuris atsakingas už šią padėtį, karo nusikaltimais bei nusikaltimais žmoniškumui ir išdavė jo arešto orderį. Teismas O. al-Bashirą kaltina leidus genocidą, žudynes ir perkėlimus į kitą šalies vietą, toleravus kankinimus ir prievartavimus. Visiškai palaikau Tarptautinio Baudžiamojo Teismo sprendimą. Raginame leisti humanitarinėms organizacijoms sugrįžti į Darfūrą, kad žmonės sulauktų pagalbos iš jų.

Raül Romeva i Rueda, autorius. – (ES) Ponia pirmininke, manau, ši rezoliucija pateikta lemiamu momentu dėl dviejų priežasčių. Pirma, kaip jau minėta, – ir aš prisijungiu prie sveikinimų, – kaltinimas prezidentui O. al-Bashirui rodo, kaip svarbu padaryti galą šiai padėčiai, ypač Darfūre, nors tai susiję ir su bendra padėtimi Sudane. Jis taip pat rodo, kad tarptautinė bendruomenė gali ir turi imtis veiksmų, kai padėtis įsisiūbuoja taip smarkiai kaip Sudane.

Žinoma, idealiau atveju prezidentas O. al-Bashir būtų priverstas atsistatydinti ir perduotas tiesiai Tarptautiniam Baudžiamajam Teismui. Nedidelė tikimybė, kad taip įvyks, tačiau tarptautinės bendruomenės atsakas turi sukti šia linkme, ir dėl to negali būti jokių bėgavimų.

Antra, esant tokiai humanitarinei padėčiai, turime užimti aiškią poziciją dėl to, ką sužinojome tik šiandien: kad buvo pagrobti trys organizacijos „Gydytojai be sienų“ darbuotojai ir kad šiuo metu nežinome, kur ir kokioje padėtyje jie yra; taip pat kad buvo išsiųstos tryliką pastaruoju metu pagrindinę pagalbą teikusios, būtiniausias poreikius besirūpinusių NVO, jau nekalbant apie jų kitą veiklą.

Jų išsiuntimas rodo, kad vyriausybės atsakas yra visiškai ne toks, kokio reikėtų ir kuris būtų priimtinas Europos Sąjungai ir visų pirma tarptautinei bendruomenei.

Padėtis ne tik netoleruotina, į ją būtina atsakyti, atsiliepti. Štai kodėl manau, kad ši rezoliucija tiesiog būtina ir kad privalu ją šiandien priimti kuo didesne dauguma. Raginu kolegas Parlamento narius tą padaryti, kad neliktume nuošalyje.

Galiausiai norėčiau pateikti labai konkretų prašymą Jungtinių Tautų žmogaus teisių skyriui: jis turėtų pradėti tyrimą, ar ši NVO išsiuntimą galima įrašyti į ilgą sąrašą karo nusikaltimų, už kuriuos Sudano valdžia, be abejo, turi būti laikoma atsakinga.

Bernd Posselt, PPE-DE frakcijos vardu. – (DE) Ponia pirmininke, Komisijos nare, atsidūrėme labai sudėtingoje padėtyje. Tai, kas vyksta Sudane, ne taip ir nesuprantama ar netikėta, kad turėtume laukti, norėdami sužinoti, kas bus toliau. Karas su Pietų Sudano žmonėmis vyksta dešimtmečius. Tai – humanitarinė katastrofa, kurią sukėlė genocidinė O. al-Bashiro politika. Milijonai žmonių buvo perkelti ir kovoja už išlikimą; tokioje padėtyje jie jau yra ištisus mėnesius ar metus – ne savaites. Tai – viena medalio pusė.

Iš kitos pusės, gryna tiesa, kad, būdami tokioje padėtyje, turime stengtis nepakenkti humanitarinių organizacijų darbui. Turime rimtai pažiūrėti į problemas, kurios jiems kelia nerimą, ir jų poreikius. Tad kuriuo keliu turėtume pasukti? Reikia vadovautis faktais. Faktai rodo, kad O. al-Bashir sąmoningai didina spaudimą humanitarinėms organizacijoms. Bet kas, matęs jo demonstratyvų elgesį, jo pašaipią vaidybą šioje kovoje su humanitarinėmis organizacijomis ir kituose veiksmuose, supranta, kad provokacija – tyčinė.

Privalome nesileisti išprovokuojami. Kita vertus, negalime ir užsimerkti, kaip norėtų nemažai kolegų Parlamento narių. Tai diktatoriaus lygiai taip pat nepaveiktų. Todėl siūlau pašalinti iš rezoliucijos 2, 5 ir 6 punktus ir priimti likusią pasiūlytos rezoliucijos dalį.

Józef Pinior, PSE frakcijos vardu. – (PL) Ponia pirmininke, atsinešiau laišką, parašytą 28 moterų iš Darfūro, kurioms pavyko pabėgti iš konflikto zonos. Laiškas adresuotas Afrikos Sąjungai ir Arabų valstybių lygai. 2009 m. kovo 4 d. rašytame laiške Darfūro moterys reiškia paramą Tarptautinio Baudžiamojo Teismo išduotam Sudano vadovo Omaro al-Bashiro arešto orderiui. Pirmą kartą per septynerius Teismo darbo metus išduotas orderis pareigas einančiam valstybės vadovui. Laiške Darfūro moterys aprašo siaubingas smurto ir prievartos scenas, kokių provincijoje gausu kasdien: ten prievarta tikslingai naudojama kaip ginklas, siekiant priversti moteris kentėti, stigmatizuoti jas, taip pat sugriauti visuomenės vienybę ir tvarką.

Į tarptautinį arešto orderį Omar al-Bashir atsakė išsiųsdamas iš Sudano tryliką užsienio labdaros organizacijų. Tai reiškia, kad per ateinančias savaites daugiau nei milijonas žmonių, gyvenančių pabėgėlių stovyklose Sudane, negaus svarbiausios pagalbos – švaraus vandens, maisto, medicininės priežiūros. Švaraus vandens trūkumas, kuris išryškės per ateinančias kelias dienas, paspartins užkrečiamųjų ligų plitimą, ypač Vakarų Darfūre. Liudytojai praneša apie diarėjos atvejus Zam-Zamo stovykloje ir meningito atvejus Kalmos stovykloje. Pirmosios ir pagrindinės Sudano vyriausybės priimto sprendimo aukos bus vaikai. Omaro al-Bashiro sprendimas ištumti labdaringas organizacijas iš Darfūro atves į tolimesnius nusikaltimus.

Europos Parlamento rezoliucijoje prašoma JT ir Tarptautinio Baudžiamojo Teismo ištirti, ar pastarasis Sudano prezidento sprendimas pagal tarptautinę teisę nėra karo nusikaltimas. Omaro al-Bashiro vyriausybė Sudano piliečiams negarantuoja teisės į apsaugą, todėl tarptautinė bendruomenė turi manyti, kad vyriausybė šią teisę pažeidžia.

Leopold Józef Rutowicz, UEN frakcijos vardu. – (PL) Ponia pirmininke, viena didžiausių šių laikų žmonijos tragedijų dabar vyksta Darfūre. Ją pradėjo Sudano prezidentas Omar Hassan al-Bashir. Beveik penkiems milijonams žmonių skubiai reikalinga humanitarinė pagalba. Sudano vyriausybė nutarė iš Darfūro ištumti tryliką svarbiausių nevyriausybių pagalbos organizacijų. Nėlikus medicininės pagalbos ir paramos maistu, pradės plisti ligos, tad susidursime su masiniu genocidu XXI amžiuje. Rezoliuciją remiu, bet manau, kad ji nepakankamai griežta: šiuo atveju turėtume priversti Afrikos Sąjungą ir JT duoti leidimą kariniam įsikišimui, kad genocidas būtų sustabdytas.

Urszula Krupa, IND/DEM frakcijos vardu. – (PL) Ponia pirmininke, konfliktas Sudane, turintis rasines, religines ir ekonomines ištakas, tęsiasi daugiau nei penkiasdešimt metų. Jis jau pareikalavo daugiau nei 3 mln. aukų, taip pat 4,7 mln. regiono žmonių buvo priversti palikti namus. Nepaisant pastangų susitarti ir JT vykdomų taikos misijų, neseniai sustiprėjo konfliktas tarp Darfūro gyventojų arabų ir ne arabų.

Paskutinė rimčiausios pasaulio humanitarinės krizės, į kurią Europos Parlamentas iš naujo atkreipė dėmesį, stadija buvo Sudano vyriausybės, vadovaujamos prezidento O. al-Bashiro, sprendimas išsiųsti tryliką humanitarinių organizacijų, kurios teikia taip reikalingą pagalbą maistu, vaistais ir medicinine priežiūra. Iš Darfūro skriejančios nuotraukos ir filmuota medžiaga, sujaudinusi žiūrovus visame pasaulyje, negali atspindėti tikrosios krizės, su kuria susidūrė šio regiono žmonės, bandantys emigruoti į gretimą Čado valstybę ir į kitas šalis bei žemynus – tarp jų į Egiptą, Izraelį, Jungtines Valstijas, Kanadą ir Europą.

Antra vertus, už įvykdytus žmogaus teisių pažeidimus, įskaitant masinius prievartavimus, pagrobimus, perkėlimus, badą, epidemijas ir kankinimus, atsakingas ne tik karo nusikaltimais apkaltintasis Sudano prezidentas. Kalti yra ir dauguma didžiųjų pasaulio valstybių bei jų lyderių, kurie bando vieni kitiems suversti kaltę už ginklų tiekimą ir spekuliaciją. Net Tarptautinio Baudžiamojo Teismo prokuratūros, norėjusios apkaltinti Sudano prezidentą ir išduoti jam arešto orderį, įsikišimas yra išskirtinė šventė, vykstanti Baudžiamajam Teismui sulaukus dešimtojo jubiliejaus. Kai kurie mano, kad Darfūrai tai bus katastrofa, o tenykstei JT misijai ateis galas.

Jau ne pirmą kartą protestuojame, reiškiamo nepasitenkinimą žmogaus teisių pažeidimais šiame regione. Tačiau anksčiau priimta išsami Europos Parlamento rezoliucija, kurioje buvo raginta tarptautines organizacijas imtis sankcijų ir blokuoti ekonominę veiklą, kuri kurstė konfliktą, padėties nepataisė. Esu tikra, kad kurstydami konfliktą, už visa tai atsakingi asmenys siekia suvienyti Darfūro žmones prieš 2011 m. numatytą referendumą dėl atsiskyrimo nuo Sudano.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). - Ponia pirmininke, tiesa tokia, kad žinojome būsiant įsakymą išsiųsti NVO; štai kodėl darsyk pabrėžiū, kad pasisakau už aiškią, tvirtą, pragmatišką poziciją. Labai paprasta vaidinti didvyrius, šiltai sėdint už daugelio mylių nuo veiksmo vietos.

Tie iš mūsų, kas lankėsi Darfūre 2007 m. liepos mėn. ir aplankė al-Geneiną, al-Fashirą, Nyalą, Kapkabią ir daug šalies viduje perkeltųjų asmenų (angl. IDP) stovyklų šių miestų apylinkėse, puikiai žino, kaip kenčia Darfūro žmonės ir kokią milžinišką vaidmenį ten vaidina NVO. Tad būtina apsaugoti likusias NVO ir dėti visas pastangas, kad jos galėtų pasilikti, taip pat visapusiškai paremti tas, kurios tęs veiklą, įskaitant religines labdaros organizacijas.

Taip pat palaikau siūlymą padidinti spaudimą Kinijai, kuri, viena, nepakankamai spaudžia Chartumo valdžią, kita, JT lygmeniu vilkina ar blokuoja efektyvesnių priemonių diegimą.

Taip pat palaikau C. Tannocko mintį, kad „bet kokia išeitis yra gera išeitis“. Jei prezidentas O. al-Bashir bus pašalintas ir jo režimui ateis galas, Darfūro ir Sudano žmonės galės gerokai lengviau atsipūsti. Tai – ne nebaudžiamumas: nebaudžiamumas yra daugelį metų neišbristi iš tos pačios padėties.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Ponia pirmininke, sprendžiant iš gausių duomenų, karas Darfūre jau pareikalavo per 200 tūkst. aukų. Humanitarinė krizė dažnai vadinama didžiausia istorijoje ir yra lyginama su genocidu Ruandoje 1994 m. Pasak JT, beveik 5 milijonams Sudano žmonių šiuo metu skubiai reikia pagalbos.

Tarptautinis Baudžiamasis Teismas išdavė orderį areštuoti dabartinį prezidentą Omarą Hassaną al-Bashirą už, įtariama, įvykdytus karo nusikaltimus ir nusikaltimus žmoniškumui. Sudano vyriausybės atsakas buvo išsiųsti trylika didžiausių NVO, dirbančių didžiausioje per visą istoriją humanitarinės pagalbos misijoje. Toks sprendimas gali turėti katastrofiškų pasekmių Darfūro žmonėms, kurie negalės gauti labai reikalingos medicininės pagalbos. Nkontroliuojamas užkrečiamųjų ligų plitimas gali virsti masinėmis epidemijomis, pagausės mirčių, ypač vaikų, kurie negaus gydymo ir maisto ir todėl neturės jokių galimybių išgyventi ypač sudėtingomis sąlygomis.

Esant tokiai padėčiai, turėtume vienbalsiai pasmerkti Sudano vyriausybės priimtą sprendimą išsiųsti nevyriausybines organizacijas iš šalies ir paraginti sprendimą atšaukti. Taip pat turėtume paraginti Komisiją ir Tarybą pradėti derybas su Afrikos Sąjunga, Arabų valstybių lyga ir Kinija, viliantis įtikinti Sudano vyriausybę, kad jos veiksmai gali turėti katastrofiškų pasekmių. Be to, turėtume nedvejodami paremti Tarptautinio Baudžiamojo Teismo veiksmus ir jo neabejotiną indėlį, skatinant teisingumą ir humanitarinę teisę tarptautiniu lygmeniu, taip pat jo veiksmus, siekiant padaryti galą įstatymų nepaisymui.

Šiuo atveju turėtume informuoti sudaniečius, bendradarbiaujančius su prezidentu O. al-Bashiru, kad teismas už karo nusikaltimus ir nusikaltimus žmoniškumui dabar jau neišvengiamas, ir priversti pačią Sudano vyriausybę baigti diskriminuoti žmogaus teisių aktyvistus, kurie parėmė Teismo sprendimą areštuoti prezidentą O. al-Bashirą. Šių priemonių būtina imtis kuo greičiau, kad galėtume užkirsti kelią dar didesnei humanitarinei krizei, neišvengiamai gresiančiai Darfūre.

Jürgen Schröder (PPE-DE). – (DE) Ponia pirmininke, ponai ir ponios, aš asmeniškai lankiausi Darfūre bei gretimame Čade kartu su J. Ribeiro e Castro ir visiškai pritariu jo pasisakymui.

Tai – katastrofa, tik dar pablogėjusi, kai išsiuntus nevyriausybines organizacijas, žmonės pasiekia tik apie 60 proc. humanitarinės pagalbos. Nelaimė gali dar padidėti. Nuo mūsų pagalbos yra priklausomi trys milijonai žmonių. Todėl, ponai pirmininke, Komisijos nare, manau, kad itin svarbi yra mūsų rezoliucijos 4 punkto

dalį, kurioje raginame vienintelę pasaulio valstybę, galinčią daryti įtaką šiam regionui, – Kinijos Liaudies Respublikai, – priversti Sudano vyriausybę atšaukti NVO išsiuntimą.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Ponia pirmininke, esame rimtų įvykių tarptautinėje politikos arenoje liudytojai. Sudano prezidentas, kuriam išduotas arešto orderis, siekia atkeršyti tarptautinei bendruomenei, išsiųsdamas politiškai neutralias organizacijas, kurios siekia kenčiantiems Darfūro žmonėms teikti humanitarinę pagalbą. Tarptautinė nuomonė, žinoma, negali ignoruoti fakto, kad Sudano prezidentas uždraudė veiklą tokių nevyriausybių organizacijų kaip „Lenkijos humanitarinė akcija“, kuri pastaruosius penkerius metus vykdė vandens projektus Darfūro regione, bandydama padėti Sudano žmonėms. Penktasis pasaulinis vandens ištekliais skirtas forumas gali būti gera galimybė atsiliiepti į Sudano prezidento elgesį, kaip šiame Parlamente minėjome vakar. Tikiuosi, kad nevyriausybių organizacijų, dirbančių Darfūre, išsiuntimo problema Stambule bus paminėta politiniame kontekste. Ironiška, kad Forumo tikslas yra diskutuoti apie negalėjimo gauti vandens problemą, su kuria susiduria milijardai žmonių visame pasaulyje. Darfūre prezidentas O. al-Bashir išsiunčia organizacijas, kurios stengiasi šią svarbią problemą spręsti. Į tokią įėjimą reikia sureaguoti.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Ponia pirmininke, ponai ir ponios, labai glaustai: mus šantažuoja diktatorius, kurio aukos yra milijonai žmonių Darfūre ir kuris siekia pasinaudoti tomis aukomis, kad išvengtų tarptautinių sankcijų. Turime nepasiduoti šiam šantažui.

Akivaizdu, kad turime sudaryti tarptautinę koaliciją, kad galėtume spausti prezidentą O. al-Bashirą atsisakyti dabartinės pozicijos. Tačiau negalime užsimerkti prieš faktą, kad tikrasis tokių įvykių padarinys, taip pat tikroji priežastis yra gamtos išteklių manija. Visai ne sutapimas, kad žmogaus teisės labiausiai pažeidžiamos šalyse, kuriose gausu gamtos išteklių, ypač Kinijoje, kuri skatina įtampą dėl gamtos išteklių. Taigi privalome apsispręsti, kaip išspręsti problemą, iš kurios visa tai kilo, tai yra, turime užtikrinti tinkamą galimybę pasiekti gamtos išteklius visam pasauliui – štai ką privalome padaryti.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Ponia pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, norėčiau labai glaustai pasakyti, jog smerkiame visus Darfūro baisumus ir reikalaujame dėti visas pastangas, siekiant užtikrinti, kad svarbų vaidmenį vaidinančios asociacijos bei NVO galėtų tęsti darbą ir nebūtų išsiųstos. Tačiau taip pat norėčiau užduoti klausimą Komisijos narei.

Norėčiau žinoti, ko jūs tikėtės ir ko Europos Sąjunga tikisi iš Afrikos Sąjungos. Vienas Parlamento narys, kaip girdėjome, reikalauja karinio įsikišimo. Savo rezoliucijoje raginame Komisiją ir Tarybą sustiprinti pastangas paveikti vyriausybę per Afrikos Sąjungą. Kitose šalyse konfliktų sprendimą perleidžiame Afrikos Sąjungai. Žinome Afrikos Sąjungos poziciją O. al-Bashiro atveju. Atrodo, kad čia esama dvigubų standartų.

Kokios strategijos Komisija imsis Afrikos Sąjungos atžvilgiu, kadangi kalbame apie Afrikos žemyną? Ar čia taip pat norime perduoti darbą ir šio konflikto sprendimą Afrikos Sąjungai?

Benita Ferrero-Waldner, Komisijos narė. – Ponia pirmininke, Europos Komisija, kaip ir jūs, labai sunerimusi dėl Sudano sprendimo išsiųsti tryliką tarptautinių ir sustabdyti trijų nacionalinių humanitarinių bei dviejų nacionalinių žmogaus teisių NVO veiklą po to, kai TBT pareiškė kaltinimus prezidentui O. al-Bashirui. Šešios iš šių tarptautinių NVO iš EK gauna humanitarinį finansavimą, iš viso siekiantį 10 mln. EUR.

Šios organizacijos teikia būtiniausias paslaugas milijonams sudaniečių Darfūre ir kitose Sudano dalyse. Tad jų veiklos sustabdymas ne tik itin apmaudus, bet ir rimtai paveiks humanitarinę padėtį, kaip pastebėjo daug kas iš jūsų. Komisijos narys L. Michel pareiškime jau parodė mūsų gilų susirūpinimą ir paragino „Sudano vyriausybę dar pamąstyti apie savo sprendimo reikšmę ir kuo skubiau vėl leisti šioms NVO užsiimti veikla“.

Sudano sprendimo pasekmės dar tik vertiname, bet jau aišku, kad Darfūre šimtų tūkstančių žmonių gyvybėms gresia pavojus. Būtina skubiai imtis reikalingų priemonių, nes artėjantis lietingasis sezonas ir kasmetinis badmetis greitai dar labiau pablogins 4,7 mln. konflikto tiesiogiai paveiktų žmonių humanitarinį pažeidžiamumą.

Žinome, kad vyriausybė neatšauks savo sprendimo, kol tarptautiniu lygmeniu bus reiškiamos abejonės sprendimu išsiųsti minėtąsias NVO. Jei nesugebėsime įtikinti vyriausybės atšaukti įsakymo išsiųsti NVO, turėsime tiesiogiai stoti į kovą su Sudano valdžia, kad pradėtų veikti reikalingi pagalbos teikimo mechanizmai. Šiuo atveju turime tikėti Sudano vyriausybės žodžiu, jog ji prisiima visą atsakomybę už humanitarinės pagalbos teikimą.

Taip pat mūsų pareiga yra imtis nepaprastosios padėties priemonių dėl paramos teikimo. Sudanas – didžiausia Komisijos humanitarinė operacija: 2009 m. jos mastas siekia 110 mln. EUR. Drauge su kitais donorais,

tokiais kaip Jungtinės Tautos, NVO ir kiti humanitariniai partneriai, Komisija šiuo metu svarsto, kaip geriausia perplanuoti humanitarinę pagalbą, siekiant išvengti tragiškų pasekmių. Tai – nelengva užduotis, nes išsiųstosios NVO buvo tarp geriausiai mokančių dirbti tokiose atokiose ir sudėtingose vietovėse.

Norint taikyti nepaprastosios padėties priemones, tikrai prireiks bendradarbiavimo ir sutarimo su Sudano valdžia. Šiuo atžvilgiu yra būtina reikalauti griežtai atskirti humanitarinę veiklą ir politinius interesus.

Politikos fronte turėsime išlaikyti didžiausią įmanomą diplomatinį spaudimą ir Sudano valdžiai, ir maištininkų judėjimams, kad pasiektume taiką Darfūre. Taip pat turėsime primygtinai reikalauti įgyvendinti Visuotinį taikos susitarimą tarp Šiaurės ir Pietų. Rizika labai didelė, o atsakomybė neleisti, kad išsipildytų košmariškas visuotinio nestabilumo Sudane scenarijus, gula ant mūsų pečių.

Apskritai ES gerbs TBT nurodymus ir su Sudano prezidentu O. al-Bashiru palaikys tik būtiniausius ryšius. Tačiau – ir čia, kaip minėjau anksčiau, yra būtina palaikyti dialogą su Chartumu – turėtume užtikrinti, kad vyriausybės reakcija į TBT kaltinimą būtų kuo nuosaikesnė. Jei nutrauksime bet kokius ryšius, griežto kurso šalininkai vyriausybėje gali atsikeršyti, pakenkdami civiliams, humanitariniams darbuotojams ir Jungtinių Tautų misijos Sudane (angl. UNMIS) personalui. Sprendimas išsiųsti keletą NVO, mūsų manymu, tėra pirmasis žingsnis; gali būti dar daug padėčių, panašių į dabartinę, tad turime atidžiai viską stebėti. Reikia vengti paties blogiausio scenarijaus: kad nesustotų Visapusės taikos susitarimo (angl. CPA) įgyvendinimas ir vyriausybė nesiimtų spręsti Darfūro krizės kariniu būdu.

Dėl Afrikos Sąjungos: galiu pasakyti, kad su jais palaikome ryšį, bet daugiau informacijos šiuo metu suteikti negaliu.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

14. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkė. – Kitas klausimas – balsavimas.

(Balsavimo rezultatai ir kita išsami informacija pateikta: žr. protokolą)

14.1. Bisau Gvinėja (balsavimas)

14.2. Filipinai (balsavimas)

- Prieš balsavimo dėl 4 punkto pradžią:

Raül Romeva i Rueda, autorius. – Ponia pirmininke, turiu du žodinius pakeitimus. Pirmasis – dėl B konstatuojamosios dalies, antrasis – dėl 4 punkto.

4 punkto pakeitimas susideda iš dviejų dalių. Pirmą, „Utrechtas“ pakeičiamas „Oslo“: tai – techninė, bet svarbi detalė. Kita pataisa – po „dvišaliai susitarimai“ prirašomi žodžiai „dėl Jungtinio stebėsenos komiteto“. Tai – nedideli pataisymai, kad tekstas būtų suprantamesnis ir galėtumėme susikalbėti.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

- Prieš balsavimo dėl B konstatuojamosios dalies pradžią:

Raül Romeva i Rueda, autorius. – Ponia pirmininke, mano antrasis žodinis pakeitimas taip pat labai paprastas. Tiesiog turėtų būti išbrauktas žodis „komunistų“ prieš „sukilėlių“, o vietoj „120 000 asmenų“ turėtų būti įrašyta „40 000 asmenų“.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

14.3. NVO išstūmimas iš Darfūro (balsavimas)

- Prieš balsavimo dėl 1 punkto pradžią:

Martine Roure, PSE frakcijos vardu. – (FR) Ponia pirmininke, siūlau žodinį pakeitimą: po 1 punkto prirašyti „reikalauja neatidėliojamo ir besąlygio visų organizacijos „Gydytojai be sienų“ (pranc. MSF) Belgijos padalinio

humanitarinių darbuotojų, kurie buvo pagrobti vakar MSF-Belgija patalpose Saraf Umroje, 200 km į vakarus nuo El-Facher, Šiaurės Darfūro sostinės, išlaisvinimo.“

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Ponia pirmininke, tekste neturėtų būti žodžio „vakar“, nes rezoliucija turi galioti ilgiau nei vieną dieną.

Martine Roure (PSE). – (FR) Ponia pirmininke, atleiskite, bet nesuprantu, kodėl turėtų būti koks nors laiko apribojimas. Jokio laiko apribojimo nėra.

Kartoju: „Reikalauja neatidėliojamo ir besąlygio visų humanitarinių darbuotojų išlaisvinimo.“ Ar jums kliūva žodis „neatidėliojamo“?

Pirmininkė. – M. Roure, netinka žodis „vakar“. Jūs sakėte: „vakar“.

Martine Roure (PSE). – (FR) Ponia pirmininke, su tuo sutinku. Atleiskite. Prašau išbraukti žodį „vakar“. Jūs visiškai teisūs.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

- Prieš balsavimo dėl 2 punkto pradžią:

Charles Tannock, autorius. – Ponia pirmininke, mano frakcija siūlo išbraukti 2 ir 6 punktus. Ne todėl, kad nepritartume jų turiniui: tiesiog nemanome, kad jie būtini šioje rezoliucijoje ir, esant tokiai subtiliai padėčiai, padėtų įkalbėti O. al-Bashirą atšaukti savo sprendimą ir leisti NVO sugrįžti. Todėl siūlome išbraukti 2 ir 6 punktus. Kiek man žinoma, to paties turėtų prašyti socialistai, ir jie taip pat siūlys išbraukti 5 punktą, kam mes irgi pritariame dėl tų pačių priežasčių.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

- Prieš balsavimo dėl 5 punkto pradžią:

Martine Roure, PSE frakcijos vardu. – (FR) Patvirtinu, ką ką tik sakė C. Tannock, ir dėl tų pačių priežasčių prašome išbraukti 5 punktą.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

*

* *

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Ponia pirmininke, turiu prašymą. Kadangi birželio 7 d. numatyti rinkimai, ir šiuo metu sulaukiame didelio lankytojų skaičiaus, norėčiau paklausti, ar negalėtume per balandžio ir gegužės mėn. sesijas Strasbūre visas patalpas, taip pat ir skirtas plenariniams posėdžiams, iki vidurnakčio palikti atviras lankytojams, kad būtų galima visus juos tinkamai priimti.

Pirmininkė. - Europos Parlamento sesiją skelbiu atidėtą.

15. Balsavimo ketinimai ir pataisymai (žr. protokolą)

16. Sprendimai dėl kai kurių dokumentų (žr. protokolą)

17. Per šį posėdį priimtų tekstų perdavimas (žr. protokolą)

18. Į registrą įrašyti rašytiniai pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 116 straipsnis) (žr. protokolą)

19. Kitų posėdžių kalendorinis planas (žr. protokolą)

20. Sesijos atidėjimas

(Posėdis baigtas 16.20 val.)

PRIEDAS (Atsakymai raštu)

KLAUSIMAI TARYBAI (Už šiuos atsakymus išimtinai atsako Europos Sąjungos Tarybai pirmininkaujanti valstybė)

Klausimas Nr. 6, kurį pateikė Seán Ó Neachtain (H-0052/09)

Tema: Dėl ekonominės krizės

Kokias iniciatyvas pirmininkaujanti Čekija įgyvendina siekdama užtikrinti, kad gresiant ekonominei krizei Europos Sąjunga pasirinktų vieningą frontą?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė, ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai paklausimų metu Tarybai žodžiu pateikta nebuvo.

Čekijos Respublika perėmė pirmininkavimą Tarybai Europos ir pasaulio ekonomikai labai sunkiais laikais. Dėl pasaulinės finansų krizės ir ekonomikos plėtros sulėtėjimo mes susiduriame su netikėtais ekonominiais iššūkiais, į kuriuos reikia reaguoti greitai, tinkamai ir koordinuotai. Dabartinė situacija patikrins Europos ekonominę ir politinę integraciją. Mes esame visiškai įsipareigoję užtikrinti, kad ES pakiltų iš krizės stipresnė ir vieningesnė.

Pirmininkaujanti valstybė laikosi nuomonės, kad sutartų priemonių koordinavimas ir tinkamas įgyvendinimas išlieka pagrindiniai būsimų veiksmų elementai. Sparti ekonomikos ir finansų plėtra atskleidžia naujas problemas, o tuo tarpu koordinavimas suteikia galimybę apsikeisti nuomonėmis ir imtis suderintų veiksmų. Ankstesnės pirmininkaujančios valstybės ėmėsi politinių veiksmų, o pirmininkaujanti Čekija skiria dėmesį šiems sprendimams įgyvendinti ir pasirengusi atidžiai stebėti, kad būtų pasiekta apčiuopiamų rezultatų.

Koordinavimo klausimu pirmininkaujančios Čekijos vadovaujamoje Taryboje buvo imtasi kelių iniciatyvų siekiant išspręsti naujas problemas.

*
* *

Klausimas Nr. 7, kurį pateikė Eoin Ryan (H-0054/09)

Tema: Dėl savanoriškumo sporto srityje

Savo darbo programoje pirmininkaujanti Čekija pabrėžė sporto svarbą. Kokių konkrečių priemonių Taryba imasi ar ims, kad prisidėtų prie savanoriškos veiklos sporto srityje, paskatintų ją ir užtikrintų, kad būtų remiamos sporto šakos, priklausančios nuo savanorių įdedamų pastangų ir būtų sprendžiami jų veiklos ir išlikimo klausimai?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai paklausimų metu Tarybai žodžiu pateikta nebuvo.

Nors ir pripažindama savanoriškos veiklos sporto srityje svarbą Taryba nori atkreipti gerbiamojo Parlamento nario dėmesį į tai, kad EB sutarties nuostatos ES nesuteikia konkrečios kompetencijos sporto atžvilgiu. Todėl Taryba neturi galimybės imtis konkrečių priemonių, susijusių su gerbiamojo Parlamento nario minimais klausimais.

Kita vertus, pirmininkaujanti valstybė ketina tęsti įprastinį neformalų valstybių narių bendradarbiavimą šioje srityje. 2009 m. balandžio mėn. Čekijos Respublikoje bus organizuojamas neformalus sporto organizacijų vadovų susitikimas. Savanoriška veikla sporto srityje, ypač kasdienė sporto veikla, bus viena iš pagrindinių šio susitikimo nagrinėjamų temų.

Savanoriškos veiklos sporto srityje vizijos ir koncepcijos įvairiose valstybėse narėse labai skiriasi. Daugelyje jų savanoriai užima pagrindinių sporto renginių, pavyzdžiui, EURO (futbolo), pasaulio čempionatų arba olimpinių žaidynių – informacijos pareigūnų ir organizatorių pareigas. Kitose – savanoriai dažnai dirba

pelno nesiekiančių sporto organizacijų treneriais, vadovauja vaikų, jaunimo, suaugusiųjų ir pagyvenusių žmonių fizinei veiklai ir t. t. Neformalaus susitikimo tikslas – informuoti apie visą savanorių grupės veiklą ir ištirti dabartinę savanoriškos veiklos padėtį atitinkamose valstybėse narėse. Siekiami tai įgyvendinti mes ketiname išplatinti trumpą klausimyną, kurio rezultatai bus pateikti balandžio mėnesį. Klausimynas bus rengiamas kartu su Europos nevyriausybinėmis organizacijomis (angl. ENGSO) ir Europos Komisija. Tuo pat metu mes planuojame pateikti gerosios patirties pavyzdžių, įskaitant JK gerosios patirties pavyzdį – savanorių rengimą 2012 m. Londono olimpinėms žaidynėms.

Mūsų tikslas – remti savanorių darbą, didinti jų pripažinimą visuomenėje ir rekomenduoti jų darbo teisinės aplinkos tobulinimo būdus. Visa tai atitinka siekimą 2011 m. paskelbti Europos savanoriškos veiklos metais ir tai mes visiškai palaikome.

*
* *

Klausimas Nr. 8, kurį pateikė Jim Higgins (H-0056/09)

Tema: Dėl „Libertas“ politinės frakcijos finansavimo

Ar Tarybai kelia susirūpinimą „Libertas“ politinės partijos sprendimas finansuoti kandidatus visose valstybėse narėse ir ar ji laikosi nuomonės, kad šiai partijai turėtų būti suteikta galimybė pasinaudoti ES finansavimu?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai paklausimų metu Tarybai žodžiu pateikta nebuvo.

Norime atkreipti gerbiamojo Parlamento nario dėmesį į tai, kad Europos Parlamento rinkimuose dalyvaujančių partijų ir kandidatų finansavimas reguliuojamas nacionaliniu lygiu ir dėl to jis yra kiekvienos valstybės narės reikalas. Todėl Tarybai netinka komentuoti „Libertas“ priimtą sprendimą finansuoti Europos Parlamento rinkimuose dalyvaujančius įvairių valstybių narių kandidatus.

Nepaisant to, Taryba atkreipia dėmesį, kad remdamiesi EB sutarties 191 straipsniu Europos Parlamentas ir Taryba priėmė Reglamentą Nr. 2004/2003, kuriame reglamentuojamas politinių partijų arba politinių fondų finansavimas Europos lygiu ir kuris buvo iš dalies pakeistas 2007 m. gruodžio mėn.

Šiame reglamente nustatoma galimybė finansuoti iš ES biudžeto politines frakcijas arba fondus, kurie savo veikloje laikosi principų, kuriais remiantis sukurta Europos Sąjunga, t. y. laisvės, demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms ir teisinės valstybės principų, ir pasiekia tam tikrą atstovavimo lygį ne mažiau kaip viename ketvirtadalyje valstybių narių.

Atsižvelgdamas į šias aplinkybes norėčiau priminti, kad šio reglamento pagrindu ir norėdama gauti finansavimą iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto Europos politinė partija turi pateikti prašymą Europos Parlamentui, o Europos Parlamentas priims sprendimą, ar leisti finansuoti, ar ne.

*
* *

Klausimas Nr. 9, kurį pateikė Avril Doyle (H-0058/09)

Tema: Dėl dešimtojo pasaulinio ministrų aplinkosaugos forumo pažangos

Dešimtasis pasaulinis ministrų aplinkosaugos forumas planuojamas 2009 m. vasario 16–25 d. Nairobyje, Kenijoje. Ar galėtų pirmininkaujanti Čekija informuoti apie šiame susitikime pasiektą pažangą, ypač klimato kaitos darbotvarkės klausimu?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai paklausimų metu Tarybai žodžiu pateikta nebuvo.

Jungtinių Tautų aplinkos programos Valdančiosios tarybos/Dešimtojo pasaulinio aplinkosaugos forumo (angl. GC UNEP/GMEF) 25-oji sesija vyko JTAP būstinėje, esančioje Nairobyje (Kenijoje), 2009 m. vasario

16–25 d., viena vertus, pasaulinės ekonominės ir finansinės krizės ir, kita vertus, paskutinio JAV administracijos pasikeitimo paženkliname fone.

Šiame posėdyje aplinkosaugos lyderiai pripažino, kad reikia persvarstyti ekonomiką aplinkos apsaugos požiūriu, kaip užfiksuota tai sesijai skirtame JTAP devize: „Ekologija – naujas didelis sandėris“.

Svarbiausias priimtas sprendimas – susitarimas sukurti Tarpyvyriausybinių derybų komitetą, kuriam būtų išskeltas uždavinys parengti visuotinę teisiškai privalomą gyvsidabrio naudojimo kontrolės priemonę ir kuris savo veiklą pradėtų 2010 m., turėdamas tikslą užbaigti darbą 2013 m. Šia priemone būtų siekiama sumažinti gyvsidabrio tiekimą ir naudojimą produktuose ir procesuose, taip pat išmetamo gyvsidabrio kieki.

Kitas esminis sesijos klausimas – sprendimas sukurti nedidelę ministrų ir aukšto lygio atstovų grupę, kad būtų galima ištirti, kaip pagerinti bendrą tarptautinio aplinkos valdymo struktūrą ir atnaujinti diskusiją greičiau politiniu, nei techniniu ar diplomatinio lygiu. Atsižvelgiant į šias aplinkybes turėtų būti prisiminta, kad ES reguliariai propaguoja tarptautinio aplinkos valdymo stiprinimą.

Kitas klausimas, kuris turėtų būti akcentuojamas, – sprendimas leisti tęsti procesą, kuriuo siekiama ištirti mechanizmus, kuriais būtų galima pagerinti biologinės įvairovės ir ekosistemų funkcijų mokslo ir politikos sąsają, suteiksiančią galimybę labiau sutelkti mokslinę bendruomenę siekiant pasiūlyti geresnes alternatyvas būsimam bendradarbiavimui aplinkotvarkos srityje.

Kalbant apie klimato kaitą konkrečiai reiktų prisiminti, kad šio klausimo nebuvo 25-osios sesijos darbotvarkėje. Nepaisant to, svarbu paminėti, kad buvo priimti sprendimai dėl vystomojo bendradarbiavimo ir ypač svarbus sprendimas dėl paramos Afrikai įvairiais aplinkosaugos klausimais. Visus šiuos sprendimus aktyviai remia Europos Sąjunga.

Paramą glaudesniai bendradarbiavimui aplinkotvarkos srityje taip pat pademonstravo ES ir Afrikos ministrai JTAP 25-ojoje sesijoje vykusiame Aplinkos apsaugos posėdyje, kurį organizavo vadovybė, kai taip pat buvo paliesta klimato kaitos problema, nes Afrika šios problemos atžvilgiu yra ypač pažeidžiamas žemynas.

*
* *

Klausimas Nr. 10, kurį pateikė Bernd Posselt (H-0060/09)

Tema: Dėl Europos vėliavos ir himno

Kokių veiksmų imasi Taryba, siekdama toliau didinti Europos vėliavos ir himno žinomumą ir populiarumą valstybėse narėse, ir ką mano pirmininkaujanti valstybė apie idėją pateikti Europos himno, kurį pirmą kartą 1926 m. pasiūlė Čekijos pilietis grafas Richard Nikolaus de Coudenhove-Kalergis, žodžius?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai paklausimų metu Tarybai žodžiu pateikta nebuvo.

Kaip gerbiamasis Parlamento narys tikrai žino, emblemą aukso spalvos žvaigždžių mėlyname fone iš pradžių 1955 m. gruodžio mėn. priėmė Europos Taryba. Paskui Bendrijos institucijos šią emblemą pradėjo naudoti 1986 m. gegužės 29 d. po valstybių ir vyriausybių vadovų iniciatyvos 1985 m. birželio mėn. Europos Taryboje.

Tą patį galima pasakyti dėl Liudviko van Bethoveno „Odės džiaugsmui“ preliudijos, kurią 1972 m. Europos Taryba priėmė kaip savo himną. Vėliau, po anksčiau minėtos 1985 m. birželio mėn. iniciatyvos, ją, kaip himną, priėmė Europos institucijos.

Leiskite man pabrėžti, kad emblemos ir himno žinomumo ir populiarumo didinimo klausimas priskiriamas išimtinai atitinkamos valstybės narės atsakomybės sričiai ir Taryba nesiima jokių veiksmų siekdama specialiai informuoti šiuo klausimu. Vis dėlto Taryba reikiamais atvejais naudoja emblemą ir himną.

Pagaliau Europos himno žodžių klausimo niekada nebuvo aptariama Taryboje.

*
* *

Klausimas Nr. 11, kurį pateikė Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0062/09)**Tema: Dėl palankios politikos šeimos atžvilgiu**

Savo politinių pareiškimų pagrindu pirmininkaujanti Čekija pabrėžia, kad kiekvienas individas ne tik sudaro darbo jėgos dalį, prisidedamas prie visuomenės ekonominės gerovės, bet ir kaip tėvas ar motina investuoja laiką, energiją ir pinigus prižiūradamas ir augindamas vaikus – ateities žmogiškąjį kapitalą.

Kaip Taryba ketina gerinti šeimos atžvilgiu palankios politikos kokybę ir stiprinti Europos piliečių teisę į pasirinkimo laisvę ir savarankiškumą įpročių, pagal kuriuos jie augina ir lavina savo vaikus, požiūriu?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai paklausimų metu Tarybai žodžiu pateikta nebuvo.

Gerbiamasis Parlamento narys iškėlė labai svarbų klausimą. Mes visi pripažįstame sudėtingus iššūkius, kurie susiję su siekimu subalansuoti profesinius įsipareigojimus su šeimos pareigomis ir privačiu gyvenimu.

Pirma, aš noriu priminti, kad darbo ir šeimos gyvenimo suderinamumas yra klausimas, kurį Taryba nagrinėjo ne kartą. Pirmininkaujanti Čekija nėra išimtis. Neformalaus ministrų, atsakingų už šeimos politiką, susitikimo (2009 m. vasario 4–5 d., Praha) metu mes pradėjome diskusiją apie Barselonos tikslus ikimokyklinio amžiaus vaikų priežiūros srityje, kurie 2002 m. buvo nustatyti tik kiekybiškai. Pirmininkaujanti Čekija akcentuoja kokybinius vaikų priežiūros aspektus, taip pat iki šiol ignoruojamų svarbiausių vaiko interesų ir šeimos savarankiškumo, susijusio su sprendimais dėl profesinio, privataus ir šeimos gyvenimo, principų įgyvendinimą. Pirmininkaujanti Čekija taip pat pabrėžia nepakeičiamą tėvų ankstyvojo amžiaus vaikų priežiūros vaidmenį.

Be to, Taryba jau priėmė teisės aktus, kuriuose siekiama kurti šeimos atžvilgiu palankesnę darbo aplinką. Šia prasme Tarybos direktyvoje 92/85/EEB dėl motinystės atostogų darbuotojoms paliekamos bent 14 savaičių motinystės atostogų garantijos. Parlamentas ir Taryba šiuo metu kaip bendraautorai dirba kartu dėl naujo Komisijos pasiūlymo atnaujinti motinystės atostogų direktyvą, Komisijai pasiūlius prailginti minimalų motinystės atostogų laikotarpį nuo 14 iki 18 savaičių siekiant sudaryti geresnes sąlygas darbuotojoms atsigausti po gimdymo ir pasibaigus motinystės atostogoms sugrįžti į darbo rinką. Pirmininkaujanti Čekija mano, kad šis teisėkūros pasiūlymas turi būti vienas iš jos prioritetų ir artimiausiais mėnesiais norėtų pasiekti bendrą valstybių narių sutarimą Taryboje.

Be to, Taryba laukia, kada galės dirbti su Europos Parlamentu dėl Komisijos pasiūlymo dėl naujos direktyvos siekiant pakeisti esamą Tarybos direktyvą 86/613/EEB dėl moterų ir vyrų lygybės savisamdos srityje. Direktyvos 86/613/EEB įgyvendinimo ataskaitoje Komisija priėjo prie išvados, kad praktiniai direktyvos įgyvendinimo rezultatai „vertinant pagal pirminį direktyvos tikslą apskritai gerinti sutuoktinių pagalbininkų padėtį, nebuvo visiškai pakankami“.

Todėl Komisija pasiūlė, kad vadinamiesiems sutuoktiniams pagalbininkams, jei jie apsisprendė, turėtų būti suteikta tokia pati apsauga, kokią šiuo metu turi savarankiškai dirbantys asmenys. Be to, asmeninis pasirinkimas darbo ir šeimos gyvenimo suderinamumo atžvilgiu yra diskusijų centre, Komisijai pasiūlius savarankiškai dirbantiems darbuotojams suteikti galimybę naudotis tokiais pat teisėmis į motinystės atostogas kaip ir samdomiems darbuotojams.

Kaip pasakė gerbiamasis Parlamento narys, mūsų vaikai – mūsų ateitis. Darbo ir šeimos gyvenimo suderinimas – vienas iš didžiausių sunkumų, su kuriais šiandien Europoje susiduria dirbančios šeimos. Taryba pasiryžusi atlikti savo vaidmenį padėdama mūsų piliečiams apsispręsti darbo ir šeimos gyvenimo atžvilgiu.

*
* *

Klausimas Nr. 12, kurį pateikė Gay Mitchell (H-0064/09)**Tema: Dėl Gazos ir Vakarų Kranto**

Kokių planų turi Taryba, užtikrinant taiką ir humanitarinę pagalbą Gazoje ir Vakarų Krante?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai paklausimų metu Tarybai žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba labai rimtai vertina humanitarę padėtį tiek Gazoje, tiek Vakarų Krante. Tinkamos gyvenimo sąlygos nepaprastai svarbios Palestinos teritorijų stabilumui. Todėl 2009 m. sausio 26 d. sutarta, kad Europos Sąjunga paramą ir pagalbą sutels į: skubios humanitarinės pagalbos teikimą Gazos gyventojams, kelio užkirtimą neteisėtai ginklų ir šaudmenų prekybai, ilgalaikį sienos kirtimo punktų atidarymą iš naujo, remiantis 2005 m. susitarimu dėl judėjimo ir prieigos, atstatymą ir rekonstrukciją ir taikos proceso atnaujinimą.

Faktinis ES humanitarinės pagalbos pristatymas yra Komisijos reikalas – ji gali pateikti išsamios informacijos apie savo ir savo partnerių, t. y. Jungtinių Tautų paramos ir darbo agentūros Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose (angl. UNRWA) ir kitų JT agentūrų bei Tarptautinio Raudonojo Kryžiaus komiteto (angl. ICRC), veiklą. ES ne kartą ragino Izraelį leisti be kliūčių pristatyti humanitarinę pagalbą į Gazą. 2009 m. sausio 26 d. Taryba išreiškė ES pasirengimą atnaujinti ES pasienio pagalbos misiją Rafos perėjimo punkte (angl. EUBAM Rafah), kai tik leis sąlygos, ir ištirti galimybę plėsti pagalbą į kitus perėjimo punktus, kaip visų ES išpareigojimų dalį. Be to, ES palaikė ir aktyviai prisidėjo prie „Tarptautinės konferencijos palaikant Palestinos ekonomiką dėl Gazos atstatymo“, kurią 2009 m. kovo 2 d. priėmė Egiptas ir kurioje tarptautinė bendruomenė pažadėjo beveik 4500 mln. JAV dolerių, ES esant pagrindinei paramos teikėjai. Taip pat tiek pirmininkaujanti Čekija, pasisakanti 27 valstybių narių vardu, tiek vyriausiasis BUSP įgaliotinis J. Solana pabrėžė būtinas prielaidas sėkmingam ir tvariam Gazos atstatymui. PEGASE mechanizmas, kurį donorų konferencijoje pateikė Komisija (B. Ferrero-Waldner), yra tam tikra ES iniciatyva, kuria siekiama tikslingai nukreipti pagalbą į Gazą kontroliuojant Palestinos nacionalinei administracijai.

O dėl Vakarų Kranto – 2007 m. viduryje ES atnaujino santykius su Palestinos savivaldos institucijomis. Ji yra didžiausia donorė, teikianti tiesioginę finansinę ir techninę pagalbą Palestinos Vyriausybei. Europos Sąjungos policijos misija Palestinos teritorijose (angl. EUROCOPPS) skiria didelį dėmesį patarinėjimui ir mokymui saugumo ir teismų sektoriaus reformos srityse. Palestinos savivalda įrodė, kad yra patikima ir veiksminga partnerė, neleidžianti toliau aštrinti padėties Vakarų Krante vykstant Gazos karui.

Taryba ryžtingai remia Palestinos vidaus susitaikymą sekant Prezidentu Mahmoudu Abbasu, kuris yra taikos, stabilumo ir plėtros garantija, ir šia prasme remia Egipto ir Arabų lygos pastangas.

Be to, Taryba yra įsitikinusi, kad taiką regione galima pasiekti tik užbaigus taikos procesą, vedantį prie nepriklausomos, demokratinės, artimos ir stiprios Palestinos valstybės Vakarų Krante ir Gazoje, taikiai ir saugiai gyvuojančios šalia Izraelio. Siekdama įgyvendinti šią perspektyvą Taryba kartoja raginimą abiem šalims laikytis savo pagal veiksmų planą ir Anapolyje priimtų išpareigojimų. Laikydama Arabų taikos iniciatyvą tvirtu ir svariu pagrindu, padėsiančiu visapusiškai spręsti izraeliečių ir arabų konfliktą, ES šiuo tikslu išpareigojo dirbti kartu su Artimųjų Rytų ketvertu, nauja JAV administracija ir arabų partneriais. Taryba pritaria skubiam specialiojo pasiuntinio Viduriniesiems Rytams George'o Mitchell'o paskyrimui ir įdarbinimui regione ir pasirengusi glaudžiai bendradarbiauti su juo.

*
* *

Klausimas Nr. 13, kurį pateikė Dimitrios Papadimoulis (H-0066/09)

Tema: Dėl politinių, diplomatinių ir ekonominių sankcijų Izraeliui

Jungtinių Tautų (JT) Generalinis sekretorius išreiškė pasipiktinimą dėl žmonių gyvybių netekčių ir dėl už pagalbos palestiniečiams teikimą atsakingos JT agentūros Gazoje (angl. UNRWA) būstinės apšaudymo artilerijos sviediniais. Tarptautinės amnestijos organizacija paragino atlikti tyrimą dėl Izraelio atakos prieš JT pastatą ir nepalaujamo kėsinosi į beginklius civilius žmones, pareiškusi, kad tai – karo nusikaltimas. Taip pat buvo išreikštas susirūpinimas dėl Izraelio naudojamų bombų su baltuoju fosforu – nuodingąja medžiaga, sukeliančia stiprius nudegimus. Jų naudojimas prieš civilinius gyventojus draudžiamas pagal vieną iš Ženevos konvencijos dėl įprastinių ginklų protokolų.

Kokių veiksmų Taryba imsis, kad perduotų Izraelį Hagos Tarptautiniam Teismui dėl karo nusikaltimų prieš Palestinos žmones, nepaisydama Izraelio neigimų? Kokias politines, diplomatines ir ekonomines sankcijas ji taikys Izraeliui, kad padarytų galą Palestinos žmonių genocidui ir išieškotų žalą už ES finansuojamų infrastruktūrų Palestinos teritorijoje sunaikinimą?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai, paklausimų metu Tarybai žodžiu pateikta nebuvo.

Nuo pat Gazos konflikto pradžios Tarybos pirmininkas ne kartą išreiškė didžiulį susirūpinimą dėl civilių aukų ir pasmerkė išpuolius prieš JT infrastruktūrą.

Atkreipiamo gerbiamojo Parlamento nario dėmesį į šias 2009 m. sausio 26–27 d. Tarybos priimtas išvadas: „Europos Sąjunga labai apgailestauja dėl per šį konfliktą žuvusių žmonių, ypač civilių, aukų. Taryba visoms konflikto šalims primena, kad reikia besąlygiškai gerbti žmogaus teises ir laikytis įsipareigojimų pagal tarptautinę humanitarinę teisę, ir kad ji atidžiai stebės įtariamų galimų tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimų tyrimus. Šia prasme ji ypač vertina JTGS Ban Ki-moon sausio 21 d. pareiškimą Saugumo Tarybai“.

Taryba toliau reiškia Izraeliui didžiulį susirūpinimą dėl žmogaus teisių visuose aukšto lygio susitikimuose, paskutinį kartą tai įvyko 2009 m. sausio 21 d. per ES užsienio reikalų ministrų oficialius pietus su Izraelio užsienio reikalų ministre Tzipi'e Livni'e. Be to, Tarybos pirmininkas kartu su Europos Komisija ir vyriausiuoju įgaliotiniu bendraį užsienio ir saugumo politikai keletą kartų paragino Izraelį palengvinti humanitarinės ir atstatymo pagalbos teikimo sąlygas ir pristatymą į Gazą.

Apskritai Taryba laikosi nuomonės, kad nepaprastai svarbu išlaikyti atvirus visus diplomatinį ir politinių kontaktų kanalus ir tiki, kad pozityvus įtikinėjimas ir dialogas yra veiksmingiausias signalų iš ES perdavimo būdas.

*
* *

Klausimas Nr. 14, kurį pateikė Silvia-Adriana Ticau (H-0067/09)

Tema: Dėl energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančios energijos skatinimo

2008 m. pavasario Europos Vadovų Taryboje valstybių ir vyriausybių vadovai susitarė dėl Energijos mokesčių direktyvos, kurioje siekiama skatinti atsinaujinančios energijos procento didinimą lyginant su visa naudojama energija, peržiūros.

Energijos vartojimo efektyvumas – vienas iš greičiausių, saugiausių ir pigiausių būdų sumažinti ES priklausomybę nuo trečiųjų šalių energijos išteklių, kurį taikant būtų mažinamas energijos vartojimas, išmetamo CO₂ kiekis ir Europos viešosios išlaidos sąskaitoms už energiją.

Ar Europos Sąjungos Taryba, atsižvelgdama į būtinybę didinti energijos vartojimo efektyvumą, galėtų nurodyti, ar ji ketina į 2009 m. pavasario Europos Vadovų Tarybos darbotvarkę įtraukti Energijos mokesčių direktyvos ir Europos PVM reguliavimo sistemos ir Europos struktūrinių fondų sistemos persvarstymą, kurio tikslas – skatinti energijos vartojimo efektyvumą ir atsinaujinančios energijos šaltinius?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai paklausimų metu Tarybai žodžiu pateikta nebuvo.

2009 m. pavasario sesijoje Europos Vadovų Taryba bus pakviesta susitarti dėl konkrečių krypčių grupės, kuri siektų didinti Europos Sąjungos energetinį saugumą vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu. Ji apims veiksmus, kuriais bus siekiama skatinti energijos vartojimo efektyvumą pagal antrąją strateginę energetikos apžvalgą. Tačiau šiame etape Europos Vadovų Taryba neketina konkrečiai užsiimti tokiais klausimais, kaip Energijos mokesčių direktyvos ir Europos PVM reguliavimo sistemos, taip pat Europos struktūrinių fondų sistemos peržiūra.

Dėl Energijos mokesčių direktyvos peržiūros Komisija nurodė, kad ji pateiks komunikatą ir pasiūlymus dėl „ekologiško“ PVM tarifų 2009 m. pradžioje, po pavasario Europos Vadovų Tarybos susitikimo. Tarybos instancijose komunikato nagrinėjimas prasidės, kai tik Taryba jį gaus.

Dėl PVM reguliavimo sistemos – vakar Taryba pasiekė susitarimą dėl mažesnių PVM tarifų, kurie turėtų būti taikomi darbui imlioms paslaugoms. Šis klausimas toliau bus svarstomas pavasario Europos Vadovų Taryboje kovo 19–20 d.

Pagaliau dėl struktūrinių fondų sistemos – Taryba pasiekė susitarimą dėl Komisijos pasiūlymo dėl Europos regioninės plėtros fondo, kuriuo siekiama pripažinti tinkamais papildomus energijos vartojimo efektyvumą užtikrinančius produktus. Energijos vartojimo efektyvumas – ekonomiškiausias būdas sumažinti energijos vartojimą, kartu išlaikant lygiavertį ekonominės veiklos lygį.

Atsižvelgiant į tai, būtina intensyvuoti veiklą siekiant didinti pastatų ir energetikos infrastruktūros energijos vartojimo efektyvumą, skatinti ekologiškus produktus ir remti automobilių pramonės veiksmus skatinant ekologiškesnes transporto priemones.

*
* *

Klausimas Nr. 15, kurį pateikė Bogusław Sonik (H-0071/09)

Tema: Dėl alkoholio kiekio vairuotojo kraujyje ribų skirtumų ES valstybėse narėse

1988 m. Komisija pateikė pasiūlymą dėl leistinų alkoholio lygių kraujyje variklinių transporto priemonių vairuotojams pakeitimų. Tačiau šie pakeitimai nebuvo priimti. Daugelyje valstybių narių – pavyzdžiui, Jungtinėje Karalystėje, Italijoje, Airijoje ir Liuksemburge – buvo nustatyta 0,8 mg/l alkoholio kiekio, kuris bet kurio transporto priemonę vairuojančio asmens kraujyje gali būti, riba. Slovakijoje ir Vengrijoje, kuriose nei vienam, suvartojusiam netgi patį mažiausią alkoholio kiekį, neleidžiama vairuoti, ir bet kuris vairuotojas, kurio kraujyje būtų rastas toks kiekis alkoholio, būtų laikomas padaręs sunkų nusižengimą. Lenkijos transporto priemonių vairavimą reglamentuojančiose taisyklėse, išdėstytose 1997 m. birželio 20 d. Kelių eismo akte (2005 m. oficialiojo leidinio Nr. 108 908 straipsnis, kuris vėliau buvo iš dalies pakeistas) nustatytas 0,2 mg/l leistinas alkoholio lygis kraujyje.

Ar Taryba, atsižvelgdama į dabartinę kelių eismo teisės aktų standartizacijos ES tendenciją, ketina imtis veiksmų, kuriais būtų siekiama ES valstybėse narėse standartizuoti leistinus alkoholio lygius vairuotojų kraujyje?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai paklausimų metu Tarybai žodžiu pateikta nebuvo.

Vienas iš svarbiausių bendrosios transporto politikos tikslų – veiksmingai mažinti eismo įvykių ir aukų skaičių ir pagerinti eismo sąlygas. 2000 m. birželio 26 d. rezoliucijoje Taryba pabrėžė, kad būtina siekti pažangos imantis įgyvendinti kelių saugos priemones, įskaitant susijusias su neblaivių vairuotojų vairavimu. 2001 m. balandžio mėn. Taryba priėmė 2001 m. sausio 17 d. Komisijos rekomendaciją dėl motorinių transporto priemonių vairuotojams leidžiamos didžiausios alkoholio koncentracijos kraujyje (AKK). Šiose išvadose valstybės narės raginamos rimtai atsižvelgti į priemones, minimas Komisijos rekomendacijoje, kurioje siūloma inter alia nustatyti didžiausios alkoholio koncentracijos kraujyje 0,2 mg/ml ribą vairuotojams, kurie kelia didesnę avarijos pavojų dėl vairavimo keliuose patirties stokos. Be to, anksčiau minėtose 2001 m. balandžio mėn. išvadose Taryba pažymėjo, kad kai kurios valstybės narės laikosi nuomonės, kad leidžiama didžiausia alkoholio koncentracija kraujyje būtų priskiriama subsidarumo principui, todėl turėtų būti reglamentuojama nacionaliniu lygiu.

2006 m. birželio 8–9 d. išvadose Taryba pritarė būtinybei stiprinti kelių saugos priemones ir iniciatyvas Bendrijos arba valstybių narių lygiu siekiant kovoti su vairavimu išgėrus (vartojus narkotikus) inter alia priemonėmis, susijusiomis su tarpvalstybiniu sankcijų už nusižengimus įgyvendinimu. Atsižvelgdama į tai, Taryba priemonės, kuriomis siekiama kovoti su vairavimu išgėrus (vartojus narkotikus), laiko ypač tinkamomis.

*
* *

Klausimas Nr. 16, kurį pateikė Zita Pleštinská (H-0077/09)

Tema: Dėl negalios kortelių derinimo ES

Pirmininkaujančios Čekijos devizas – „Europa be kliūčių“. Tačiau ES viduje vis dar skiriasi taisyklės dėl asmens tapatybės kortelės, nurodančios, kad jos turėtojas turi didelę negalią, abipusio pripažinimo. Abipusio pripažinimo sistema šioje srityje neveikia. Daug neigalių piliečių turi problemų užsienyje, pavyzdžiui, negali naudotis parkavimo vietomis.

Ar pirmininkaujanti valstybė svarsto didelės negalios kortelių suderinamumo ES galimybę pagal panašius principus kaip ir Europos sveikatos draudimo kortelės atveju?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai paklausimų metu Tarybai žodžiu pateikta nebuvo.

Gerbiamoji Parlamento narė iškėlė labai svarbų klausimą. Mūsų piliečių mobilumas – Europos projekto esmė ir Taryba žino apie specialius asmenų su negalia poreikius šioje srityje.

Dėl asmens tapatybės kortelių, kurios taip pat gali parodyti, kad jų turėtojai turi negalią, primenama, kad bendrųjų asmens tapatybės kortelių klausimas, kaip toks, priskiriamas nacionalinei atsakomybei, o kai kurios valstybės narės visai neišduoda tokių kortelių.

Medicininį duomenų ir informacijos apie jos turėtojo negalias taip pat neįrašoma į Europos sveikatos draudimo kortelę, nes tokia kortelė buvo sukurta siekiant supaprastinti procedūras ir nesikėsinant į nacionalinės kompetencijos sritis sveikatos priežiūros ir socialinės apsaugos klausimais.

Kaip gerbiamoji Parlamento narė prisimena, Taryba jau prieš dešimt metų ėmėsi veiksmų, kad palengvintų tarpvalstybinį mobilumą žmonėms su negalia ES viduje. Remdamasi Komisijos pasiūlymu, Taryba priėmė rekomendaciją, kurioje nustatoma standartinė parkavimo kortelė, tinkama pripažinti visoje ES. Praėjusiais metais Taryba iš dalies pakeitė rekomendaciją, kad būtų įvertinta ES plėtra 2004 ir 2007 m.

Tarybos tikslas buvo užtikrinti, kad standartinės žmogaus su negalia parkavimo kortelės turėtojas galėtų naudotis žmonių su negalia parkavimo infrastruktūra bet kurioje valstybėje narėje.

*

* *

Klausimas Nr. 17, kurį pateikė Justas Vincas Paleckis (H-0080/09)

Tema: Dėl ekonominės krizės pamokų

Europos Sąjungos ateitis labai priklausys nuo naujos biudžeto 2013–2019 metų perspektyvos, kuri dabar kuriama, prioritetų.

Koks Tarybos požiūris į šiuos svarbius ES šalims ir visai ES klausimus: kaip biudžeto perspektyvoje atsispindės dabartinės finansų, energetikos, maisto krizės, kurią dabar išgyvename, pamokos? Kaip turėtų būti numatoma biudžeto perspektyva, kad ateityje tokių krizių grėsmė sumažėtų ar net visai išnyktų?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai paklausimų metu Tarybai žodžiu pateikta nebuvo.

Gerbiamasis Parlamento narys, žinoma, teisingai nurodydamas, kad Europos Sąjungai reikia pasimokyti iš finansinės, energetinės ir maisto krizės.

Tačiau nesitikima, kad darbas, kuriuo būtų siekiama numatyti kitas finansines perspektyvas, prasidės iki 2011 m. Todėl per anksti Tarybai nurodyti konkrečią poziciją, kaip tiksliai jose turėtų atsispindėti šios pamokos.

Be to, reikėtų atsiminti, kad šiais metais Komisija rengs dabartinių finansinių perspektyvų apžvalgą ir greičiausiai po to vyksiančiose diskusijose bus paliesti šie klausimai.

Tuo tarpu Taryba, glaudžiai bendradarbiaudama su Europos Parlamentu, buvo aktyvi ieškodama reikiamų priemonių, kuriomis būtų galima įveikti dabartinę krizę ir išvengti būsimų.

Tam tikrais atvejais šioms priemonėms buvo reikalinga Europos Sąjungos biudžetinė parama. Pavyzdžiui, mes pritraukiame papildomų lėšų, kad paremtume investicijas į energetikos ir plačiajuosčio ryšio infrastruktūras, atsižvelgdami į ekonominę ir energetinę krizę. Mes taip pat sukūrėme maisto priemonę, kad reaguodami į pastarųjų metų maisto krizę galėtume padėti besivystančioms šalims didinti žemės ūkio produktyvumą.

Bet Europos Sąjungos atsakas į šias krizes apsiriboti finansiniu indėliu turi neišvengiamai apsiriboti aiškiu dydžiu.

Ir tikrai didelė dalis mūsų veiksmų, kuriais siekiama užkirsti kelią būsimoms finansinėms krizėms, yra norminio pobūdžio. Pavyzdžiui, „Mokumo II“ direktyva, persvarstyta Kapitalo reikalavimų direktyva ir Kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų (angl. UCITS) direktyva padės griežtinti finansų įstaigų riziką ribojančios priežiūros taisyklės. Kitas mūsų reguliuojamosios funkcijos pavyzdys – šiuo atveju reakcijos į energetinę krizę – būsimas Dujų tiekimo direktyvos, kuri padidintų Europos Sąjungos pajėgumą atsiradus dujų tiekimo pertrūkiams, persvarstymas.

Kitais atvejais Europos Sąjungos vaidmuo reaguojant į krizes buvo koncentruojamas į bendradarbiavimo sistemos skatinimą ne tik 27 valstybėse narėse, bet ir daug plačiau – pasaulio mastu. Ar reaguodama į finansinę krizę, ar į energetinę arba maisto krizę, ES stengiasi glaudžiai bendradarbiauti su tarptautine bendruomene, padedančia rasti visuotinį atsakymą.

*
* *

Klausimas Nr. 18, kurį pateikė Marianne Mikko (H-0083/09)

Tema: Dėl deklaracijos dėl rugpjūčio 23 d. paskelbimo Europos stalinizmo ir nacizmo aukų atminimo diena

Šią vasarą bus praėję 70 metų nuo pagarsėjusio Molotovo ir Ribentropo pakto. 1939 m. rugpjūčio 23 d. Tarybų Sąjungos ir Vokietijos pasirašytu Molotovo ir Ribentropo paktu Europa buvo padalyta į dvi interesų sritis, tam naudojant slaptus papildomus protokolus. Deklaracija Nr. 0044/2008, kuria siekiama išsaugoti šio pakto padarinių aukų atminimą, gavo 407 Europos Parlamento narių iš visų politinių frakcijų paramą. Europos Parlamento pirmininkas paskelbė ją 2008 m. rugsėjo 22 d. ir kartu su pasirašiusiųjų pavardėmis perdavė valstybių narių parlamentams. Poveikis, kurį Tarybų Sąjungos okupacija turėjo posovietinių valstybių piliečiams, Europoje gerai žinomas.

2008 m. rugsėjo 18 d. Bulgarijos Parlamentas priėmė rezoliuciją, kurioje rugpjūčio 23 d. skelbiama nacizmo ir komunizmo aukų atminimo diena. Kokių veiksmų imasi pirmininkaujanti valstybė, kad paragintų kitas valstybes nares minėti šią liūdną dieną?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai Tarybai paklausimų metu žodžiu pateikta nebuvo.

Deklaracijoje siūloma rugpjūčio 23 d. paskelbti Europos stalinizmo ir nacizmo aukų atminimo diena. Kaip gerbiamoji Parlamento narė prisimena, ši deklaracija buvo skirta valstybių narių parlamentams. Be gerbiamosios Parlamento narės pateiktos informacijos apie Bulgarijos Parlamentą, Taryba kitos informacijos neturi nei apie tai, kaip kitų valstybių narių parlamentai galėjo reaguoti į šį pasiūlymą, nei apie tai, ar šis klausimas buvo keliamas Taryboje.

Pirmininkaujanti Čekija labai vertina šį klausimą – parama skelbiant nacizmo ir komunizmo aukų atminimo dieną atitinka ilgalaikes pastangas siekiant didinti totalitarinės praeities minėjimo Europoje mastą. Pirmininkaujanti valstybė organizuoja viešą svarstymą Europos Parlamente klausimu „Europos sąžinė ir totalitarinio komunizmo nusikaltimai – po 20 metų“, kuris vyks Briuselyje kovo 18 d. Totalitarinę patirtį aptars ekspertai iš ES valstybių narių ir taip pat pirmininkaujančios valstybės ir ES institucijų aukščiausiojo lygio atstovai.

Geležinės uždangos kritimo 20-osios metinės glaudžiai susijusios su pirmininkaujančios valstybės devizu „Europa be kliūčių“. Todėl pirmininkaujanti valstybė parodė iniciatyvą, kad ši tema taptų vienu iš 2009 m. ES komunikavimo prioritetų. Pirmininkaujanti valstybė tiki, kad kiekvienas turėtų ne tik paminėti „20 metų“ kaip svarbų Europos istorijos etapą, bet ir pasinaudoti šia istorine patirtimi teikti informaciją apie žmogaus teises, pagrindines laisves, teisinę valstybę ir kitas vertybes, kuriomis grindžiama ES, ir remti jas.

Pirmininkaujančios Čekijos siekis – stiprinti totalitarinės praeities iki 1989 m. prisiminimo Europos aspektą stiprinant 4 veiksmą – Europos piliečiams programos, kuria siekiama paminėti nacizmo ir stalinizmo aukas, pateikimą ir aktyvų Europos paminėjimą.

Ilgalaikis tikslas – Europos lygiu sukurti Europos atminties ir sąžinės platformą, susiejančią esamą nacionalinę veiklą ir skatinančią bendrus projektus ir informacijos bei patirties mainus – geriau su ES parama. Šių metų 20-osios geležinės uždangos griuvimo metinės ir Čekijos Respublikos pirmininkavimas ES Tarybai – puiki proga pradėti tokią iniciatyvą. Vis dėlto tai neabejotinai turi būti ilgalaikis procesas, kuris tęstųsi Čekijos pirmininkavimui pasibaigus.

*
* *

Klausimas Nr. 19, kurį pateikė Jens Holm (H-0089/09)

Tema: Dėl prekybos susitarimo dėl kovos su prekių klastojimu (angl. ACTA)

ACTA bus naujas teisinių sistemų atskaitos taškas tam, kas vadinama intelektinės nuosavybės teisių vykdymu. ACTA – faktinis teisės aktas. JAV Vyriausybės atstovas pasakė, kad sutarties kalba bus paviešinta tik šalims susitarus dėl faktinio teksto⁽⁵⁾. Jeigu tai tiesa, parlamentai negalės nuodugnai patikrinti ACTA. ACTA bus slapto teisės akto precedentas, o ES teisės aktas turi būti kuo atviresnis.

Norėčiau užduoti Tarybai šiuos klausimus:

Ar galutinis projektas bus paskelbtas anksčiau nei bus pasiektas politinis susitarimas Taryboje? Ar parlamentai turės pakankamai laiko nuodugnai patikrinti ACTA anksčiau, nei bus pasiektas politinis susitarimas Taryboje? Ar Taryba gali užtikrinti, kad ACTA nebūtų tyliai pateikta per Parlamento atostogas?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai Tarybai paklausimų metu žodžiu pateikta nebuvo.

Daugiašaliu Prekybos susitarimu dėl kovos su prekių klastojimu (angl. ACTA) siekiama nustatyti bendrą standartą intelektinės nuosavybės teisei (angl. IPR) vykdyti, kad būtų galima kovoti su šių teisių pažeidimais pasaulinio mastu – ypač prekių klastojimu ir piratavimu – ir parengti tarptautinę sistemą, kuri užtikrintų intelektinės nuosavybės teisių vykdymą. Šių tikslų siekiama trimis pagrindinėmis ACTA nuostatomis: tarptautiniu bendradarbiavimu, vykdymo praktika ir intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo teisine sistema.

2008 m. balandžio 14 d. Taryba įgaliojo Komisiją derėtis dėl susitarimo. Tačiau klausimais, kurie priklauso valstybių narių kompetencijai, įskaitant inter alia kriminalinės teisės nuostatas dėl intelektinės nuosavybės teisių vykdymo, pirmininkaujanti valstybė stengiasi užbaigti bendrąją poziciją, kad pastūmėtų į priekį derybas valstybių narių vardu.

Komisija veda derybas konsultuodamasi su Tarybos paskirtais kompetentingais komitetais. Valstybių narių kompetencijai priklausančius klausimus pirmininkaujanti valstybė koordinuoja su kompetentingais parengiamaisiais organais prieš kiekvieną derybų ratą siekdama užtikrinti, kad derybose išryškėtų valstybių narių požiūriai.

Gerbiamąjį Parlamento narę galima patikinti, kad, kaip ir visų tarptautinių susitarimų atvejais, Parlamentas dalyvaus sudarant susitarimą pagal atitinkamas Sutarties nuostatas. Kadangi galutinio sprendimo dėl teisinio pagrindo etapas dar nepasiektas, Komisija negali išsamiai atsakyti į gerbiamosios Parlamento narės iškeltus procedūrinius klausimus.

Nepaisant to, Taryba žino, kad 2008 m. gruodžio 18 d. Parlamentas priėmė rezoliuciją šiuo klausimu, remdamasis Gianluca'o Susta'o pranešimu. Taryba atkreipė dėmesį į šią svarbią rezoliuciją ir apskritai į Europos Parlamento nuomones šiuo klausimu.

Taryba supranta, kad Europos Parlamento INTA komitetas gauna visų dokumentų kopijas, kurias Komisija siunčia pagal 133 straipsnį Komitetui, ir dėl to Parlamentas visiškai informuojamas apie derybas dėl ACTA.

Be to, Komisija reguliariai trumpai informuoja INTA komitetą apie derybų pažangą. Ir Čekijos Respublikos pramonės ir prekybos ministras M. Říman taip pat palietė šį klausimą Tarybos vardu sausio 20 d. dalyvaudamas INTA komitete ir atsakė į daugelį gerbiamųjų Parlamento narių iškeltų klausimų.

⁽⁵⁾ <http://ictsd.net/i/news/bridgesweekly/30876/>.

*
* *

Klausimas Nr. 21, kurį pateikė Kathy Sinnott (H-0093/09)**Tema: Dėl autorių teisių teisės aktų**

Aš ir daug mano rinkėjų nerimaujame dėl pasiūlytų teisės aktų dėl autorių teisių. Neseniai mane informavo, kad šie pasiūlymai gali būti atidėti neribotam laikui dėl pasipriešinimo, su kuriuo jie susiduria. Ar Taryba galėtų informuoti mane apie dabartinę autorių teisių reglamentuojančių teisės aktų padėtį, ypač remiantis Europos Parlamentui skirtu pasiūlymu ir Tarybos direktyva, iš dalies keičiančia Direktyvą 2006/116/EB⁽⁶⁾ dėl autorių ir tam tikrų gretutinių teisių apsaugos terminų? Ar Taryba užtikrins, kad pasiūlymai neturėtų neigiamo poveikio atskiriems muzikams, aktoriams, menininkams ir kt.?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai Tarybai paklausimų metu žodžiu pateikta nebuvo.

Pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/116/EB dėl autorių ir tam tikrų gretutinių teisių apsaugos terminų, šiuo metu nagrinėja Taryba.

Pagrindinis direktyvos projekto tikslas – pagerinti mažiau privileijuotų atlikėjų, ypač samdomų muzikantų, socialinę padėtį.

Taryba tinkamai priėmė nuomones, Europos Parlamento pareikštas dėl šio pasiūlymo, visų pirma dėl pakeitimų, dėl kurių balsavo Teisės reikalų komitetas, ir atsižvelgęs į jas per būsimus svarstymus.

Žinodama, kad pasiūlymas vis dar nagrinėjamas, Komisija šiame etape negali pateikti galutinės pozicijos šiuo klausimu.

*
* *

Klausimas Nr. 22, kurį pateikė Proinsias De Rossa (H-0098/09)**Tema: Dėl ES ir Baltarusijos susitarimo, pagal kurį vaikams, dalyvaujantiems reabilitacijos programose, leidžiama keliauti**

Ar galėtų Europos Vadovų Taryba nurodyti, kokių veiksmų ji imasi arba ketina imtis, atsižvelgdama į 2009 m. sausio 15 d. Europos Parlamento rezoliucijos dėl ES strategijos Baltarusijos atžvilgiu (P6_TA(2009)0027) 5 dalį, kurioje pirmininkaujanti Čekija raginama teikti pirmenybę deryboms dėl visos ES susitarimo su Baltarusijos valdžios institucijomis, pagal kurį būtų leidžiama vaikams keliauti iš Baltarusijos į ES valstybes nares, organizuojančias poilsio ir reabilitacijos programas?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai Tarybai paklausimų metu žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba žino apie dabartines problemas, susijusias su baltarusių vaikus, vykstantiems į su pagalba susijusias keliones ir atostogauti į įvairias Europos šalis. Ilgalaikio šios problemos sprendimo klausimas buvo ne kartą keliamas bendraujant su Baltarusijos valdžios institucijomis, o paskutinį kartą – 2009 m. sausio 27 d. ES ir Baltarusijos ministrų trejeto susitikime. Taryba pažymi, kad vyksta suinteresuotųjų šalių ir atitinkamų Baltarusijos valdžios institucijų konsultacijos siekiant dvišaliu pagrindu išspręsti šioje situacijoje iškilusias problemas ir kad kelios valstybės narės jau sudarė susitarimus, užtikrinančius tokių kelionių tęsimą. Europos Sąjunga toliau įdėmiai seks šį klausimą ir, jei reikės, iškels jį vėl bendraudama su Baltarusijos valdžios institucijomis.

⁽⁶⁾ OL L 372, 2006.12.27, p. 12.

*
* *

Klausimas Nr. 23, kurį pateikė Γεωργίου Τούσσα (H-0101/09)

Tema: Dėl padidėjusio vėžio plitimo dėl nusodrinto urano sviedinių naudojimo Kosove

Per paskutinį dešimtmetį labai padidėjo vėžio atvejų skaičius Šiaurės Kosove. Konkrečiau galima pasakyti, kad per šį laikotarpį vien tik Kosovskos Mitrovicos regione vėžio atvejų padidėjo 200 proc. lyginant su dešimtmečiu iki NATO vykdyto buvusios Jugoslavijos bombardavimo.

Be to, žinoma, kad per kelerius metus nuo NATO vykdyto regiono bombardavimo mirė bent 45 Italijos kariai, priklausę NATO pajėgoms Kosove (angl. KFOR), o 515 kitų įvairių tautybių kariams pasireiškė sunkus vadinamasis „Balkanų sindromas“, susijęs su organizmo užteršimu 1999 m. bombarduoti naudotų sviedinių nusodrintu uranu.

Ar Taryba laikosi nuomonės, kad tokių ginklų naudojimas yra karo nusikaltimas, kurio kaltininkai pagaliau turi būti laikomi atsakingais pasaulio žmonėms?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėnesio sesijai Tarybai paklausimų metu žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba nėra kompetentinga šiuo klausimu ir neturi galimybės pateikti nuomonės gerbiamojo Parlamento nario iškeltu klausimu.

*
* *

Klausimas Nr. 24, kurį pateikė Jim Allister (H-0103/09)

Tema: Dėl Džono Kalvino

Kaip Taryba 2009 m. liepos mėn. planuoja pažymėti 500-ąsias Džono Kalvino gimimo metines, atsižvelgdama į didžiulį jo indėlį į Europos religinę, politinę ir socialinę istoriją ir Europos švietimą ir plėtrą?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai Tarybai paklausimų metu žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba nesvarstė šio klausimo, nes jis nepriklauso jos kompetencijai.

*
* *

Klausimas Nr. 25, kurį pateikė Κωνσταντίνου Δρούτσα (H-0108/09)

Tema: Dėl apeliacijos dėl JAV laikomų penkių Kubos patriotų neatidėliotino išlaisvinimo

Praėjus dešimčiai metų nuo suėmimo, penki Kubos patriotai – Gerardo Hernández, Antonio Guerrero, Ramón Labañino, Fernando González ir René González – toliau kalinami JAV remiantis suklustotais kaltinimais ir pažeidžiant pagrindines teises normas. Jie laikomi pasibaisėtinomis sąlygomis ir net jų artimiesiems uždrausta juos lankyti.

Šiuo metu įgyvendinama nauja tarptautinė iniciatyva siekiant užtikrinti jų neatidėliotinę išlaisvinimą. Iki šiol apeliaciją pasirašė daugiau nei 500 įžymių intelektualų ir menininkų iš viso pasaulio.

Ar Taryba smerkia tolesnį neteisėtą penkių kubiečių įkalinimą?

Kokia jos pozicija dėl nacionalinių parlamentų, nacionalinių ir tarptautinių masinių organizacijų ir įžymių žmonių apeliacijų dėl neatidėliotino penkių įkaltų Kubos patriotų išlaisvinimo?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai Tarybai paklausimų metu žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba žino apie penkių Kubos piliečių įkalinimą ir taip pat apie JAV valdžios institucijų sprendimą išduoti vizas didžiajai jų šeimos narių daugumai, nors ir atsisakant išduoti vizas dviem iš jų dėl imigracijos priežasčių.

Priimti nuosprendžiai ir sprendimai dėl to, ar išduoti, ar neišduoti vizų atskiriems šeimos nariams – Jungtinių Valstijų vidaus kompetencijos klausimai. O dėl kalinių kubiečių ir jų šeimų – tai yra dvišalis JAV ir Kubos klausimas, nes piliečių teisių ir interesų apsauga užsienyje pagal tarptautinę teisę yra suinteresuotosios valstybės individuali atsakomybė.

Taryba norėtų pabrėžti, kad Jungtinės Valstijos įsipareigojusios laikytis tarptautinių žmogaus teisių ir laisvių; ypač kaip valstybė – JT Konvencijos prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą šalis, – užtikrinanti netekusių laisvės žmonių žmogaus teises.

*

* *

Klausimas Nr. 26, kurį pateikė David Martin (H-0109/09)**Tema: Dėl tranzitu pervežamų nepatentuočių vaistų konfiskavimo Nyderlanduose**

Ar Taryba, remdamasi tranzitu pervežamų nepatentuočių vaistų konfiskavimu Nyderlanduose, gali paaiškinti, kodėl vaistai buvo konfiskuoti žinant, kad susitarimo dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (angl. TRIPS), 51 straipsnio išnašoje nenumatoma prievolės tikrinti, ar nėra tariamo patentų pažeidimo tranzitu pervežamų prekių atžvilgiu?

Ar Taryba mano, kad šis konfiskavimas prieštarauja TRIPS sutarties 41 straipsniui, kuriame tvirtinama, kad intelektinės nuosavybės vykdymas neturėtų sudaryti kliūčių prekybai?

Ar Taryba palaikytų panašių intelektinės nuosavybės teisių nuostatų įtraukimą į bet kurį naujos kartos laisvosios prekybos susitarimą (angl. FTA) arba kitus dvišalius prekybos susitarimus?

Kokių veiksmų Taryba imsis siekdama užtikrinti, kad ateityje nepatentuotiems vaistams tiekti į besivystančias šalis netrukdytų panašios konfiskacijos?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai Tarybai paklausimų metu žodžiu pateikta nebuvo.

Gerbiamojo Parlamento nario nurodytas incidentas buvo apsvaistytas 2009 m. vasario 3 d. PPO Generalinės tarybos posėdyje.

Svarstant pasisakė 19 PPO narių, kurie uždavė klausimus arba komentavo. Po šio įsikišimo Europos Komisija pabrėžė, kad:

– siunta buvo laikinai sulaikyta ir nebuvo konfiskuota;

– gali būti, kad buvo sudarytas vaistų teisių turėtojo ir savininko susitarimas grąžinti prekes į Indiją.

Komisija taip pat paaiškino, kad teisinis veiksmų pagrindas – Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1383/2003 dėl muitinės veiksmų, atliekamų su prekėmis, kurios, kaip įtariama, pagamintos pažeidžiant tam tikras intelektinės nuosavybės teises, ir priemonių, kurių turi būti imamasi prekių atžvilgiu, nustatčius, kad jos pagamintos pažeidžiant tokias normas – atitinka PPO teisę, žinoma, įskaitant TRIPS sutartį.

2009 m. kovo 3 d. Europos Komisija savo poziciją pakartojo TRIPS Tarybai.

ES išlieka įsipareigojusi užtikrinti galimybę įsigyti vaistų ir nemato jokio prieštaravimo PPO taisyklėms ir jos veiksmams siekiant sulaikyti suklastotų prekių siuntas. Europos Komisijos atstovai pabrėžė, kad Olandijos veiksmai buvo atliekami tiek pagal tarptautinės prekybos taisykles, tiek laikantis Olandijos Vyriausybės

įsipareigojimo saugoti, kad nepatektų blogos kokybės vaistų, ir galiausiai apskritai siekiant naudoti visuomenės sveikatai.

Europos Sąjunga laikosi nuomonės, kad tranzitu vežamų prekių kontrolė turi būti galima, kai yra pagrįstas įtarimas dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo. 2007 m. iš visų sulaikytų suklastotų vaistų 40 proc. buvo sulaikyta vežant tranzitu.

O dėl intelektinės nuosavybės vykdymo prekybos susitarimuose klausimo – šis klausimas šiuo metu svarstomas Taryboje.

Dėl įperkamų vaistų tiekimo į besivystančias šalis Europos Komisija pirmavo pagal pastangas PPO viduje, kad būtų nustatyta pastovi ir teisiškai veiksmi tokio tiekimo sistema, ypač dėl TRIPS susitarimo pirmojo pakeitimo. Šį pakeitimą ratifikavo Europos Bendrija ir didelė dalis PPO priklausančių valstybių narių. Be to, ES priėmė nemažai priemonių, skirtų tam pačiam tikslui siekti. ES taip pat dalyvauja daugelyje programų besivystančiose šalyse, leisdamas šioms šalims turėti daugiau galimybių įsigyti vaistų.

*
* *

Klausimas Nr. 27, kurį pateikė Sajjad Karim(H-0111/09)

Tema: Dėl Izraelio ir Palestinos

Kokių priemonių Taryba imsis, kad padėtų nutraukti ginklų pardavimą Izraeliui, kartu su veiksmais, kurių ES jau ėmėsi, kad neleistų ginklams pasiekti Hamas?

Ar Taryba darys spaudimą, kad priverstų Hamas ir Fatah įgyvendinti susitarimą dėl vienybės vyriausybės, parengtą padedant Saudo Arabijai (Mekos susitarimas, 2007 m. vasario mėn.)?

Ar Taryba palaikys taikos iniciatyvas, kilusias JAV, kai laukiama daug pozityvesnės derybų politikos?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai Tarybai paklausimų metu žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba nemano, kad galima lyginti du gerbiamojo Parlamento nario iškeltus klausimus. Taryba ne tik pakartotinai pripažino Izraelio teisę ginti savo piliečius nuo teroristų išpuolių, bet taip pat nuolatos primena – paskutinį kartą 2009 m. sausio 26–27 d. išvadose – Izraelio įsipareigojimą naudotis šia teise nepažeidžiant tarptautinės teisės kriterijų.

Dėl Hamas ir Fatah santykių – Taryba ryžtingai remia Palestinos vidaus susitaikymą stebėdama prezidentą Mahmoudą Abbasą, kuris yra taikos, stabilumo ir plėtros garantas. Šia prasme ji palaiko Egipto ir Arabų lygos tarpininkavimo pastangas, kurios paskatino vasario 26 d. Kaire surengti visų Palestinos frakcijų susitikimą.

Naujosios JAV administracijos išitraukimas yra nepaprastai svarbus siekiant padėti išeiti taikos procesui iš aklavietės. Todėl Taryba pritaria ankstyvam naujosios JAV administracijos išitraukimui, kurį aiškiai parodė senatoriaus G. Mitchello paskyrimas specialiuoju pasiuntiniu Viduriniams Rytams, ir taip pat paskutinis naujosios valstybės sekretorės H. Clinton vizitas į regioną. Pirmasis Artimųjų Rytų ketverto susitikimas su valstybės sekretore H. Clinton kovo 2 d. Šarma al Šeiche vykusioje donorų konferencijoje patvirtino tiek ES, tiek JAV pasiryžimą dirbti kartu su kitais Artimųjų Rytų ketverto nariais ir arabų partneriais siekiant išspręsti Artimųjų Rytų taikos proceso klausimą.

*
* *

Klausimas Nr. 28, kurį pateikė Ryszard Czarnecki (H-0113/09)

Tema: Dėl finansinės krizės ir valstybių narių ekonomikų žlugimo

Kaip Taryba reaguoja ir kaip reaguos ateityje į valstybių narių ekonomikų žlugimą, kalbant konkrečiai – apie padėtį Latvijoje ir iš dalies Vengrijoje?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė, ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai Tarybai paklausimų metu žodžiu pateikta nebuvo.

Taryba lieka įsitikinusi, kad priimtos atitinkamos struktūros, procedūros ir priemonės siekiant neleisti žlugti valstybių narių ekonomikai ateityje, ir primena 2008 m. gruodžio 2 d. sprendimą, kuriuo siekiama iš dalies pakeisti Tarybos reglamentą Nr. 332/2002, kuriame nustatoma priemonė, pagal kurią suteikiamas vidutinės trukmės finansavimas, siekiant užtikrinti valstybių narių mokėjimų balansus⁽⁷⁾, kad būtų galima padidinti negrąžintų paskolų, kuriomis pagal šią priemonę gali pasinaudoti euro zonai nepriklausančios valstybės narės, sumos aukščiausią ribą nuo 12 iki 25 mlrd. EUR. Taryba jau nusprendė šią priemonę panaudoti dviem atvejais, kad galėtų finansuoti Latviją ir Vengriją.

Be to, kaip gerbiamasis Parlamento narys žino, kad 2009 m. kovo 1 d. valstybių ir vyriausybių vadovai neformaliame susitikime aptarė dabartinę finansinę ir ekonominę krizę ir susitarė imtis veiksmų, ypač pagal tokius principus: atkurti tinkamas ir veiksmingas ekonomikos finansavimo sąlygas; spręsti sumažėjusių bankininkystės aktyvų klausimą; gerinti finansų įstaigų reguliavimą ir priežiūrą; užtikrinti ilgalaikį viešųjų finansų tvarumą.

Valstybių ir vyriausybių vadovai taip pat pripažino aiškius Centrinės ir Rytų Europos valstybių narių skirtumus ir įsipareigojo persvarstyti pagalbą, kuria galima naudotis. Dėl bankininkystės sektoriaus jie patvirtino, kad pagrindiniai bankai neturėtų numatyti jokių pavaldžių bendrovių veiklos apribojimų į ES priimamose šalyse. Jie taip pat pripažino EIB svarbą teikiant finansavimą regionui ir šioje situacijoje pritarė paskutiniam EIB, Pasaulio banko ir ERPB pareiškimui dėl bendros iniciatyvos remti bankininkystės sektorius regione ir finansuoti pasaulinės ekonominės krizės piliastis įmones.

Pagaliau Taryba norėtų patikinti gerbiamąjį Parlamento narį, kad dirbdama kartu su Komisija aktyviai analizuos padėtį ir, jeigu reikės, visų turimų priemonių pagrindu numatys gaires, padėsiančias su laikinu disbalansu susiduriančioms šalims.

*
* *

Klausimas Nr. 29, kurį pateikė Laima Liucija Andrikienė (H-0121/09)

Tema: Dėl ES vyriausiojo BUSP įgaliotinio Javiero Solanos vizito į Baltarusiją.

ES vyriausiasis BUSP įgaliotinis Javieras Solana 2009 m. vasario 19 d. apsilankė Baltarusijoje, kurioje jis susitiko su Prezidentu Aleksandru Lukašenka ir užsienio reikalų ministru Sergejumi Martynovu, taip pat su opozicijos lyderiais ir pilietinės visuomenės atstovais.

Kaip Taryba vertina šių susitikimų turinį? Ar jie duoda supratimą apie būsimus ES ir Baltarusijos santykius? Kokių kitų veiksmų Taryba ketina imtis reaguodama į anksčiau minėtų susitikimų rezultatus.

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai Tarybai paklausimų metu pateikta žodžiu nebuvo.

Vyriausiojo įgaliotinio Javiero Solanos posėdžio vertinimas: jis buvo pozityvus, atviras ir nuoširdus. Kaip vyriausiasis įgaliotinis, Javieras Solana pažymėjo spaudos konferencijoje po tête-à-tête susitikimo su prezidentu Aleksandru Lukašenka: viskas pasakyta, kas turėjo būti pasakyta, viskas kritikuota, kas turėjo būti kritikuota, ir viskas pakomentuota, kas turėjo būti pakomentuota. Reikiamos mintys perteiktos ir konstruktyvūs atsakymai gauti. Susitikime su pilietinės visuomenės atstovais ir opozicijos lyderiais, kuris vyko prieš susitikimą su prezidentu ir užsienio reikalų ministru, visi atstovai padėjo vyriausiajam įgaliotiniui Javierui Solanai už jo apsilankymą ir padarėsi toliau imtis to, dėl ko jie nemato alternatyvos.

Dabar Taryba pradėjo dirbti dėl draudimo išduoti vizas laikino sustabdymo persvarstymo siekdama priimti sprendimą balandžio 13 d. Šiomis sąlygomis ji laikosi nuomonės, kad aukšto lygio vizitų įneštas indėlis labai vertingas siekiant pasistūmėti į priekį šioje srityje, ir toliau atidžiai seks tendencijas Baltarusijoje. Pagalvota

(7) OL L 352, 2008 12 31, p. 11.

apie Baltarusijos dalyvavimą Rytų partnerystės iniciatyvoje, kurią pradeda pirmininkaujanti Čekija 2009 m. gegužės mėn. Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime.

Kaip buvo sutarta, vyriausiojo įgaliotinio Javiero Solanos ir užsienio reikalų ministro Sergejaus Martynovo susitikime, ES ir Baltarusija pradės dialogą dėl žmogaus teisių. Tarybos parengiamieji organai rengia tiriamąją misiją į Baltarusiją, o atsižvelgiant į jos rezultatus prasidės diskusija dėl tokio dialogo sąlygų, kurias paskui patvirtins Taryba.

*
* *

Klausimas Nr. 30, kurį pateikė Pedro Guerreiro (H-0124/09)

Tema: Dėl mokesčių mokėtojų prieglaudų panaikinimo

Ar kuri nors valstybė narė pasiūlė panaikinti mokesčių mokėtojų prieglaudas, ypač ES?

Ar ES priėmė kokį nors sprendimą, kuriame būtų siūloma valstybėms narėms panaikinti mokesčių mokėtojų prieglaudas, esančias jų teritorijose?

Kokių priemonių ES imsis siekdama padaryti galą mokesčių mokėtojų prieglaudoms, įveikti finansines spekuliacijas ir pažaboti laisvąjį kapitalo judėjimą, ypač Europos Sąjungoje?

Atsakymas

(EN) Šio atsakymo, kurį parengė pirmininkaujanti valstybė ir kuris, kaip toks, neprivalomas nei Tarybai, nei jos narėms, Strasbūre vykstant Europos Parlamento 2009 m. I kovo mėn. sesijai Tarybai paklausimų metu žodžiu pateikta nebuvo.

Europos Bendrija priėmė nemažai priemonių apmokestinimo srityje.

1977 m. Taryba priėmė Direktyvą 77/799/EEB dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo srityje⁽⁸⁾. Toje direktyvoje pripažįstama, kad dėl valstybių narių sienas peržengiančio teisėto ir neteisėto vengimo mokėti mokesčius biudžetas netenka pajamų ir pažeidžiamas sąžiningo apmokestinimo principas, taip pat pakenkiama bendros rinkos veikimui. Ši direktyva papildė Tarybos direktyvą 76/308/EEB dėl savitarpio paramos patenkinant pretenzijas, susijusias su tam tikromis rinkliavomis, muitais ir mokesčiais bei kitomis priemonėmis. 2009 m. vasario mėn. Komisija pasiūlė peržiūrėti šias dvi direktyvas siekdama užtikrinti didesnę veiksmingumą ir skaidrumą valstybių narių bendradarbiavimo srityje tiesioginių mokesčių įvertinimo ir surinkimo prasme, visų pirma pašalinant kliūtis, susijusias su banko paslaptimi, informacijos iš trečiųjų šalių apsauga ir naujos administracinės bazės, pagrįstos terminais ir visiškai elektroniniais ryšiais, sukūrimu. Šie pasiūlymai svarstomi Taryboje.

2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo⁽⁹⁾ (direktyva dėl santaupų mokesčio), kuri įsigaliojo 2005 m., siekiama neleisti asmenims išvengti mokesčių už palūkanas, gautas iš savo santaupų, užtikrinant informacijos mainus tarp valstybių narių. Direktyvoje dėl santaupų nagrinėjamos tiek Bendrijos vidaus, tiek išorės situacijos.

– Apžvelgiant vidaus situacijas, direktyva dėl santaupų mokesčio suteikia valstybėms narėms galimybę keistis informacija apie palūkanas, kurias gauna jose negyvenantys investuotojai. 2008 m. gruodžio 2 d. Taryba pritarė Komisijos pasiūlymui praplėsti direktyvos taikymo sritį ir paragino siekti greitos pažangos diskusijose.

– Apžvelgiant išorės situacijas, susitarimus dėl santaupų mokesčio Bendrija sudarė su penkiomis trečiosiomis šalimis, kad įgyvendintų priemones, panašias į tas, kurios taikomos Bendrijoje, arba ekvivalentiškas šioms priemonėms. Komisija dalyvauja derybose, kuriose siekiama praplėsti santaupų mokesčio tinklą į kitas trečiąsias šalis.

Be šių direktyvų, Taryba įgaliojo Komisiją vesti derybas dėl susitarimų dėl kovos su sukčiavimu tarp Europos Sąjungos ir valstybių narių, kaip vienos pusės, ir trečiųjų šalių, kaip kitos pusės, siekiant užtikrinti veiksmingą administracinę pagalbą ir galimybę naudotis informacija, susijusia su visų formų investavimu, ypač fondais ir patikėtos nuosavybės fondais.

⁽⁸⁾ OL L 336, 1977 12 27, p. 15.

⁽⁹⁾ OL L 157, 2003 6 26, p. 38.

Susitarimas su Šveicarija taikomas laikinai laukiant, kol jį ratifikuos visos valstybės narės, o dėl susitarimo su Lichtenšteinu deramasi.

Pagal 2008 m. gegužės mėn. Taryba priėmė išvadas, susijusias su reikalingumu didinti pastangas stengiantis įveikti mokesčių sukčiavimą ir mokesčių vengimą visame pasaulyje užtikrinant gero valdymo principų įgyvendinimą mokesčių srityje, pavyzdžiui, skaidrumo, informacijos mainų ir sąžiningos mokesčių konkurencijos principų. Po šių išvadų pateikimo Komisija derasi dėl gero valdymo straipsnių įtraukimo į dvišalius susitarimus su 14 šalių (Indonezija, Singapūru, Tailandu, Vietnamu, Brunėjumi, Filipinais, Malaizija, Kinija, Mongolija, Ukraina, Irakas, Libija, Rusija ir Pietų Korėja) ir 8 regionais (Karibų, Ramiojo vandenyno ir 4 Afrikos regionais, Centrine Amerika ir Andų bendrija).

*

* *

KLAUSIMAI KOMISIJAI

Klausimas Nr. 37, kurį pateikė Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0073/09)

Tema: Dėl „atsitiktinio tarptinklinio ryšio“

Vykstant diskusijoms dėl pasiūlymo dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (COM(2008)0580 – C6-0333/2008 – COD 2008/0187), mano rinkimų apygardos (dviejų regionų prie Lenkijos ir Vokietijos sienos) rinkėjai atkreipė mano dėmesį į „atsitiktinį tarptinklinį ryšį“.

Atsitiktinis tarptinklinis ryšys susijęs su priverstiniu prisijungimu prie užsienio tinklo, kai kieno nors telefonas naudojamas pasienio regione. Nekirsdami sienos tokių regionų gyventojai gali pagauti signalą, kurį transliuoja mobiliųjų telefonų operatorius kaimyninėje šalyje, ir dėl to mokėti daug didesnius skambučių, teksto ir duomenų perdavimo mokesčius.

Ar Komisija žino apie šią problemą? Kokių veiksmų bus imamasi arba jau imtasi, kad būtų padarytas galas šiam dideliame nepatogumui mobiliųjų telefonų naudotojams, gyvenantiems pasienio zonose?

Atsakymas

(EN) Komisija žino apie gerbiamojo Parlamento nario minėtą problemą dėl atsitiktinio tarptinklinio ryšio įsijungimo kai kuriems vartotojams, ypač pasienio regionuose. Šia prasme pagal Tarptinklinio ryšio reglamento 7 straipsnio 3 dalį⁽¹⁰⁾, reikalaujama, kad nacionalinės reguliavimo institucijos sektų tarptinklinio ryšio padėtį atsitiktinai įsijungiant ryšiui pasienio regionuose esančiose kaimyninėse valstybėse narėse.

Esant tokioms situacijoms, įsakius Komisijai, Europos reguliuotojų grupė įtraukė atsitiktinę tarptinklinio ryšio įsijungimo problemą į savo lyginamąsias ataskaitas, kurių paskutinė buvo paskelbta šių metų sausio mėn. Pagal šias ataskaitas atsitiktinio tarptinklinio ryšio įsijungimo problemą pripažįsta dauguma operatorių. Tačiau operatoriai tvirtina, kad ji nėra reikšminga, nes neišvengiamai paveikia tik nedaugelį vartotojų.

Daugelis paslaugų teikėjų priėmė nemažai priemonių, kad būtų galima imtis spresti atsitiktinio tarptinklinio ryšio įsijungimo klausimą. Informacija dažniausiai prieinama paslaugų teikėjų tinklavietėse ir, kai būdavo nustatoma konkreti problema (pvz., tarp Šiaurės Airijos ir Airijos Respublikos), paslaugų teikėjai dažniausiai imdavosi papildomų veiksmų siekdami užtikrinti, kad vartotojai žinotų apie problemą, o kai kuriais atvejais netgi pasiūlydami specialius tam pritaikytus tarifus. Pagal anksčiau minėtas ataskaitas dauguma paslaugų teikėjų taip pat pranešė, kad tada, kai tarptinklinis ryšys įsijungia tikrai atsitiktinai, mokesčių galima būtų atsisakyti, parodant geros valios gestą. Be to, Komisija mano, kad Airijos ir JK valdžios institucijų, kurios sukūrė bendrą šios problemos tyrimo darbo grupę, pradėta iniciatyva rodo labai gerą pavyzdį, kuriuo turi sekti kiti.

Atsitiktinio tarptinklinio ryšio įsijungimo problemą taip pat nagrinėjo Komisija, atsižvelgdama į Tarptinklinio ryšio reglamento, kuris buvo pateiktas 2008 m. rugsėjo 23 d. priimtame Komisijos komunikate⁽¹¹⁾, veikimo

⁽¹⁰⁾ 2007 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 717/2007 dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo telefono ryšio tinklus Bendrijoje, iš dalies keičiantis Direktyvą 2002/21/EB.

⁽¹¹⁾ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl 2007 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 717/2007 dėl tarptinklinio

persvarstymo galimybę. Komisijos pažymėjo, kad dabartiniame Tarptinklinio ryšio reglamente nustatytas įpareigojimas skaidriai pranešti vartotojams tarptinklinio ryšio kainas padėjo informuoti vartotojus, kad jie atsitiktinai naudojami tarptinkliniu ryšiu. Įvertinusi šią padėtį ir tai, kad abipusėmis nacionalinių reguliavimo institucijų ir valstybių narių valdžios institucijų pastangomis šis klausimas išspręstas ir pasiekti keli susitarimai, Komisija nemano, kad šiuo atžvilgiu reikėtų į reglamentą įtraukti papildomas nuostatas. Tačiau Komisija ir toliau stebės situaciją, kad užtikrintų sklandų bendrosios rinkos veikimą ir vartotojų apsaugą.

*
* *

Klausimas Nr. 38, kurį pateikė Lambert van Nistelrooij (H-0102/09)

Tema: Dėl problemų nustatant ryšį skubaus iškviatimo telefono numeriu 112 pasienio zonose

Su mobiliųjų telefonų tinklais pasienio zonose susijusios problemos gali pabloginti pavojingas situacijas, nes dėl netyčinių tinklų pakeitimų gali būti uždelstas arba nutrauktas ryšys su skubaus iškviatimo telefono numeriu 112 ir gali reikšti, kad žmonės nesąmoningai supras esą prisijungę prie užsienio avarinio skirstomojo skydo.

Ar Komisija žino apie problemą, kad esant dabartinei padėčiai mobiliųjų telefonų vartotojai, skambinantys Europos skubaus iškviatimo telefono numeriu 112 iš savo gimtosios valstybės pasienio zonų, nesuprasdami, kad yra prisijungę per galingesnį užsienio tinklą, galiausiai iš tikrųjų pajunta, kad yra susijungę su užsieniui skirstomuoju skydu?

Ar Komisija žino apie problemą, kuriai esant ryšys gali būti atjungtas, jeigu mobilusis telefonas aptinka daug galingesnį užsienio tinklą ir paskui jungiasi prie jo?

Ar Komisija žino, kad avarinis skirstomasis skydas neturi aktyvaus grįžamojo ryšio politikos, ir dėl to gali atitikti, pavyzdžiui, taip, kad skambinantysis, apimtas panikos, aiškindamas situaciją Olandijos 112 skirstomajam skydai, atjungiamas viduryje pokalbio ir po pakartotinio skambinimo pasiekia Vokietijos skirstomąjį skydą, kuriame susiduria su visomis galimomis su tuo susijusiomis kalbos problemomis.

Kokias priemones (išskyrus grįžamojo ryšio politiką) Komisija siūlo siekdama užtikrinti, kad pasienio zonose gyvenantiems gyventojams būtų atsakoma jų gimtąja kalba, kai jie skambina Europos skubaus iškviatimo telefono numeriu 112?

Atsakymas

(EN) Už nepaprastosios padėties tarnybas ir atsakymą į 112 skambučius atsako valstybės narės, įskaitant jų politiką dėl nutrauktų skambučių tvarkymo, kalbų galimybes arba skubių atvejų apdorojimo pasienio zonose tarp šalių ir regionų protokolus.

Komisija atidžiai stebėjo ES nuostatų, susijusių su 112 numeriu, įgyvendinimą valstybėse narėse ir pradėjo 17 teisės aktų pažeidimo procesų prieš valstybes nares, kurios nesilaikė atitinkamų ES teisės reikalavimų ⁽¹²⁾. Trylika iš šių bylų dabar baigta po taisomųjų priemonių susijusiose šalyse. Kitose srityse, kuriose nėra konkrečių reikalavimų pagal ES teisę, pavyzdžiui, 112 skambučių apdorojimo įvairiomis kalbomis, Komisija skatino gerą patirtį tarp valstybių narių per įvairius organus, pavyzdžiui, Ryšių komitetą ir Ekspertų grupę skubios prieigos klausimais.

Komisija žino apie galimą gerbiamojo Parlamento nario minėtą problemą, kuri kyla dėl to, kad kai kuriuos abonentus, skambinančius 112 numeriu skubiu atveju, gali paveikti atsitiktinio tarptinklinio ryšio įjungimas ir gali būti nustatytas ryšys su skubios pagalbos centru, esančiu kaimyninėje valstybėje narėje. Nors ir visiško teritorijos padengimo nebuvimo ir atitinkamos reakcijos stokos atvejai turėtų būti reti, Komisija kartu su valstybėmis narėmis ketina iškelti šį klausimą Ryšių komitete ir Ekspertų grupėje skubios prieigos klausimais siekdama užtikrinti, kad būtų priimtos atitinkamos priemonės, kurios leistų susitvarkyti su tokiais atvejais.

Be to, Komisija stebi atsitiktinio tarptinklinio ryšio įjungimo problemą Tarptinklinio ryšio reglamento įgyvendinimo ir persvarstymo aplinkybėmis. Kaip minėta Komisijos atsakyme į Zdzislawo Kazimierzo

ryšio per viešuosius judriojo telefono ryšio tinklus Bendrijoje, iš dalies keičiančio Direktyvą 2002/21/EB (COM(2008)580 galutinis), veikimo persvarstymo rezultatų.

(12) Ypač 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyvos) 26 straipsnis.

Chmielewskio klausimą H-0073/09, pagal Tarptinklinio ryšio reglamento 7 straipsnio 3 dalį⁽¹³⁾ reikalaujama, kad nacionalinės reguliavimo institucijos stebėtų tarptinklinio ryšio padėtį atsitiktinai įsijungiant ryšiui kaimyninių valstybių narių pasienio regionuose ir kas šešis mėnesius perduotų tokio stebėjimo rezultatus Komisijai.

Be to, esant Tarptinklinio ryšio reglamento persvarstymo aplinkybėms⁽¹⁴⁾, Komisija pažymėjo, kad dabartiniame Tarptinklinio ryšio reglamente nustatytas įpareigojimas skaidriai pranešti vartotojams tarptinklinio ryšio kainas padėjo informuoti vartotojus, kad jie atsitiktinai naudojasi tarptinkliniu ryšiu. Įvertinusi šią padėtį ir žinodama tai, kad abipusėmis nacionalinių reguliavimo institucijų ir valstybių narių valdžios institucijų pastangomis šis klausimas išspręstas ir pasiekti keli susitarimai, Komisija nemano, kad šiuo atžvilgiu į reglamentą reikėtų įtraukti papildomas nuostatas. Tačiau Komisija ir toliau stebės situaciją, kad užtikrintų sklandų bendrosios rinkos veikimą ir vartotojų apsaugą.

Komisija galiausiai siekia užtikrinti, kad patekę į bėdą Europos piliečiai naudodami 112 numerį galėtų veiksmingai pasinaudoti skubios pagalbos paslaugomis visose valstybėse narėse.

*
* *

Klausimas Nr. 39, kurį pateikė Krzysztof Hołowczyc (H-0118/09)

Tema: Dėl skubaus iškviatimo telefono numeriu 112 įdiegimo

Pagal naujausią 2009 m. vasario 11 d. Eurobarometro tyrimą, 112 numerio viešas pripažinimas Bendrijoje nėra patenkinamas. Padėtis vis dar bloga, kiek ji susijusi su prieiga prie šio numerio valstybėse narėse, nepaisant to, kad pagal 2010 m. programą (e. skambučio diegimo atnaujinimas – veiksmų planas (3-iasis komunikatas dėl e. saugumo) – COM(2006)0723), numeris paprastai turėtų būti pasiekiamas ir naudojamas Europos Sąjungos teritorijoje.

Kokių veiksmų imsis Komisija siekdama užtikrinti, kad šis projektas būtų iki galo įgyvendintas visoje Bendrijoje?

Atsakymas

(EN) Komisija dirbo labai aktyviai siekdama užtikrinti, kad bendras Europos skubaus iškviatimo telefono numeris būtų pasiekiamas ir veiksmingai veiktų visoje ES.

Komisija atidžiai stebėjo ES nuostatų, susijusių su 112 numeriu, įgyvendinimą valstybėse narėse ir pradėjo 17 teisės aktų pažeidimo procesų prieš valstybes nares, kurios nesilaikė atitinkamų ES teisės reikalavimų⁽¹⁵⁾. Trylika iš šių bylų dabar baigtos, kai buvo imtasi taisomųjų priemonių susijusiose šalyse.

Be to, Komisija skatino valstybių narių bendradarbiavimą ir 112 įgyvendinimo gerosios patirties mainus per įvairius ekspertų organus, pavyzdžiui, Ryšių komitetą ir Ekspertų grupę skubios prieigos klausimais, ir taip pat dirbama, kad 112 numeris taptų prieinamas visiems piliečiams, reformuojant ES telekomunikacijų taisykles ir finansuojant mokslinių tyrimų projektus, pavyzdžiui, e. skambučio ir bendrojo pokalbio.

Kaip nurodo gerbiamasis Parlamento narys, paskutiniai Eurobarometro 112 numerio tyrimo rezultatai parodė, kad yra daug erdvės geriau informuoti ES piliečius, nes tik vienas iš keturių respondentų galėjo identifikuoti 112 numerį, kaip telefono numerį, skirtą skambinti skubios pagalbos tarnyboms visoje ES. Todėl Komisija taip pat padėjo didinti informuotumą specialioje interneto tinklavietėje teikdama informaciją ES piliečiams, ypač ES keliaujantiems su vaikais, apie tai, kas yra 112 numeris, kaip juo naudotis ir kaip jis

⁽¹³⁾ 2007 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 717/2007 dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo telefono ryšio tinklus Bendrijoje, iš dalies keičiantis Direktyvą 2002/21/EB.

⁽¹⁴⁾ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl 2007 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 717/2007 dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo telefono ryšio tinklus Bendrijoje, iš dalies keičiančio Direktyvą 2002/21/EB (COM(2008)580 galutinis), veikimo persvarstymo rezultatų.

⁽¹⁵⁾ Daugiausia 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyvos) 26 straipsnis.

veikia kiekvienoje valstybėje narėje⁽¹⁶⁾. Praėjusį mėnesį Komisija kartu su Europos Parlamentu ir Taryba vasario 11 d. paskelbė Europos numerio 112 dieną. Tą dieną buvo organizuojama įvairi informavimo ir tinklų kūrimo veikla ir ji bus organizuojama kiekvienais metais siekiant skatinti bendro Europos skubaus iškvietimo telefono numerio buvimą ir naudojimą visoje ES.

i2010 iniciatyvos įgyvendinimo eiga vyksta tinkamai ir ją remia visos valstybės narės. Dėl išsamesnės informacijos Komisija norėtų nurodyti gerbiamajam Parlamento nariui Komisijos atsakymą į klausimą raštu E-6490/08. Visų pirma beveik parengti e. skambučio standartai, o pagal neseniai nustatytą Europos e. skambučio įdiegimo platformą bus koordinuojama ir stebima e. skambučio diegimo pažanga visoje Europoje.

Komisija pripažįsta parodytą Parlamento interesą, tarp kitko, 530 jo narių pateikė raštišką pareiškimą. Komisija ir toliau atidžiai stebės, ar veiksmingai diegiamas 112 numeris valstybėse narėse, bet šiandien 112 numeris – vienas iš konkrečių rezultatų, kuriuos Europa gali pateikti savo piliečiams.

*
* *

Klausimas Nr. 40, kurį pateikė Elisabetta Gardini (H-0115/09)

Tema: Dėl vėlavimo įsisavinant UMTS paslaugas

Turinti daugiau nei 115 HSPA tinklų (HSPA – naujausia technologija, suteikianti galimybę mobiliųjų paslaugų vartotojams atsisiųsti duomenis dideliu greičiu) ir apimanti daugiau nei 35 mln. vartotojų Europoje UMTS technologija, kuri susikūrė iš GSM, gali turėti itin didelės reikšmės, nes vartotojai ją iš dalies vertina dėl to, kad ji turi daug privalumų.

Ketinant toliau tobulinti UMTS paslaugas, reguliavimo sistemai reikia, kad būtų atvertas 900 MHz GSM diapazonas ir būtų galima jas pritaikyti. Tačiau GSM direktyvos 87/372/EEB⁽¹⁷⁾ persvarstymas labai atsilieka nuo grafiko ir dėl to valstybės narės laukia iš Komisijos, Tarybos ir Parlamento, kad šios institucijos reglamentą padarytų aiškesnį.

Žinant kritinę finansinę padėtį Europoje, turėtų būti rastas greitas ir patikimas būdas, kaip naudoti dažnių juostą, apie kurią eina kalba, ir reformuoti su tuo susijusią direktyvą siekiant palaikyti mobiliųjų ryšių verslą. Todėl visi įstatymų leidėjai turi užduotį siekti Europos masto sprendimo.

Kokias politines ir technines priemones pasiūlys Komisija, kad būtų išvengta tolesnio vėlavimo, kuris galėtų paveikti visą Europos elektroninių ryšių pramonę?

Atsakymas

(EN) Atsakydama į gerbiamojo Parlamento nario klausimą Komisija tiki 900 MHz GSM diapazono įsisavinimo kitoms mobiliosios technologijoms svarba siekiant duoti naudos vartotojams ir suteikti svarbų stimulą ES ekonomikai.

Pripažindama šio diapazono strateginę svarbą 2007 m. viduryje Komisija jau pasiūlė panaikinti GSM direktyvą ir įsisavinti GSM diapazoną.

Tai visiškai atitiko J. M. Barroso geresnio reglamentavimo politiką ir davė aiškų signalą mobiliojo ryšio pramonei ir valstybėms narėms.

Nors mūsų iniciatyva sulaukė paramos iš Tarybos ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto, iš Komisijos ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto apsiikeitimo nuomonėmis tapo aišku, kad Komisijos pasiūlyta procedūra nepriimtina Parlamentui.

Įvertinusi pažangos šiuo neatidėliotinu klausimu būtinybę ir atsižvelgdama į Parlamento išreikštą susirūpinimą Komisija parengė naują pasiūlymą, kuriuo siekiama iš dalies pakeisti GSM direktyvą.

Komisija mano, kad mes privalome aiškiai skirti politinę priemonę, – pagal kurią 900 MHz dažnių juostos padaromos technologiškai neutralesnės, atveriant jas kitoms sistemoms, pavyzdžiui, UMTS, – ir technines priemones, kuriomis išaiškinamos techninės sąlygos, pagal kurias naujos sistemos galėtų gyvuoti kartu su GSM ir taip iš viso būtų galima išvengti trikdžių.

⁽¹⁶⁾ <http://ec.europa.eu/112>.

⁽¹⁷⁾ OL L 196, 87 7 17, p. 85.

Šis politinis pasiūlymas dabar yra teisės aktų bendraautorių rankose, o techninės priemonės atliekamos vadovaujantis Sprendimu dėl radijo spektro, pagal kurį Komisija jau patikrino UMTS suderinamumą. Tuo tikslu techninis sprendimas, dėl kurio susitarta su valstybių narių ekspertais, bus parengtas priimti, kai tik Parlamentas ir Taryba priims iš dalies keičiančią direktyvą.

Komisija įrodė atsidavimą dėl konstruktyvaus sprendimo ieškojimo pateikdama atitinkamą politiką ir techninius pasiūlymus. Dabar Parlamento ir Tarybos eilė priimti išsipareigojimus ir greitai priimti iš dalies keičiančią direktyvą.

*
* *

Klausimas Nr. 47, kurį pateikė Laima Liucija Andrikienė (H-0126/09)

Tema: Dėl ES derybų dėl narystės su Turkija eigos

Kaip pasakė Europos plėtros Komisijos narys Olli Rehn, ES derybos dėl stojimo su Turkija vyksta vidutiniu, bet vienodu tempu.

Kokie yra problemiškesni klausimai, susiję su Turkijos būtinų reformų vykdymu, siekiant atitikti Kopenhagos kriterijus? Turkija – šalis, turinti galimybę užtikrinti ES energetinį saugumą. Kokios garantijos, kad Komisija nežiūrės pro pirštus į bet kokius probleminius klausimus, susijusius su Turkija, ypač žmogaus teisių srityje, per derybas dėl stojimo, siekdama išspręsti ES energetinio saugumo problemas?

Atsakymas

(EN) Iš tikrųjų stojimo procesas toliau vyksta tinkamai.

Tačiau derybų pažanga visų pirma priklauso nuo Turkijos gebėjimo susidoroti su problemomis pradėti derybas įgyvendinant su ES susijusias reformas.

Pavyzdžiui, Turkijos atliekamą darbą apmokestinimo ir socialinės politikos srityje turėtų papildyti panašios pastangos aplinkos, konkurencijos, viešųjų pirkimų ir taip pat maisto saugos, veterinarijos ir augalų priežiūros srityse.

Reikia, kad Turkijos reforma įgautų pagreitį, įskaitant, pavyzdžiui, žodžio laisvės arba kovos su nusikalstamumu sritis.

Dėl energetikos – tiek Turkija, tiek ES gali daug laimėti iš glaudesnio bendradarbiavimo šioje srityje. Tačiau jokiais aplinkybėmis ES energetinis saugumas negali iš anksto lemti stojimo kriterijus nei žmogaus teisių srityje, nei bet kokiose kitose srityse.

*
* *

Klausimas Nr. 48, kurį pateikė Ryszard Czarnecki (H-0114/09)

Tema: Dėl ES plėtros ir finansinės krizės

Ar, Komisijos nuomone, finansinė krizė galėjo sulėtinti oficialų naujų šalių kandidačių įstojimą?

Atsakymas

(EN) Europos Sąjunga (ES) ne kartą išsipareigojo Vakarų Balkanų ir Turkijos perspektyvos Europos Sąjungoje atžvilgiu. ES narystės perspektyva ir taip pat reikšminga pasirengimo narystei parama suteikia šioms šalims stabilumo pagrindą, ypač šiais tarptautinės finansinės krizės laikais.

Iš tikrųjų dabartinė krizė nevienodai palietė Vakarų Balkanus ir Turkiją. ES pateikė paramos krizei įveikti paketą, skirtą mažosioms ir vidutinėms įmonėms, ir pasirengusi apsvarstyti papildomas paramos priemones tam tikroms su plėtra susijusioms šalims, jei to reikėtų, ir tai būtų įmanoma. Šioje situacijoje svarbu pabrėžti, kad greitas naujai besiformuojančios rinkos atsigavimas mūsų kaimynystėje yra nepaprastai svarbus ES.

Stojimo į Europos Sąjungą tvarkaraštis visų pirma nustatomas pagal tempą, kuriuo to trokštančios šalys įvykdo nurodytas narystės sąlygas ir įgyvendina reikiamas reformas. Dabartinė krizė gali netgi padidinti jų motyvaciją įstoti.

Europos Sąjungos įsipareigojimas dėl Vakarų Balkanų ir Turkijos ateities tebegalioja. Komisija ir toliau negailės pastangų siekdama remti šias šalis kelyje į ES.

*
* *

Klausimas Nr. 52, kurį pateikė Jim Higgins (H-0057/09)

Tema: Dėl ekologiškų maisto produktų gamybos

Ar gali Komisija nurodyti, kad ji pasirengusi skirti papildomą finansavimą skatindama ekologiškų maisto produktų gamybą?

Atsakymas

(EN) Komisijai malonu atsakyti į gerbiamojo Parlamento nario klausimą dėl ekologiškos gamybos.

Gerbiamasis Parlamento narys prašo papildomos paramos ekologinių ūkių ūkininkams. Iš pradžių reikia nustatyti, kaip ekologinių ūkių ūkininkai gali gauti naudos iš BŽŪP. Ekologinių ūkių ūkininkai turi naudos iš tiesioginių išmokų pagal pirmąjį ramstį kaip ir bet kurie kiti Europos ūkininkai. Naujame 68 straipsnyje valstybėms narėms suteikiama galimybė suteikti konkrečią papildomą paramą ekologinių ūkių ūkininkams.

Antrasis ramstis pateikia kelias priemones pagal kaimo plėtros programas, kurios gali būti naudojamos nukreipiant jas ekologinių ūkių ūkininkams. Visų pirma, žemės ūkio ir aplinkos apsaugos priemonės, naudojamos norint padėti pereiti nuo tradicinių prie ekologinių gamybos metodų arba kompensuoti papildomas išlaidas, susijusias su ekologine gamyba, arba abiem tikslais. Beveik į visas 2007–2013 m. laikotarpio kaimo plėtros programas įtrauktos šios priemonės.

Komisija žino, kad ekologiškų produktų gamintojai baiminasi, kad dėl maisto kainų didėjimo paskutiniaisiais metais galėjo sumažėti ekologiškų produktų paklausa. Tačiau dėl paklausos nėra keliančių nerimų ženklų – ekologiškų produktų paklausa išlieka didelė. Komisija taip pat aktyvi šioje srityje: paskutiniaisiais metais ji pradėjo ekologinio ūkininkavimo reklamos kampaniją visiškai atnaujintoje tinklavietėje. Tai apima ir atvirą konkursą dėl naujo ES ekologinio ženklo, kuris būtų naudojamas nuo 2010 m. liepos mėn. ir padėtų reklamuoti ekologiškus produktus visoje ES.

Dėl Komisijos ekologinio sektoriaus politikos buvo susitarta 2004 m. priėmus 21 veiksmo planą. Taryba ir Parlamentas pripažino, kad šio ypatingo gamybos sektoriaus plėtrą turėtų valdyti paklausa. Tai reiškia, kad konkrečių iniciatyvų įgyvendinimas, pavyzdžiui, subsidijų gamybai, iš esmės pakeistų šio sektoriaus politiką. Šiuo momentu žingsnis, apie kurį galvoja Komisija, yra nepakankamas. Tačiau Komisija toliau pasiryžusi stiprinti kaimo plėtros programose numatytas ekologinio ūkininkavimo priemones.

Pagaliau Komisija mano, kad dabartinis politikos derinys ekologinei gamybai užtikrina subalansuotą paramą ir papildomo finansavimo nereikia.

*
* *

Klausimas Nr. 53, kurį pateikė Justas Vincas Paleckis (H-0075/09)

Tema: Dėl finansinių instrumentų žemės ūkio srityje

Žemės ūkio sektorius, kaip ir kiti verslo sektoriai ES, šiuo metu susiduria su kredito išteklių (ypač apyvartinių lėšų) trūkumu.

EK ypač skatina mikrokreditų, kreditų garantijų, rizikos kapitalo ir kitų priemonių naudojimą skatinant smulkųjį ir vidutinįjį verslą. Tačiau žemės ūkio sektoriaus veikla paprastai yra netinkama finansuoti pagal Europos investicijų fondo (EIF) programas (esant pergarantavimui, mikrokreditams).

Ar Europos Komisija ketina inicijuoti pokyčius šioje srityje? Ar neketinama didinti sričių, kurioms EIF teikia finansinę paramą, skaičiaus?

Kokios būtų galimybės pasinaudoti ES parama finansinę paramą žemės ūkio subjektams ir verslui kaime teikiant finansinių priemonių (mikrokreditų, garantinio portfelio pergarantavimo) forma?

Atsakymas

(EN) Į naująjį reglamentą dėl 2007–2013 m. laikotarpio struktūrinių fondų (SF) įtrauktos nuostatos, kuriomis siekiama plėtoti finansų inžinerijos priemones valstybėse narėse ir Europos Sąjungos regionuose. Jungtinių Europos išteklių vidutinėms ir mikroįmonėms (angl. JEREMIE) iniciatyva šioje situacijoje buvo sukurta siekiant patenkinti vidutinių, mažųjų ir labai mažų įmonių poreikius galimybės pasinaudoti finansavimu atžvilgiu. Tačiau struktūrinių fondų veiklos programų valdymo institucijos sprendžia, ar pasinaudoti šia priemone, ar ne.

Jeigu atsakymas teigiamas, jos turi imtis reikiamų priemonių siekiant sukurti JEREMIE holdingo fondus nacionaliniu arba regioniniu lygiu. Be to, nors jos gauna pagalbą iš Komisijos, jų pareiga nuspręsti, kur turi būti nukreipiama parama, kad ilginiui galėtų pasiekti pačius geriausius rezultatus.

Holdingo fondo valdytoju gali būti Europos investicijų fondas arba nacionalinis kandidatas. Holdingo fondas turėtų nustatyti finansinius tarpininkus, kurie savo ruožtu organizuotų fondus (paskolas, garantijas ir rizikos kapitalą), kad būtų galima remti galutinius naudos gavėjus. Galutiniams naudos gavėjams kiek įmanoma galėtų būti priskiriamos žemės ūkio sektoriaus įmonės. Tačiau jeigu atskleidžiamas kitoks atvejis, turėtų būti aiškiai atribojama veikla, remiama pagal JEREMIE programą ir kaimo plėtros programą.

Kaimo plėtros programoje nenumatyta galimybių valstybėms narėms ir regionams plėtoti finansų inžinerijos veiklos ir taip užtikrinti finansines galimybes naudos gavėjams pagal kaimo plėtros programas. Tai apima daugybę veiksmų, pavyzdžiui, Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) vykdomą išlaidų bendrąjį finansavimą, susijusį su veikla, apimančia įmokas, skirtas rizikos kapitalo fondams remti, garantijų fondus, paskolų fondus ir netgi palūkanų subsidijas paskoloms, kurias bendrai finansuoja.⁽¹⁸⁾

Valstybės narės ir regionai jau nustatė keletą finansų inžinerijos schemų. Galima pateikti pavyzdžių, susijusių su Portugalijos, Saksonijos-Anhalto (Vokietija) arba Korsikos (Prancūzija) kaimo plėtros programomis. Šiuo metu svarstomi kiti pasiūlymai dėl garantijų fondo.

Šių nuostatų naudojimas pagal kaimo plėtros programas gali padėti švelninti neigiamas krizės pasekmes ir užtikrinti geresnes finansavimo galimybes galimiems žemės ūkio naudos gavėjams.

*
* *

Klausimas Nr. 54, kurį pateikė Michl Ebner (H-0076/09)

Tema: Dėl integruotos ES tvariosios plėtros ir išteklių naudojimo kalnuotose vietovėse strategijos

2008 m. rugsėjo 23 d. pranešime savo iniciatyva dėl ūkininkavimo kalvotose ir kalnuotose vietovėse padėties ir perspektyvų Europos Parlamentas paragino Komisiją per šešis mėnesius nuo šios rezoliucijos priėmimo pagal savo kompetenciją sukurti integruotą ES tvariosios plėtros ir išteklių naudojimo kalnuotose vietovėse strategiją (ES kalnuotų vietovių strategiją).

Kokia Komisijos pozicija dėl šio projekto? Kaip Komisija užtikrins, kad ši strategija būtų integruota į būsimas darbo programas?

Atsakymas

(EN) Kaip Komisija jau pareiškė atsakydama į gerbiamojo Parlamento nario pranešimą, šiame etape ji nenumato siūlyti konkrečios ir integruotos kalnuotų vietovių strategijos, kaip siūloma šiame pranešime.⁽¹⁹⁾

Tačiau ar tai nereiškia, kad ūkininkavimo kalnuotose vietovėse atžvilgiu Komisija tiesiog elgsis kaip paprastai.

Esama laipsniško žemės ūkio valdymo atsisakymo kai kuriose srityse požymių, ypač daugiametėse ganyklose ir statesniuose šlaituose. Portugalija ir Italija yra iš tų šalių, kuriose tokia socialinė atskirtis galėtų tapti žemės ūkio veiklos nutraukimo priežastimi.

⁽¹⁸⁾ Pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/9710 5 71 straipsnio 5 dalį, EŽŪFKP įnašas gali būti įnešamas ne negrąžintinos tiesioginės pagalbos forma. Tai toliau detalizuojama Komisijos Reglamento (EB) Nr. 1974/2006 49-52 straipsniuose, kuriuose pateikiami galimi daugelio finansų inžinerijos veiksmų variantai ir sąlygos.

⁽¹⁹⁾ Tolesnis mikrofilmas prie M. Ebnerio pranešimo dėl žemės ūkio kalnų regionuose padėties ir perspektyvų (2008/2066(INI)), persiųstas Europos Parlamentui 2009 01 29.

Mes turime rimtai priimti šiuos signalus. Be žemės ūkio kalnuotose vietovėse ne tik šeimos, kurios dešimtmečiais aukojo savo gyvenimus šiai žemės ūkio veiklai, neegzistuoti, bet tai taip pat turėtų triuškinanti poveikį ir platesnei ekonominei šių regionų veiklai. Daugelyje kalnų regionų ūkininkavimas yra kaimo ekonomikos pagrindas; jeigu jūs jo atsisakytumėte, kiltų grėsmė viso regiono gyvavimui. Kaip pavyzdį imkime turizmą, kuriam reikia, kad kalnuotose vietovėse gyvuotų žemės ūkis.

Todėl Komisija kartu su visomis suinteresuotosiomis šalimis, pavyzdžiui, Parlamentu ir Regionų komitetu, taip pat pačiais kalnuotų vietovių ūkininkais, turėtų atidžiau pažvelgti į šiuo metu veikiančią ūkininkavimo kalnuotose vietovėse politikos sistemą. Komisija nori įvertinti tam tikras problemas, naujus iššūkius ir tolesnės plėtros potencialą – taip, tolesnės plėtros, nes ji įsitikinusi, kad vis dar daug esama su turizmu susijusio ūkininkavimo kalnuotose vietovėse (kokybiškų produktų, pavyzdžiui, sūrių, gamyba, vietinės ir regioninės rinkodaros tikslai, sveikatingumo sritis ūkyje ir kt.) potencialo.

Kai tik tai bus padaryta, mes galėsime patikrinti, ar mūsų politinė reakcija vis dėlto pakankama ir pakankamai veiksminga. Iš tikrųjų mes savo žinioje turime tokių priemonių rinkinį: tiesioginės išmokos pagal pirmąjį ramstį, kompensacinės išmokos kalnuotoms vietovėms, klasifikuojamoms kaip mažiau palankioms, ir agrarinės aplinkosaugos išmokos; patikrinus būklę Valstybės narėms leidžiama išlaikyti kai kurias paramos schemas siekiant palaikyti ekonominę veiklą regionuose, kuriuose kitų ekonominių alternatyvų yra mažai arba iš viso nėra; valstybės narės gali teikti pagalbą regionams ir sektoriams, turintiems ypatingų problemų (vadinamosios 68 straipsnio priemonės), išlaikydamos 10 proc. nacionalinio biudžeto viršutinę ribą tiesioginėms išmokoms, ir naudoti šias lėšas aplinkos priemonėms arba žemės ūkio produktų kokybei ir pardavimui gerinti; be anksčiau minėtų priemonių, pagal bendrosios žemės politikos (BŽŪP) antrąjį ramstį ūkininkavimas kalvotose ir kalnuotose vietovėse remiamas naudojant miškininkystei, perdirbimui ir pardavimui, aukštos kokybės produkcijai ir diversifikacijai skirtą pagalbą (pvz., turizmo sektoriuje arba įgyvendinant kalnuotų vietovių bendruomenių vietinės plėtros strategijas).

Mums tik reikia nustatyti, ar šiuo priemonių rinkiniu pasiekiamas pagrindinis tikslas būtent – užtikrinti tvarią ūkininkavimo ateitį kalnuotose vietovėse, stiprinant būtent šio tipo ūkininkavimą. Jei taip nėra, mes turime rasti būdų, kaip pritaikyti politinę sistemą.

Kokie dabar bus kiti veiksmai? 2009 m. kovo 31 d. Briuselyje, remdamiesi kelių ES kalnų regionų iniciatyva ir didžiulėmis asmeninėmis kai kurių gerbiamųjų šio Parlamento narių pastangomis, nustatysime mūsų diskusijų struktūrą. Po to vyks konferencija, kuri bus surengta 2009 m. liepos mėn. iš pradžių Garmische-Partenkirchene, kuriame mes pateiksime pirmuosius diskusijų rezultatus.

Komisijai svarbu, kad visos suinteresuotosios šalys aktyviai dalyvautų šiose diskusijose siekdamas susidaryti aiškų ir išsamų vaizdą apie dabartinę padėtį ir nustatyti, kokių priemonių reikia norint stiprinti ūkininkavimą kalnuotose vietovėse.

*
* *

Klausimas Nr. 55, kurį pateikė Evgeni Kirilov (H-0117/09)

Tema: Dėl Bulgarijos ir Rumunijos neturėjimo išteklių kaimo plėtrai

Ar Komisija numato papildomus kaimo plėtros paketus Bulgarijai ir Rumunijai, atsižvelgdama į tai, kad šios šalys negauna jokių lėšų iš moduliavimo ir joms turėtų būti suteikiamos tokios pačios galimybės kaip ir senosioms valstybėms narėms naujoms problemoms, nustatytoms diskusijose dėl būklės patikrinimo, spręsti?

Atsakymas

(EN) Pagal būklės patikrinimo susitarimą papildomomis lėšomis kaimo plėtrai nuo 2010 m. galėtų naudotis 15 senųjų valstybių narių. Dauguma naujųjų valstybių narių gautų papildomų būklės patikrinimo lėšų kaimo plėtrai nuo 2013 m., o Bulgarija ir Rumunija – nuo 2016 m., kai joms bus taikomas privalomas moduliavimas dėl visiško perėjimo prie tiesioginių išmokų. Leiskite Komisijai priminti, kad papildomos moduliavimo lėšos gaunamos mažinant tiesiogines išmokas.

Būklės tikrinimo susitarimas jokių būdu neatmeta galimybės Bulgarijai ir Rumunijai pasinaudoti šiuo metu pagal jų kaimo plėtros programas numatytais lėšomis siekiant spręsti naujas problemas. Galima stiprinti veiksmus, susijusius su biologine įvairove, vandentvarka, atsinaujinančia energija, klimato kaita, ir spręsti naujus uždavinius, visų pirma susijusius su klimato kaina ir pieno sektoriaus restruktūrizavimu. Jos toliau gali modifikuoti savo programas siekdamas tinkamai atsižvelgti į poreikius, įskaitant pasiūlymus dėl naujų veiksmų, kurių šiuo metu nepateikiama jų programose.

Europos ekonomikos atgaivinimo plano sąlygomis Komisija pasiūlė stiprinti Bendrijos pastangas energetikos sektoriuje, plačiąjuosčio ryšio kaimo vietovėse ir klimato kaitos srityse, įskaitant naujas problemas, kaip nustatyta pagal bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) būklės patikrą.

Jeigu Komisijos pasiūlymui pritarė Taryba ir Parlamentas, Bulgarija ir Rumunija gaus nemažas sumas jau 2009 m., kurių dalį jos galės išleisti naujoms problemoms spęsti.

Šiuo metu kaimo plėtrai iš viso numatyta 1,25 mlrd. EUR, iš kurių 250 mln. EUR skirta naujoms problemoms spręsti, kaip nustatyta pagal BŽŪP būklės patikrą. Šie pinigai bus paskirstyti visoms valstybėms narėms ir turėtų būti skirti 2009 m.

Be to, Komisija norėtų priminti gerbiamajam Parlamento nariui, kad pasinaudodamos būklės patikra visos valstybės narės (ES12) turės naudos dėl jų tiesioginėms išmokoms skirtų finansinių paketų bendro 90 mln. EUR padidėjimo. Šiuos papildomus pinigus galima naudoti, nepažeidžiant bendrai sutartų taisyklių, konkrečiai paramai, pavyzdžiui, aplinkos būklei apsaugoti arba gerinti, trūkumams šalinti pieno, galvijų arba ožkų ir avių sektoriuje, arba rizikos valdymo priemonėms skirtai pagalbai.

*
* *

Klausimas Nr. 56, kurį pateikė Alain Hutchinson (H-0122/09)

Tema: Dėl eksporto subsidijų

2001 m. ES įsipareigojo laipsniškai atsisakyti visų eksporto subsidijų žemės ūkio produktams iki 2013 m. Tačiau 2006–2007 m. laikotarpiu ES eksporto subsidijoms išleido ne mažiau nei 2,5 mlrd. EUR. Nors suma galbūt mažėja, ji vis dar per didelė. Tarptautinėmis sąlygomis, kurioms būdinga maisto krizė ir žemės ūkio produkcijos kainų staigus padidėjimas, turėtume daug greičiau atsisakyti šių subsidijų, turinčių dempingo poveikį, kuris nepakeliamas milijonams mažų besivystančių šalių gamintojų.

Ar Komisija, naudodamasi statistiniais duomenimis ir tvarkaraščiu gali tiksliai pasakyti, kokie jos ketinimai šiuo klausimu?

Atsakymas

(EN) EB eksporto kompensacijų reintrodukcija pieno produktams yra reakcija į neįtikėtiną 60 proc. pasaulinės rinkos kainų sumažėjimą per paskutinius mėnesius dėl mažėjančios paklausos. Ir priešingai dabartinei padėčiai, ES pieno produkcija didėja tam tikrose konkuruojančiose eksportuojančiose šalyse, pavyzdžiui, Naujojoje Zelandijoje, Brazilijoje ir Jungtinėse Valstijose.

Todėl šios eksporto kompensacijos turi būti laikomos apsauginiu tinklu, o ne trukdžiu kursui, nustatytam 2003 m. vykdant bendrąją žemės ūkio politikos reformą ir per paskesnę būklės patikrą.

ES visada laikėsi tarptautinių įsipareigojimų eksporto kompensacijų atžvilgiu ir toliau taip darys.

2005 m. gruodžio 13–18 d. Honkongo Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) Ministrų konferencijoje priimtoje Ministrų deklaracijoje tvirtinama: „Mes sutinkame užtikrinti lygiagretų visų formų eksporto subsidijų ir draudimų panaikinimą visų eksporto priemonių atžvilgiu, kad atitinkamas rezultatas būtų pasiektas iki 2013 m. pabaigos.“ EB ir PPO nariai laikysis deklaracijoje išdėstytų politinių įsipareigojimų, įskaitant dėl visų formų subsidijų atsisakymo galutinio termino. Tačiau ši įsipareigojimą sąlygoja sėkmingas Dohos raundo užbaigimas.

EB tebėra pasiryžusi užbaigti Dohos derybų raundą ir tikisi, kad susitarimą galima pasiekti 2009 m. Po susitarimo EB savo tvarkaraštyje nurodys išsamią informaciją apie eksporto kompensacijų panaikinimą iki 2013 m.

2006–2007 m. EB informavo PPO, kad išleido 1,4 mlrd. EUR eksporto kompensacijoms, o ne 2,5 mlrd. EUR. Tai yra mažiau nei vienas penktadalis sutartos PPO viršutinės eksporto subsidijų ribos.

*
* *

Klausimas Nr. 57, kurį pateikė Κατερίνα Μπατζελή (H-0123/09)**Tema: Dėl JAV Ūkių bilio**

Ekonominis nuosmukis paveikia gamintojus ir ekonomikos sektorius Europos ir tarptautiniu lygiu ir dėl to būtina plėtoti naują politiką, kad būtų galima spręsti problemas šiose srityse. Neseniai JAV Vyriausybė pateikė naują žemės ūkio bilį (ūkių bilį), kuriame numatomos veiksmingesnės paramos priemonės, susijusios su ūkių pajamomis, rizikos padengimu ir naujomis draudimo sistemoms, kuriomis, taikant koordinuotus ir integruotus veiksmus (naujas ACRE ir CCP), bus kompensuojamas ūkininkų pajamų nuostolis dėl bet kokio rinkų sutrikimo.

Ar Komisija, ieškodama naujų paramos priemonių žemės ūkio pajamoms, ketina remti panašias priemones Europos gamintojams, kad Europos ūkininkai nebūtų remiami nepakankamai, palyginti su jų kolegomis JAV?

Ar Komisija mano, kad esami BŽŪP mechanizmai ir PPO susitarimai šiuo metu užtikrina, kad žemės ūkio produktai galėtų nuolat patekti į tarptautinę rinką?

Ar Komisija nesusimąsto apie tai, kad Amerikos žemės ūkis, nepaisant jo kitokių ekonominių ir socialinių charakteristikų, remiamas didesniu biudžetu nei Europos žemės ūkis?

Atsakymas

(EN) Dėl finansinės krizės įtakos tikrajai ekonomikai pastebimai sulėtėjo ekonominė veikla, o tai tuo pat metu paliečia visas pagrindines ekonomikos sritis. Nors žemės ūkio sektorius paprastai yra atsparesnis nei kiti sektoriai, jis taip pat gali susidurti su nemažomis problemomis, ypač paklausos apimtys ir ūkių pajamų srityje. Nei viena iš šių problemų nerodo, kad kas nors esamose PPO taisyklėse galėtų apsunkinti mūsų galimybes patekti į tarptautines rinkas.

Europos ūkininkai gauna stabilaus dydžio pajamų paramą pagal bendrosios išmokos schemą. Tai veiksminga žemės ūkio gamybos nenutrūkstamumo užtikrinimo visoje ES priemonė. Be to, tai yra į rinką orientuotas sprendimas, pagal kurį ūkininkai gamybos sprendimus priima pagal rinkos signalus. Amerikos ūkininkai turi galimybę pasinaudoti keliomis įvairių tipų rizikos valdymo priemonėmis, kaip ir ES ūkininkai, bet ES mes apsisprendėme kitaip spręsti rizikos valdymo problemą. Tai priklauso nuo tokių veiksmų, kaip gamybos struktūra, biudžeto planavimas ir žemės ūkio paramos tikslai.

Mes apžvelgėme, ką pajamų draudimo schema reikštų ES, tiek naudodamiesi vidaus, tiek išorės tyrimais. Prieita prie išvados, kad tokia schema pareikalautų suderinto apibrėžimo, kas sudaro pajamas visose 27 valstybėse narėse, ji uždėtų didesnę administracinę našą ir būtų labai brangi ir kintama, atsižvelgiant į biudžeto išlaidose, kai BŽŪP turi nustatytais biudžeto laikotarpiais fiksuotą biudžetą. Be to, BŽŪP jau yra kelios priemonės, pritaikytos mažinti reikšmingų kainos ir gamybos svyravimų poveikį, pavyzdžiui, trukdymų straispsniai ir intervencijos mechanizmai keliems žemės ūkio sektoriams, o išimtiniais atvejais – valstybės pagalba žemės ūkio draudimo schemoms ir parama, teikiant išmokas įvykus nelaimei. Be to, įvertindami būklę mes valstybėms narėms suteikiame galimybę tiesioginių išmokų paketų dalį naudoti rizikos valdymo priemonėms.

Dėl būsimos finansinės perspektyvos – Europos Komisija šiuo metu pradeda biudžeto persvarstymo procesą. Per šį procesą siekiama suformuluoti atitinkamus būsimą biudžetą tikslus. Kai tik bus susitarta dėl šių tikslų, gali vykti diskusija dėl faktinių sumų, kurių reikia nustatytiems tikslams pasiekti. Žinoma, kad Komisija šiame procese vadovaujasi svarbiu aspektu – kaip geriausiai prisidėti prie Europos ūkininkų konkurencingumo. Ūkininkų konkurencingumas vis dėlto nebūtinai priklauso nuo žemės ūkio politikai skiriamo biudžeto dydžio – jis taip pat priklauso nuo remiamos politikos tipo ir nuo bendros aplinkos, kurioje ūkininkai vykdo veiklą.

*
* *

Klausimas Nr. 58, kurį pateikė Εμμανουήλ Αγγελάκας (H-0038/09)**Tema: Dėl Europos žiniasklaidos organizacijos sukūrimo ir informacijos apie Europą skleidimo valstybėse narėse**

Bandydama kovoti su demokratijos stoka Komisija pradėjo nemažai ES viešosios informacijos iniciatyvų ir siekė išplėsti Europos problemų pateikimą žiniasklaidoje. Tuo tikslu pagirtinos pastangos buvo dedamos

dėl Europos tinklavių, „Europarl“ televizijos, „Euronews“ programos ir kt. Dabartinė tendencija „veikti globaliai“ provokuoja reakcijas daugiausia tarp išsilavinusių euroskeptikų, kurie bent jau turi anglų kalbos žinių.

Ar Komisija numato „veikimo vietoje“ galimybę? Ar ji norėtų apsvastyti galimybę kiekvienai valstybei narei sukurti po oficialų Europos žiniasklaidos kanalą arba organizaciją, atsakingą jai ir atitinkama jos kalba skleidžiančią informaciją išimtinai Europos klausimais ir parodančią, kaip ji susijusi su problemomis?

Atsakymas

(EN) 2008 m. balandžio mėn. priimta vidutinės trukmės garso ir vaizdo strategija siekiant kurti priemones, kurios leistų geriau suprasti garso ir vaizdo (angl. AV) rinką; sustiprinti turimas gerias tam tikros srities specialistams ir žurnalistams skirtas AV paslaugas ir kurti naujas; padėti plėtoti Europos garso ir vaizdo viešąją sferą įsteigiant tinklus iš garso ir vaizdo operatorių, kurie kurtų, prodiusuotų ir transliuotų programas su ES susijusiomis temomis radijuje, televizijoje ir interneto terpėje, kuria piliečiai jau naudojami vietos ir nacionaliniu lygiu ir jiems tinkama kalba.

Komisija nenumato kurti oficialaus Europos žiniasklaidos kanalo, nes daug žiniasklaidos priemonių, technologijų ir operatorių jau yra. Naujai žiniasklaidai, galinčiai atsirasti visose technologinėse platformose, būtų sunku susirasti sau rinką. Todėl politika – pabandyti dalyvauti esamoje žiniasklaidoje naudojant įvairias technologines platformas, kad būtų galima padidinti iki maksimumo ES informacinių programų aprėptį ir auditoriją. Komisija organizavo trijų ES apimančių tinklų (iš kurių du yra naudojami) kūrimą, kad geriau patenkintų piliečių poreikius nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygiu, nepažeidžiant visiško dalyvaujančių stočių savarankiškumo.

2007 m. sukurtas Europos radijo tinklas (Euranet) pradėjo transliuoti programas dešimčia ES kalbų 2008 m. balandžio mėn., kas savaitę pasiekdamas 19 mln. ES piliečių ir 30 mln. ne ES piliečių visame pasaulyje. Jo interaktyvi tinklavių www.euranet.eu pradėjo veikti penkiomis kalbomis 2008 m. liepos mėn. ir – dešimčia kalbų 2008 m. lapkričio mėn. Tinklas atviras naujiems nariams, ar jie būtų tarptautiniai, nacionaliniai, regioniniai ar vietiniai, jei tik jie atitinka kokybės ir nepriklausomumo kriterijus. Sutarties laikotarpiu jis laipsniškai didins transliuojamų kalbų skaičių iki dvidešimt trijų.

Kitas interneto svetainių tinklas, vadinamas <http://www.PRESSEEUROP.eu>, buvo sukurtas 2008 m. gruodžio mėn. ir pradės veikti 2009 m. gegužės mėn. Jis siekia būti interaktyvia interneto svetaine, kuri kasdien atrinks geriausius straipsnius, paskelbtus tarptautinėje spaudoje. Jo pirmasis straipsnių aplankas apibūdins Europos rinkimus. Šis tinklas per mėnesį aprėps mažiausiai 3 mln. nepasikartojančių lankytojų dešimčia kalbų ir per savaitę – apytikriai 1 mln. straipsnių skaitytojų, kurie sudaro tinklą.

ES televizijos tinklas perrinks tarptautines, nacionalines, regionines ir vietines televizijas, kad iš pradžių sukurtų ir transliuotų ES informacines programas mažiausiai dešimčia kalbų (iki dvidešimt trijų kalbų sutarties pabaigoje). Atrankos procedūra vyksta. Tikimasi, kad jis pradės veikti iki 2010 m. vidurio.

Organizuojama įvairių tinklų ir interneto tinklalapių sinergija siekiant užtikrinti matomumą ir pasiekiamumą piliečiams organizuojamų tarpvalstybinių diskusijų atžvilgiu ir sudaryti galimybes atokiausių Europos Sąjungos dalių piliečiams pareikšti savo nuomones, reikmes ir reikalavimus.

Kai tik bus visiškai veikiantys, kiekvieną savaitę trys tinklai kartu su „Euronews“ programa pasieks 60–90 mln. ES piliečių visomis ES kalbomis.

Visa žiniasklaida, nors ir vykdo tikslą ES piliečių kolektyvinio informavimo misiją, dirba visiško redakcijų savarankiškumo sąlygomis, kad sudarytų sąlygas gauti ES informaciją ir dalyvauti demokratinėje diskusijoje.

*

* *

Klausimas Nr. 59, Mairead McGuinness (H-0039/09)

Tema: Dėl biologinės įvairovės mažėjimo ES

Komisijos komunikate dėl EB biologinės įvairovės veiksmų plano laikotarpio vidurio vertinimo, paskelbtame 2008 m. pabaigoje, pabrėžiama, kad labai tikėtina, jog ES pasieks savo tikslą sustabdyti biologinės įvairovės mažėjimą iki 2010 m. Komisija tvirtina, kad reikia sukurti „veiksmingą teisinę sistemą, kuri padėtų išsaugoti dirvožemio struktūrą ir funkcijas“. Ar Komisija gali patikslinti tai?

Ar Komisija, esant žemės ūkio naudmenų produktyvumo paklausai, didesnei nei bet kada anksčiau, turi skubių ketinimų imtis veiksmų, susijusių su biologinės įvairovės mažėjimu dirvožemyje, o ne tik laukti iki 2010 m., kad įvertintų padėtį?

Atsakymas

(EN) Dirvožemio biologinė įvairovė padeda daugumai žinomų ekosistemų funkcijų, pavyzdžiui, maistingųjų medžiagų, dujų ir vandens apytakai, taip pat dirvožemio ir biomasės formavimuisi; taigi, be dirvožemio floros ir faunos sausumos ekosistemos greitai žlugtų.

Komisija parengė pasiūlymą dėl Dirvožemio apsaugos pagrindų direktyvos⁽²⁰⁾, kuria siekiama užtikrinti tvarų dirvožemio naudojimą ir išsaugoti dirvožemio funkcijas. Jos apima dirvožemį, nes jis yra biologinės įvairovės terpė, kurią sudaro buveinės, rūšys ir genai. Nuo pirmojo pasiūlymo svarstymo Europos Parlamente 2007 m. lapkričio mėn. Komisija dirbo išvien su Taryba, bandydama siekti ją greitai priimti ir taip užtikrinti pažangą. Kai tik direktyva bus įgyvendinta, pagaliau visoje Bendrijoje bus nustatyta veiksminga teisinė dirvožemio struktūros ir funkcijų išsaugojimo sistema. Joje esančios nuostatos, skirtos kovai su erozija, organinių medžiagų mažėjimu, dykumėjimu, įdruskėjimu ir nuošliaužomis, labai prisidės prie dirvožemio biologinės įvairovės apsaugos.

Laukdama Dirvožemio apsaugos pagrindų direktyvos priėmimo Komisija aktyviai dalyvauja dirvožemio biologinės įvairovės apsaugos srityje, naudodama kitas galimas priemones, pavyzdžiui, išnaudodama galimybes, kurios suteikiamos kaimo plėtros srityje siekiant remti tam tikrą žemės ūkio praktiką (sėjomainą, apsaugines juostas, pasėlių likučių užarimą ir ekologinę žemdirbystę), atsižvelgdama į agrarinės aplinkosaugos priemones pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1698/2005⁽²¹⁾. Kai kurie geros žemės ūkio ir aplinkos būklės palaikymo standartai pagal kompleksinį paramos susiejimą taip pat gali padėti saugoti dirvožemio biologinę įvairovę, ypač standartai, kuriuose sprendžiamos dirvožemio erozijos, dirvožemio organinių medžiagų ir dirvožemio struktūros problemos. Be to, dedamos pastangos siekiant pagerinti dirvožemio biologinės įvairovės struktūrą, atsižvelgiant į Jungtinių Tautų konvenciją dėl biologinės įvairovės. Be to, Komisija gerai žino, kad yra daug žinių spragų dirvožemio biologinės įvairovės prasme. Siekdama įveikti šiuos trūkumus ji vis daugiau dėmesio skiria dirvožemio biologinei įvairovei septintojoje pamatinėje mokslinių tyrimų programoje, ypač pagal antrąją temą („Maistas, žemės ūkis ir žuvininkystė, biotechnologijos“) ir šeštąją temą („Aplinka“). Be to, ji neseniai pradėjo dvylikos mėnesių tyrimą, kuris skirtas konkrečiai ir išsamiai apžvelgti esamą padėtį, susijusią su žiniomis apie dirvožemio biologinę įvairovę ir dirvožemio biologinės įvairovės ir dirvožemio funkcijų sąsają.

*
* *

Klausimas Nr. 60, kurį pateikė Ιωάννη Γκλαβιάκη (H-0042/09)

Tema: Dėl Europos maisto pramonės konkurencingumo

Ankstesniame atsakyme (P-5307/08) Komisija patvirtino, kad maisto importas iš trečiųjų šalių didėjo, ir kad kaip tik tai yra didelė problema Europos gamintojams ir Europos maisto pramonei.

Ar Komisija numato priemones, kuriomis būtų siekiama padaryti Europos maisto pramonę konkurencingą, ir ar ketinama šiuo tikslu kurti atitinkamą paramos strategiją?

Atsakymas

(EN) Komisija siekia išlaikyti Europos pramonės konkurencingumą, taip pat atsižvelgti į bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) poreikius ir ES tarptautinius įsipareigojimus tiek pagal dvišalius, tiek daugiašalius prekybos susitarimus.

Ji sudarė pirmininko pavaduotojo G. Verheugeno vadovaujamą aukšto lygio grupę žemės ūkio ir maisto pramonės reikalams, kuri ketina spręsti šias problemas:

Žemės ūkio ir maisto pramonės konkurencingumas ateityje.

⁽²⁰⁾ COM(2006) 232, 2006 9 22.

⁽²¹⁾ OL L 277, 2005 10 21.

Veiksniai, kurie daro poveikį Bendrijos žemės ūkio ir maisto pramonės konkurencinei padėčiai, įskaitant iššūkius ir tendencijas, galinčias daryti poveikį konkurencingumui.

Sektoriumi būdingų rekomendacijų rinkinio formulavimas nukreiptas politikos formuotojams Bendrijos lygmeniu. Galutinis pranešimas bus pateiktas 2009 m. balandžio mėn.

Be to, daug programų, kuriomis remiamas pramonės konkurencingumas, apima Europos lygmenį ir kai kurios iš jų yra konkrečiau skirtos maisto pramonei. Jomis siekiama didinti šio sektoriaus konkurencingumą, t. y. gebėjimą plėstis ir klestėti. 90 proc. maisto pramonėje veikiančių įmonių yra mažosios ir vidutinės įmonės (MVĮ), o viena iš pagrindinių MVĮ skirtų programų yra Konkurencingumo ir inovacijų bendroji programa (angl. CIP). Pagrindiniai šios priemonės tikslai: sudaryti geresnes galimybes pasinaudoti finansavimu, remti inovacijų veiklą ir naudoti informacijos ir ryšių technologijas (IRT). Programa priimta 2007–2013 m. laikotarpiu.

Be to, 2007–2013 m. laikotarpiu iš Europos regioninės plėtros fondo ir Sanglaudos fondo 26,4 mlrd. EUR suma skirta MVĮ.

Europos įmonių tinklas – kita priemonė, sukurta siekiant remti įmones visoje Europoje ir skatinti naujoves ir konkurencingumą. Jis sukurtas iš beveik 600 partnerių organizacijų, esančių daugiau nei 40 šalių.

2008 m. gruodžio mėn. Komisija priėmė komunikatą dėl maisto produktų kainų Europoje, kuriame pateikiama išankstinė įvairių maisto tiekimo grandinės dalyvių vaidmens ir galimų problemų analizė. Atsižvelgiant į šį komunikatą, bus atliekamas tolesnis tyrimas, susijęs su konkurencijos didinimu ES ir nacionaliniu lygiu (konkrečiai orientuojantis į šiai sričiai ypač kenksmingas praktikas ir apribojimus), skaidrumo tiekimo grandinėje didinimu ir geresniu vartotojų informavimu, taip pat su tolesne maisto produktų tiekimo grandinės funkcionavimo analize ir maisto pramonės konkurencingumo sąlygomis.

Reguliavimo sistema, kurioje veikia ES maisto pramonės įmonės, yra lemiamas konkurencingumo, plėtros ir užimtumo rodiklių veiksnys. Komisija padeda įmonėms didinti konkurencingumą mažindama biurokratizmą ir kurdama geresnį reglamentavimą. Šie veiksmai yra svarbi ES partnerystės ekonomikos plėtros ir darbo vietų kūrimo skatinimo strategijos, kuria didinama Lisabonos strategijos įgyvendinimo varomoji jėga siekiant Europos ekonomiką padaryti konkurencingiausia pasaulyje, dalis.

Pagal tai Komisija pasiūlė labai supaprastinti bendrąją žemės ūkio politiką (BŽŪP), remdamasi naujausia BŽŪP (būklės įvertinimas) reforma atliktais tobulinimo darbais, kuriais iš esmės siekiama sukurti labiau į rinką orientuotą žemės ūkio sektorių.

*
* *

Klausimas Nr. 61, kurį pateikė Armando França (H-0043/09)

Tema: Dėl nelegalių lažybų

Šiandien sportas taip pat yra verslas, kurio apyvarta siekia milijonus eurų. Sporto lažybų rinka plėtėsi vis didėjančia sparta, o internetas privertė daug labiau jausti lažybų buvimą, pavyzdžiui, susijusių su futbolu. Todėl nepaprastai svarbu apsaugoti futbolo klubus ir visus sporto dalyvius, nes jų produktais toliau naudojamosi be leidimo ir dėl to iš jų atimamas teisėtas pajamų šaltinis, statant į pavojų futbolo pramonę ir jos ekonominį pajėgumą. Lažybų rinka lieka nereguluojama ir vis dar vedama prie mokestinių pasekmių. Plinta nepilnamečių azartiniai lošimai; vartotojai atsižada privatumo; iki šiol šioje srityje nėra efektyvios duomenų apsaugos; toliau plinta vidaus lažybos. Kokių ketinimų turi Komisija dėl šios rinkos suregulavimo ir kada ji ims veiksmų?

Atsakymas

(EN) Komisija neturi planų reguliuoti azartinių lošimų rinkos. Gerbiamasis Parlamento narys taip pat gali prisiminti, kad vykstant diskusijai dėl paslaugų direktyvos valstybės narės ir Parlamentas nepritarė Komisijos pasiūlymui dėl tokio reguliavimo. Paskutinis apsisprendimas nuomonėmis Konkurencingumo taryboje 2008 m. gruodžio 1 d. taip pat parodė, kad valstybės narės toliau pritaria nacionaliniam reguliavimui šioje srityje.

Komisija sutinka, kad valstybės narės turi teisę reguliuoti tokią veiklą nacionaliniu lygiu, bet jos tai turi daryti pagal EB sutartį. Šiomis aplinkybėmis Komisija atkakliai tvirtina, kad valstybių narių taikomi apribojimai turi būti grindžiami galiojančiu visuomenės intereso tikslu, kuris būtinas ir tinkamas atitinkamiems tikslams

apginti. Be to, jie turi būti nuosekliai taikomi vidaus operatoriams ir kitų valstybių narių licencijuotiems operatoriams, kurie nori teikti paslaugas tarptautiniu mastu.

Platesniu klausimu apie sportą Komisija 2009 m. pirmame ketvirtyje planuoja rengti pasiūlymų dėl tyrimo, kuriuo būtų siekiama ištirti įvairias mėgėjų sporto finansavimo sistemas visoje Europoje, konkursą. Tyrime bus apžvelgta visa finansavimo šaltinių grupė, įskaitant tiesioginius ir netiesioginius finansinius srautus tarp profesionalų ir mėgėjų sporto per solidarumo mechanizmus.

*

* *

Klausimas Nr. 62, kurį pateikė Brian Crowley (H-0045/09)

Tema: Dėl prekybinių ryšių su Balkanų regionu

Kokias iniciatyvas Europos Sąjunga įgyvendina, kad padidintų iš 27 Europos Sąjungos valstybių narių eksportuojamų prekių, kurios parduodamos Balkanų regione, kiekį? Ir apkritai kokios programos priimtos siekiant pagerinti Europos Sąjungos ir Balkanų regiono šalių prekybinius ryšius?

Atsakymas

(EN) Vakarų Balkanai, kaip regionas, yra svarbus ir naudingas ES partneris. ES ne kartą pakartojo savo įsipareigojimą šio regiono Europos perspektyvos atžvilgiu, galiausiai nukreiptą ES narystės link.

ES yra pagrindinė Vakarų Balkanų prekybos partnerė. Todėl glaudesni ES ir regiono ryšiai nepaprastai svarbūs regiono skatinant ekonominę plėtrą, kuri būtų naudinga tiek šioms šalims, tiek ir ES, ir jos eksportuotojams. Prekybos liberalizavimas ir integracija – stabilizacijos ir asociacijos proceso pagrindas. ES siekia šio tikslo kartu su Vakarų Balkanais trimis lygiais.

Pirma, Komisija susitarė dėl laisvosios prekybos susitarimo, kaip Stabilizacijos ir asociacijos susitarimo dalies. Jis suteikia abipusišką galimybę laisvai eksportuoti prekes į ES ir tam tikrą Vakarų Balkanų šalį. Šiais susitarimais sudaromos sąlygos politinėms ir ekonominėms reformoms ir suteikiamas pagrindas Vakarų Balkanų integraciją į Europą derinti su *acquis communautaire* būdu. Prieš Stabilizavimo ir asociacijos susitarimus buvo nustatytos vienašališkos prekybos lengvatų, kurias ES suteikė Vakarų Balkanams.

Antra, regioniniu lygiu Komisija veikė kaip derybų dėl Centrinės Europos laisvosios prekybos susitarimo (CEFTA) tarpininkė. Be to, ji teikė finansinę paramą ir techninę pagalbą CEFTA sekretariatui ir sutarties šalims, kad padėtų įgyvendinti susitarimą. Kartu Komisija labai vertina atsakomybę už regioninį susitarimą ir pripažįsta, kad CEFTA yra ypač svarbus dėl didesnės regioninės ekonominės integracijos, taip pat ruošiant pagrindą visiškam Vakarų Balkanų dalyvavimui bendrojoje ES rinkoje.

Trečia, daugiašaliu lygiu mes rėmėme regiono šalių įstojimą į Pasaulinę prekybos organizaciją, kaip svarbiausią žingsnį link veiksmingo dalyvavimo globalizuotoje ekonomikoje.

*

* *

Klausimas Nr. 63, kurį pateikė Γεωργίου Παπαστάμκου (H-0049/09)

Tema: Dėl futbolo varžybų televizijos transliavimo teisių

Kur yra taisyklių, kurios valdo Europos lygio (čempionų lygos) ir nacionalinio lygio (nacionalinių lygų) futbolo varžybų televizijos transliavimo teisių pardavimą, ir bendrijos teisės prieštaravimai?

Atsakymas

(EN) Pastaraisiais metais pagrindinis antimonopolinis klausimas sporto žiniasklaidos teisių srityje buvo klausimas, ar ir kokiomis aplinkybėmis kolektyvinis žiniasklaidos teisių pardavimas atitinka EB 81 straipsnį.

Paskutiniais metais Komisija priėmė tris sprendimus, susijusius su žiniasklaidos teisių bendru pardavimu, būtent dėl UEFA Čempionų lygos⁽²²⁾, Vokietijos „Bundesligos“⁽²³⁾ ir FA Premier League⁽²⁴⁾.

Šiais trimis sprendimais Komisija nuosekliai laikosi nuomonės, kad bendras žiniasklaidos teisių sporto srityje pardavimas, t. y. kai sporto klubai (pvz., futbolo klubai) patiki savo žiniasklaidos teisių pardavimą tik tam tikro sporto (lygos) asociacijai, kuri po to parduoda šias teises jų vardu – sudaro horizontalų konkurencijos apribojimą pagal EB 81 straipsnio 1 dalį. Tačiau Komisija pripažino, kad ši praktika efektyviai veikia ir dėl to galėtų būti priimta pagal EB sutarties 81 straipsnio 3 dalį, jei įvykdomos tam tikros sąlygos.

Tokios sąlygos buvo, pavyzdžiui, bendrajam žiniasklaidos teisių pardavėjui skirtas įpareigojimas organizuoti konkurencingą, nediskriminacinį ir skaidrų pasiūlymų teikimo procesą, įpareigojimas apriboti išimtinės vertikaliosios sutarties trukmę ir taikymo sritį, sąlyginio pasiūlymų teikimo draudimas ir ne vienintelio pirkėjo išlygos taikymas (tik sprendimui dėl FA Premier League).

Baltojoje knygoje dėl sporto⁽²⁵⁾ ir prie jos pridedamuose prieduose Komisija išdėstė savo poziciją, susijusią su transliavimo teisių ir sporto renginių pardavimu, taip pat Bendrijos teisės ir visų pirma konkurencijos įstatymo taikymu žiniasklaidos teisėms.

*
* *

Klausimas Nr. 64, kurį pateikė Avril Doyle (H-0059/09)

Tema: Dėl augalų apsaugos produktų ir drėgnų šalių

Ar Komisija, vertindama žemės ūkio perspektyvą, turi kokių nors užsitęsusių problemų, susijusių su pesticidų paketu, apie ką būtent kalbėta Klass ir Breyer pranešimuose? Ar ji visiškai pasikliauja, kad grūdų, bulvių ir uogų pramonė drėgnose šalyse, pavyzdžiui, Airijoje, toliau turės galimybę pasinaudoti visais būtinais augalų apsaugos produktais šioms labai svarbioms kultūroms?

Atsakymas

(EN) Komisija įsitikinusi, kad naujasis reglamentas, dėl kurio gali būti atsisakyta riboto aktyvių medžiagų skaičiaus, pastebimai nepaveiks rinkos.

Priešingai, Komisija mano, kad jis – paskata kurti naujus saugesnius produktus. Jame taip pat supaprastinama leidimų išdavimo tvarka, suteikianti galimybę naujiems pesticidams greičiau patekti į rinką, taip didinant galimybes naujovėms naujais sprendimais, tuo pat metu užtikrinančiais tvarią augalų apsaugą ir maisto saugumą.

Šiame reglamente numatoma galimybė patvirtinti veikliąsias medžiagas pagal griežtesnes sąlygas ribotam laikui siekiant valdyti didelį pavojų augalų sveikatai, net jeigu jos neatitinka tvirtinimo kriterijų kancerogeniškumo, toksiškumo reprodukcinės funkcijos arba endokrininių liaukų ardymo atžvilgiu.

Be to, leidimų išdavimo pagal zonas sistema ūkininkams palengvins prieinamumą prie pesticidų tarp valstybių narių ir duos stimulą pramonei kurti produktus mažoms kultūroms. Ji sumažins administracinę naštą augalų apsaugos produktų gamintojams ir kompetentingoms institucijoms. Todėl Komisija laikosi nuomonės, kad ateityje ES ūkininkai taip pat turės galimybę naudotis visais augalų apsaugos produktais, kurie reikalingi tvariai ir ekonomiškai klestinčiai augalininkystei.

*
* *

(22) 2003 m. liepos 23 d. Komisijos sprendimas, byla Nr. 37398, Bendras UEFA Čempionų lygos komercinių teisių pardavimas.

(23) 2005 m. sausio 19 d. Komisijos sprendimas, byla Nr. 37214, Bendras žiniasklaidos teisių ir Vokietijos „Bundesliga“ pardavimas, OL 2005 L 134, p. 6.

(24) 2006 m. kovo 22 d. Komisijos sprendimas, byla Nr. 38173, Bendras žiniasklaidos teisių ir „FA Premier League“ pardavimas, skelbiama tinklavietėje:
http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/cases/decisions/38173/decision_en.pdf.

(25) 2007 m. liepos 11 d. Balta knyga dėl sporto COM(2007) 391 final; 2007 m. liepos 11 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentas SEC(2007) 935.

Klausimas Nr. 65, kurį pateikė Magor Imre Csibi (H-0074/09)**Tema: Dėl Kozlodujaus atominės elektrinės**

Ar Komisija mano, kad sprendimas iš naujo paleisti Kozlodujaus atominės elektrinės (Bulgarija) trečiąjį ir ketvirtąjį reaktorius galėtų turėti poveikio regiono saugumui?

Atsakymas

(EN) Branduolinis saugumas Europos Sąjungai nuolat buvo prioritetinis klausimas nuo praėjusio šimtmečio dešimtojo dešimtmečio vykstant plėtrai. Kozlodujaus 1–4 blokai yra VVER 440/230 tipo reaktoriai, dėl kurių Komisijos požiūris nepasikeitė – kad šiuos pirmosios kartos tarybinės konstrukcijos reaktorius branduolinės energijos ekspertai laiko iš esmės nesaugiais ir jų negalima ekonomiškai modernizuoti iki reikiamo saugos lygio. Ši pozicija atitinka G7 daugiašalę visų Centrinės ir Rytų Europos tarybinės konstrukcijos reaktorių saugumo didinimo veiksmų programą, kuri priimta 1992 m. Miuncheno G7 aukščiausiojo lygio susitikime⁽²⁶⁾.

Dėl Kozlodujaus 1–4 blokų uždarymo buvo susitarta kaip dėl vienos iš Bulgarijos prisijungimo prie Europos Sąjungos sąlygų, kuri, kaip tokia, buvo įtraukta į Stojimo sutartį. Bet koks vienašališkas Bulgarijos sprendimas atnaujinti Kozlodujaus trečiojo ir ketvirtąjo reaktorių darbą būtų Stojimo sutarties pažeidimas.

*
* *

Klausimas Nr. 66, kurį pateikė Zita Pleštinská (H-0078/09)**Tema: Dėl negalios kortelių derinimo**

Apytikriai 50 mln. europiečių – vienas dešimtadalis Europos gyventojų – turi kokią nors negalią. Maždaug vienas iš keturių europiečių turi neįgalų šeimos narį. Nepaisant pažangos, pasiektos žmonių su negalia socialinio įtraukimo požiūriu, ES vis dar yra nemažai kliūčių, pavyzdžiui, dėl asmens tapatybės kortelės, nurodančios, kad jos turėtojas turi didelę negalią, abipusio pripažinimo. Daug neįgalių piliečių turi problemų užsienyje, pavyzdžiui, negali naudotis parkavimo vietomis.

Ar Komisija svarsto didelės negalios kortelių suderinimo ES galimybę pagal panašius principus kaip ir Europos sveikatos draudimo kortelių atveju?

Atsakymas

(EN) Komisija pritaria negalios statuso savitarpio pripažinimui ES valstybėse narėse, kad būtų galima skirti išmokas žmonėms su negalia. Tačiau dėl susitarimo Europos lygiu dėl negalios apibrėžties nebuvimo, nacionalinių praktikų įvairovės ir kai kurių valstybių nenoro Komisija šiame etape neturi galimybės pasiūlyti visos ES asmens tapatybės kortelės žmonėms su negalia arba savitarpiskai pripažinti nacionalines žmonių su negalia tapatybės korteles, kad būtų galima teikti specialias išmokas.

Dėl parkavimo kortelių žmonėms su negalia – Komisija primena, kad Tarybos rekomendacijoje 2008/205/EB⁽²⁷⁾ numatomas standartinis Bendrijos modelis. Pagal šią rekomendaciją valstybės narės išleistos standartinės Bendrijos parkavimo kortelės turėtojas gali naudotis parkavimo infrastruktūra, kuria gali naudotis žmonės su negalia kitose valstybėse narėse.

Tačiau Komisija pabrėžia, kad rekomendacijos neturi jokios privalomos teisinės galios valstybėse narėse ir kad jos lieka atsakingos už negalios apibrėžimą, kortelės suteikimo procedūrų nustatymą ir sąlygų, kuriomis gali būti naudojama kortelė, apibrėžtį. Siekdama palengvinti parkavimo kortelių naudojimą visoje ES, Komisija sukūrė tinklavietę⁽²⁸⁾ ir išleido knygelę⁽²⁹⁾, kuriose teikiama informacija piliečiams ir nacionalinėms

⁽²⁶⁾ <http://www.g7.utoronto.ca/summit/1992munich/communique/nuclear.html>.

⁽²⁷⁾ 2008 m. kovo 3 d. Tarybos rekomendacija 2008/205/EB, kuria pritaikoma rekomendacija 98/376/EB dėl parkavimo kortelių žmonėms su negalia dėl Bulgarijos Respublikos, Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Rumunijos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos prisijungimo.

⁽²⁸⁾ <http://parkingcard.europa.eu>.

⁽²⁹⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/docs/en_bookletparkingcard_080522.pdf.

valdžios institucijoms apie standartinį Bendrijos modelį ir parkavimo kortelių naudojimo valstybės narėse sąlygas.

*
* *

Klausimas Nr. 67, kurį pateikė Jens Holm (H-0079/09)

Tema: Dėl ES ir Maroko susitarimo dėl žvejybos

2006 m. ES ir Maroko susitarimas dėl žvejybos apima okupuotas Vakarų Sacharos teritorijas.

Pagal šį susitarimą Marokui leidžiama pardavinėti žvejybos licencijas ne tik savo vandenyse, bet ir Vakarų Sacharoje. JT jau 2002 m. išaiškino, kad kaip okupacinė valstybė Marokas turi teisę pardavinėti Vakarų Sacharos gamtinius išteklius ne siekdamas naudos sau, o tik tardamasis su Sahravi žmonėmis ir siekdamas naudos jiems.

Ar Komisija gali pasakyti, kiek konkrečiai Vakarų Sacharai skirtų žvejybos licencijų buvo parduota Europos laivams nuo susitarimo sudarymo dienos? Kokia šių licencijų finansinė vertė? Kiek daug praktiniu lygiu pagal Komisijos apskaičiavimus susitarimas davė naudos Sahravi žmonėms?

Atsakymas

(EN) Vakarų Sacharos klausimas EB ir Maroko žvejybos partnerystės susitarimo (angl. FPA) aplinkybėmis buvo išsamiai aptartas inter alia FPA suderinamumas su tarptautine teise susitarimo priėmimo Taryboje ir Parlamente proceso metu.

ES mano, kad Vakarų Sacharos tarptautinio statuso klausimas – sudėtingas klausimas, kuris turėtų būti sprendžiamas atsižvelgiant į Jungtinių Tautų struktūros dvišales ir daugiašales aplinkybes. Taip yra dėl to, kad FPA nėra jokios nuorodos į Vakarų Sacharos statusą.

Kaip numatyta FPA ir pagal tarptautinę teisę Maroko Vyriausybė atsakinga už žvejybos sektoriaus politikos įgyvendinimą ir už susitarimo finansinės įmokos naudojimą. Šis metinis įnašas siekia 36,1 mln. EUR, iš kurių bent 13,5 mln. EUR turi būti naudojama žvejybos politikai remti ir atsakingai ir darniai žvejybai įgyvendinti. ES ir Maroko Vyriausybė kontroliuoja ir tiria žvejybos sektoriaus politikos įgyvendinimo rezultatus Jungtiniame komitete, kuris sukurtas pagal FPA. Parama Vakarų Sacharos žvejybos sektoriui – vienas iš svarbiausių anksčiau minėtos politikos nuostatų ir į ją atsižvelgiama planuojant priemones, kurių turi būti imamasi pagal Susitarimą.

Šiuo atveju nėra duomenų, susijusių su konkrečiai Vakarų Sacharoje skirtų žvejoti licencijų išdavimu. Tačiau dauguma pelaginės žvejybos laivų, kurie žvejoja pagal FPA šeštąją kategoriją, aktyviai veikia šiame regione ir labai padeda vietos iškrovimo vietoms. 2008 m. šios kategorijos sugautų žuvų dalis Dakhlos iškrovimo vietose sudarė 44 proc. (25,920 tonos).

Layoune priedugnio žvejybos traleriai ir ūdomis žvejojantys laivai (ketvirtoji kategorija) ir tunus gaubiamaisiais tinklais žvejojantys seineriai (penktoji kategorija) atitinkamai iškrovė 488 ir 13 tonų. 2008 m. ketvirtosios ir šeštosios kategorijos licencijų mokesčiai siekė 350711 EUR, bet, kita vertus, nėra atlikta analizės pagal faktinę tam tikros žvejybos veiklos vietą.

Dakhloje iškraunamų laivų Europos pelaginės žvejybos operatoriai apskaičiavo, kad jie samdo apytikriai 200 žmonių naudodami investicijas perdirbimui ir transportavimui čia, o jų laivuose vietoj Maroko jūreivių plaukioja vietiniai Dakhlos jūreiviai.

*
* *

Klausimas Nr. 68, kurį pateikė Bogusław Sonik (H-0081/09)

Tema: Dėl Aušvico ir Birkenau muziejaus finansinės krizės

Aušvico ir Birkenau muziejui gresia finansinė krizė. Jei buvusiai Aušvico ir Birkenau koncentracijos stovyklai išsaugoti ir apsaugoti nebus rasta finansinių išteklių, ateinančiais metais įvyks negrįžtamų pokyčių, dėl kurių ši atminimo vieta prarastų autentiškumą ir virs griuvėsiais. 200 šio muziejaus užimamuose hektaruose yra 155 pastatai ir 300 griuvėsių, taip pat kolekcijos ir archyvai, kuriems gresia pražūtis. Iki šiol muziejus daugiausia buvo finansuojamas iš Lenkijos valstybės biudžeto ir savų pajamų. 2008 m. užsienio pagalba siekė vos 5

proc. muziejaus biudžeto. Europa turi jausti moralinę pareigą gelbėti šią vietą ir išsaugoti atminimą apie šimtų tūkstančių Europos piliečių išnaikinimą.

Ar Komisija, žinodama, kad finansinė krizė gresia buvusiai Aušvico ir Birkenau koncentracijos stovyklai, apsvarstys galimybę spręsti šią problemą naudojant Europos Sąjungos paramą muziejams?

Atsakymas

(EN) Komisija mano, kad nenutrūkstamam Europos statybos procesui reikalingas Europos piliečių sąmoningumo didinimas, kuris būtų pagrįstas bendromis vertybėmis, istorija ir kultūra ir atminimo apie praeitį, įskaitant jos tamsiąsias puses, saugojimu.

2009 m. vasario mėn. pradžioje Aušvico ir Birkenau memorialas ir muziejus gavo apytikriai 4,2 mln. EUR dotaciją iš Europos regioninės plėtros fondo. Dotaciją skyrė Lenkijos kultūros ministerija pagal Europos veiklos programą „Infrastruktūra ir aplinka“.

Atsižvelgdama į tai, Komisija atkreipia dėmesį, kad pagal Bendrijos programą „Europa piliečiams“ taip pat remiami projektai, susiję su atminimo apie masines deportacijas nacizmo ir stalinizmo eros išsaugojimu. Šioje programoje nenumatoma priemonių išsaugoti tokiems didelio masto projektams, koks minimas klausime, bet jame siūloma reikšmingai prisidėti prie atminimo išsaugojimo ir jo perdavimo būsimoms kartoms.

*
* *

Klausimas Nr. 69, kurį pateikė Charlotte Cederschiöld (H-0082/09)

Tema: Dėl tarpvalstybinės sveikatos priežiūros

Komisija yra sutarties (t. y. 49 straipsnio) saugotoja ir privalo ginti Europos piliečių teises.

Ar Komisija panaikins visą pasiūlymą dėl pacientų mobilumo, jeigu pagal dabartinį *acquis* nebus atsižvelgiama į pacientų teises?

Atsakymas

Per Parlamento pirmąjį svarstymą dar nebuvo balsuota dėl Komisijos pasiūlytos direktyvos dėl piliečių teisių į tarpvalstybinę sveikatos priežiūrą⁽³⁰⁾. Taryboje tebevyksta diskusijos, gruodžio mėn. Sveikatos ministrams paskelbus tik vieną pažangos ataskaitą.

Todėl Komisija negali vertinti, ar teisės aktų bendraautorių pozicijos galėtų iš esmės paliesti jos pasiūlymo tikslus, ir visų pirma pacientų teisių užtikrinimą, kaip pripažino Europos Teisingumo Teismas.

Pacientų teisės tiesiogiai įgyjamos iš pagrindinės teisės gauti paslaugas, kuri garantuojama pagal EB sutarties 49 straipsnį. Jas daug kartų patvirtino Europos Teisingumo Teismas. Vienas iš pasiūlymo tikslų – išaiškinti šias teises ir suteikti daugiau teisinio tikrumo pacientams, valstybėms narėms ir sveikatos priežiūros paslaugų teikėjams. Komisija įsipareigojusi ginti šias teises, o ne leisti jas mažinti arba atsisakyti, atsižvelgdama į Europos Teisingumo Teismo jurisprudenciją ir esamą *acquis communautaire*, ypač Reglamentą Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos koordinavimo.

*
* *

Klausimas Nr. 70, kurį pateikė Marianne Mikko (H-0084/09)

Tema: Dėl deklaracijos dėl rugpjūčio 23 d. paskelbimo Europos stalinizmo ir nacizmo aukų atminimo diena.

Ši vasara pasižymės tuo, kad bus praėję 70 metų nuo pagarsėjusio Molotovo ir Ribentropo pakto pasirašymo. 1939 m. rugpjūčio 23 d. Tarybų Sąjungos ir Vokietijos pasirašytas Molotovo ir Ribentropo paktas padalijo Europą į dvi interesų sritis, tam naudodamas slaptus papildomus protokolus. Deklaraciją Nr. 0044/2008 dėl šio pakto padarinių – aukų paminėjimo palaikė 409 Europos Parlamento nariai iš visų politinių frakcijų. Europos Parlamento pirmininkas ją paskelbė rugsėjo 22 d. ir kartu su pasirašiusiųjų pavardėmis pateikė

⁽³⁰⁾ COM(2008) 414 galutinis.

valstybių narių parlamentams. Poveikis, kurį tarybinė okupacija turėjo posovietinių valstybių piliečiams, mažai žinomas Europoje.

Kokia iniciatyva, jei tokia būtų, Komisija ketina reaguoti į deklaraciją?

Atsakymas

(FR) Komisija mano, kad deklaracija dėl Parlamento deklaracijos dėl rugpjūčio 23 d. paskelbimo Europos stalinizmo ir nacizmo aukų atminimo diena yra svarbi iniciatyva siekiant išsaugoti atminimą apie totalitarinius nusikaltimus ir didinti visuomenės, ypač jaunų kartų, sąmoningumą.

Komisija tikisi, kad valstybių narių parlamentai, kuriems skiriama ši deklaracija, įgyvendins ją taip, kaip bus tinkamiausia jų savitai istorijai ir šiam opiam klausimui spręsti.

Komisija ruošiasi parengti Tarybos reikalaujamą pranešimą, kai pastaroji bus priėmusi pamatinį sprendimą dėl kovos su tam tikromis rasizmo ir ksenofobijos formomis ir apraiškomis, naudojant baudžiamosios teisės priemones. Komisija pateiks šį pranešimą 2010 m., kad galėtų būti rengiama politinė diskusija dėl naujų Bendrijos iniciatyvų reikalingumo.

Rengiant šį pranešimą buvo pradėtas tyrimas siekiant spręsti su totalitarinių nusikaltimų atminimu susijusius klausimus, turint tikslą gauti ir atlikti taikomų metodų, įstatymų ir praktikų faktinę apžvalgą. Šis tyrimas bus baigtas iki 2009 m. pabaigos. Be to, Komisijos darbas grindžiamas 2008 m. balandžio 8 d. klausyme, kurį ji organizavo kartu su pirmininkaujančia valstybe, gautomis pastabomis. Komisija taip pat išnagrinės, kaip Bendrijos programos galėtų padėti geriau suvokti šias problemas.

Komisija įsipareigojusi tęsti vykdomą procesą ir po truputį stumti jį pirmyn, nors žinoma ir supranta, kad valstybės narės privalo rasti savo būdą, kaip geriau atsižvelgti į lūkesčius, siejamus su nusikaltimų aukų atminimu, ir pasiekti susitaikymą. Europos Sąjungos vaidmuo – palengvinti šį procesą skatinant diskusiją ir remiant patirties ir gerosios praktikos mainus.

*
* *

Klausimas Nr. 71, kurį pateikė Esko Seppänen (H-0085/09)

Tema: Dėl pramoginės žvejybos

Komisija rengia pasiūlymą dėl reglamento, pagal kurį žmonės, kurie žvejoja laisvalaikio, turėtų pranešti apie sugautas žuvis valdžios institucijoms, jeigu minima žuvis svertų daugiau nei 15 kg. Pasiūlymas absurdiškas, o tie, kurie jį rengia, neturi jokio supratimo apie gyvenimą šiaurinėse valstybėse narėse ir jų artumą gamtai ir gamtos dovanoms. Ar Komisija tikrai ketina padaryti save pajuokos objektu ir taip pat numatomą inkvizicinį tyrimą taikyti šiaurės gyvenimo būdai, numatant informavimo reikalavimą, susijusį su žvejų mėgėjų sugautomis žuvimis?

Atsakymas

(EN) Priešingai tam, kas buvo plačiai pranešta, Komisija nerengia jokių pasiūlymų siekiant visiems pramoginės žvejybos žvejams arba žvejams mėgėjams numatyti panašias į žvejams profesionalams taikomas kvotas arba kontrolės priemones.

Komisija pasiūlė atkreipti dėmesį į kai kurias pramoginės žvejybos formas, kurios nurodomos reglamente, kuriame nustatoma Bendrijos kontrolės sistema, skirta bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių atitikčiai (47 straipsnis) užtikrinti. Tačiau reglamento projekte nesiekama uždėti neproporcingos naštos atskiriems žvejams arba laisvalaikio žvejybos pramonei. Tai, kas siūloma, taikoma tam tikrų konkrečių išteklių pramoginei žvejybai – būtent tų, kurie priklauso nuo atkūrimo plano, tam tikrų pagrindinių leidimų sąlygų ir informavimo apie sugautas žuvis. Jo taikymo sritis – gauti tikslesnės informacijos, kuri sudarytų galimybes valstybės institucijoms įvertinti tokios veiklos biologinį poveikį ir prireikus parengti reikiamas priemones. Kaip ir komercinės žvejybos veiklos atveju, valstybės narės būtų atsakingos už tokių priemonių vykdymą ir kontrolę.

Tačiau kaip jau viešai pasakė už Žuvininkystės ir jūrų reikalus atsakingas Komisijos narys, Komisija neketina visiems pramoginės žvejybos žvejams numatyti kvotų, kaip žvejams profesionalams. Komisijos pasiūlymas nebūtų taikomas kranto žvejams, įskaitant braidžiojančius jūroje, arba žvejams, žvejojantiems nuo prieplaukos, iš kanojos arba kajako. Iš esmės jis būtų taikomas tik pramoginės žvejybos žvejams, žvejojantiems iš laivo atviroje jūroje ir gaudantiems žuvis, kurios įtrauktos į daugiamečius planus, t. y. tas, kurioms gresia išnykimas. Paprastam žvejui mėgėjui, kuris sugauna nedaug žuvų ir kuris parėjęs iš žvejybos naudoja jas savo asmeninems

reikmėms, reglamento dėl kontrolės nebus taikoma, net jei žvejys gaudys tokias žuvis, kaip menkė, kuri įeina į atkūrimo planą.

Tikslios sugautų žuvų ribos, nuo kurios turės būti taikomos kontrolės priemonės, ar tai būtų 5, 10, 15 kilogramų ar koks nors kitoks matas, nustatymas priklausys nuo sugautų žuvų rūšies. Už Žuvininkystės ir jūrų reikalus atsakingas Komisijos narys savo vasario 10 d. Europos Parlamente pasakytoje kalboje paskelbė, kad ši riba bus nustatoma individualia tvarka. Komisija turėtų gauti reikiamų patarimų iš Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komiteto (angl. STECF), kuris pateiktų jai reikalingą informaciją apie tam tikrus ribinius skaičius, kuri būtų sąžininga ir teisinga.

Reikėtų prisiminti, kad pramoginė jūrų žvejyba jau yra valstybių narių vykdomo valstybių narių reguliavimo subjektas ir yra daug atvejų, kai leidimai ir informavimas apie sugautas žuvis šiuo metu privalomas. Tiesą sakant, Komisija turi vilties, kad šis pasiūlymas padės suderinti šiuos reikalavimus ir užtikrinti, kad mes turėsime taip pat patikimus duomenis apie atitinkamą žvejybą, kad ir kur ji vyktų.

Komisija pritaria tolesniam dialogui su suinteresuotosiomis šalimis dėl to, kaip labiau apriboti pasiūlymo taikymą pramoginei žvejybai, kuri turi pastebimą poveikį ištekliais pagal atkūrimo planą. Žinoma, Komisija nori užtikrinti, kad Tarybos priimtame galutiniam reglamente būtų pasiekta teisinga pusiausvyra tarp, viena vertus, atitinkamos informacijos apie pramoginę pažeidžiamų (atkuriamų) išteklių žvejybą gavimo (po analizės individualia tvarka) ir, kita vertus, užtikrinimo, kad pramoginė žvejyba, kurios laimikiai aiškiai turi nereikšmingą biologinį poveikį, nebūtų apsunkinta neproporcingais reikalavimais.

*
* *

Klausimas Nr. 72, kurį pateikė Bart Staes (H-0086/09)

Tema: Dėl ES finansinės paramos nutraukimo Bulgarijai dėl per mažos kovoje su korupcija pasiektos pažangos

Prieš dvejus metus Komisija sakė mums, kad ji gavo garantijas iš šalies kandidatės Bulgarijos, jog finansinė parama iš Europos biudžeto bus tinkamai administruojama. Tačiau neatrodo, kad taip būtų šiuo atveju. Dabar Bulgarija praranda 220 mln. EUR, taip pat išaldyta dar 340 mln. EUR finansinės paramos projektams, kurie jau buvo patvirtinti. Visa tai vyksta nepaisant to, kad pagal Europos Komisiją Bulgarija neabejotinai turi politinės valios kovoti su korupcija.

Ar gali Komisija paaiškinti, kas sudarė šias „garantijas“ ir kodėl šiuo atveju jos, atrodo, buvo nepakankamai pagrįstos?

Atsakymas

(EN) Komisija rodo didelį suinteresuotumą patikimu finansų valdymu, ES fondų kontrole ir ES biudžeto vykdymu. Fondų naudojimą atidžiai tikrina įvairios tarnybos, kurios valdo ES fondus Bulgarijoje. Šie fondai naudojami vadovaujantis tam tikrais teisės reglamentais. Komisija kasmet pateikia Parlamentui ataskaitą apie biudžeto vykdymą.

Dėl didelių ES fondų Bulgarijoje valdymo trūkumų, kurie buvo nustatyti 2008 m. pradžioje, Komisija laikinai sustabdė tam tikrų fondų kompensavimą pagal visus tris pasirengimo narystei fondus – PHARE, ISPA ir SAPARD. Be to, Komisija panaikino dviejų atsakingų už PHARE fondų valdymą vyriausybinių agentūrų akreditaciją. Šiuo metu šie sprendimai lieka galioji. Komisijos tarnybos šiuo metu vertina, ar Bulgarijos korekciniai veiksmai tam tikromis sąlygomis gali nusipelninti fondų išaldymo panaikinimo. Ypač svarbu Bulgarijai parodyti konkrečius rezultatus, pasiektus kovojant su pažeidimais ir sukčiavimu.

Komisijos tarnybos nuolatos remia ir palaiko glaudžius ryšius su Bulgarijos valdžios institucijomis, kurios stengiasi įveikti dabartines ES fondų naudojimo problemas. Komisija ir Bulgarijos valdžios institucijos turi bendrą tikslą – naudotis ES pagalba visiškai laikantis patikimo finansų valdymo ir kontrolės priemonių ir tai daryti Bulgarijos žmonių labui.

Be to, Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (angl. OLAF) turi tvirtas pozicijas ir išipareigojimus Bulgarijoje ir glaudžiai bendradarbiauja su daugybe Bulgarijos valdžios institucijų ir atstovų (Nacionaline tyrimų agentūra, valstybės kaltintojais, Valstybės nacionalinio saugumo agentūra, Mokesčių valdyba, Ministro Pirmininko pavaduotoju ir kt.), kad apsvarstytų priemones siekiant didinti kovos su sukčiavimu ir korupcija, kuri kenkia ES finansiniams interesams, veiksmingumą. Visų pirma OLAF su dideliu susidomėjimu stebi vykstančius teismo procesus, susijusius su SAPARD bylomis.

Be to, Komisija glaudžiai bendradarbiauja su Bulgarija pagal Bendradarbiavimo ir patikros mechanizmą (angl. CVM), kuris buvo sukurtas po Bulgarijos įstojimo į ES siekiant padėti Bulgarijai ištaisyti trūkumus teismų reformos ir kovos su korupcija ir organizuotu nusikalstamumu srityse. Kad užtikrintų ES lėšų įsisavinimą, ES taip pat privalo pažaboti korupciją ir ryžtingai kovoti su organizuotu nusikalstamumu.

*
* *

Klausimas Nr. 73, kurį pateikė Joel Hasse Ferreira (H-0087/09)

Tema: Dėl Europos darbuotojų diskriminacijos Jungtinėje Karalystėje

Naujausi incidentai, susiję su darbuotojais britais Jungtinėje Karalystėje, yra bandymas diskriminuoti darbuotojus iš Portugalijos ir kitų valstybių narių, tai rodo keliančius nerimą antieuropietiško pažiūrų požymius. Demonstrantai kalba apie portugalus ir kitus Europos darbuotojus stiliumi, kurio negalima toleruoti.

Ar dėl bendrovių „Total“ ir IREM investicijų Lindsėjuje, pietinėje Anglijoje, Komisija imsis veiksmų, kurių reikia siekiant užtikrinti visišką galiojančių Europos taisyklių dėl laisvo darbuotojų judėjimo laikymosi, ir ar ji jau pradėjo šiuos veiksmus dirbdama kartu su Britanijos Vyriausybe?

Atsakymas

(EN) Komisija žino apie JK streiką, kuris vyko Lindsėjuje (Linkolnšyre) esančioje Total bendrovės gamykloje. Komisija supranta, kad Italijos ir Portugalijos darbuotojai buvo atvežti į Lindsėjų pagal subrangos sutartį, kurią Total UK bendrovė pasirašė su Italijos firma IREM.

Gerbiamojo Parlamento nario minima situacija susijusi su laisvu paslaugų judėjimu,

apimančiu verslo įmonių teisę teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje, kuriai esant įmonės gali laikinai komandiruoti („skirti į pareigas“) savo darbuotojus. Todėl atrodo, kad pramonės veiksmas sukėlė abejonių dėl teisės teikti paslaugas.

Komisija laikosi nuomonės, kad direktyva dėl darbuotojų komandiravimo yra pagrindinė priemonė, duodanti bendrovėms naudos iš vidaus rinkos, taip pat leidžianti valstybėms narėms imtis reikalingų priemonių siekiant apsaugoti darbuotojų teises.

Komisija yra pasiryžusi toliau užtikrinti darbuotojų apsaugos ir ekonominių laisvių pusiausvyrą ir vengti nesąžiningos konkurencijos. Laisvas darbuotojų judėjimas ir laisvas paslaugų judėjimas – pagrindinės sąlygos, kad būtų pasiekta ekonomikos plėtra, didesnis konkurencingumas ir aukštesni gyvenimo standartai ir gerovė ES.

Komisija supranta Europos darbuotojų nerimą, kurį aštrina dabartinė krizė. 2008 m. lapkričio mėn. Komisija priėmė Europos ekonomikos atkūrimo planą, kad apribotų krizės poveikį tikrajai ekonomikai ir darbo vietoms. Praėjusią savaitę Komisija įnešė kitą įnašą 2009 m. kovo mėn. Europos Tarybai, kad padėtų sušvelninti neigiamą krizės poveikį ir parengtų ES būsimai darniai plėtrai. 2009 m. gegužės mėn. vyksiantis užimtumo ir socialinių reikalų aukščiausiojo lygio susitikimas bus papildoma galimybė apsvaistinti šiuos svarbius klausimus. Kaip rodo ankstesnė patirtis, iš krizės išeinama ne sudarant kliūtis arba kurstant protekcionizmą, o laikantis atvirumo ir laisvo judėjimo vertybių.

*
* *

Klausimas Nr. 74, kurį pateikė Ilda Figueiredo (H-0090/09)

Tema: Dėl Portugalijos darbuotojų teisių gynimo Jungtinėje Karalystėje

Naujausi įvykiai Jungtinėje Karalystėje, kai keletui tuzinų Portugalijos darbuotojų buvo neleista eiti į darbą, esantį šiaurinės Anglijos mieste Lindsėjuje esančioje Total naftos perdirbimo gamykloje, yra didėjančio nedarbo ir ksenofobijos, kai siekiama vaizduoti migrantus (emigrantus ir imigrantus) kaltus dėl krizės, nors taip nėra, jausmų padarinys. Krizės priežasčių reikia ieškoti kitur – būtent Europos Sąjungos remiamoje kapitalistinėje ir neoliberalioje politikoje.

Ar Komisija gali pasakyti, kokių imamasi veiksmų siekiant apginti visų darbuotojų teises, sukurti daugiau darbo vietų užtikrinant teises ir taip neleidžiant plisti rasistiniam ir ksenofobiniam elgesiui?

Atsakymas

(EN) Komisija žino apie JK streiką, kuris vyko Lindsėje (Linkolnšyre) esančioje Total bendrovės gamykloje. Komisija supranta, kad Italijos ir Portugalijos darbuotojai buvo atvežti į Lindsę pagal subrangos sutartį, kurią Total UK bendrovė pasirašė su Italijos firma IREM. Komisija taip pat girdėjo, kad Britanijos darbo santykių tarnyba Acas paskelbė pranešimą, kuriame teigiama, kad tyrimo metu nerasta įrodymų, kad Total bendrovė ir jos subrangovai Jacobs Engineering ar IREM pažeidė kokius nors įstatymus, susijusius su komandiruotais darbuotojais, arba vadovavosi neteisėta įdarbinimo praktika.

Gerbiamojo Parlamento nario minima situacija, atrodo, nėra susijusi su laisvu darbuotojų judėjimu remiantis EB sutarties 39 straipsniu. Laisvą darbuotojų judėjimą reikia skirti nuo paslaugų teikimo laisvės pagal EB sutarties 49 straipsnį, kuris apima verslo įmonių teisę teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje, kuriai esant galima laikinai komandiruoti („skirti į pareigas“) savo darbuotojus.

Todėl atrodo, kad pramonės veiksmai sukėlė abejonių dėl teisės teikti paslaugas. Komisija laikosi nuomonės, kad direktyva dėl darbuotojų komandiravimo yra pagrindinė priemonė, bendrovėms duodanti naudos iš vidaus rinkos, taip pat pagal 3 straipsnį leidžianti valstybėms narėms imtis reikalingų priemonių siekiant apsaugoti darbuotojų teises. Komisija pasiryžusi toliau užtikrinti darbuotojų apsaugą ir ekonominių laisvių pusiausvyrą ir vengti nesąžiningos konkurencijos. Šioje situacijoje Komisija kartu su Tarybai pirmininkaujančia Prancūzija paprašė Europos socialinių partnerių parengti bendrą analizę šiuo klausimu. Komisija su nekantrumu laukia, kada gaus šių diskusijų rezultatus.

Komisija supranta Europos darbuotojų nerimą, kurį paaštrina dabartinė krizė. 2008 m. lapkričio mėn. Komisija priėmė Europos ekonomikos atkūrimo planą, kad apribotų krizės poveikį tikrajai ekonomikai ir darbo vietoms. Kovo 4 d. Komisija įnešė kitą įnašą 2009 m. kovo mėn. Europos Tarybai, kad padėtų sušvelninti neigiamą krizės poveikį ir parengtų ES būsimam darniam augimui. Be to, 2009 m. gegužės 7 d. Tarybai pirmininkaujanti Čekija organizuos užimtumo reikalų aukščiausiojo lygio susitikimą. Kaip rodo ankstesnė patirtis, iš krizės išeinama ne sudarant kliūtis arba kurstant protegavimą, o laikantis atvirumo ir laisvo judėjimo vertybių.

*
* *

Klausimas Nr. 75, kurį pateikė Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0088/09)

Tema: Dėl Vokietijos darbo rinkos atidarymo naujosioms valstybėms narėms

2008 m. liepos 16 d. Vokietijos Vyriausybė nusprendė, kad Vokietijos darbo rinka turėtų likti uždara darbuotojams iš naujų valstybių narių dar dvejus metus (iki 2011 m. pabaigos), net jeigu nedarbo lygis 2008 m. birželio mėn. buvo tik 7,5 proc. Pateisinant šį sprendimą Komisijai kaip pagrindinė priežastis buvo minima gilėjanti ekonominė krizė, nors krizė veikia ne vien tik Vokietijos ekonomiką, bet ir visų ES valstybių narių ekonomikas.

Ar Komisija laiko šį pateisinimą įtikinamu ir tinkamai pagrįstu?

Atsakymas

(EN) Komisija žino apie Vokietijos Vyriausybės sprendimą pratęsti apribojimus ES-8 šalių darbuotojų patekimo į jos darbo rinką iki 2011 m. atžvilgiu.

Pagal Stojimo sutartį valstybė narė, kuri nori toliau išsaugoti darbo rinkos apribojimus laikotarpiu nuo 2009 m. gegužės 1 d. iki 2011 m. balandžio 30 d., gali tai daryti tik su sąlyga, jei iki 2009 m. gegužės 1 d. Komisijai praneš apie rimtą darbo rinkos veiklos sutrikdymą arba dėl to kylančią grėsmę. Komisija, atlikdama savo, kaip sutarčių sergėtojos, vaidmenį, pasilieka teisę pasirinkti tinkamą veikimo būdą, kai tik gaus ir peržiūrės Vokietijos pranešimą.

*
* *

Klausimas Nr. 76, kurį pateikė Αθανασίου Παφίλη (H-0092/09)**Tema: Dėl repatrijuotų politinių pabėgėlių teisės į pensiją**

2007 m. sausio 1 d. į ES įstojusi Rumunija ir Bulgarija sutiko įgyvendinti Bendrijos reglamentus (EEB) Nr. 1408/71 ⁽³¹⁾ ir (EEB) Nr. 574/72 ⁽³²⁾ dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje.

Iškart po jų įstojimo į ES iš Rumunijos ir Bulgarijos repatrijuoti Graikijos politiniai pabėgėliai per atitinkamas socialinės apsaugos institucijas (IKA, OGA, OPAD ir Bendrą sąskaitų biurą) pateikė prašymus šių šalių susižinojimo tarnyboms šiais adresais: Rumunijos – The National Pensions and Social Security Institute, str. Latina 8, Sector 2 ir Bulgarijos – The National Security Institute, 62-64 Alexander Stabilynsky Boulevard, Sofia 1303.

Nuo to laiko praėjo dveji metai, bet repatrijuotiems Graikijos politiniams pabėgėliams iš šių dviejų šalių iki šiol nesuteikta jokių teisių į pensijas.

Kokia Komisijos nuomonė dėl šių šalių neatidėliotino pensijų mokėjimo repatrijuotiems politiniams pabėgėliams?

Atsakymas

(FR) Komisija žino apie problemą, susijusią su Graikijos piliečių, kurie dirbo Rumunijoje ir Bulgarijoje ir buvo repatrijuoti praėjusio šimtmečio aštuntajame dešimtmetyje, teisėmis į pensijas.

Remiantis Graikijos ir anksčiau minėtų šalių sudarytais dvišaliais susitarimais Graikijos teisė pripažino, kad tam tikromis sąlygomis darbo stažas šiose šalyse galėtų būti laikomas fiktyviu darbo stažu Graikijoje. Šia teisine fikcija buvo siekiama apsaugoti tam tikras žmonių grupes, kurios rizikavo visiškai netekti savo teisių į socialinę apsaugą. Pagal šią pagalbą, kuri buvo suteikta remiantis išimtinai nacionaline teise ir joje nurodytomis sąlygomis, buvo numatyta mokėti išmokas iki 2007 m. sausio 1 d.

Iš esmės nuo šios dienos Rumunijai ir Bulgarijai taikomi Bendrijos reglamentai (EEB) Nr. 1408/71 ir (EEB) Nr. 574/72. Tačiau Reglamento Nr. 1408/71 94 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad pagal šį reglamentą neįgyjama jokių teisių už laikotarpį iki šio reglamento įsigaliojimo toje valstybėje narėje.

*

* *

Klausimas Nr. 77, kurį pateikė Kathy Sinnott (H-0094/09)**Tema: Dėl M8 Rathcormac'o Fermojoy'aus aplinkkelio ir N8 Watergrasshill'o aplinkkelio**

2006 m. rugpjūčio mėn. aš pirmą kartą susisiečiau su Komisija dėl M8 ir N8 Watergrasshill'o aplinkkelio problemos. Atsakymai į ankstesnius klausimus raštu (P-3803/06, P-5555/06 ir E-0821/07) buvo nepatenkinami.

Dėl naujo M8 mokamo greitkelio atidarymo 2006 m. spalio 2 d. iš visai nemokamo viešojo naudojimo išimama 2,4 km ES finansuojamo kelio (N8), nes šioje vietoje nėra įvažiavimo arba išvažiavimo vietų rinkliavų nesumokėjusiems piliečiams. Šis kelio ruožas neprieinamas mano rinkėjams, jei jie nemoka rinkliavos privačiai bendrovei. Tai neteisėtas paskirties ir nuosavybės pasikeitimas. Šie pasikeitimai turėjo labai didelį poveikį Watergrasshill'o kaimui, nes judėjimo intensyvumas per šį kaimą labai padidėjo ir dėl to jis tapo pavojingas žmonėms. Padėtis nesikeičia ir dėl jos vargsta daugelis mano rinkėjų.

Ar Komisija informuos mane, kas šiuo metu daroma dėl šios padėties?

Atsakymas

(EN) Komisija daug konsultavosi su Airijos valdžios institucijomis po to, kai gerbiamoji Parlamento narė pateikė įvairių klausimų, susijusių su Watergrasshill'o kelių sankirtos problema. Ankstesni Komisijos ir valstybės narės laišakai pagal prašymą buvo persiunčiami tiesiai gerbiamajai Parlamento narei.

(31) OL L 149, 1971 7 5, p. 2.

(32) OL L 74, 1972 3 27, p. 1.

Bendrai finansuojamą Watergrasshill'o kelių sankirtą valdo vietos valdžios institucija. Visas Watergrasshill'o aplinkkelis liks valstybinė nuosavybė ir jį prižiūrės vietos valdžios institucijos.

Airijos valdžios institucijos informavo Komisiją, kad įgyvendintos tam tikros pataisos siekiant priversti sunkių krovininių transporto priemonių vairuotojus, kurie nenori naudotis mokamu keliu, atsisakyti važiavimo per Watergrasshill'o kaimą. Pataisoms priskiriama:

-vienos krypties sistema kelyje, vedančiame į kaimo centrą nuo Watergrasshill'o sankryžos;

-trijų tonų apribojimas transporto priemonėms, kurios naudojasi pagrindine gatve;

-pataisytas vietinis kaimo aplinkkelis, kuris nukreips bet kokią neapmokestintą eismą alternatyviu maršrutu – toliau nuo Watergrasshill'o kaimo.

Domėdamasi gerbiamosios Parlamento narės anksčiau minėtu klausimu Komisija susiekė su Airijos valdžios institucijomis, kad išnagrinėtų naujausią padėtį, susijusią su eismo srautais per kaimą. Airijos valdžios institucijos informavo Komisiją, kad tiek vienos krypties sistemą, tiek trijų tonų apribojimą 2008 m. viduryje Watergrasshill'o vietos bendruomenei paprašius balsavimu panaikino Korko administracinio vieneto taryba.

Naujausi eismo skaičiavimai po anksčiau minėtų apribojimų panaikinimo rodo:

19 859 transporto priemonės važiuoja N8 Fermoy'aus aplinkkelio pietine kryptimi;

13 202 transporto priemonės naudojasi mokamu keliu;

6 214 transporto priemonės naudojasi patobulintu vietiniu kaimo aplinkkeliu (anksčiau minėtu).

Kasdien apytikriai 6 600 transporto priemonių pravažiuoja pagrindine gatve. Į tai įeina kaimo mažmeninės prekybos ir vietinis per kaimą važiuojantis transportas. Airijos valdžios institucijos vertina, kad didelė vietos eismo dalis galėtų būti visada žinant apie paskutinių metų gyvenamųjų namų statybą šiame rajone.

Nėra skaičiavimų, kiek sunkių krovininių transporto priemonių pervažiuoja per kaimą, bet tikėtina, kad nuo vienos krypties sistemos ir 3 tonų apribojimo panaikinimo laiko jų skaičius padidėjo.

Svarbu paminėti, kad transporto priemonių srautas per kaimą daug mažesnis, negu 2006 m. lapkričio mėn. užregistruotas 10 336 transporto priemonių skaičius.

Atsižvelgdama į tai, kas paminėta, Komisija laikosi nuomonės, kad Airijos valdžios institucijos ėmėsi visų deramų priemonių, kad išspręstų Watergrasshill'o gyventojų problemas. Komisija tiki, kad anksčiau pateikta informacija atsako į gerbiamosios Parlamento narės paskutinius paklausimus šiuo klausimu.

*

* *

Klausimas Nr. 78, kurį pateikė Κωνσταντίνου Δρούτσα (H-0096/09)

Tema: Dėl atleidimų iš darbo ir profesinių sąjungų veiklos uždraudimo

Mažmeninės prekybos darbuotojai Graikijoje mobilizuojasi palaikydami pateisinamas pretenzijas dėl geresnių darbo sąlygų, užmokesčio ir privilegijų. Be to, jie reikalauja sugrąžinti į darbą darbuotoją kolegą, kurį JUMBO universalinė parduotuvė atleido už dalyvavimą streike. Vyriausybė ir darbdaviai siekia įbauginti darbuotojus suėmimų ir atsakomųjų veiksmų banga prieš daugelyje Graikijos miestų protestuojančius darbuotojus. Visų pirma „JUMBO“ bendrovė siekia sustabdyti visą profesinių sąjungų veiklą, išsireikalaus garantines išmokas iš darbuotojų, skirti baudas ir baudžiamąsias sankcijas ir uždrausti darbuotojų atleidimus palaikant teisę į darbą ir siekiant sugrąžinti į darbą atleistuosius, taip pat daugiau profesinių sąjungų ir demokratinių teisių.

Ar Komisija smerkia tokius veiksmus kaip kėsinimasis į darbuotojų teisę streikuoti ir naudotis savo demokratinėmis ir profesinių sąjungų laisvėmis?

Atsakymas

(EN) Komisija mano, kad susivienijimų laisvė turėtų būti laikoma bendruoju Bendrijos teisės principu. Todėl jos turi būti laikomasi bet kokiomis sąlygomis, įeinančiomis į jos taikymo sritį. Todėl Komisija norėtų gerbiamajam Parlamento nariui nurodyti Teisingumo Teismo nutarimą Bosmano byloje ir Europos Sąjungos

pagrindinių teisių chartijos 12 straipsnį, kuriame numatoma, kad kiekvienas turi teisę į susivienijimų laisvę, ypač jei tai susiję su profesinėmis sąjungomis⁽³³⁾.

Tačiau nėra EB teisės akto, kuriame būtų aiškiai numatyta teisė kurti susivienijimus. EB sutarties 137 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad straipsnis netaikomas teisei kurti susivienijimus. Be to, nėra EB teisės akto, kuris draustų diskriminaciją dėl buvimo profesinės sąjungos nariu arba dalyvavimo streike⁽³⁴⁾.

Be to, Komisija norėtų pabrėžti, kad Sutartis neigalioja ją imtis veiksmų prieš privačią verslo įmonę, kuri pažeidžia teisę į susivienijimų laisvę ir (arba) į streikus. Tokiais atvejais kaip tik nacionalinės valdžios institucijos, visų pirma teismai, turėtų užtikrinti, kad jų teritorijoje būtų laikomasi šių teisių, atsižvelgiant į visus tinkamus faktus ir į taikomas nacionalinius ir tarptautinius standartus.

*

* *

Klausimas Nr. 79, kurį pateikė Ivo Belet (H-0097/09)

Tema: Dėl didelių bunkerių korekcinio koeficientų, panaikinus konferencijas

Nuo konferencijų panaikinimo spalio mėn. viduryje laivybos linijos turi pačios nustatyti pripildomas priemones, kaip bunkerio korekcinis koeficientas (angl. BAF), kuris nustatytas siekiant kompensuoti degalų kainų svyravimo riziką.

Naudojant bunkerių korekcinis koeficientus jūrų kroviniams gabenti iš Antverpeno į Afriką laivybos linijos dažniausiai pakrauna laivus tokiu pat procentu, kaip ir 2008 m. liepos mėn., nepaisant dabartinio staigaus naftos kainos sumažėjimo.

Ar Komisija žino apie šią padėtį?

Kokių priemonių galima imtis siekiant priversti laivybos linijas priimti pagrįstas proporcijas?

Atsakymas

(EN) Kaip gerbiamasis Parlamento narys žino, po bendrosios išimties linijinės laivybos konferencijoms 2008 m. spalio 18 d. linijinės laivybos kompanijos turi įvertinti pačios, ar jų verslo praktika atitinka konkurencijos taisykles. Siekdama padėti jūrų operatoriams suprasti šio pakeitimo pasekmes 2008 m. liepos 1 d. Komisija priėmė gaires dėl EB sutarties 81 straipsnio taikymo jūrų transporto paslaugoms. Įvertinus gaires ir dabartinę 81 straipsnio teismų praktiką atrodo, kad savaime pats faktas, jog bunkerio korekciniai koeficientai (angl. BAF), taikomi plėtojant gabenimo iš Antverpeno į Afriką verslą, vis dar esantys 2008 m. liepos mėn. lygiu, nebūtinai reiškia laivybos linijų priimtą konkurenciją iškreipiančią praktiką. Iš tikrųjų gali būti nepiktybinių paaiškinimų, kodėl bunkerio korekciniai koeficientai nemažėja taip sparčiai kaip naftos kainos (arba taip sparčiai kaip bazinės normos), pavyzdžiui, bunkerių draudimas ir (arba) rinkos skaidrumas laivybos ir naftos sektoriuose. Nepaisant to, Komisija atidžiai stebėjo laivų sektoriaus eigą nuo laivų konferencijų panaikinimo praėjusį spalio mėn. ir tai toliau darys. Visų pirma Komisija ryžtingai vers laikytis konkurencijos taisyklių, kad užkirstų kelią bet kokiam bandymui kompensuoti staigų bazinių normų sumažėjimą didinant bunkerio korekcinis koeficientus ir kitus antkainius ir papildomus mokesčius per konkurenciją varžančią praktiką.

*

* *

Klausimas Nr. 80, kurį pateikė Proinsias De Rosa (H-0099/09)

Tema: Dėl gydytojų stažuotojų darbo laiko

Koks Komisijos atsakymas į paskutinį Airijos sveikatos departamento paskelbtą pranešimą, kuriame nurodyta, kad kai kurie iš 4 500 ligoninių gydytojų stažuotojų iki šiol dirba 36 arba daugiau valandų pamainomis ketverius su puse metų po to, kai įsigaliojo Darbo laiko direktyva (Direktyva 93/104/EB⁽³⁵⁾) su pakeitimais,

⁽³³⁾ Tačiau chartija šiuo metu nėra teisiškai privaloma.

⁽³⁴⁾ Žr. Komisijos atsakymus į klausimus raštu H-0271/07 ir E-2091/08.

⁽³⁵⁾ OL L 307, 1993 12 13, p. 18.

padarytais Direktyva 2000/34/EB⁽³⁶⁾ ir kurioje prieita prie išvados, kad nei viena ligoninė Airijoje iki galo neatitinka EB teisės akto dėl darbo laiko?

Kokių veiksmų Komisija ėmėsi arba ketina imtis siekdama užtikrinti, kad Airija būtų visiškai įvykdžiusi savo įsipareigojimus pagal EB teisės aktus dėl darbo laiko?

Atsakymas

(EN) Komisija žino apie Airijos nacionalinės valdžios institucijų gruodžio mėn. paskelbtą pranešimą apie faktinę padėtį Airijoje, susijusią su gydytojų stažuotojų darbo valandomis.

Pagal Darbo laiko direktyvą⁽³⁷⁾ darbo laikas neturėtų viršyti 48 valandų per savaitę vidurkio. Direktyvoje numatoma speciali šios ribos gydytojams stažuotojams, kurie nebuvo įtraukti į direktyvą iki 2004 m., pratęsimo pereinamoji tvarka. Tačiau netgi pagal šią pereinamąją tvarką darbo laikas keliantiems savo kvalifikaciją gydytojams neturėtų viršyti vidutiniškai 56 val. per savaitę iki 2007 m. rugpjūčio mėn. ir vidutiniškai 48 val. per savaitę iki 2009 m. liepos 31 d. Kitos direktyvos nuostatos keliantiems kvalifikaciją gydytojams visiškai taikomos nuo 2004 m. Į šias nuostatas įeina reikalavimas kasdieniam poilsio laikui (ne mažiau kaip 11 valandų nepertraukiamo poilsio laiko per parą) ir specialūs apribojimai esant naktiniam darbui.

Atsižvelgdama į šias nuostatas Komisija su nerimu vertina gerbiamojo Parlamento nario minėtą pranešimą ir ketina susisiekti su nacionalinės valdžios institucijomis.

*
* *

Klausimas Nr. 81, kurį pateikė Jim Allister (H-0104/09)

Tema: Dėl Džono Kalvino

Kaip Komisija planuoja pažymėti 500-ąsias Džono Kalvino gimimo metines 2009 m. liepos mėn., atsižvelgdama į didžiulį jo indėlį į Europos religinę, politinę ir socialinę istoriją ir Europos švietimą ir plėtrą?

Atsakymas

(EN) Kartu su kitais svarbių politinių ir religinių mąstytojų darbais Džono Kalvino darbai padėjo formuoti Europos vertybes ir turėjo poveikio tam tikruose regionuose ir valstybėse narėse. Tačiau šiuo metu Komisija 500-ųjų jo gimimo metinių pažymėti neplanuoja.

*
* *

Klausimas Nr. 82, kurį pateikė Μανώλη Μαρκομάτη (H-0105/09)

Tema: Dėl finansinės paramos žiniasklaidai

Pagal Komisijos atsakymą į klausimą raštu P-0189/09 dėl finansinės paramos žiniasklaidai pasaulinės ekonominės krizės metu daug valstybių narių pranešė Komisijai apie valstybės pagalbą žiniasklaidai, kuriai Komisija jau pritarė, jei tik ji neprieštaravo Bendrijos teisės nuostatoms.

Ar Komisija galėtų pasakyti konkrečiai, kurios valstybės narės jau kurį pateikė tokius prašymus, kurie iš jų buvo patvirtinti, apie kokias sumas kalbama ir kuriai žiniasklaidai jos skiriamos? Kokios yra sąlygos, kuriomis remiantis valstybės pagalba turi atitikti Bendrijos teisės nuostatas?

Atsakymas

(EN) Komisija pripažįsta visiškos žiniasklaidos redakcinės nepriklausomybės būtinumą, taip pat žiniasklaidos pliuralizmo svarbą kultūrinėms, demokratinėms ir viešosioms diskusijoms valstybėse narėse, taip pat laikraščių svarbą šiomis aplinkybėmis. Tačiau laikraščių leidybos veikla taip pat yra komercinė veikla ir Komisijos pareiga užkirsti kelią pernelyg dideliems konkurencijos ir verslo iškraipymams dėl viešųjų subsidijų.

⁽³⁶⁾ OL L 195, 2000 8 1, p. 45.

⁽³⁷⁾ 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų, OL L 299, 2003 11 18, p. 9.

Atsižvelgiant į tai, Komisijai buvo pranešta apie įvairias valstybės pagalbos schemas siekiant palaikyti žiniasklaidą. Pavyzdžiui, Suomija pranešė apie subsidijas (0,5 mln. EUR 2008 m.), skiriamas kai kuriems laikraščiams, leidžiamiems švedų ir mažųjų kalbomis⁽³⁸⁾, Danija pranešė apie schemą, kuri palanki tam tikriems žurnalams ir periodiniams leidiniams platinti⁽³⁹⁾ (apytikriai 4,6 mln. EUR per metus), o Belgija pranešė apie schemą, palankią flamandų kalba rašomai spaudai⁽⁴⁰⁾ (1,4 mln. EUR per metus).

Po šių schemų įvertinimo pagal Bendrijos teisę Komisija nusprendė, kad tokia pagalba galėtų būti paskelbta suderinama su bendrąja rinka. Visų pirma Komisija vertino, ar šia pagalba neabejotinai proporcingai siekiama tikslo, išreiškiančio bendrus interesus (pavyzdžiui, žiniasklaidos pliuralizmo ir nuomonių įvairovės rėmimo). Komisija atsižvelgė į tokius veiksnius, kaip schemos trukmė, paramos gavėjų skaičius ir veikla, subsidijų suma ir pagalbos intensyvumas.

2008 m. rugsėjo mėn. Švedija taip pat informavo apie Švedijos pagalbos spaudai schemas pakeitimus. 2008 m. lapkričio mėn. Komisija nusprendė laikytis procedūros, taikomos pagalbos schemoms, kurios galiojo prieš valstybės narės įstojimą į Europos Sąjungą. Šis atvejis šiuo metu laukia sprendimo.

Jokia valstybė narė iki šiol neinformavo apie antikrizinę pagalbą spaudai. Tačiau valstybės narės patvirtintas pagal komunikatą „Bendrijos laikinoji valstybės pagalbos priemonių sistema siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis“⁽⁴¹⁾ pagalbos schemas gali naudoti spaudai taip pat, kaip ir kitiems veiklos sektoriams.

*
* *

Klausimas Nr. 83, kurį pateikė Carmen Fraga Estévez (H-0107/09)

Tema: Dėl 2009 m. sausio mėn. stichinių nelaimių

Sausio mėn. Ispanijoje ir Prancūzijoje kilusios audros padarė nepaprastai didelę žalą tiek nuostolių, tiek mirties atvejų prasme. Galisijos autonominėje bendruomenėje būtent miškininkystės sektorius patyrė didžiausių nuostolių. Komisija patvirtino, kad ryšiai su Prancūzijos Vyriausybe buvo palaikomi nuo pat audros pradžios siekiant nustatyti Bendrijos finansavimo galimybę kompensuoti patirtus nuostolius.

Ar Ispanijos Vyriausybė prašė Bendrijos pagalbos pagal solidarumo fondą? Ar ji susisiektų su Komisija siekdama nustatyti, kokia pagalba galima pagal tą priemonę arba pagal kaimo plėtros programas?

Atsakymas

(EN) Dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo atsakingos Komisijos tarnybos negavo prašymo dėl 2009 m. sausio 24 d. audros. Tačiau 2002 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2012/2002 reikalaujama, kad suinteresuotosios valstybės narės nacionalinės valdžios institucijų prašymas būtų pateiktas Komisijai tik per 10 savaičių nuo pirmųjų nuostolių dienos (t. y. šiuo atveju 2009 m. balandžio 4 d.).

Europos Sąjungos solidarumo fondas (ESSF) gali teikti finansinę pagalbą valstybėms narėms ir šalims, vedančioms derybas dėl narystės ES, įvykus didesnei stichinei nelaimei, jeigu bendri tiesioginiai nuostoliai dėl stichinės nelaimės viršija 3 mlrd. EUR (2002 m. kainomis) arba 0,6 proc. šalies bendrųjų nacionalinių pajamų, kuris skaičius būtų mažesnis. 2009 m. Ispanijai taikytina riba – tiesioginiai nuostoliai, viršijantys 3,398 mlrd. EUR. Išimtiniais atvejais, jeigu jie atitinka konkrečius kriterijus, fondas gali būti mobilizuojamas stichinėms nelaimėms, kurios nesiekia įprastos ribos.

Reikėtų prisiminti, kad finansinė pagalba iš solidarumo fondo apsiriboja konkrečių tipų neatidėliotinomis operacijomis, kurias vykdo valdžios institucijos (kaip nustatyta reglamente), pavyzdžiui, nepaprastai svarbių

⁽³⁸⁾ Komisijos sprendimas, priimtas byloje N 537/2007, Sanomalehdistön tuki, 2008 5 20, žr.:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2007/n537-07-fi.pdf.

⁽³⁹⁾ Komisijos sprendimas, priimtas byloje N 631/2003, Distribution af visse periodiske blade og tidsskrifter, 2004 6 16, žr.: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2003/n631-03.pdf.

⁽⁴⁰⁾ Komisijos sprendimas, priimtas byloje N 74/2004, Aide à la presse écrite flamande, 2004 12 14, žr.:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2004/n074-04-fr.pdf.

⁽⁴¹⁾ OL C 16, 2009 1 22, p. 1. Iš dalies pakeistas 2009 m. vasario 25 d. (pakeitimas dar nepaskelbtas OL).

infrastruktūrų atstatymu iki darbinės būklės, valymu, laikino gyvenamojo būsto suteikimu arba gelbėjimo tarnybų finansavimu. Fondas negali kompensuoti privačių nuostolių.

Dėl kaimo plėtros politikos – Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/⁽⁴²⁾ 48 straipsnyje numatyta priemonė, kuria siekiama atkurti miškininkystės potencialą miškuose, kuriems padaro žalos stichinės nelaimės. 2007–2013 m. Galisijos kaimo plėtros programoje numatyta ši galimybė kartu su bendru 1 47 799 420 EUR finansavimu, iš kurių 81 022 302 EUR finansuojama bendrai su EŽŪFKP. Kol kas su Komisijos tarnybomis, atsakingomis už Ispanijos kaimo plėtrą, šiuo klausimu nebuvo susisiekiama, nors anksčiau minėta priemonė buvo tiesiogiai taikoma.

*
* *

Klausimas Nr. 84, kurį pateikė David Martin (H-0110/09)

Tema: Dėl tranzitu pervežamų nepatentuotų vaistų konfiskavimo Nyderlanduose

Ar Komisija, remdamasi tranzitu pervežamų nepatentuotų vaistų konfiskavimu Nyderlanduose, gali paaiškinti, kodėl vaistai buvo konfiskuoti žinant, kad susitarimo dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (angl. TRIPS), 51 straipsnio išnašoje nenumatoma prievolės tikrinti, ar nėra tariamo patentų pažeidimo tranzitu pervežamų prekių atžvilgiu?

Ar Komisija mano, kad šis konfiskavimas prieštarauja TRIPS sutarties 41 straipsniui, kuriame tvirtinama, kad intelektinės nuosavybės vykdymas neturėtų sudaryti kliūčių prekybai?

Ar Komisija įtraukė arba ketina įtraukti panašias intelektinės nuosavybės teisių nuostatas į bet kurį naujos kartos laisvosios prekybos susitarimą (angl. FTA) arba kitus dvišalius prekybos susitarimus?

Kokių veiksmų Komisija imsis siekdama užtikrinti, kad ateityje nepatentuotiems vaistams tiekti į besivystančias šalis netrukdytų panašios konfiskacijos?

Atsakymas

(EN) ES teisės aktuose (Tarybos reglamentas Nr. 1383/2003⁽⁴³⁾) muitinėms numatyta teisė sulaikyti prekes, kurios, kaip įtariama, pagamintos pažeidžiant tam tikras intelektinės nuosavybės teises (angl. IPR), įskaitant patentus, net jeigu prekės vežamos tranzitu. TRIPS 51 straipsnyje numatytos šios dvi situacijos, bet kaip minimali norma numatoma tik ta, kad PPO nariai vykdo kontrolės priemones importuojamoms prekėms, kurios, kaip įtariama, pagamintos pažeidžiant prekės ženklus ir autorių teises. Tai netrukdo valstybėms narėms to taikyti ir tranzitu vežamoms prekėms. ES teisės aktų leidėjas pasirinko platesnę taikymo sritį, leidžiamą pagal TRIPS. Todėl Reglamentas Nr. 1383/2003 visiškai atitinka PPO/TRIPS reikalavimus taikymo srities ir muitinių kišimosi apimties prasme.

Pagal muitų teisės aktus ne muitinių pareigūnai sprendžia, ar prekės pagamintos pažeidžiant intelektinės nuosavybės teises. Bendroje procedūroje numatyta trumpam ir teisiškai apribotą laiką sulaikyti prekes, kai esama įtarimo dėl pažeidimo, ir susisiekti su teisių turėtoju. Tada teisių turėtojas sprendžia, ar šį klausimą nagrinėti ar nenagrinėti teisme pagal nacionalines nuostatas. TRIPS 55 straipsnyje nustatytas 10 darbo dienų galutinis terminas prekių atidavimo esant sulaikymui, taip pat numatyta galimybė pratęsti jį dar 10 darbo dienų.

Šiuo atveju vadovaudamasi bendrovės, kuri turi patentų teises minimiems vaistams Nyderlanduose, prašymu Olandijos muitinės įstaigos laikinai sulaikė minimus vaistus, nors jie buvo vežami tranzitu. Šiuo atveju galų gale jie buvo grąžinti, kai teisių turėtojas ir prekių savininkas susitarė nenagrinėti bylos teismo procese. Muitinių kišimasis formaliai baigėsi, kai prekės buvo grąžintos, todėl svarbu pažymėti, kad sprendimas išsiųsti siuntą atgal į Indiją išplaukė iš dviejų šalių susitarimo, o ne pačių muitų nuostatų, ir tai palieka prekių savininkui visišką laisvę atsikratyti jomis taip, kaip jam tinka, jei tik prekės atiduotos.

Ar Komisija mano, kad anksčiau apžvelgtos procedūros atitinka TRIPS 41 straipsnį, taip pat TRIPS 51–60 straipsnius, ir nesudaro kliūčių prekybai. Laikinas prekių sulaikymas yra griežtai ribojamas laike. Be to, jeigu

⁽⁴²⁾ m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai paramos kaimo plėtrai (OL L 277, 2005 10 21, p. 1).

⁽⁴³⁾ OL L 196, 2003 8 2.

prekės būtų sulaikytos nepagrįsto skundo pagrindu, produktų savininkas galėtų reikalauti kompensacijos. Kiti PPO nariai taip pat taiko panašią muitinės tvarką ir praktiką sulaikius įtartinas prekes, vežamas tranzitu.

Tarybos reglamentas Nr. 1383/2003 veikia jau daugiau nei šešerius metus ir įrodyta, kad jis veiksmingas, siekiant apginti teisėtus gamintojų ir teisių turėtojų interesus, taip pat sveikatos, saugumo ir vartotojų lūkesčius suklastotų produktų, įskaitant medikamentus, atžvilgiu. Pavyzdžiui, Belgijos muitinė neseniai sulaikė Togui skirtą 600 000 sufalsifikuotų piliulių nuo maliarijos siuntą. Dėl to, kad ES muitų nuostatai leidžia tikrinti prekes ir vežamas tranzitu, veiksmai, kurių ėmėsi Belgijos muitinės administracija, kiek įmanoma saugojo potencialius vartotojus nuo galimo žalingo šių produktų poveikio. Nepaisant to, kad politika, susijusi su žmonėms skirtais vaistais, visiškai nekelia abejonių, visos suinteresuotosios šalys, be abejo, turi pareigą kiek įmanoma ginti pažeidžiamus gyventojus nuo su galima grėsme gyvybei susijusios praktikos.

Komisijos požiūriu, susijusiu su intelektinės nuosavybės teisių skyriumi dvišaliuose susitarimuose, siekiama išaiškinti ir papildyti TRIPS, kai kyla neaiškumų, jis nėra tinkamai suformuluotas arba jį aplenkia IP plėtra kitur. ES nustatyta muitinių tvarka įrodė, kad yra veiksminga, subalansuota ir turi pakankamai numatytų garantijų, kad būtų galima išvengti nesąžiningų skundėjų piktnaudžiavimo. Todėl Komisija galvoja taikyti panašias nuostatas naujos kartos dvišaliams prekybos susitarimams. Tačiau taip pat reikėtų pažymėti tai, kad į šiuos susitarimus turėtų būti įtrauktos nuostatos, kurios pabrėžtų ir sustiprintų Dohos deklaracijos dėl TRIPS susitarimo ir visuomenės sveikatos raidę ir dvasią. Pavyzdžiui, ES ir CARIFORUM regiono valstybių ekonominės partnerystės susitarimo 139.2 ir 147.2 straipsniai aiškiai leidžia suprasti, kad susitarime niekas neturi būti interpretuojama siekiant sumažinti CARIFORUM regiono valstybių galimybes sudaryti geresnes sąlygas gauti vaistų (žr. Komisijos atsakymą į parlamentinį klausimą raštu E-0057/09⁽⁴⁴⁾).

Komisija visiškai supranta gerbiamojo Parlamento nario ir kitų išreikštą susirūpinimą dėl būtinybės užtikrinti į besivystančias šalis orientuotos prekybos nepatentuotais vaistais sklandumą ir visiškai pritaria šiam tikslui. Todėl Komisija stebi situaciją ir išlieka atidi bet kokiam ES teisės aktų (netinkamam) taikymui, kuris galėtų perdėtai varžyti teisėtą prekybą nepatentuotais vaistais arba sukurtų teisinės kliūtis siekiant sutrukdyti vaistų siuntimą į besivystančias šalis. Tačiau nėra įsitinkinta, kad gerbiamojo Parlamento nario paklausime paminėtas incidentas, kaip toks, pateisina teisinio mechanizmo, kuris veikė kelerius metus nesukeldamas problemų ir kuris, priešingai, atliko savo vaidmenį mažindamas pasaulinį suklastotų prekių gabenimą, persvarstymą.

*
* *

Klausimas Nr. 85, kurį pateikė Sajjad Karim (H-0112/09)

Tema: Dėl reglamento dėl elektroninio identifikavimo neigiamo poveikio

Tarybos reglamente (EB) Nr. 21/2004⁽⁴⁵⁾ nuo 2009 m. gruodžio 31 d. numatomas avių elektroninis identifikavimas (angl. EID) ir individuali avių ir ožkų registracija. Tačiau reikalavimą registruoti individualią informaciją apie gyvūnus, kurie nėra žymimi elektroniniu būdu judėjimo dokumentuose, pramonė pripažino kaip pernelyg apsunkinantį.

Ar Komisija galėtų nurodyti naudą, kurią elektroninis ženklavimas ir atskiro gyvūno judėjimo registracija atneštų dėl ligų kontrolės, kuri jau negalima dabartinių valstybių narių naudojamomis sistemomis, t. y. naudojant JK indentifikavimo ir grupinio registravimo sistemą?

Ar Komisija žino, kad šio reglamento įgyvendinimas bus susijęs su papildomomis išlaidomis, kurios kartu su registravimo reikalavimais privers daug gamintojų pasitraukti iš verslo?

Ar Komisija pripažįsta praktines problemas, kurios kyla dėl elektroninio identifikavimo įrangos naudojimo fermose, ir sunkumus, susijusius su atskirų gyvūnų JK avių bandoje registravimu?

Kaip Komisija užtikrins, kad reglamento dėl elektroninio indentifikavimo tikslai būtų pasiekti ekonomiškiausiu būdu?

Atsakymas

(EN) Dabartines avių ir ožkų individualaus identifikavimo ir atsekamumo taisyklės pasiūlė Komisija ir priėmė Taryba Reglamente (EB) 21/2004 po 2001 m. nagų ir snukio ligos (angl. FMD) krizės Jungtinėje Karalystėje

⁽⁴⁴⁾ www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.

⁽⁴⁵⁾ OL L 5, 2004 1 9, p. 8.

(JK) ir kai vėlesniuose Europos Parlamento ir Audito Rūmų pranešimuose ir JK Bendruomenių rūmams pateiktame pranešime, kuris žinomas kaip „Andersono pranešimas“, buvo nurodyta, kad dabartinė „grupinio“ atsekamumo sistema nepatikima.

Elektroninis identifikavimas (EID) yra ekonomiškiausias būdas pasiekti atskirų gyvūnų atsekamumą ir dabar yra parengtas naudoti praktinėmis ūkininkavimo sąlygomis – netgi pačiomis sunkiausiomis.

Išlaidos labai sumažėjo. Tačiau šias išlaidas reikėtų vertinti lyginant su milžiniškais ekonominiais nuostoliais dėl tokių ligų kaip FMD, taip pat šios sistemos privalumais kasdienio fermų valdymo prasme. 2001 m. FMD protrūkis dramatiškai plito dėl nekontroliuojamo avių kilnojimo JK teritorijoje ir iš JK į kitas valstybes nares ir turėjo labai neigiamą socialinį ir ekonominį poveikį JK, taip pat kitų valstybių narių gyvulininkystės sektoriui. Pagal Audito Rūmų ataskaitą Nr. 8/2004 dėl Komisijos vykdomo FMD valdymo (2005/C 54/01), poveikis Bendrijos biudžetui siekė 466 mln. EUR. Pagal vadinamąjį „Andersono pranešimą“ JK Bendruomenių Rūmams⁽⁴⁶⁾ JK Vyriausybės išlaidos siekė 2 797 mln. svarų sterlingų. Visa tai nedaro didžiulio tiesioginio ir netiesioginio poveikio įvairiems ekonomikos sektoriams (gyvulininkystei, maisto pramonei ir turizmui), kurį sunku įvertinti tiksliais skaičiais.

Kaip jau ne kartą buvo nurodyta Parlamentui, žinodama apie tam tikrų Bendrijos taisyklių poveikį ūkininkams Komisija pasirinko protingą požiūrį dėl elektroninio identifikavimo ir daro viską, kas įmanoma, kad palengvintų jo sklandų įgyvendinimą.

Komisija netrukus paskelbs ekonominį tyrimą, kuriuo bus siekiama pateikti patarimų, kaip veiksmingiausiai užtikrinti naujos atsekamumo sistemos įgyvendinimą. Be to, valstybėms narėms leidžiama sudaryti galimybes avis auginantiesiems ūkininkams gauti lėšų elektroniniam identifikavimui įdiegti pagal Bendrijos valstybės pagalbos taisykles. Be to, Bendrijos biudžete numatyta finansinių išteklių, kuriuos valstybės narės gali paskirstyti pagal kaimo plėtros politiką.

*
* *

Klausimas Nr. 86, kurį pateikė Anne E. Jensen (H-0116/09)

Tema: Dėl finansinės krizės Centrinėje ir Rytų Europoje pasekmių

Finansinė krizė stipriai smogė Centrinės ir Rytų Europos šalims. Paskolos užsienio valiuta, pavyzdžiui, Švedijos frankais, JAV doleriais ir jenomis, dėl vietinių valiutų keitimo kursų staigaus sumažėjimo tapo sunkia našta tiek įmonėms, tiek privatiems namų ūkiams. Yra atvejų, kai šeimos nebepajėgia apmokėti sąskaitų už elektrą arba dujas. Baltijos šalyse ekonomika sumažėjo 10 proc. Pasaulio banko prezidentas apskaičiavo, kad Centrinei ir Rytų Europai reikia 236–266 mlrd. Danijos kronų. Be to, pradeda atsirasti spragų valstybių narių bendradarbiavimo srityje.

Ką Komisija ketina daryti siekdama užtikrinti, kad ES piliečiai Centrinės ir Rytų Europos šalyse galėtų toliau turėti tinkamas gyvenimo sąlygas?

Ar Komisija sutinka su Pasaulio banko prezidento apskaičiuotu reikalingos pagalbos dydžiu?

Ką Komisija ketina daryti, kad užtikrintų bendrą Europos požiūrį į finansinės krizės keliamus iššūkius, skatintų norą kovoti su dabartinėmis krizėmis ir užkirstų kelią domino efektui bankininkystės sistemoje, kurį paskatino problemos Centrinės ir Rytų Europos šalyse?

Atsakymas

2008 m. lapkričio mėn. Komisija reagavo į finansinę ir ekonominę krizę priimdama Europos ekonomikos atkūrimo planą (angl. EERP), kuriam 2008 m. gruodžio mėn. pritarė Taryba. Solidarumas ir socialinis teisingumas – pagrindiniai šio plano principai. Europos užimtumo rėmimo iniciatyva, įtraukta į EERP, apima tiek ES finansinių išteklių mobilizavimą, tiek daugeliui valstybių narių skirtų politikos prioritetų, kuriais siekiama mažinti ekonominio nuosmukio žmogiškąją kainą ir jo poveikį labiausiai pažeidžiamiems žmonėms, apibrėžimą.

Veiklos prasme tai reiškia, kad buvo sustiprintos turimos ES finansinės priemonės. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo persvarstymas leis jį skubiai suaktyvinti, kad būtų suteikta parama gausaus darbo vietų mažinimo paliestiems darbuotojams ir jų bendruomenėms. Be to, Komisija kurį pateikė pasiūlymą,

⁽⁴⁶⁾ „2001 m. snukio ir nagų liga – kokios turi būti padarytos išvados tyrimo pranešimas“, 2002 m. liepos 22 d.

kad jį priimtų Parlamentas ir Taryba, siekdama pritaikyti Europos socialinio fondo programavimą krizės reikmėms, supaprastinant jo funkcionavimą ir taip sudarant galimybes nedelsiant 1,8 mlrd. EUR padidinti išankstinį apmokėjimą.

Kadangi dauguma krizės pasekmių, susijusių su užimtumu ir socialinių pasekmių švelninimo priemonėmis, yra valstybių narių rankose, Komisija propaguoja koordinuotą požiūrį į darbo rinkos atkūrimą, siekdama užtikrinti, kad vienos valstybės priimtose priemonėse neturėtų pašalinio poveikio kitoms šalims. Dėl to Komisija nustatė kai kurias politikos gaires valstybėms narėms, kuriomis siekiama, pirma, palaikyti užimtumą artimiausiu laikotarpiu, ypač palaikant lankstų darbo laiko organizavimą, antra, palengvinti darbo rinkos persitvarkymą, skatinant aktyvumą ir teikiant pajamas didinančią paramą labiausiai ekonomikos sulėtėjimo paliestiems asmenims ir investuojant į mokymą ir įsidarbinimo galimybių didinimą, siekiant užtikrinti greitą reintegraciją į darbo rinką ir sumažinti ilgalaikio nedarbo riziką. Šios rekomendacijos buvo aiškiai išdėstytos 2009 m. kovo 4 d. Komisijos komunikate pavasario Europos Vadovų Tarybai.

Komisija ir valstybės narės nusprendė surengti neeilinį aukščiausiojo lygio susitikimą dėl užimtumo kitą kovo mėn., kad galėtų susitarti dėl tolesnių konkrečių priemonių, kuriomis būtų galima sušvelninti krizės socialinį poveikį ir jos poveikį užimtumui ir padėti spartinti atsigavimą.

2. Galimų bankų nuostolių apskaičiavimų, neatidėliotino likvidumo ir rekapitalizavimo poreikiai ir trumpalaikių išorinių skolų refinansavimo poreikiai susiję su dideliu netikrumu ir turi būti vertinami atsargiai. Šiuo laikotarpiu visi turėtų vengti nepagrįsto ir kartais skleidžiamo sąmyšio, grindžiamo labai preliminariais ir apytikriais reikalingos pagalbos skaičiavimais. Komisija glaudžiai bendradarbiauja su kitais tarptautiniais partneriais vertindama konkrečius šalių pagalbos pagal ES priemones poreikius (pvz., derindama mokėjimų subalansavimo paramą Latvijai ir Vengrijai).

3. Valstybių ir vyriausybių vadovų neoficialiame susitikime, vykusiam kovo 1 d., sekmadienį, ES lyderiai pasiuntė solidarumo ir bendros atsakomybės žinią. Jie taip pat pabrėžė, kad kiekviena šalis politiniu, instituciniu ir ekonominiu požiūriu yra skirtinga ir turi būti vertinama individualiai ir taip pat teiginys, kad ES mažai daro dėl Rytų Europos (skleidžiama kai kurių žiniasklaidos priemonių ir kai kurių tarptautinių institucijų), yra klaidingas.

Vertinant ES perspektyvos požiūriu, svarbu tai, kad turimos politinės priemonės, skirtos makrofinansiniam stabilumui remti Centrinėje ir Rytų Europoje, priklauso nuo to, ar šalis yra ES valstybė narė, ar ne, ir jei nėra – ar šalis yra ES kandidatė arba galima kandidatė, ar ji priklauso platesnei ES kaimynystei.

ES jau panaudojo daug priemonių, kad sumažintų riziką visame regione. ES viduje pradėta naudoti plati priemonių grupė ir didžiuliai finansiniai ištekliai siekiant įveikti sunkumus finansų sektoriuje ir paremti tikrąją ekonomiką. Į šias priemones įeina:

Centrinio banko teikiamas didelis likvidumas ir išplėstinės priemonės, kuriomis siekiama remti bankininkystės sektorių; ES nacionalinių gelbėjimo paketų sistema užtikrina, kad pelną gautų tiek teikiančioji, tiek priimančioji šalis;

finansinė pagalba šalims, turinčioms mokėjimų balanso sunkumų (Latvija ir Vengrija);

nacionalinio ir ES lygmens priemonės, skirtos plėtrai remti, atsižvelgiant į Europos ekonomikos atkūrimo planą;

papildomi EIB ir EBRD įsipareigojimai; ir

struktūrinių fondų išankstinis skyrimas, dėl kurio 2009 m. turėtų pastebimai didėti išankstiniai apmokėjimai naujosiose valstybėse narėse.

Ne ES valstybėms narėms makrofinansinių problemų valdymo priemonės yra labiau ribotos, bet veiksmų turi būti imamasi tiek makrofinansiniu lygiu, tiek remiant tikrąją ekonomiką. Komisija nuolat stebi šių priemonių efektyvumą, griežtindama makroekonominės ir makrofinansinės rizikos priežiūrą. Šiame regione ryškų vaidmenį turi atlikti tarptautinės finansų institucijos (TVF, Pasaulio bankas, EIB ir EBRD). Komisija palaiko glaudžius ryšius su TVF ir kitomis tarptautinėmis finansų institucijomis. ES remia pastebimą TVF išteklių didėjimą inter alia siekdama didinti jo galimybes plėsti į Rytų Europos šalis.

*

* *

Klausimas Nr. 87, kurį pateikė Γεωργίου Τούσσα (H-0119/09)**Tema: Dėl ekologinės nelaimės, paveikusių šlapžemes Graikijoje**

Kompetentingos institucijos ir aplinkosaugos organizacijos smerkia tai, kad šlapžemės Graikijoje ilgai buvo priklausomos nuo baudžiamojo vertinimo. Jos tvirtina, kad, jeigu nebus imtasi priemonių joms apsaugoti, šlapžemėms kils grėsmė, kad jas gali sunaikinti pramonės veikla, neteisėtos atliekos, intensyvi turizmo plėtra ir didžiuliai įrenginiai, būtinos infrastruktūros stoka ir integruoto valdymo nebuvimas. Dešimt svarbiausių Graikijos šlapžemių, pavyzdžiui, Evros, Axios, Nestos ir Aliakmonas upių deltos, Vistonida, Volvi ir Kerkinī ežerai, įlankos ir lagūnos, įvardytos kaip turinčios tarptautinės reikšmės, yra apgailėtinai apleistos. Pavyzdžiui, Koronia ežeras laikomas ekologiškai mirusiu ir kur kas blogesnė padėtis tuose, kurių nesaugo Montrėjus ir Ramsaro konvencijos.

Kokių priemonių buvo imtasi siekiant padaryti galą šiam grubiam gamtos ir biologinės įvairovės pažeidimui, kad būtų veiksmingai apsaugotos Graikijos šlapžemės ir atitaisyta padaryta didžiulė ekologinė žala ir būtų užkirstas kelias jai pasikartoti?

Atsakymas

(EN) Drėgnosios zonos, kurios priskirtos Europos ekologiniam tinklui Natura 2000 pagal Paukščių direktyvą⁽⁴⁷⁾ (specialiosios apsaugos teritorijos – angl. SPA) arba Buveinių direktyvą⁽⁴⁸⁾ (Bendrijos svarbos teritorijos – angl. SCI), turi būti saugomos ir valdomos vadovaujantis atitinkamomis šių direktyvų nuostatomis, kad jose esančios biologinės įvairovės vertybės būtų prižiūrimos arba atkuriamos. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, valstybių narių pareiga įgyvendinti reikiamas priemones siekiant pašalinti šlapžemėms iškilusią grėsmę ir nustatyti patikimą valdymo sistemą.

Visų pirma, kiek tai susiję su Paukščių direktyva, Komisijai pateikus prašymą Europos Teisingumo Teismas (ETT) neseniai priėmė sprendimą, nukreiptą prieš Graikiją (byla C-293/07), dėl nepakankamai nuoseklaus, konkretaus ir užbaigto teisinio režimo, užtikrinančio specialios apsaugos teritorijų, įskaitant dešimt gerbiamojo Parlamento nario minėtų tarptautinės reikšmės šlapžemių, darnų valdymą ir veiksmingą apsaugą. Šioje situacijoje Komisija dabar vertina Graikijos priimtų arba ketinamų priimti priemonių adekvatumą, kad būtų įvykdytas Europos Teisingumo Teismo sprendimas.

Dėl Buveinių direktyvos – nuo to laiko, kai 2006 m. liepos mėn. Graikijos Bendrijos svarbos teritorijos buvo įrašytos į Bendrijos sąrašą⁽⁴⁹⁾, Graikija privalo šešerius metus priskirti jas specialioms saugomoms teritorijoms, taikyti joms apsaugos prioritetus ir nustatyti būtinas apsaugos priemones. Tuo pat metu Graikija turėtų užtikrinti, kad šių teritorijų nepaliestų bet koks reikšmingas būklės pablogėjimas ar sutrikimas ir būtų išsaugotas jų vientisumas.

Dėl vandens apsaugos – Vandens pagrindų direktyvoje⁽⁵⁰⁾ (angl. WFD) nustatyta valdymo sistema, skirta saugoti ir gerinti visus paviršinius ir požeminius vandenis, turint tikslą pasiekti gerą visų vandenų būklę, kaip įprasta iki 2015 m. Pagrindinė šiam aplinkosaugos tikslui pasiekti skirta priemonė yra upės baseino valdymo planas, iš kurių pirmasis laukiamas 2009 m. gruodžio mėn. Nuo jo priėmimo 2000 m. Komisija atidžiai stebėjo Vandens pagrindų direktyvos įgyvendinimą valstybėse narėse, įskaitant Graikiją. Dėl Komisijos veiksmų 2008 m. sausio 31 d. Teisingumo Teismas pasmerkė Graikiją dėl pagal Vandens pagrindų direktyvos 5 straipsnį reikalaujamos aplinkos analizės nepateikimo (byla C-264/07). Graikija aplinkos analizę pateikė 2008 m. kovo mėn. Be to, Komisija pradėjo pažeidimo nagrinėjimo procedūrą dėl visų jos upių baseinų monitoringo programų nepateikimo, kaip reikalaujama pagal Vandens pagrindų direktyvos 8 ir 15 straipsnius. Pranešimas buvo numatytas 2007 m. kovo mėn., bet jo iki šiol negauta. Komisija atidžiai stebės tolesnius veiksmus įgyvendinant Vandens pagrindų direktyvą, siekdama užtikrinti, kad Graikijos valdžios institucijos įvykdytų savo įsipareigojimus.

⁽⁴⁷⁾ 1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyva 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos, OL L 103, 1979 4 25, p. 1.

⁽⁴⁸⁾ 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos, OL L 206, 1992 7 22, p. 7.

⁽⁴⁹⁾ 2006/613/EB: 2006 m. liepos 19 d. Komisijos sprendimas, patvirtinantis Bendrijos svarbos teritorijų Viduržemio jūros biogeografiniame regione sąrašą pagal Tarybos direktyvą 92/43/EEB, OL L 259, 2006 9 21, p. 1.

⁽⁵⁰⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus, OL L 327, 2000 12 22, p. 1.

*

* *